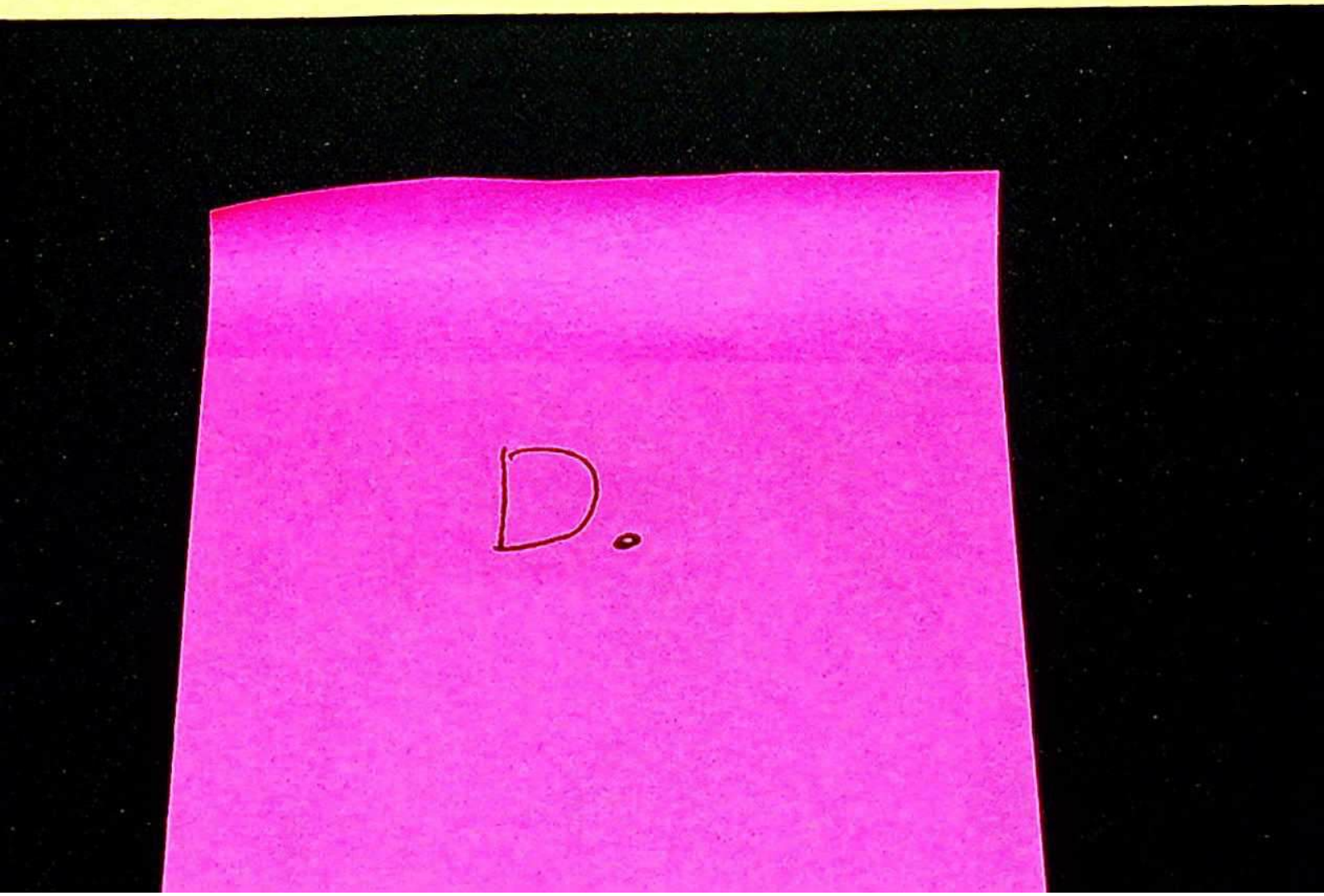
Wilders

II

DE JANUARI 2009 UITSPRAAK VAN HET AMSTERDAMSE HOF INZAKE WILDERS : BETER, KRACHTIGER EN OVERTUIGENDER WAS NODIG GEWEEST!

maart 2009

mr. L.P.H. Brandligt

DE JANUARI 2009 UITSPRAAK VAN HET AMSTERDAMSE HOF INZAKE WILDERS: BETER, KRACHTIGER EN OVERTUIGENDER WAS NODIG GEWEEST!

I. Inleiding

De uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 21 januari 2009, LJN BH0496, inzake de strafrechtelijke vervolging van Wilders, kan juist ook van de kant van degenen die positief staan tegenover de uiteindelijke strekking van dit oordeel, niet zonder kritiek blijven.

De uitspraak vertoont namelijk een aantal onnodige zwakheden, die in komende rechtsprocedures een negatieve rol kunnen gaan spelen.

Een kritiek van de kant van degenen die het besluit om Wilders te gaan vervolgen onderschrijven zal dan vanzelfsprekend wel meer inhoud en diepgang moeten hebben dan het massieve quasi-juridische geblaat dat de tegenstanders van strafrechtelijke vervolging van Wilders aanheffen. Tegenstanders, die de toon van de media en hele segmenten van de politiek dicteren en die doen alsof zij 'de vrijheid van meningsuiting' als de heilige graal hebben omarmd. Maar die in feite alleen maar in 'de vrijheid van meningsuiting' zijn geinteresseerd, voor zover zij daarmee zichzelf een voertuig kunnen verschaffen - en een vrijbrief kunnen claimen - om een onophoudelijke stroom van beledigingen, aanzetten tot haat en tot discriminatie over een bevolkingsgroep van bijna 1 miljoen mensen in onze samenleving te kunnen loslaten. Waarbij dan die ongeremde campagne tegen deze bevolkingsgroep met het epitheton 'debat' wordt opgesierd.

Hun kritiek - die van de tegenstanders van strafrechtelijke vervolging dus - was al bij voorbaat met de ogen dicht duidelijk: 'de vrijheid van meningsuiting' wordt door de opdracht tot vervolging van Wilders ontoelaatbaar ingeperkt.

En dat is dan nog de nette kritiek. Op de achtergrond klinkt dan de 'stem des volks'. Die Wilders als de hogepriester van 'het vrije woord' op het schild heeft gehesen en die iedereen die zich daadwerkelijk vóór een rechtens beschaafde omgang met de hier boven bedoelde bevolkingsgroep inzet, persoonlijk bedreigt, in zijn of haar integreiteit aantast, zwart maakt, beledigt en verrot scheldt. Rechters incluis.

Het dierlijke gehuil van woede over de uitspraak tot vervolging van Wilders, dat inmiddels uit die afzichtelijk opgezwollen onderbuik van de samenleving opklinkt, vormt daarbij dan de dreigende echo van de 'fatsoenlijke' kritiek, uitgebracht door de 'vrije meningsuiting-fundamentalisten' - dat zijn dan degenen die 'de vrije meningsuiting' celebreren als het hoogste goed, althans voor zover het gaat om de vrijheid om moslims en niet-westerse allochtonen onophoudelijk te beledigen, te krenken, in een kwaad daglicht te stellen en aan te zetten tot haat tegen en discrinatie van dit deel van onze samenleving.

Het wordt tijd dat het maatschappelijk gezonde deel van de samenleving de ernst van de situatie nu eindelijk onder ogen ziet en dat er nu eindelijk tegenkracht wordt gemobiliseerd: Nederland is, onder het motto 'vrijheid van meningsuiting', een vrijstaat geworden voor het grauw.

II. Toetsing op haatzaaien en aanzetten tot discriminatie staat voorop

Terecht geeft het Gerechthof te Amsterdam in diens uitspraak van 21 januari 2009, LJN BH0496, inzake de strafrechtelijke vervolging van Wilders herhaaldelijk te kennen dat, als het gaat om de vraag naar de strafrechtelijke aspecten van de in die zaak het geding gebrachte uitlatingen van Wilders, de vraag naar het eventuele haatzaaiende en op discriminatie gerichte karakter daarvan, in de zin van artikel 137d Sr, voorop gesteld dient te worden.

In dit referaat zal aan de orde komen dat het hof aan dit uitgangspunt weliswaar steeds weer lippendienst bewijst, maar dat het uiteindelijk zijn oordeel, en de juridische motivering daarvan, ten onrechte in overwegende mate spiegelt aan heel andere strafrechtelijke aspecten van de in het geding zijnde uitlatingen van Wilders, en wel de vraag of bij de hier in het geding zijnde uitingen van Wilders sprake is van een belediging van bevolkingsgroepen, door het hof steeds aangeduid als 'groepsbelediging', in de zin van artikel 137c Sr.

III. Toetsing op 'groepsbelediging' niettemin voorop gesteld

Juist een aantal het meest in het oog springende en doorgaans voor de uitkomst van 's-hofs oordeel als cruciaal en overheersend aangemerkte overwegingen van het hof worden vrijwel volledig ingekleurd doordat zij door het hof zelf uitsluitend in het perspectief worden geplaatst van artikel 137c Sr, de vraag naar mogelijke belediging van bevolkingsgroepen. En worden daarmee dan verder, ook door het hof zelf, in overwegende mate geplaatst in de sleutel van de vrijheid van meningsuiting en de eventuele begrenzingen daarvan.

IV. Beoordeling in de sleutel van de vrije meningsuiting allesoverheersend

Nu eerst een antwoord op de vraag waarom deze inkleuring, die het hof hier geeft vanuit het perspectief van artikel 137 Sr en waarbij de betrokken uitingen van Wilders dan bovendien in overwegende mate worden geplaatst in het perspectief van de vrijheid van meningsuiting, volstrekt niet deugt.

V. Waarom prioriteit aan toetsing op haatzaaien en aanzetten tot discriminatie?

Zoals het hof immers zelf al herhaaldelijk te kennen geeft, het zwaartepunt van de beoordeling van de hier in het geding zijnde uitingen van Wilders ligt **eerst en vooral** - en behoort uitdrukkelijk ook allereerst te liggen - bij een toetsing of en in hoeverre er in het kader van deze uitlatingen sprake is van haatzaaien en op discriminatie gerichte aspecten, een en ander in de zin van artikel 137d Sr.

Zodra dan eenmaal positief is vastgesteld dat een bepaalde uitlating aanzet tot haat en of gerichtheid vertoont tot discriminatie, kan een beroep op de vrijheid van meningsuiting hier op geen enkele manier meer baat brengen, als het erom te doen is die uiting alsnog als strafrechtelijk toelaatbaar voor te stellen.

In de kern van de zaak gaat het derhalve, voor wat betreft de hier aan de orde zijnde uitingen van Wilders, **in eerste aanleg** helemaal niet om de vrijheid van meningsuiting.
Zodra positief is vastgesteld dat een bepaalde uitlating haatzaaiend is dan wel discriminatoir van karakter, hetgeen dus terecht ook volgens het hof **primair** ter toetsing voorligt, speelt de vrijheid van meningsuiting immers verder geen rol meer.

VI. Irrelevantie van de vrijheid van meningsuiting na vastelling van haatzaaien en het aanzetten tot discriminatie

Dit betekent dan dat, voor zover het gaat om de meest zwaarwegende aspecten in deze zaak - de aspecten dus van het eventueel zaaien van haat en het aanzetten tot discriminatie -, de werking van de vrijheid van meningsuiting daar relatief los van staat.
Wat de vrijheid van meningsuiting ook moge inhouden en wat daarvan ook de werking in enig concreet geval ook zou mogen zijn, is dan ook, als eenmaal het oordeel is gevallen dat een bepaalde uiting discriminatoir is of aanzet tot haat, verder irrelevant.

In concreto houdt dit alles, kort samengevat, in dat, **eerst en vooral**, ten aanzien van de hier in het geding zijnde uitingen van Wilders de vraag aan de orde is of hierbij wordt aangezet tot haat en/of tot discriminatie. Valt dit oordeel ten aanzien van enige uitlating positief uit, dan doet de vrijheid van meningsuiting er in dat kader verder niet toe. Pas als diezelfde uiting, **in tweede instantie**, dan ook nog eens worden getoetst op het aspect belediging, dient daarbij aan de orde komen in hoeverre de vrijheid van meningsuiting daarvoor eventueel een vrijbrief zou kunnen verschaffen.

Dit brengt met zich mee dat pas **in tweede instantie** een toetsing aan de orde is of en in hoeverre er sprake is van belediging van bevolkingsgroepen, in de zin van artikel 137c Sr. Zodat daarmee de toetsing **in eerste aanleg** - de toetsing dus waarbij het gaat om eventuele aspecten van haatzaaien en gerichtheid op discriminatie - relatief los staat van het aspect van vrijheid van meninguiting en de eventuele begrenzingen daarvan. Het aspect van vrije meningsuiting speelt immers voornamelijk daar waar het aspect van eventuele belediging van bevolkingsgroepen aan de orde is.

VII. De werking van de vrije meningsuiting eindigt daar waar haatzaaien en aanzetten tot discriminatie begint

Een en ander vormt daarbij een voor iedereen al aanstonds duidelijk gegeven. Dit tenzij men de opvatting zou huldigen dat, ook daar waar ondubbelzinnig van haatzaaien en het aanzetten tot discriminatie sprake is, dit onder de werking van de vrijheid van meningsmening eventueel gedisculpeerd zou kunnen worden geacht.

Op een dergelijke, op geen enkele wijze in het recht steun vindende opvatting, valt echter noch het OM noch het hof hier te betrappen.

Dat een positieve vaststelling van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie niet onder de werking werking van de vrijheid van meningsuiting kan worden gedisculpeerd, vloeit niet alleen voort uit onze nationale wetgeving, maar een en ander wordt ook door internationale verdragswetgeving uitdrukkelijk gendiceerd en gestipuleerd. Ook het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) is daar volstrekt duidelijk in: in geval dat haatzaaien en/of aanzetten tot discriminatie uitdrukkelijk is vastgesteld, helpt er geen moedertje lief meer aan. En acht het Europese Hof een beroep op artikel 10, de vrijheid van meningsuiting, uitgesloten. Ja, wordt door het Europese Hof in diens jurisprudentie dan zelfs stelselmatig artikel 17 van Europees verdrag tot Bescherming van de Mens ingeroepen, dat als strekking heeft dat rechten en vrijheden onverbiddellijk daar eindigen waar inbreuk op rechten en vrijheden van anderen opdoemt. Zodra haatzaaien en het aanzetten tot discriminatie in enig verband is vastgesteld, is zo'n inbreuk op de rechten van vrijheden van anderen acuut aan de orde. Zo luidt ook de ondubbelzinnige jurisprudentie van het Europese Hof op dit onderwerp.

Met andere woorden: als eenmaal **positief** is vastgesteld dat een bepaalde uitlating haat zaait en/of gerichtheid vertoont op discriminatie, dan kan de vrijheid van meningsuiting dit met geen mogelijkheid meer toedekken.

VIII. Prioritair verklaring van toetsing op haatzaaien en aanzetten tot discriminatie door het hof zelf

Terug naar het allereerste begin: het uitgangspunt dus dat ook het het hof zelf, in diens uitspraak, terecht herhaaldelijk te kennen geeft dat, als het gaat om de vraag naar de strafrechtelijke aspecten van de in die zaak het geding gebrachte uit-latingen van Wilders, de vraag naar het eventuele haatzaaiende en op discriminatie gerichte karakter daarvan, in de zin van artikel 137d Sr, voorop gesteld dient te worden. Waarmee derhalve ook door het hof in elk geval minstens lippendienstwordt bewezen aan dit principe.

In de samenvatting van de uitspraak van het Hof wordt daaromtrent dan **allereerst** gesteld:

> "Op 21 januari 2009 heeft het gerechtshof te Amsterdam de strafvervolging bevolen van de

parlementariër Geert Wilders wegens het aanzetten tot haat en discriminatie op grond van door hem gedane uitlatingen in diverse media over moslims en hun geloof."

En daaraan wordt dan, **als tweede punt**, in deze samenvatting onmiddellijk toegevoegd:

" Tevens acht het hof strafvervolging aangewezen ter zake van belediging van de moslimgelovigen..."

De samenvatting stelt dan voorts nog omtrent de hier centraal gestelde bevolen strafvervolging wegens aanzetten tot haat en disriminatie:

"Het hof heeft daarbij overwogen dat de gewraakte meningsuitingen van Wilders(..) in onderlinge samenhang bezien naar Nederlands recht strafbaar zijn, zowel door hun inhoud als door de wijze van presenteren. Deze wijze van presenteren kenmerkt zich door eenzijdige, sterk generaliserende formuleringen met een radicale strekking, niet aflatende herhaling en een toenemende felheid, waardoor er van haatzaaien sprake is."

En ook hier wordt, in samenvatting van de uitspraak, dan weer, onmiddellijk aansluitend, aan toegevoegd:

"De meeste uitlatingen zijn in de opvatting van het hof tevens beledigend,.." (beklemtoningen toegevoegd)

Dan gaan we nu over naar de inhoud op dit onderdeel van de uitspraak zelf.

IX. Door het hof gehanteerde volgorde inzake toetsen op haatzaaien en op 'groepsbelediging'

In de uitspraak onder 6.1, in welke paragraaf dan door het hof de opvattingen van het OM worden weergegeven, wordt dan, onder verwijzing naar de standpunten van de advocaat-generaal, door het hof **eerst en voor al** ingegaan op de vraag naar het beledigende karakter voor bevolkingsgroepen, in de zin van artikel 137c Sr., van bepaalde uitlatingen van Wilders. En pas **daarna**, onder 6.2, op het mogelijke haatzaaiende en/of op discriminatie gerichte karakter van bepaalde uitlatingen, in de zin van art. 137d Sr.

Daar waar het hof dan vervolgens aan het eigen oordeel toekomt, wordt echter, terecht, deze volgorde omgedraaid en wordt **allereerst** het mogelijke haatzaaiende en/of op discriminatie gerichte karakter van aan de orde zijnde uitlatingen van Wilders vooropgesteld, in de zin van artikel 137d Sr. En pas **daarna** wordt dan een oordeel gegeven over het eventuele beledigende karakter van bepaalde uitlatingen, in de zin van art. 137c Sr.

Voor het hanteren van deze laatstgenoemde volgorde geeft het hof, terecht, aan als argument:

"12.1.2. Haatzaaien (art. 137d Sr)

Het hof zal beginnen met het meest ernstige verwijt dat Wilders in deze zaak door klagers is gemaakt, het aanzetten tot haat en discriminatie."

Het hof stelt hier dus terecht vast dat, vanuit strafrechtelijke standpunt, het aanzetten tot haat en discriminatie het meest verstrekkende feit vormt.
Zodat het hof een onderzoek naar de vraag of hier door Wilders van aanzetten tot haat en discriminatie sprake is terecht vooropstelt als het meest zwaarwegende onderdeel.

X. De OM-opvattingen inzake beoordeling op haatzaaien

Het hof zet, in diens uitspraak, in dit verband allereerst nog eens nadrukkelijk uiteen wat het OM op dit onderdeel van mogelijke haatzaaiende en tot discriminatie aanzettende uitlatingen van Wilders te melden heeft.

Het is goed om bij deze stellingnames van het OM eerst nog eens uitvoerig bij stil te blijven staan.
Waarbij dan het volgende voorop moet worden gesteld.
Wat het OM allemaal tracht te verzinnen om Wilders uit de wind te kunnen zetten, is ronduit verbijsterend. Dit kan op niets anders duiden dan dat het OM de zaak van Wilders zeer toegenegen is. Het OM karakteriseert zichzelf hiermee als een vriend en geestverwant van Wilders.

De essentie is hier echter niet wat OM, ditmaal bij monde van de advocaat-generaal, allemaal wel niet, ten faveure van Wilders, valselijk en op niets gebaseerd, aan theoretische condities en obstakels naar voren tracht te schuiven ten einde te kunnen blijven verhinderen dat de uitlatingen van Wilders als haatzaaiend en/of aanzettend tot discriminatie zouden kunnen worden aangemerkt, zoals, samenvattend:

- de op niets gebaseerde stellingname dat als het om een 'politieke boodschap' zou gaan (wat daaronder ook moet worden verstaan - en in elk geval vormen de smerige uitlatingen van de Wilders dan in de voorstelling van zaken van het OM zo'n 'politieke boodschap'), deze dan "bij uitstek beschermd (is) door de vrijheid van meningsuiting";

- de even valse als gevaarlijke voorstelling van zaken dat als het haatzaaien en/of aanzetten tot discriminatie met quasi-intellectuele bewoordingen plaatsvindt, de sluipende toediening van dat gif dan geen strafbare vorm van haatzaaien en/of aanzetten tot discriminatie zou vormen, doch dat daarvoor grof en ruw taalgebruik en een schreeuwerige toonzeting onontbeerlijk zouden zijn;

- het door het OM ten gunste van Wilders verzonnen extra obstakel dat er ook nog een soortement van opruiing in de betrokken uitlatingen ingebakken zou moeten zitten (waarbij het OM dan, gelet op de vaagheid van deze extra blokkade, als het om uitlatingen van vrindje Wilders gaat, natuurlijk altijd nog de mogelijkheid in eigen hand zou kunnen houden om met 'recht en reden' te stellen dat dit element nu juist ook in de betrokken Wilders-uitlatingen ontbreekt), wil er sprake zijn van strafbaar aanzetten tot haat en tot discriminatie.

Dit alles vormt dan, zogezegd, niet de essentie van wat het OM hier als blokkades opwerpt om een strafrechtelijke vervolging van Wilders te kunnen afwenden.

XI. Doelgerichte pogingen van het OM om Wilders te sauveren

Nee, de essentie is hier de alles onthullende wijze waarop het OM wederom, thans bij monde van de advocaat-generaal, op een even botte als stompzinnige manier het evident tot haat en/of discriminatie aanzettende karakter van de uitlatingen van Wilders op een het gezonde verstand tartende manier tracht weg te schrijven. En tracht om te wrochten tot iets dat **niet** tot discriminatie en/of haar zou aanzetten.
Of, beter misschien, de even brutale als onbeschofte manier waarop het OM, ditmaal dus bij monde van de advocaat-generaal, die operatie van grootscheepse distortie uitvoert. Onbeschoft dan jegens de getroffen bevolkingsgroepen en onbeschoft jegens het rationeel denkende deel van de natie (de grote meerderheid dus).

XII. Tarting van elke rationaliteit en van het gezond verstand door het OM

Zo poneert het OM, nu bij monde van de advocaat-generaal, bij wijze van een soort troef tegen een strafrechtelijke vervolging van Wilders, stomweg dat met uitlatingen als "De kern van het probleem is de fascistische islam, de zieke ideologie van Allah" en een gelijkstelling als "de islamische Mein Kampf: de

Koran" geen gevoelens tot afschuw en haat jegens moslims zouden worden opgeroepen dan wel zouden worden aangewakkerd.

Het OM formuleert het hier trouwens nog anders en tersluiks introduceert het OM daarmee nog een extra zelf ontworpen blokkade ter voorkoming van vervolging van Wilders. Het OM stelt in dit verband immers letterlijk: "De gebruikte bewoordingen zijn er niet op gericht anderen te bewegen tot discrimininatie en/of geweld, dan wel gevoelens van haat op te roepen, dan wel deze aan te wakkeren". En interpreteert dat dan vervolgens in de zin dat er, wil er sprake zijn van een strafbaar aanzetten tot haat en discriminatie, er sprake zou moeten zijn van een - bewijsbaar en ook daadwerkelijk bewezen - opzettelijk aanzetten tot haat en discriminatie.

XIII. Introductie van een dubbele standaard door het OM

Het OM weet daarbij heel goed dat natuurlijk nooit van Wilders bewezen zou kunnen worden dat hij opzettelijk aanzet tot haat en discriminatie met zijn uitlatingen, zolang hij dat maar simpel blijft ontkennen.

Terecht maakt - maar dit zij op deze plaats alleen zijdelings opgemerkt, - het hof korte metten met deze hier opzettelijk door het OM gegeven valse interpretatie. En stelt vast dat het element opzet niet noodzakelijk is als het gaat om haatzaaien en aanzetten tot discriminatie als strafbaar feit.

Het OM weet uiteraard drommels goed dat het onzin is dat haatzaaien en het aanzetten tot discriminatie pas strafbaar zouden zijn als er sprake zou zijn van - bewijsbare en bewezen - opzet om haat te zaaien en discriminatie in de hand te werken. Waarmee artikel 137d Sr trouwens grotendeels illusoir zou worden gemaakt.

Maar hoewel het OM dit ook zelf heel goed weet, komt het, hier bij monde van de advocaat-generaal, niettemin brutaalweg op de proppen met deze opzettelijk valse voorstelling van zaken dat - bewijsbare en bewezen - opzet tot haatzaaien en/of tot het aanzetten tot discriminatie noodzakelijk zouden zijn, wil er sprake zijn van een strafbaar feit, nu het er hier om gaat Wilders te sauveren.

Nog nooit heeft het OM, bijvoorbeeld als het ging om de strafrechtelijke vervolging van jongeren voor het schilderen van hakenkruizen of het roepen van 'Hamas, joden aan het gas', zich serieus bezig gehouden met de vraag of deze jongeren wel of beoogden haat te zaaien, of dat ze dat wellicht alleen deden uit baldadigheid of voor 'de kick'. Zij werden - en worden - daarvoor vervolgd vanwege het feit dat dergelijke uitlatingen kunnen bijdragen aan een klimaat van haat en discriminatie, en volkomen terecht.
Maar nu het hier Wilders betreft, schroomt het OM niet om plotseling, als quasi-juridisch argument, met een absurde would be-interpretatie te komen dat voor haatzaaien en/of aanzetten tot discriminatie opzet bewezen zou moeten worden.

Het ergste is hier niet eens dat het OM op die abjecte manier, ten einde koste wat het kost Wilders de hand boven het hoofd te kunnen houden, opzettelijk de wet en het recht verkracht. Het ergste is hier dat het OM aldus, in alle openheid, met de grootst mogelijke brutaliteit de eenheid van recht in de uitverkoop doet en in het recht een dubbele standaard introduceert: een standaard voor Wilders, wiens uitlatingen als opzettelijk haatzaaiend en aanzettend tot discriminatie bewezen moeten worden en een standaard voor (Marokkaanse) jongeren en andere 'gewone lieden', voor wier strafrechtelijke veroordeling een dergelijke opzet niet bewezen hoeft te worden. Aan de eenheid van het recht wordt aldus door het OM een einde gemaakt.

XIV. Het OM in de rol van gekke Henkie

Maar voor wat betreft met name de hier aan de orde zijnde uitlatingen, luidende "De kern van het probleem is de fascistische islam, de zieke ideologie van Allah" en een gelijkstelling als "de islamische Mein Kampf: de

Koran" is en blijft hier in dit verband de meest essentiële bewering van het OM echter de, zonder meer uit de lucht gegrepen, voorstelling van zaken, dat dergelijke uitlatingen niet gericht zouden zijn op discriminatie en dat daarmee geen gevoelens tot haat zouden worden opgeroepen, dan wel zouden worden aangewakkerd.

En hier geldt dan het volgende.
Oh nee? Zijn dergelijke uitlatingen dan niet, voor iedere redelijke verstaander, evident impliciet gericht op stemmingmakerij jegens de aanhangers van deze religie?

En worden al die aanhangers van deze religie daarmee dan niet allemaal, stuk voor stuk, even evident als onloochenbaar, onder de verdenking geplaatst aanhangers van een fascistische ideologie te zijn?

En wordt daarmee niet **impliciet** om een daadwerkelijk optreden tegen hen gevraagd? Zoals even verderop, in datzelfde artikel waarin de hier geciteerde uitlatingen door Wilders worden gedaan, vervolgens trouwens ook, even daadwerkelijk als **expliciet** gebeurt, en wel in de vorm van,

<u>jegens alle hier al aanwezige moslims</u>,

1) het eisen van een verbod om hier nog langer de koran te lezen

en

2) het eisen van een verbod om nog langer nieuwe moskeeën te bouwen?

En <u>jegens de rest van de moslims in de wereld</u>,

het eisen van een verbod om zich nog langer in Nederland te vestigen?

Zijn dit dan geen oproepen tot regelrechte discriminatie en wordt daarmee dan niet aangezet tot haat en tot een tweedeling in de samenleving?

Maar niets is het OM te dol als het er om gaat Wilders in bescherming te nemen. Dan is zelfs het domweg poneren van de groots mogelijke onzinnigheid klaarblijkelijk geoorloofd. En speelt het OM verder met liefde de rol van gekkie Henkie.

Want alleen gekke Henkie kan natuurlijk volhouden, zoals het OM hier bij monde van zijn advocaat-generaal doet, dat een uitspraak als "geen moslimimmigrant erbij" "robuust" is, maar niet gericht zou zijn op discriminatie.

En iedereen met meer dan uitsluitend lagere school weet inmiddels dat "geen moslimimmigrant erbij" inmiddels zelfs een politiek programmapunt vormt van Wilders, zodat bij 90% van de bevolking inmiddels bekend is dat, als Wilders zegt "geen moslimimmigrant er meer bij", dat niet een vorm van "sarcasme" is, zoals het OM het hier kwaadaardigerwijs verder nog voorstelt, maar dat Wilders hier bloedserieus is.

Evenmin als Hitler in zijn befaande rede, waarin hij duidde op de entlösung van 'het jodenvraagstuk', 'een verpakte vorm van sarcasme' aan de dag legde, is Wilders, al dan niet "verpakt", 'sarcastisch' als hij hier, middels een oproep om te komen tot een verbod om nog langer moslims tot ons land toe te laten, 'het moslim-vraagstuk' te lijf wil gaan.

En alleen gekke Henkie is in staat om vol te houden, zoals het OM, bij monde van de advocaat-generaal - deze parel van onze juridische wereld - hier brutaalweg doet, dat uitlatingen als "de grenzen dicht, geen islamieten meer Nederland in", "veel moslims Nederland uit", "geen moslimimmigrant er meer bij", "geen nieuwe moskeeën erbij" en "verbied de koran" niet "geëigend" zouden zijn om "gevoelens van discriminatie op te wekken". Zoals het OM, tegen elke evidentie en logica in, en op een bizarre manier in strijd met elke

rationaliteit, hier stomweg durft te stellen.

XV. Het OM als bondgenoot van Wilders

Als deze oproepen van Wilders niet gericht zijn op het bewerkstelligen van discriminatie, waar zijn ze dan volgens het OM wél op gericht?
Alleen pure bondgenoten van de Wilders kunnen de werkelijkheid hier zo brutaal en totaal verwringen.
En dit maakt dan de conclusie onvermijdelijk dat het OM zich uitdrukkelijk positioneert als een pure bondgenoot van Wilders.

Intussen wordt, met een dergelijke ploertigheid van het OM, het islamitische deel van onze samenleving en de overgrote meederheid van onze rationeel denkende en aan de rechtsstaat en rechtstatelijkheid hangende bevolking door datzelfde OM op een ronduit ongelooflijke manier geschoffeerd.

XVI. Het oordeel van het hof: bepaalde uitingen zijn haatzaaiend

En dan nu door naar het oordeel van het hof op dit onderdeel.

Het hof concludeert dan, onder 12.1.2 van diens uitspraak, na de terechte hierboven al eerder geciteerde richtingwijzer, luidende:

> "Het hof zal beginnen met het meest ernstige verwijt dat Wilders in deze zaak door klagers is gemaakt, het aanzetten tot haat en discriminatie."

onmiddellijk aansluitend hierop:

> "Het hof is van oordeel dat de uitlatingen van Wilders, zoals opgesomd in paragraaf 4 van deze beschikking, in samenhang bezien geschikt zijn om haat te zaaien en aan te zetten tot discriminatie, niet alleen vanwege de inhoud maar ook vanwege de wijze van presenteren."

XVII. Nadere beschouwing van de OM-standpunten en nadere motiveringen inzake het aspect haatzaaien van de kant van het hof

Vervolgens komt het hof tot een nadere beschouwing van beweringen van het OM, bij monde van de advocaat-generaal, waarom hier voor vervolging van Wilders wegens haatzaaien en aanzetten tot discriminatie geen plaats zou zijn en komt daarbij tot een verwerping daarvan.

In dit verband wordt door het hof onder meer aangevoerd:

> "Het openbaar ministerie verdedigt de opvatting dat er van haatzaaien geen sprake is, omdat daarvoor het opruiende element in de meningsuiting van Wilders ontbreekt. Naar het oordeel van het hof berust die visie op een onjuiste appreciatie van wat er in werkelijkheid gebeurt. Inhoud van de bestreden meningsuitingen en de wijze van presenteren - vaak in gebiedende en militante stijl ('Verbied de Koran') - zijn naar hun uiterlijke verschijningsvorm kennelijk erop gericht om bij de Nederlandse bevolking conflictueuze tweespalt te veroorzaken ten opzichte van de islamitische bevolkingsgroep, om de Nederlandse bevolking jegens die groep tot discriminatie, intolerantie, minachting en vijandschap te bewegen alsmede om voor hen angst aan te jagen."

Wat het hof hier in gedragen bewoordingen een "onjuiste appreciatie" van het OM noemt, vormt in werkelijkheid natuurlijk een even infame als opzettelijke poging van het OM om het denkende deel van de

Nederlandse samenleving te piepelen.

Het hof vervolgt dan:

> "Bepaalde uitdrukkingen - zoals "De grenzen dicht, geen islamieten meer Nederland in, veel moslims Nederland uit" - kunnen bezwaarlijk anders worden verstaan dan erop gericht om de gepropageerde ideeën tot uitvoering te brengen. Dit soort uitlatingen hebben immers tot doel anderen 'mee te krijgen in' (aan te zetten c.q. op te roepen tot) het realiseren van hetgeen men voor wenselijk houdt. De opbouw in Wilders' uitlatingen en het repeterende patroon dragen het kenmerk anderen, politici of burgers, van zijn ideeën te overtuigen en hen op basis daarvan tot actie te bewegen."

Wat het hof hier aanduidt als: "uitdrukkingen" die "bezwaarlijk anders (kunnen) worden verstaan" - bezwaarlijk anders dus dan het hof hier vervolgens aangeeft -, zijn in feite voor elk rationeel denkend mens zulke volstrekte evidenties dat, voor elk verstandig mens, de kwade trouw van het OM bij de smoezen die het hier verzint om daar onderuit te komen er gewoon duimendik bovenop ligt en de beschermingsdrift jegens Wilders, die hier het OM regeert, er voor iedereen zichtbaar, gewoonweg vanaf druipt.

Het hof gaat dan als volgt verder:

> "Ook andere uitlatingen stellen de moslims in een kwaad daglicht en spiegelen hen voor als een gevaar voor de Nederlandse samenleving: "De Koran is het gezicht van de Islam: een levensgroot gevaar", "De grenzen dicht, geen islamieten meer in Nederland", "Er (is) geen onderscheid tussen Goede Islam en Slechte islam, "Ik heb genoeg van de islam in Nederland; geen moslimimmigrant er meer bij. Ik heb genoeg van de Koran in Nederland: verbied dat fascistische boek. Genoeg is genoeg".

XVIII. Het OM als zelfs dikke vriend van Wilders

Wie de onnozele uithangt en net doet alsof hij niet begrijpt dat, zoals het hof hier natuurlijk even terecht als onontkoombaar vaststelt, de hierboven weergegeven uitlatingen inderdaad alle moslims in een kwaad daglicht stellen en hen voorspiegelen als een gevaar voor de samenleving, zoals het OM doet, moet, zo niet achterlijk, dan toch wel een héle dikke vriend van Wilders zijn.

Aangenomen dat het OM niet achterlijk is, blijft alleen de laatste optie over.

Over het haatzaaiende en/of tot discriminatie aanzettende aspect van de film Fitna concludeert het hof dan tenslotte nog, aansluitend:

> "Ook de selectie van beelden en de daarin vervatte informatie in de door Wilders vervaardigde film Fitna bevat de nauwelijks verholen suggestie dat het moslimgeloof met moslimextremisme dient te worden gelijkgesteld, waarbij tevens een verband wordt gelegd tussen de toename van het aantal moslims in Nederland (elders aangeduid als een 'tsunami van de islam') en de toename van geweldsextremisme of van criminaliteit in het algemeen. Aan die vaststelling verbindt Wilders de, ook elders onophoudelijk geuite conclusie dat de grenzen voor moslimimmigranten dienen te worden gesloten."

XIX. Nog een laatste totale distortie van het recht door het OM: de politieke context als legitimatie voor haatzaaien

En tenslotte voegt het hof over een al of niet politieke context van uitlatingen gericht op haatzaaien en/of aanzetten tot discriminatie nog toe:

"Het openbaar ministerie miskent ook dat voor de strafbaarheid van haatzaaien de politieke context niet bij voorbaat een verontschuldiging of rechtvaardiging kan opleveren. Het haatzaai-artikel in het Wetboek van Strafrecht had, blijkens zijn ontstaansgeschiedenis gedurende de jaren dertig van de vorige eeuw, uitgerekend een politieke achtergrond. Juist de scheldpartijen en haatcampagnes van politieke groeperingen tegen andersdenkende (zoals de joden, de christenen en de kapitalisten) vormden de directe aanleiding om het haatzaaien tot strafbaar feit te verklaren teneinde, zoals de toenmalige regeringdat uitdrukte , beletselen op te werpen tegen 'de volksverruwing in woord en geschrift' en tegen 'de volksvergiftiging die haat en wrok in de harten zaait en dreigt gevaarlijke stemmingen in een deel van het volk teweeg te brengen'.
Het hof ziet in de wetsgeschiedenis dan ook geen beletsel, integendeel zelfs, om te concluderen dat Wilders zich heeft schuldig gemaakt aan een vorm van haatzaaien die naar Nederlands recht strafbaar is."

Nu doet zich het feit voor dat het OM nota bene zelfs een 'expertisecentrum' in het leven heeft geroepen.
Dit zogenaamd om de 'moeilijke' problematiek van de juridische toelaatbaarheid van de in ons land niet aflatende stroom van beledigingen en haatzaaierij tegen moslims de baas te kunnen worden, maar in werkelijkheid om een oordeel daarover nog langer te kunnen uitstellen, ten einde, met behulp van deze vertragingstaktiek, het gif van Wilders de gelegenheid te bieden om nog dieper in de samenleving in te vreten (sommige klachten tegen Wilders wachten al bijna twee jaar op een oordeel van het OM). Maar kennelijk heeft datzelfde OM, bij maanden- tot jarenlang broeden op een beslissing, zogenaamd nog steeds geen gelegenheid gevonden om even naar de wetsgeschiedenis van artikel 137d te kijken. Klaarblijkelijk drinkt men in dit OM-'expertisecentrum' liever koffie en wacht men liever 'strategisch' af. Met het nemen van beslissingen. Tot heel autochtoon Nederland het volstrekt normaal vindt dat moslims en de islam dag in dag uit onophoudelijk worden geschoffeerd, belaagd met beledigingen en met aanzetten tot haat en discriminatie.

Inmiddels is het OM in die opzet al een heel eind geslaagd. Een groot deel van de samenleving is intussen al zover gehersenspoeld dat dit volkomen normaal tot zelfs heel noodzakelijk wordt gevonden.

Daarmee wordt de samenleving verder onder spanning gezet en is het OM in staat om meer macht en bevoegdheden naar zich toe te trekken.

XX. Door het hof niet naar de eigen vaststelling van prioriteit van toetsing op haatzaaien gehandeld

Terug naar wat het hof in zijn uitspraak op het onderdeel van artikel 137d Sr, het zaaien van haat en het aanzetten tot discriminatie, verder nog doet.

In dit verband moet dan allereerst nog eens worden vastgesteld dat het hof hier een juiste rangorde vaststelt: het aanzetten tot haat en discriminatie vormt in het kader van de hier voorliggende uitlatingen van Wilders en de strafrechtelijke beoordeling daarvan het meest zwaarwegende aspect.
Maar hoewel het hof uitdrukkelijk tot deze keuze komt, is veel van wat het overigens op tafel brengt daarmee niet in overeenstemming.

Zo wordt allereerst bij de opgave die het hof, onder 9 van de uitspraak, doet van de grondwettelijke en verdragsrechtelijke bepalingen welke voor de beoordeling van de onderhavige uitlatingen van Wilders relevant zijn, niettemin volledig verzuimd om een internationaal verdrag dat hier van cruciale betekenis is zelfs maar te noemen.
Het betreft hier het Verdrag inzake uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie, het Verdrag van New York van 1966 (Trb. 1966, 237).

Dit VN Verdrag inzake rassendiscriminatie is hier van toepassing, niet omdat moslims een 'ras' zouden

vormen in de zin van dit verdrag, maar omdat verreweg het grootste deel van moslims hier te lande uit Turken en Marokkanen bestaat. En, omgekeerd, het overgrote deel van de hier te lande gevestigde moslims, Turken en Marokkanen zijn. Zodat, als moslims in het vizier worden genomen, daarmee automatisch ook deze bevolkingsgroepen als zodanig in het vizier komt.

Meer in het algemeen gaat het dan dus om allochtonen van niet-westerse mediterrane oorsprong, die aldus in het vizier worden genomen.
Met dit alles wordt dan perfect voldaan aan de brede omschrijving van het begrip ras, waarvan in het kader van het VN Verdrag inzake rassendiscriminatie sprake is.

In het verlengde van dit verzuim om dit Verdrag zelfs maar te noemen, wordt dan door het hof natuurlijk bovendien ook nog eens verzuimd om de voor optreden tegen haatzaaien en aanzetten tot discriminatie uiterst belangrijke verdragsartikelen uit dit VN Verdrag inzake rassendiscriminatie in extenso op te nemen, temidden van andere relevante verdragsartikelen die het hof, onder 8, in zijn uitspraak wél voluit weergeeft.

Dat is dan punt één, waar het hof hier steken laat vallen.

Het in dit verband eerste belangrijke artikel van het Internationaal Verdrag inzake uitbanning van alle vormen van rassen- discriminatie is hier:

artikel 2 lid 1 en onder d

> "De Staten die partij zijn bij dit Verdrag veroordelen rassendiscriminatie en nemen de verplichting op zich onverwijld en met alle in aanmerking komende middelen een beleid te zullen voeren dat erop gericht is alle vormen van rassendiscriminatie uit te bannen en een goede verstandhouding tussen alle rassen te bevorderen en, met het oog daarop:
>
> d. verbiedt elke Staat die partij is bij dit Verdrag met alle daarvoor in aanmerking komende middelen, met inbegrip, zo nodig, van wetgevende maatregelen, door personen, groepen of organisaties bedreven rassendiscriminatie, en maakt daaraan een einde."

Van dit artikel is in het onderhavige bestek relevant:

> "De Staten die partij zijn bij dit Verdrag veroordelen rassendiscriminatie en nemen de verplichting op zich onverwijld en met alle in aanmerking komende middelen een beleid te zullen voeren dat erop gericht is (..) een goede verstandhouding tussen alle rassen te bevorderen en, met het oog daarop:
>
> d. verbiedt elke Staat die partij is bij dit Verdrag met alle daarvoor in aanmerking komende middelen (..) door personen, groepen of organisaties bedreven rassendiscriminatie, en maakt daaraan een einde."

De Staat en het OM, dat als staatsorgaan hier ook uitdrukkelijk normadressaat is, handelen diametraal tegenovergesteld aan de hier opgelegde verdragsverplichtingen, door Wilders met zijn praktijken van haatzaaien en aanzetten tot discrimnatie ongestoord zijn gang te laten gaan. En schenden daarmee deze verdragsverplichting.

Voorts is hier dan van belang:

artikel 4

"De Staten die partij zijn bij dit Verdrag veroordelen alle propaganda en alle organisaties die berusten op denkbeelden of theorieën die uitgaan van superioriteit van een bepaald ras of een groep personen van een bepaalde huidskleur of etnische afstamming, of die trachten rassenhaat en rassendiscriminatie in enige vorm te rechtvaardigen of te bevorderen, en nemen de verplichting op zich onverwijld positieve maatregelen te nemen die erop zijn gericht aan elke vorm van aanzetting tot of elke uiting van zodanige discriminatie een einde te maken en met het oog daarop, met inachtnemen van de beginselen vervat in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en van de rechten die uitdrukkelijk worden genoemd in artikel 5 van dit Verdrag onder andere:

a) strafbaar bij wet te verklaren het verspreiden, op welke wijze ook, van denkbeelden die zijn gegrond op rassuperioriteit of rassenwaan, aanzetting tot rassendiscriminatie, zomede alle daden van geweld of aanzetting daartoe, die zijn gericht tegen een ras of een groep personen van een andere huidskleur of etnische afstamming, alsook het verlenen van steun aan tegen bepaalde rassen gerichte activiteiten, waaronder begrepen de financiering daarvan;

b) organisaties, alsook georganiseerde en alle andere propaganda-activiteiten die rassendiscriminatie in de hand werken en daartoe aanzetten onwettig te verklaren en te verbieden en deelneming aan zodanige organisaties als strafbaar aan te merken."

van dit artikel is dan hier relevant:

"De Staten die partij zijn bij dit Verdrag veroordelen alle propaganda (..) die berust(..) op denkbeelden of theorieën die uitgaan van superioriteit van (..) een groep personen van een bepaalde (..) etnische afstamming, of die tracht(..) rassenhaat en rassendiscriminatie in enige vorm te rechtvaardigen of te bevorderen, en nemen de verplichting op zich onverwijld positieve maatregelen te nemen die erop zijn gericht aan elke vorm van aanzetting tot of elke uiting van zodanige discriminatie een einde te maken en met het oog daarop, met inachtnemen van de beginselen vervat in de Universele Verklaring van de rechten van de Mens en van de rechten die uitdrukkelijk worden genoemd in artikel 5 van dit Verdrag onder andere:

b) organisaties, alsook georganiseerde en alle andere propaganda-activiteiten die rassendiscriminatie in de hand werken en daartoe aanzetten onwettig te verklaren en te verbieden en deelneming aan zodanige organisaties als strafbaar aan te merken."

Van een veroordeling van de, op westerse superioriteit gebaseerde, op haatzaaien en discriminatie gerichte denkbeelden van Wilders en van maatregelen om daar een einde aan te maken, is noch van de kant van de Staat, noch van de zijde van het OM, noch vanuit de gevestigde politieke partijen en instituties, als normadressaten van dit Verdrag, ook maar iets te bespeuren. Laat staan van enigerlei initiatief om de organisatie van Wilders, met zijn op discriminatie gerichte programma, te verbieden.

Het Inte rnationaal Verdrag inzake rassendiscriminatie wordt hier te lande dan ook door alle instituties en partijen die voor de nakoming hiervan verantwoordelijk zijn als een stuk vuil behandeld.

Zoals hierboven al eerder vastgesteld, begrippen als rassenhaat en rassendiscriminatie hebben in het kader van dit Verdrag inzake rassendiscriminatie een brede strekking en het begrip 'ras' omvat zonder meer ook het begrip etnische groep. Waaronder dus ook Turken, Marokkanen of, breder, de categorie niet-westerse allochtonen van mediterrane afkomst vallen, die mederendeels moslim zijn en die tegelijkertijd het leeuwendeel van de moslims in ons land vormen. Zodat als het gaat om aanzetten tot haat en tot discriminatie jegens moslims, alsmede om het het verspreiden van denkbeelden die gegrond zijn op westerse superioriteitsgevoelens jegens moslims, daarmee perfect is voldaan aan de begrippen als rassendiscriminatie, rassuperioriteit en rassenwaan, in de zin van dit Verdrag.

Het Kaderbesluit EU-Verdrag racisme en vreemdelingenhaat 2008 trekt deze laatstbedoelde lijn gewoon verder door. En spreekt expliciet van haatzaaien tegen "een groep personen die op basis van godsdienst wordt gedefiniëerd".

artikel 1 lid 1 onder a en b Kaderbesluit

luidt hier dan ook:

> "Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de volgende opzettelijke gedragingen strafbaar worden gesteld:
>
> a) het publiekelijk aanzetten tot geweld of haat jegens een groep personen of een lid van die groep, die op basis van ras, huiskleur, godsdienst, afstamming, dan wel nationale of etnische afkomst wordt gedefiniëerd;
>
> b) het begaan van een onder a) bedoelde gedraging door het publiekelijk verspreiden of uitdelen van geschriften, afbeeldingen of ander materiaal;"

In het derde lid van artikel 1 van dit Kaderbesluit EU-Verdrag racisme en vreemdelingehaat wordt dan verduidelijkt dat de misleidende voorstelling van zaken, waarmee ook Wilders tracht weg te komen, dat men zich zou richten tegen een religie, terwijl men in feite de etnische groep achter die religie belaagt, zonder meer wordt doorgeprikt:

artikel 1 lid 3

> "Voor de toepassing van lid 1 wordt met de verwijzing naar godsdienst beoogd ten minste die gedragingen te bestrijden welke als voorwendsel dienen voor handelingen tegen een groep personen of lid van die groep, die op basis van ras, huidskleur, afstamming dan wel nationaliteit of etnische afkomst wordt gedefinieerd."

In de toelichting op dit EU-Kaderbesluit in het Publicatieblad van de Europese Unie van 6 december 2008, L 328/56 wordt daar, onder (8), wat dit laatste betreft als verdere definiëring nog aan toegevoegd dat met "godsdienst" in de tekst van het Kaderbesluit "In het algemeen wordt gedoeld op personen die worden gedefiniëerd op basis van hun godsdienstige overtuiging of geloof".

Het hof trapt dan ook terecht niet in de, overigens op zichzelf al manifest leugenachtige voorstelling van zaken die Wilders probeert te geven dat hij zich alleen tegen de godsdienst islam zou keren en niks tegen moslims zou hebben.
Een brutale leugen, gelet op de stroom van discriminatoire maatregelen die Wilders, openlijk, voor moslims in petto heeft.

Maar vastgesteld moet worden dat het OM, malicieuzerwijs, wél net doet alsof het vrindje Wilders gelooft als deze de even manifeste als brutale leugen verkondigt dat hij zich alleen tegen de islam zou keren.

Ook hieruit blijkt opnieuw zonneklaar dat het OM openlijk met Wilders heult.

XXI. Het afdoen van de beoordeling omtrent haatzaaien in een uitsluitend nationaal strafrechtelijke context

Een, aan dat eerste punt gekoppeld tweede punt, is dan dat het hof er, ook in het kader van de centrale plaats die het hof zelf toekent aan de vraag of hier door Wilders al dan niet sprake zou zijn van haatzaaien en/of aanzetten tot discriminatie, er volstrekt niet aan toe komt om het antwoord op deze vraag ook maar ergens te relateren aan de internationaalrechtelijke verplichtingen omtrent het tegengaan van haatzaaien en van het aanzetten tot discriminatie, die uit deze internationale verdragen voor Nederland voortvloeien.

In het oordeel van het hof valt er op dit stuk dan ook niets te lezen.

Alsof de verplichtingen, die in dit verband uit de internationale verdragen voortvloeien, voor de vraag naar het beoordelingskader van, alsmede naar de vervolgbaarheid van, eventuele haatzaaiende en tot discriminatie aanzettende uitlatingen irrelevant zouden zijn. En alsof een en ander hier, voor zover betrekking hebbend op het aspect van mogelijk haatzaaien en/of aanzetten tot discriminatie, verder volledig zou kunnen worden beoordeeld en afgedaan als een puur Nederlands 'onderonsje', op basis van, uitsluitend, de Nederlandse nationale wetgeving.

Waar het hof in zijn uitspraak uitdrukkelijk, uiteraard even terecht als onontkoombaar, betreffende het aspect van mogelijke belediging van bevolkingsgroepen tenminste nog wél voortdurend het Europees Verdrag, als internationaalrechtelijk kader laat meewegen, en in dit verband nog wél incidenteel verwijst naar het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, is van enige referte door het hof aan het Europees Verdrag betreffende het aspect van mogelijk haatzaaien en aanzetten tot discriminatie slechts op één plaats sprake: onder 12.2.1 van de uitspraak, daar waar het hof een koppeling legt tussen artikel 17 EVRM en het feit dat er sprake is van misbruik van recht, in de zin van dit artikel, als het gaat om haatzaaien en aanzetten tot discriminatie.
Van enigerlei verdere koppeling aan internationaalrechtelijke verdragen is, als het gaat om het aspect van mogelijk haatzaaien en/of mogelijke aanzetten tot discriminatie, in de uitspraak van het hof echter geen sprake.

Dit is als een ernstige omissie op te vatten.

Wie in de veronderstelling verkeerde dat de Nederlandse rechterlijke macht, zeker als het gaat om een dergelijke fundamentele kwestie als het zaaien van haat en het aanzetten tot discriminatie jegens bevolkingsgroepen, het tijdperk van gevoelens van ongemak en onzekerheid jegens in dat kader bindende internationaalrechtelijke voorschriften inmiddels definitief achter zich zou hebben gelaten - zeker nu het gaat om een zo rijkelijk met internationaalrechtelijke regels omklede kwestie als de onderhavige - komt hier bedrogen uit.
De in dit verband enige en dus tegelijkertijd hoogste rechter, het Amsterdamse hof, laat het er in dit opzicht helemaal bij zitten. En kent hier bij zijn uitspraak maar één richtsnoer: de nationale wetgever. Langs alle hier van betekenis zijnde verdragswetgevers wordt door het hof volledig heengekeken.

Dat maakt 's-hofs oordeel, hoe juist ook in diens uiteindelijke strekking, zeker voor het betreft de beoordelingsaspecten inzake haatzaaien en aanzetten tot discriminatie, tot een even benauwd als incompleet oordeel.

XXII. Onjuiste analyse van wat in het kader van 's-hofs beoordeling op het spel zou staan

Het hof laat zich bovendien - en dat is ernstig - in zijn uitspraak verleiden tot een onjuiste voorstelling van zaken van wat hier, in de onderhavige beoordeling, rechtens tegenover elkaar zou staan.

Het begint al daar waar het hof, onder 10, meent te moeten vaststellen:

> "Het hof ziet zich bij de beoordeling van de door Wilders gedane en door klagers gewraakte meningsuitingen geplaatst voor het klassieke probleem inzake de botsing van grondrechten."

Het hof roept hier alleen maar verwarring en misverstand op!

Er bestaat een grondrecht om, als groep, gevrijwaard te blijven van het zaaien van haat en van discriminatie en er bestaat een grondrecht tot vrijheid van meningsuiting.
Maar van een botsing tussen dit grondrecht om gevrijwaard te blijven van haatzaaien en discriminatie en het grondrecht van vrije meningsuiting kan geen sprake zijn. Het stelsel van het Europees Verdrag, alsmede de in dat kader gevestigde jurisprudentie, maakt onverkort duidelijk dat er geen enkele bescherming van artikel 10 EVRM uitgaat jegens uitingen die gekwalificeerd worden als haatzaaiend en aanzettend tot discriminatie. Dergelijke uitingen ontberen eenvoudig de bescherming van de vrijheid van meningsuiting. Sterker nog, artikel 17 diskwalificeert dergelijke uitingen, eens en voor altijd, als strijdig met het wezen van iedere vrijheid, doordat daarmee inbreuk wordt gemaakt op de rechten en vrijheden van anderen.

Zodra is vastgesteld dat er sprake is van uitlatingen die haatzaaien en aanzetten tot discriminatie - en dat is het eerste wat de rechter in dit verband dient te onderzoeken, zo vindt ook het hof zelf, zoals hiervoor al aan de orde is geweest -, is dan ook alleen al de gedachte aan een mogelijke 'botsing van grondrechten', in de zin van een botsing tussen het grondrecht van vrije meningsuiting en het grondrecht om gevrijwaard te blijven van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie, in dit verband dus onzinnig.

Het grondrecht van vrije meningsuiting en het grondrecht om, als groep, gevrijwaard te blijven van aanzetten tot haat en discriminatie kunnen dus niet botsen. Zodra is vastgesteld dat een uitlating haatzaaiend is en aanzetten bevat tot discriminatie, ontvalt aan de vrijheid van meningsuiting in het kader van dergelijke uitingen immers elke kracht.
In dit opzicht kan dan ook van een 'botsing van grondrechten' geen sprake zijn.

XXIII. Niet een botsing tussen vrije meningsuiting en vrijheid van godsdienst

Maar dan blijkt dat het hof hier niet bedoelt een botsing van het grondrecht van vrije meningsuiting met het grondrecht om gevrijwaard te blijven van aanzetten tot haat en discriminatie. Want het hof vervolgt hier dan, onder 10:

> "In deze beklagzaak komt het fundamentele, zowel grondwettelijke als verdragsrechtelijk gewaarborgde recht van vrije meningsuiting (art. 7 Gw, art. 10 EVRM en art. 19 IVBPR) te staan tegenover het - uit de vrijheid van godsdienst voortvloeiende - eveneens fundamentele, grondwettelijk en verdragsrechtelijk gewaarborgde recht van eenieder of van een geloofsgemeenschap om op godsdienstig gebied niet te worden gediscrimineerd (art. 1 Gw, art. 14 EVRM en art 26 IVBPR), meer in het bijzonder het recht om niet in godsdienstige gevoelens te worden gekwetst, zoals dat in het Wetboek van Strafrecht wordt beschermd door strafbaarstelling van bepaalde uitingsdelicten (o.m. in de artt. 137c, 137d, 137e, 147, 261 en 266 Sr) De bescherming van de vrijheid van godsdienst ligt verankerd in artikel 6 Gw, artikel 9 EVRM en artikel 18 IVBPR."

Het lijkt erop dat het hof hier het spoor rechtssystematisch bijster is geraakt.

Laat er dit over gezegd zijn.

<u>In de eerste plaats</u> blijkt nergens in de uitspraak van het hof dat er inderdaad een toetsing van de betrokken uitlatingen, in het licht van de vrijheid van meningsuiting, aan de vrijheid van godsdienst heeft

plaatsgevonden. Of, anders gezegd, nergens in de betrokken uitspraak blijkt dat bij de toetsing van de betrokken uitingen van Wilders daadwerkelijk is getoetst en is afgewogen of daarmee inbreuk wordt gemaakt op de vrijheid van godsdienst van de moslims hier ter lande.
Zo'n afweging ontbreekt totaal.

Wat hier, in het kader van 's-hofs oordeel, wél plaatsvindt is een toetsing van de betrokken uitingen van Wilders, in het licht van de vrijheid van meningsuiting, aan het recht van moslims om gevrijwaard te blijven van beledigingen als groep.

Wat het hof hier echter miskent is dat het, bij de in dit verband in het geding zijnde beledigende aspecten van de betrokken uitingen, dan echter lang niet alleen - of zelfs maar in de eerste plaats - gaat om belediging van moslims als groep in hun religieuze gevoelens, maar veeleer om een keiharde en onvoorwaardelijke, buitengewoon beledigende diskwalificatie van alle moslims als mens. Die uiteindelijk zelfs verder uit ons land zouden moeten worden geweerd.

Ook als een toetsing van de betrokken uitlatingen aan 'de vrijheid van godsdienst' dan ook wordt versmald tot een toetsing van deze uitlatingen in hoeverre daarmee sprake zou zijn van belediging van religieuze gevoelens, zoals hier onder de regie van het hof daadwerkelijk plaatsvindt, dan wordt daarmee door het hof nog allerminst het meest verstrekkende aspect van belediging jegens de betrokken bevolkingsgroep afgedekt en in diens beoordeling betrokken.

Het meest verstrekkende aspect van belediging is hier immers de buitengewoon beledigende diskwalificatie van moslims als mens, waarvan in het kader van de hier in het geding zijnde uitlatingen sprake is.

Een wezenlijke toetsing aan de vrijheid van godsdienst zou voor het hof bovendien nog een heel andere exercitie hebben betekend. Die hier in het geheel niet is uitgevoerd.
Namelijk een, stap voor stap, afweging van alle hier in het geding zijnde uitingen van Wilders aan, steeds weer, het recht op godsdienstvrijheid en het recht om ongestoord zijn godsdienst in het openbaar en in zijn particuliere leven tot uitdrukking te brengen (art 6 Gw, art. 9 EVRM en art. 18 IVBPR)

Een dergelijke toetsing is nergens uitgevoerd.
Nergens valt te lezen hoe, bijvoorbeeld, uitspraken van Wilders als "Verbied de Koran" en "Geen nieuwe moskeeën er meer bij" en "Geen islamieten meer Nederland in" zich zouden verhouden tot de vrijheid van godsdienst.

Wat hier verder ook zij van een toetsing aan het recht op gondsdienstvrijheid, in elk geval kan er ook louter juridisch beschouwd geen sprake van zijn dat hier het grondrecht van godsdienstvrijheid tegenover het grondrecht van vrije mennigsuiting zou staan, indien dat eerste grondrecht - dat dus van godsdienstvrijheid - wordt versmald, zoals hier onder regie van het hof daadwerkelijk plaatsvindt, tot een recht om ervan gevrijwaard te blijven gekwetst te worden in religieuze gevoelens. Het eerste, het recht van vrije meningsuiting, is immers wél een grondrecht, maar het recht om ervan gevrijwaard te blijven gekwetst te worden in religieuze gevoelens valt daarentegen niet als een grondrecht aan te merken. Een grondrecht van vrijheid van godsdienst in de zin van een recht om ervan gevrijwaard te blijven om gekwetst te worden in religieuze gevoelens bestaat eenvoudig niet. En kan dus ook niet tegenover enig ander grondrecht worden gesteld.

XXIV. Wat staat hier, in het kader een beoordeling in het kader van 'groepsbelediging', wél tegenover elkaar?

Wat hier - en hieraan moet uitdrukkelijk worden toegevoegd: onder meer - , in het kader van een beoordeling op het onderdeel 'groepsbelediging', wél tegenover elkaar gesteld zou kunnen worden, en wat in dit oordeel van het hof ook daadwerkelijk aan elkaar wordt gerelateerd, is een grondrecht van vrije meningsuiting en een

in een democratische samenleving noodzakelijk te achten beperking in de uitoefening daarvan.

In het kader van het grondrecht van vrije meningsuiting en in een democratische samenleving noodzakelijk te achten beperkingen op de uitoefening daarvan staan dan hier dan tegenover elkaar:

1) het grondrecht van vrije meningsuiting en het recht van moslims om gevrijwaard te blijven om een keiharde en onvoorwaardelijke, buitengewoon beledigende diskwalificatie als mens. Met name door - zoals in de uitingen van Wilders stelselmatig plaatsvindt - de indruk te wekken dat zij, in hun culturele hoedanigheid, achterlijk zijn, een bedreiging vormen voor de Nederlandse waarden, de Nederlandse cultuur ondermijnen, als cultuur behept zijn criminaliteit en tenslotte dat zij aanhangers zijn van een fascistische ideologie en daarmee zelf onder de permanente verdenking staan fascisten te zijn;

2) het grondrecht van vrije meningsuiting en het recht van moslims om, als geloofsgemeenschap en als individuen, behorend tot die geloofsgemeenschap, ervan gevrijwaard te blijven om grovelijk in hun religieuze gevoelens te worden gekwetst.

Nogmaals, dit betreft alleen het kader van beoordeling op 'groepsbelediging'. Voor een beoordeling op haatzaaien en aanzetten tot discriminatie is dit alles irrelevant. Zodra van enigerlei uitlating positief is vastgesteld dat deze haatzaaiend is en/of aanzet tot discriminatie, speelt de vrijheid van meningsuiting daar geen rol meer.

Deze beide contrast-paren, die hier worden gesignaleerd, die-nen zorgvuldig van elkaar te worden onderscheiden. Al is het maar omdat de rechtsbescherming die moslims in het eerste geval toekomt, namelijk in het geval van gebruik van de vrijheid van meningsuiting om hen onvoorwaardelijk en buitengewoon beledigend te diskwalificeren als mens, sterker is te achten dan in het tweede geval, waar het gaat om een gebruik van de vrijheid van meningsuiting, gericht op een grove kwetsing van
hun religieuze gevoelens.

En hoewel vast staat dat het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, gelet op diens jurisprudentie, voor wat betreft beide categorieën zonder meer accoord gaat met een strafbaarstelling, zodat, als uitingen 1) gericht op buitengewoon beledigende diskwalificaties van moslims als mens en 2) gericht op grove kwetsing van moslims in hun religieuze gevoelens, hier te lande worden vervolgd, althans het Europese Hof daarbij geen strobreed in de weg zal leggen, weegt in elk geval de strafwaardigheid in het eerste geval aanmerkelijk zwaarder dan in het tweede geval.

Zodat, als het gaat om een afweging van de toelaatbaarheid van een en ander tegenover de vrijheid van meningsuiting, in het eerste geval, meer nog dan in het tweede geval, een ingrijpen in de vrijheid van meningsuiting ter bescherming van in een democratische samenleving noodzakelijk te achten beperkingen op de uitoefening daarvan op zijn plaats moet worden geacht.

XXV. Reductie door het hof tot een conflict tussen vrije meninguiting en het recht om gevrijwaard te blijven van kwetsing in religieuze gevoelens

Het hof gooit echter, in zijn analyse, de beide contrast-paren op één hoop. Of sterker nog, onderscheidt, voor wat de hier voorliggende uitlatingen van Wilders betreft, in zijn uitspraak het eerste contrast-paar, de vrijheid van meningsuiting in het licht van het recht om, als groep, gevrijwaard te blijven van buitengewoon beledigende diskwalificaties als mens, nauwelijks of in het geheel niet. En signaleert en accentueert eigenlijk uitsluitend het tweede contrast-paar: de vrijheid van meningsuiting versus het recht om gevrijwaard te blijven van grove kwetsing in religieuze gevoelens.

En dit terwijl overduidelijk is dat het eerste aspect in de hier in het geding zijnde uitingen van Wilders zich veel dwingender voordoet dan het tweede aspect.

Doordat het hof hier een onmiskenbaar gebrekkige analyse maakt, is ook het beoordelingskader waar het hof zich in dit verband vervolgens op richt volstrekt ontoereikend.
Hoezeer ook de uiteindelijke strekking van het oordeel juist is, in de onderbouwing van dit oordeel geraakten op die manier onaanvaardbare tekortkomingen en zwakten ingewoven.

XXVI. Vrijheid van meningsuiting versus het recht om verschoond te blijven van kwetsing van religieuze gevoelens als door het hof ten onrechte als dominant aangewezen toetsingskader

Zo komt het hof, ten onrechte, ertoe om in dit kader het **tweede** contrast-paar, en wel het recht van vrije meningsuiting versus het recht van moslims om, als groep, verschoond te blijven van grove kwetsing in hun religieuze gevoelens, als voor de uit te voeren toetsing richtinggevend en dominant voor te stellen. Terwijl, in het kader van het aspect 'groepsbelediging', veeleer nu juist het **eerste** contrast-paar hier de richtsnoer had behoren te vormen voor de uit te voeren toetsing. Dat wil dus zeggen: het recht op vrije meningsuiting versus het recht van moslims om, als groep, verschoond te blijven van buitengewoon beledigende diskwalificaties als mens.

Het hof had zich, in verband met het aspect 'groepsbelediging', als maatstaf dan ook in elk geval **primair** over de buitengewoon beledigende diskwalificaties van de moslims als mens moeten buigen, waarvan de hier in het geding zijnde uitingen van Wilders volledig doortrokken zijn. En had **dáár** dan primair zijn oordeel, voor zover het het aspect 'groepsbelediging' van artikel 173c Sr betreft, op moeten baseren.

En pas **secundair** had het hof zich dan, in het kader van diens toetsing van de uitingen van Wilders op het onderdeel 'groepsbelediging', moeten buigen over het minder zwaarwegende aspect van kwetsing van religieuze gevoelens.

Door die rangorde niet in acht te nemen en door zelfs dat onderscheid in het geheel niet te maken, doch het te doen voorkomen alsof hier uitsluitend aan de orde zou zijn de tegenstelling vrijheid van meningsuiting versus het eventuele recht van moslims om gevrijwaard te blijven van grove kwetsing in hun religieuze gevoelens, schiet het hof, inzake de beoordeling van het aspect 'groepsbelediging' - hoezeer overigens ook de uiteindelijke strekking van diens uitspraak juist is - hopeloos tekort als het gaat om de onderbouwing van diens uitspraak. En faalt aldus in diens uiteindelijke motivering op dit onderdeel.

Tot zover dan wat hier allereerst dient te worden opgemerkt over de, uit het hierboven enige bladzijden eerder weergegeven citaat naar voren komende stellingname van het hof dat de kern van de zaak hier zou worden gevormd door een botsing tussen de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van godsdienst.

Die stellingname is, zoals hierboven is beargumenteerd en aangetoond, ook intrinsiek, dat wil hier zeggen: binnen het hier aan de orde zijnde kader van he aspect 'groepsbelediging', dus in meerdere opzichten ondeugdelijk.

XXVII. Irrelevantie van de vrijheid van meningsuiting voor wat betreft het primaire aspect, haatzaaien - non-existentie van een botsing met de vrijheid van meningsuiting in dat kader

Maar in de tweede plaats moet echter onmiddelijk op de inhoud van dit citaat, waarin het hof de essentie van wat hier voorligt reduceert tot een botsing tussen de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van godsdienst, nog een zwaardere en meer verstrekkende kritiek worden uitgebracht.

En dat is dan de kritiek dat, bij een dergelijke voorstelling van zaken, het zicht op wat hier werkelijk speelt volledig aan het oog wordt onttrokken.

Het gaat hier immers, voor wat de hier overheersende kwestie betreft, persé niet om een botsing tussen de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van godsdienst. Het gaat hier, in overwegende mate, zelfs niet eens over welke botsing met de vrijheid van meningsuiting dan ook.

De **eerst en voor al** bepalende kwestie is hier, zoals immers ook door het hof zelf al wordt aangegeven, niet de vraag naar een eventuele schending van artikel 137c Sr, belediging jegens moslims als groep, maar de vraag naar een eventuele schending van artikel 137d Sr, het zaaien van haat en het aanzetten tot discriminatie jegens moslims als groep (en daarmee impliciet jegens Turken en Marokkanen als zijnde de demografisch dominante moslimgroepen).

Zoals al breedvoerig is betoogd en beargumenteerd, kan, zodra van uitlatingen is vastgesteld dat zij haatzaaiend zijn en aanzetten tot discriminatie, de vrijheid van meningsuiting in dat verband verder in het geheel geen rol meer spelen. Dergelijke uitlatingen verliezen daarmee immers op slag elke bescherming van de vrijheid van meningsuiting, zoals bijvoorbeeld ook in de zin van artikel 10 Europees Verdrag. Sterker nog, er is daarmee dan op slag sprake van misbruik van het recht op vrije meningsuiting in de zin van artikel 17 Europees Verdrag, nu hier dan ipso facto sprake is van inbreuk op gegarandeerde (grond)rechten van anderen.

XXVIII. Een moeizaam te erkennen juridische werkelijkheid

Die juridische werkelijkheid is niet alleen voor Wilders-adepten en voor diens omvangrijke vijfde colonne in de media, in de politiek en onder troebele stukjesschrijvers moeilijk te verteren, maar blijkt zelfs voor geschoolde juristen moeilijk te vatten.
Ook die blijken vaak een houding te hebben van:

> 'Een beetje bescherming zal de vrijheid van meningsuiting toch minstens wel aan haatzaaien en aanzetten tot discriminatie jegens bevolkingsgroepen geven? Die vrijheid van meninguiting is immers zo krachtig, zo alles overheersend, zo'n sterk stralende ster aan het firmament, dat een beetje haatzaaien, een beetje aanzetten tot discriminatie, met een beroep daarop wel kan worden gelegitimeerd.'

Met name ook het OM behoort, in zijn totaliteit, tot deze kring van aldus gemankeerde juristen.

XXIX. Malicieuze rol van het OM

Het is dan ook het OM, dat door deze gemankeerde opvatting verder olie op het vuur gooit in de samenleving. Het nationale plebs, dat natuurlijk ook vindt dat 'een beetje haatzaaien tegen moslims', en dan liefst natuurlijk een beetje heel erg veel haatzaaien, wel moet mogen, krijgt aldus van het OM steeds weer karrevrachten varkensvoer toegediend. Datzelfde plebs, waarvan het ontsporen, door het opzettelijke volstrekte jarenlange stilzitten door het OM jegens ontoelaatbare uitlatingen aan het adres van moslims en niet-westerse migranten van mediterane afkomst eerder al opzettelijk in de hand werd
gewerkt.

Het is dan ook dit OM dat, in zijn totaliteit, er in hoge mate verantwoordelijkheid voor draagt dat iedereen, die ook maar iets durft te zeggen - tot individuele rechters toe - dat tegen de opvattingen van het plebs over moslims en niet-westerse allochtonen indruist, constant wordt overspoeld met een niet aflatende stroom van bedreigingen, smaad, gewroet in privé-leven en de grofste verwensingen.

Zonder dat het OM overigens ook maar de geringste neiging vertoont om daartegen, meer dan in een enkel individueel geval, adekwaat op te treden. Of zelfs daartegen maar stelling te nemen.
Daarmee is het OM verworden tot een van de majeure ontbindende krachten in de samenleving.

XXX. Voorspiegeling van de vrijheid van meningsuiting als obstakel voor vervolging: alleen als het om tegen moslims en allochtonen gerichte beledigingen en hetze-uitingen gaat.

Voor iedereen valt bovendien direct te constateren dat dit soort even badinerende als juridisch valse geluiden als zou 'een beetje haatzaaien' nog wel door de vrijheid van menigsuiting worden afgedekt, impliciet dan wel expliciet, alleen en uitsluitend te horen zijn als het gaat om haatzaaiende en tot discriminatie aanzettende uitlatingen jegens moslims (en daarmee, zoals al eerder gezegd, dus impliciet tegen Marokkanen en Turken als bevolkingsgroepen). En, vooralsnog, nooit als het bijvoorbeeld gaat om haatzaaiende en tot discriminatie aanzettende geluiden tegen joden. Dat laatste dan gelukkig maar.

Zoals evenzeer buitengewoon opvallend is dat, als het gaat om belediging jegens joden, de vrijheid van meningsuiting door het OM op geen enkele wijze als een probleem wordt voorgesteld, en datzelfde is dan ook het geval als het gaat om het zaaien van haat en aanzetten tot discriminatie jegens deze bevolkingsgroep. Gans de natie roept dan onmiddellijk om vervolging en het OM gaat daar dan doorgaans terstond en zonder pardon toe over. Waarvoor trouwens een luid bravo op zijn plaats is.

Maar iedereen die ogen heeft om te zien en oren om te horen, ziet en hoort hoe een flink deel van natie inmiddels door het nationale plebejerdom, troebele politici en media met een dubieuze agenda zodanig is gehersenspoeld - terwijl het OM intussen een bewust afwachtende houding aannam om het maatschappelijke klimaat verder te laten verzieken - dat er, breed maatschappelijk, geen been meer in wordt gezien hier te lande een ingrijpend onderscheid te maken tussen joden en moslims. In die zin dat als het gaat om belediging, aanzetten tot haat en tot discriminatie van joden iedereen - volstrekt terecht en op zijn plaats overigens - een ogenblikkelijke strafrechtelijke vervolging daarvan zonder meer aanvaardt, terwijl, als het gaat om eeen besluit tot strafrechtelijke vervolging van belediging, aanzetten tot haat en tot discriminatie jegens moslims, een oorverdovend gehuil in de samenleving losbarst dat daarmee 'de vrijheid van mingsuiting' de nek wordt omgedaaid.

XXXI. Onterechte aanwijzing van een spilfunctie voor de vrijheid van meningsuiting door het hof

Het ziet ernaar uit dat ook het hof hier een tik van de molenwiek heeft meegekregen. Anders blijft onverklaarbaar dat het hof, in zijn analyse, vooropstelt dat de vrijheid van menings-uiting hier voor wat betreft de vraag naar de vervolgbaarheid van de in het geding zijnde uitingen van Wilders een spilfunctie zou vervullen.
Van een zodanige spilfunctie voor de vrijheid van meningsuiting is immers, althans voor wat, ook voor het hof zelf, het meest zwaarwegende aspect vormt, namelijk die uitlatingen waarvan wordt vastgesteld dat zij haatzaaiend en discriminatoir zijn, geen sprake.

Is immers van uitlatingen eenmaal vastgesteld dat deze haatzaaiend zijn en aanzetten tot discriminatie, dan vermag de vrijheid van meningsuiting hier geen rol meer te spelen.

Dan kan enkel het opportuniteitsbeginsel nog een rol spelen, als het gaat om de vraag: strafrechtelijke vervolging of niet.

Als eenmaal van uitlatingen is vastgesteld dat zij haatzaaiend zijn en aanzetten tot discriminatie, in de zin van artikel 137d Sr, dan is dus de vrijheid van meningsuiting als factor verder irrelevant.

XXXII. Wanneer de vrijheid van meningsuiting een rol speelt en wanneer niet

De conclusie is dan deze.
Alleen indien mogelijke **'groepsbelediging'**, in de zin van artikel 137c Sr, als factor ter toetsing voorligt, speelt de vrijheid van meningsuiting een rol.

En alleen dan, voor zover dus het aspect 'groepsbelediging' aan de orde is, vormt de vrijheid van meningsuiting derhalve een factor van betekenis. En kan de vrijheid van meningsuiting, als factor, beslissend kan zijn voor de vraag of al dan niet van strafrechtelijk verwijtbare 'groepsbelediging', in de zin van artikel 137c Sr sprake is.

Is echter positief vastgesteld dat er, in het kader van bepaalde uitingen, sprake is van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie, dan is ipso facto reeds aanstonds sprake van misbruik van de vrijheid van meningsuiting. En vermag de vrije meningsuiting daar verder geen rol meer te spelen.

Dit betekent dat **alleen en uitsluitend** voor wat betreft datgene wat, terecht ook in de gedachtengang van het hof zelf, als **niet** "het meest ernstige verwijt" wordt aangemerkt, namelijk de vraag naar al of niet aanwezigheid van 'groepsbelediging', de vrijheid van meningsuiting een betekenisvolle factor vormt.

Alles wat het hof, in diens uitspraak, over de rol en betekenis van de vrijheid van meningsuiting opmerkt, kan dan ook alleen en uitsluitend betrekking hebben op wat dan valt te kwalificeren als het 'minst ernstige verwijt', namelijk eventuele 'groepsbelediging'. En kan geen enkele betrekking hebben op het 'meest erstige verwijt' dat hier de uitingen van Wilders wordt gemaakt, namelijk dat bepaalde uitlatingen evident aanzetten tot haat en tot discriminatie.

XXXIII. De kern van de zaak in kwestie: toetsing aan het grondrecht om, als groep, gevrijwaard te blijven van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie

De kern van de zaak is hier, zo luidt de finale conclusie, niet een 'botsing tussen grondrechten', zoals het hof hier ten onrechte expliciet stelt. Er is geen sprake van dat de kern van de zaak hier zou zijn een 'botsing tussen het grondrecht van vrije meningsuiting en het grondrecht van godsdienstvrijheid', zoals het hof zelf aanvoert, en er is hier al evenmin sprake van dat het hof hier een volledige toetsing zou uitvoeren van het recht van vrije meningsuiting in relatie tot het recht van godsdienstvrijheid. De kern van de zaak is hier in kwestie: is er in de uitingen van Wilders sprake van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie?
Dat is dan wat hier **primair** ter toetsing voorligt.

XXXIV. In tweede instantie: toetsing aan het recht om, als groep, gevrijwaard te blijven van a) grovelijk beledigende diskwalificatie als mens en b) ernstige kwetsing in religieuze gevoelens

Secundair ligt hier dan ter toetsing voor een confrontatie, in het kader van een onderzoek naar al of niet aanwezigheid van 'groepsbelediging' in de zin van artikel 137c Sr, tussen het grondrecht van vrije meningsuiting en het recht van de betrokken bevolkingsgroep om gevrijwaard te blijven van, allereerst grove diskwalificatie als mens en bovendien van, ten tweede, ernstige kwetsing in religieuze gevoelens.

XXXV. Onjuiste positionering van het recht op vrije meningsuiting als het zwaartepunt van uit te voeren toetsing

Met andere woorden: **eerst en voor al** wordt hier de kern van de zaak gevormd door het grondrecht om, als bevolkingsgroep, ge-vrijwaard te blijven van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie.

De voorstelling van zaken die het hof in het hier nog steeds voorliggende citaat onder 10 geeft dat, in het kader van de beoordeling van de hier betrokken uitingen van Wilders, de vrijheid van meningsuiting hier tegenover de vrijheid van godsdienst zou staan, is dan ook een valse voorstelling van zaken. Of op zijn minst een volstrekt ontoereikende, en daarmee een onjuiste.

XXXVI. Zwichten voor de publieke druk

Hele bladzijden van diens uitspraak, waarin het hof er blijk van geeft te worstelen met de vrijheid van meningsuiting in het licht van eventuele vanuit democratisch oogpunt noodzakelijke beperkingen daarvan, zijn dan ook meer te beschouwen als een soort tribuut aan de massieve platvoerse druk van het gezamenlijke front van het nationale plebs-met-de-grote-bek, van door de media en de politiek steeds verder opgerakelde collectieve fobie voor vreemdelingen, van politici met een dubieuze agenda, die daarop inspelen, van media-representanten, tuk op polarisatie en het aanjagen van maatschappelijke tegenstellingen en van pseudo-wetenschappers die zich geen raad weten zonder vijandbeeld.

Ook het hof is, op voorhand, in dit opzicht klaarblijkelijk toch nog gezwicht voor het onmiddellijke geokestreerde gehuil van woede dat, steeds weer, gezamenlijk wordt aangeheven als zou de 'vrijheid van meningsuiting' op het spel staan, wanneer aan de perversiteiten van Wilders ook maar een strobreed in de weg wordt gelegd.

Althans, het hof komt in elk geval tenminste toch nog tegemoet aan dit, voor zover het de uitingen van Wilders betreft, brede 'Volksempfinden' dat het hierbij om de 'vrijheid van meningsuiting' in de hoogste vorm zou gaan, door hier in zijn uitspraak in elk geval toch nog een zwaar accent op 'de vrijheid van meningsuiting' te leggen, dat deze gezamenlijke meute nog een weinig zou kunnen appaiseren.

Op de feitelijke inhoud van wat het hof hier dan, al bezwerende, in het licht van de betrokken uitingen van Wilders over die 'vrijheid van meningsuiting' meent te moeten zeggen om deze hongerige meute tenminste nog enigzins tegemoet te komen, zal hier vervolgens nader worden ingegaan.

XXXVII. Wat hier niet en wat hier wel aan de orde is

De, aanvullend op het tot dusver aan de orde zijnde citaat dat het hier zou gaan om "het klassieke probleem" van een botsing van grondrechten

> - en wel van het recht van vrije meningsuiting en het recht van vrijheid van godsdienst-,

door het hof, onder 10, aangevoerde beschouwingen, luidende:

> "Naar tegenwoordige rechtsopvatting bestaat er tussen twee grondrechten, elk voor zich hoogwaardige en maatschappelijk gewichtige rechtsbelangen, geen onderlinge rangorde in die zin, dat het ene recht in principe zwaarder zou wegen dan het andere. Bij de beantwoording van de vraag welke van de twee conflicterende rechtsregels of rechtsbelangen in een concreet geval het zwaarste moet wegen, oriënteert de Hoge Raad zich mede op het EVRM en op de rechtspraak van het EHRM [Europees Hof voor de Rechten van de Mens]. Daarbij slaat de Hoge Raad acht op alle terzake dienende omstandigheden van het geval, zoals de aard en de omvang van de in het geding zijnde belangen, de ernst van de inbreuk en de gevolgen daarvan, en de uitkomst van een op de zaak toegesneden belangenafweging, een en ander volgens een redeneerschema dat hoofdzakelijk een uitwerking bevat van het onrechtmatige daad-criterium",

zijn dan ook zonder betekenis voor zover zij voortborduren op de onjuiste analyse van het hof dat het hier zou

gaan om een botsing tussen twee grondrechten, de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van godsdienst. Die voorstelling van zaken is alleen maar wat het grote publiek hier graag wil horen.

Er is hier immers, in het kader van de hier in het geding zijnde uitlatingen, zoals reeds uitvoerig uiteengezet, geen botsing tussen het grondrecht van vrije meningsuiting en het grondrecht van vrijheid van godsdienst. Er is hier **primair** iets heel anders aan de orde. **Primair** is hier aan de orde het grondrecht om gevrijwaard te blijven van uitingen gericht op haatzaaien en aanzetten tot discriminatie.

Eerst en voor al is hier dan ook aan de orde een beoordeling of er, in het kader van bepaalde uitlatingen, sprake is van het zaaien van haat en het aanzetten tot discriminatie jegens moslims.
Punt uit.

Is eenmaal vastgesteld dat er inderdaad sprake is van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie, dan helpt de vrijheid van meningsuiting geen moedertjelief meer. De vrijheid van meningsuiting houdt immers daar op en breekt daar af, waar haatzaaien en aanzetten tot discriminatie beginnen.

Dit alles derhalve voor zover het meest wezenlijke onderdeel betreft, de vraag of er in het kader van de betrokken uitingen sprake is van haatzaaien en/of aanzetten tot discriminatie.

Voor wat het **tweede** onderdeel betreft, de vraag of er sprake is van belediging als groep, staan hier niet twee grondrechen tegenover elkaar, maar staan hier, zoals hierboven al is aangegeven, in het kader van het grondrecht van vrije meningsuiting en in een democratische samenleving noodzakelijk te achten beperkingen op de uitoefening daarvan, dan tegenover elkaar:

I. het grondrecht van de vrijheid van meningsuiting en het recht om, als groep en als individu, gevrijwaard te blijven van een grove belediging en diskwalificatie als mens. En wel door de islam, en daarmee moslims als dragers van die religie, voor te stellen als een gevaar voor de samenleving, als cultureel minderwaardig, als via hun cultuur behept met crimininele aanleg en als aanhangers van een fascistische religie en daarmee tenminste als potentiële fascisten;

II. het grondrecht van de vrijheid van meningsuiting en het recht om, als groep en als individu, gevrijwaard te blijven van grove belediging en kwetsing van religieuze gevoelens.

Het in het hierboven weergegeven citaat aan de orde gestelde betoog van het hof hoe dit hof de uitvoering in kwestie van een toets ziet, kan dus alleen maar betrekking hebben op op de hier noodzakelijke dubbele toetsing omtrent 'groepsbelediging', zoals hierboven onder I en II weergegeven.

Dit betoog van het hof kan dan ook alleen maar voor die dubbele toetsing omtrent 'groepsbelediging', welke hier noodzakelijk is, relevantie bezitten. En in geen enkel opzicht voor de **primaire**, en meer importante kwestie, van een eventuele vaststelling dat de onderhavige uitingen - met name ook - elementen bevatten van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie.

Waar het hof dan vervolgens, onder 10, stelt:

> "Het hof zal eerst de vraag beantwoorden of de aan Wilders verweten meningsuitingen naar Nederlands recht verwijtbaar zijn. Ook volgens het EHRM dient het nationale recht immers uitgangspunt te zijn. Vervolgens komt de vraag aan de orde of een eventueel door het hof bevolen strafvervolging op basis van strafbaar geoordeelde uitlatingen toelaatbaar is als beperking op de vrijheid van meningsuiting in de zin van artikel 10, tweede lid, EVRM",

vormt met name dat laatste dan weer knieval voor meute die voortdurend roept dat wat Wilders zegt de

hoogste vorm van vrije meningsuiting is.
Met name deze slotopmerking van dit laatste citaat is in dit verband dan weer ten onrechte.
Is immers door het hof vastgesteld dat - wat het hof zelf terecht zijn eerste taak noemt, - bepaalde uitlatingen van Wilders aanzetten tot haat en discriminatie, dan komt helemaal niet

> "..de vraag aan de orde of een eventueel door het hof bevolen strafvervolging op basis van strafbaar geoordeelde uitlatingen toelaatbaar is als beperking van de vrijheid van meningsuiting."

De vrijheid van meningsuiting doet er dan volstrekt niet toe. Of, anders gezegd, de vrijheid van meningsuiting kan dan geen enkele bescherming bieden aan dit soort uitingen.

Het hof laat zich hier ringeloren door het plebs, dat Wilders, bij alles wat hij zegt, onvoorwaardelijk bij voorbaat op de podium heeft gehesen als de grote kampioen en voorvechter van de vrijheid van menigsuiting. En waarbij dan, zoals heel Nederland intussen welbekend is, onder 'vrijheid van meningsuiting' wordt verstaan de vrijheid om voortdurend in alle toonaarden op moslims en hun geloof in te hakken, de vrijheid om deze bevolkingsgroep onophoudelijk op de grofst moelijke manier te beledigen, en de vrijheid om op te roepen tot stroom van discriminatoire maatregelen tegen deze bevolkingsgroep.

Vastgesteld moet worden het hof het kennelijk nodig vindt om hier in zoverre zich door deze stroming te laten meesleuren, dat hier in elk geval door het hof, juridisch volstrekt ongerijmd, de vrijheid van meningsuiting als toetssteen naar voren wordt geschoven, ook daar waar die absoluut geen rol meer speelt. En wel zodra is vastgesteld dat bepaalde uitlatingen aanzetten tot haat en discriminatie.

XXXVIII. Wanneer de vrijheid van meningsuiting van invloed kan zijn op de uit te voeren toetsing

Van een interferentie van de vrijheid van meningsuiting, en dus van een toets aan de vrijheid van meningsuiting, kan dan ook alleen sprake zijn als het gaat om de toetsing van uitlatingen van Wilders aan het aspect van mogelijke 'groepsbelediging'.

En dit dan ook nog uitsluitend in de zin zoals hierboven onder I en II aangegeven. Om een wedijver tussen het grondrecht van vrije meningsuiting en het grondrecht van vrijheid van godsdienst gaat het ook in dat verband al helemaal niet. Het hof voert immers helemaal geen toetsing uit aan de vrijheid van godsdienst van welke uitlating dan ook. Het stelt uitsluitend tegenover elkaar het grondrecht van vrije meningsuiting en het recht van moslims om gevrijwaard te blijven van een grove kwestsing in hun religieuze gevoelens.
Waarbij het hof dan ook nog eens, volstrekt ten onrechte, het recht van moslims om gevrijwaard te blijven van buitengewoon beledigende groepsdiskwalificaties van hen als mens vooralsnog over het hoofd ziet. Dan wel opzettelijk buiten beschouwing laat.
Met een toetsing aan de vrijheid van godsdienst heeft dat alles bitter weinig te maken.

XXXIX. Wat duidelijk maakt dat het hof feitelijk niet aan de vrijheid van godsdienst toetst

Als het hof werkelijk het oogmerk zou hebben gehad om de betrokken uitingen van Wilders te toetsen aan de vrijheid van godsdienst, dan zou het hof toch wel tenminste expliciet een juridische kwalificatie hebben gegeven van hier in het geding zijnde uitlatingen van Wilders, die regelrecht raken aan de vrijheid van godsdienst, zoals: "geen nieuwe moskeeën in ons land", "verbied de Koran", "als moslims willen participeren, moeten ze afstand nemen van deze Koran", "de grenzen dicht, geen islamieten meer in Nederland", "wat schaam ik me voor al diegene in en buiten kabinet en Tweede kamer die de islamitische invasie van Nederland weigeren te stoppen", etc., juist ook in het licht van deze vrijheid van godsdienst.

Niets daarvan is in het oordeel van het hof echter aan te treffen!
Overigens moet ook die totale absentie van enig oordeel over de hier betrokken uitlatingen in het licht van de

vrijheid van godsdienst, ook in internationaal verdragsrechtelijke zin, als een belangrijke omissie in het oordeel van het hof worden aangemerkt!

Wat het hof hier in zijn oordeel, aansluitend op het eerdere citaat, onder 10 dan verder nog overweegt, luidende:

> "In de beoordeling van die toelaatbaarheid [i.e. de toelaatbaarheid van strafvervolging] ligt de vraag besloten welk recht (vrijheid van meningsuiting versus vrijheid van godsdienst) in deze beklagzaak doorslaggevende betekenis behoort te worden toegekend",

mist dan ook iedere feitelijke grondslag.

XXXX. Feitelijk althans in hoge mate irrelevante verdere analyses van het hof over de werking in kwestie van de vrijheid van meningsuiting

De in dit referaat gegeven analyse maakt duidelijk dat wat het hof voorts ook nog in dit verband, onder 10, over het toetsingskader opmerkt, en wel:

> "Die vraag [i.e. de vraag naar de strafrechtelijke verwijtbaarheid van de uitlatingen van Wilders in zijn algemeenheid] zal het hof bespreken aan de hand van het schema zoals het EHRM dat in zijn rechtspraak heeft ontwikkeld op basis van de criteria die zijn vervat in artikel 10, tweede lid, EVRM, aangezien de uitleg die door het EHRM aan artikel 10 EVRM is gegeven, de bescherming van de vrije meningsuiting op basis van artikel 7 Gw heeft overvleugeld",

de plank volledig misslaat voor zover het gaat om uitlatingen van het kaliber aanzettend tot haat en tot discriminatie. Daarvoor speelt de vrijheid van meningsuiting en artikel 10 EVRM geen rol. Artikel 10 EVRM sluit zich immers daarentegen juist als een oester, zodra het gaat om uitlatingen die aanzetten tot haat en discriminatie!

Dan wordt het nu tijd om nog een aantal 'nadere uitwerkingen' die het hof geeft aan diens volstrekt ten onrechte tot spil van alles verheffen van 'de vrijheid van meningsuiting', onder de loep te nemen.
Op blz. 21 stelt het hof in dit verband onder meer:

> "Artikel 10 EVRM bevat geen rechtvaardigingsgrond voor straffeloosheid van een concrete gedraging die in de wet strafbaar is gesteld, maar geeft in het algemeen aan onder welke voorwaarden de vrijheid van meningsuiting in een lidstaat van overheidswege mag worden beperkt. Aangezien het recht op vrije meningsuiting bij het EHRM hoge bescherming geniet, moet een overheidsbeperking - zoals een strafrechtelijke veroordeling - aan strenge voorwaarden voldoen. Een belangrijke voorwaarde ligt opgesloten in de zogenaamde noodzakelijkheidstoets: de aan de vrije meningsuiting op te leggen beperking moet in een democratische samenleving noodzakelijk zijn (art. 12 lid 2 EVRM). In zijn rechtspraak heeft het EHRM deze voorwaarde nader omschreven als een 'pressing social need'."

Over de in dit citaat tot uitdrukking komende gedachtelijn dient dan **allereerst** het volgende te worden opgemerkt.
De kern hiervan wordt gevormd door de overweging:

> "Aangezien het recht op vrije meningsuiting bij het EHRM een hoge bescherming geniet.."

Weliswaar geeft het hof elders in zijn uitspraak expliciet aan dat het Europees Verdrag geen rangonderscheid kent tussen de verschillende grondrechten die het beschermt, maar het is voor iedereen die de

maatschappelijke ontwikkelingen een beetje volgt glashelder dat brede krachten in de maatschappij daar heel anders over denken. Politici met een klein bevattingsvermogen maar met een dubbele agenda, media die zich ideologisch 'leeg' en onbehaaglijk voelen omdat zij node een normatief kader als houvast missen, maatschappij-wetenschappers die zogenaamd ergens verstand van hebben, maar er vooral op uit zijn om hun kwaadsappigheid kwijt te raken en een stroom van stukjesschrijvers die ook zo graag een duit in het zakje doen, hebben allang het recht van vrije meningsuiting tot een soort goddelijke status verheven. Het recht van vrije meningsuiting wordt daarbij gecelebreerd als een stralende ster die alles wat er verder nog aan grondrechten existeert volkomen in de schaduw zet.

Het recht van vrije meningsuiting fungeert dan ook inmiddels als een soort gouden kalf.
Tenminste, als het gaat om uitlatingen zoals Wilders die doorlopend uitstoot, gericht tegen moslims en niet-westerse allochtonen van mediterrane afkomst.
Gaat het niet om dit soort uitingen, gericht tegen moslims en niet-westerse allochtonen van mediterrane afkomst, dan interesseert diezelfde meute de vrijheid van meningsuiting geen barst.

Door zo uitgesproken te stellen:

> "Aangezien het recht op vrije meningsuiting bij het EHRM een hoge bescherming geniet..",

wekt het hof hier in elk geval tenminste de indruk dat het Europese Hof aan de vrijheid van meningsuiting zwaarder zou tillen dan aan andere fundamentele rechten.

Alleen al deze suggestie die aldus in dit citaat besloten ligt, moet dan beschouwd worden als een - onmogelijk te accepteren - tribuut van het hof aan de voortdurende dans van de hierboven bedoelde meute rond het gouden kalf van wat die menigte dan valselijk wenst voor te stellen als 'de vrijheid van meningsuiting'.

Een **tweede punt** dat dan omtrent dit citaat moet worden vastgesteld is, wederom, dat de vrijheid van meningsuiting, en alles wat over de toeassing daarvan te zeggen valt - dus ook wat daarover hier door het hof wordt opgemerkt - van geen betekenis is zodra van uitlatingen van Wilders is vastgesteld dat zij aanzetten tot haat en tot discriminatie. De vrijheid van meningsuiting biedt dan eenvoudig geen enkele bescherming en is dan, als factor, ook volstrekt irrelevant.
De vrijheid van meningsuiting eindigt daar waar aantasting van de (grond)rechten van anderen begint.

Bij toetsing van uitlatingen als die van Wilders is het bovendien, zo vindt terecht ook het hof, **eerst en voor al** zaak om te beoordelen of deze elementen van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie bevatten.

Voor zover het de meest **prioritaire toetsing** betreft, die in het kader van de strafrechtelijke verwijtbaarheid moet worden uitgevoerd, is de vrijheid van meningsuiting dan ook machteloos: de vrijheid van meningsuiting biedt daar immers geen bescherming!

Als **derde punt** moet dan in verband met dit citaat dan ook worden vastgesteld dat het hof hier weliswaar, wederom, de vrijheid van meningsuiting hoogt paard zet. Maar dat het hof daarbij verzuimt om met name ook het recht om gevrijwaard te blijven van haatzaaien en van aanzetten tot discriminatie even hoog te paard te zetten.

XXXXI. De centrale plaats die toekomt aan het grondrecht om gevrijwaard te blijven van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie

Zodra van een uitlating positief is vastgesteld dat deze haatzaaiend is en aanzet tot discriminatie kan een beroep op de vrijheid van meningsuiting daar geen baat meer brengen als mogelijk rechtvaardiging. Niet omdat het grondrecht om, als groep, gevrijwaard te blijven van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie van

hogere waarde zou zijn dan het grondrecht van vrije meningsuiting, maar eenvoudig omdat nu eenmaal alle grondrechten ergens hun begrenzing vinden. En die begrenzing voor de vrijheid van meningsuiting, evenals trouwens ook voor alle andere grondrechten, nu juist met name ook daar ligt waar de rechten van derden in het geding komen. Zoals ook artikel 17 EVRM duidelijk aangeeft. Daar vervalt dan op slag elke bescherming van de vrijheid van meningsuiting aan de betrokken te incrimineren uitlating of uitlatingen.

Het hof geeft dat trouwens ook zelf met evenzoveel woorden te kennen, waar het in blz. 21 van zijn uitspraak stelt:

> "Als opgeroepen wordt tot haat, gebaseerd op intolerantie, ook religieuze intolerantie, kan men geen beroep doen op bescherming van artikel 10 EVRM. Slechts wanneer een publicatie niet aanzet tot 'disrespect or hatred' ten opzichte van gelovigen, kan artikel 10 EVRM baat brengen."

Desalniettemin stelt het hof, in tegenspraak daarmee, verder artikel 10 EVRM en de vrijheid van meningsuiting in zijn oordeel volstekt centraal.
Ten onrechte, gelet op wat het hof hier ook zelf aangeeft!

Het hof had daarentegen, zoals gezegd, nu juist het grondrecht om, als groep, gevrijwaard te blijven van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie centraal moeten stellen. Juist ook omdat het hof zelf ook het zaaien van haat en het aanzetten tot discriminatie aanmerkt als "het meest ernstige verwijt" dat Wilders in het kader van de hier in het geding zijnde uitlatingen wordt gemaakt.
En juist ook omdat het hof zelf ook aangeeft dat, als het gaat om haatzaaien en aanzetten tot discriminatie de vrijheid van meningsuiting daaraan geen bescherming kan bieden en artikel 10 EVRM hier dus geen baat kan brengen.

Helaas doet het hof deze even fundamentele als voor het onderhavige toetsingskader cruciale constatering maar terloops en tussen de regels door. En komt op deze vaststelling, onbegrijpelijkerwijs, dan verder in zijn oordeel in het geheel niet meer terug. Het is in de uitspraak van het hof verder overal de vrijheid van meningsuiting wat de klok slaat.

XXXXII. Een ingebouwde onevenwichtigheid in de uitspraak van het hof

Dat het hof in zijn oordeel nu juist aan de vrijheid van meningsuiting een centrale positie toekent, en vrijwel uitsluitend daar vanuit de opbouw van diens uispraak kiest, maakt deze uitspraak van het hof volstrekt onevenwichtig.
Ernstiger nog is echter dat de motivering van de onderhavige uitspraak van het hof daarmee onvermijdelijk in een aantal opzichten een ondeugdelijk en kwetsbaar karakter krijgt.

Dit moet het hof hard worden aangerekend.
Zeker nu deze onaanvaardbare eenzijdige nadruk op de vrijheid van meningsuiting sporen draagt van zwichten van ook het hof voor het zich inmiddels breed in de maatschappij gevestigd hebbende 'Volksempfinden', dat het alles wat Wilders uitkraamt een gouden glans van vrije meningsuiting om zich heen zou dragen.

Het hof laat dat op die manier zo.
Het had echter met dit vooroordeel af moeten rekenen. Immers, daar waar, voor zover het de uitingen van Wilders betreft, dient te worden vastgesteld dat hij zich daarmee aan haatzaaien en aanzetten tot discriminatie schuldig maakt, is de vrijheid van meningsuiting, als daartoe legitimerend rechtskader, op slag uitgespeeld.
Het is nu precies dat, wat het hof had moeten benadrukken. En in zijn uitspraak centraal had moeten stellen.

Natuurlijk zou de schok voor de zo langzamerhand maatschappijbrede meute, die Wilders op het schild heeft

gehesen, daarmee nog groter zijn geweest als deze, door het afgegeven vervolgingsbevel jegens Wilders, nu al is.
Maar alleen zo had het hof zijn onafhankelijke taak en positie kunnen waarborgen.

XXXXIII. Het recht om niet op godsdienstig gebied gekwest te worden als hier ten onrechte door het hof tot centraal onderwerp verheven recht

Nu komt het hof echter, ook verderop in diens uitspraak, zoals onder 12.2.3, weer met uitlatingen in de trant van:

> "Artikel 10, tweede lid, EVRM omschrijft een aantal doeleinden waaraan een wettelijke beperking van de vrije meningsuiting, als daarvoor in een democratische samenleving dringende reden bestaat, dient te voldoen: de restrictie moet onder meer nodig zijn in het belang van de bescherming van rechten van anderen. In de onderhavige beklagzaak staat het recht om niet op godsdienstig gebied gekwetst en gediscrimineerd te worden, afgeleid van de vrijheid van godsdienst, centraal."

In de onderhavige beklagzaak staat helemaal niet het recht om niet op godsdienstig gebied gekwetst te worden centraal!
Zo leest men weliswaar dagelijks in krant en zo wordt het weliswaar voortdurend voorgesteld door stukjesschrijvers en door betweters die de media regeren, maar zo is het daarom nog niet!

Hier staat - en dit dan in het licht van de beperkingen waaraan de vrijheid van meningsuiting van artikel 10 kan onderworpen - niet het recht om niet op godsdienstig gebied gediscrimineerd te worden centraal, maar het hof stelt hier het recht om niet op godsdienstig gebied gediscrimineerd te worden centraal. En dat is een heel verschil!

Het gaat hier om een keuze van het hof om iets centraal te stellen. Om iets centraal te stellen in tegenspraak overigens met wat het hof zelf, onder 12.1.2., aangeeft. Niet het kwetsende karakter van uitingen van Wilders op godsdienstig gebied vormt immers, zoals het hof daar aangeeft, "het meest ernstige verwijt dat Wilders in deze zaak door klagers is gemaakt". Maar "het meest ernstige verwijt dat Wilders in deze zaak door klagers is gemaakt" is "het aanzetten tot haat en discriminatie".

Dat het hof dan ook niet, in zijn uitspraak, het grondrecht om gevrijwaard te blijven van aanzetten tot haat en tot discriminatie centraal stelt, maar daarentegen een veel minder verstrikkend onderwerp als het eventuele recht om, ondanks de vrijheid van meningsuiting, niet op godsdienstig gebied gekwetst te worden, komt dan ook als onbegrijpelijk voor.

De enige denkbare verklaring hiervoor is dat het hof zich hier laat manipuleren door de voortdurende druk van wat zich in dit verband opwerpt als 'de publieke opinie'. Die immers als mantra heeft dat, telkens weer als Wilders een anti-moslim en anti-islam uiting doet, daarmee een nieuwe bloesemtak aan de boom van de vrijheid van meningsuiting ontloken is.

Het is die publieke opinie, die waar het, in de voorliggende uitlatingen van Wilders, in wezen gaat om haatzaaien jegens moslims en een abjecte beledigende diskwalificatie van hen als mens, dit graag versluierd wil zien tot de tegenstelling vrijheid van meningsuiting versus kwetsing van religieuze gevoelens. Terwijl het evident om veel meer en ook veel ernstiger zaken gaat.

XXXXIV. Ondermijning door het hof zelf van het eigen oordeel tot strafrechtelijke vervolging door het introduceren van inconsistente en falende onderbouwingen

Door de essentie van de onderhavige zaak te positioneren alsof het daarbij zou gaan om de reikwijdte van het recht om, ondanks de schittering van de vrijheid van meningsuiting die Wilders-uitlatingen per definitie zou omgeven, niet op godsdienstig gebied gekwetst te worden, wordt vergaand onvoldoende recht gedaan aan het rechtskarakter van de zaak. En wordt de kracht van het uiteindelijke oordeel van het hof om strafrechtelijke vervolging te bevelen jegens de hier in het geding zijnde uitingen van Wilders al op voorhand sterk ondermijnd.

Het hof raakt vervolgens, met het voortdurende gedreun van 'de publieke opinie' in het achterhoofd, hier steeds verder in de knoop. Dit blijkt daar waar het hof, onder 13.2 van diens uitspraak, komt tot de formulering:

> "Op grond van groepsbelediging, voor zover het om verwijzingen naar het nazisme gaat, en haatzaaien acht het hof (..) een strafvervolging van Wilders gerechtvaardigd, mede in het licht van de op de overheid rustende verplichting om duidelijk tegen het aanzetten tot haat en discriminatie stelling te nemen." (accentuering toegevoegd)

Het hof doelt hierbij op de in zijn uitspraak eerder aan de kaak gestelde uitlatingen van Wilders, door het hof als volgt omschreven:

> "Het hof maakt evenwel en uitzondering voor beledigende uitlatingen waarbij vergelijkingen met het nazisme wordengemaakt (Mein Kampf). Die acht het hof dermate beledigend voor moslimgelovigen dat die uitlatingen binnen het bereik van het strafrecht kunnen worden gebracht."

Het hof zet in het kader van hier eerst weergegeven citaat - en dit ook nog eens exclusief - het zaaien van haat en het aanzetten tot discriminatie in het teken van 'groepsbelediging'.
Met als uitvloeisel dat het hof dan vervolgens, rechtens volkomen ten onrechte, ook nog eens alle beoordelingsproblemen die aan de orde komen als het erom gaat het strafrechtelijk grensoverschrijdend karakter bij uitingen die beledigend zijn voor een bevolkingsgroep vast te stellen, hier op uitlatingen projecteert, waarvan het hof nota bene al positief heeft vastgesteld dat zij aanzetten tot haat en tot discriminatie!

Het doek is echter, vanuit strafrechtelijk oogpunt, voor nu juist die laatstbedoelde uitlatingen die hier door het hof zelf ook als aanzettend tot haat en tot discriminatie worden gekwalificeerd, al lang en breed gevallen. En dit dan vóórdat het hof, volstrekt overbodig, hier ook nog eens gaat onderzoeken of en in hoeverre deze bewuste uitingen, behalve haatzaaiend en aanzettend tot discriminatie, ook nog eens beledigend zouden zijn!

XXXXV. Verdere rechtssystematische verwarring bij het hof

De verwarring waarin het hof hier zichzelf verstrikt, vloeit voort uit het feit dat het hof het rechtssystematische verschil tussen het recht om, in het kader van het aspect 'groepsbelediging', als bevolkingsgroep gevrijwaard te blijven van belediging niet voldoende onderscheidt - en dus ook volstrekt onvoldoende scheidt - van het recht om, als bevolkingsgroep, gevrijwaard te blijven van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie.

Dit maakt dat het oordeel van het hof hier vervolgens faalt.
Niet primair op grond van 'groepsbelediging' dient, wanneer door het hof positief is vastgesteld dat bepaalde uitlatingen haatzaaiend en tot discriminatie aanzettend zijn, hier immers strafrechtelijke vervolging te worden ingesteld. Maar reeds op grond van het door het hof vastgestelde haatzaaiende en tot discriminatie aanzet-

tende karakter van de hier betrokken uitingen sec.

En een laatste onderdeel waarin het oordeel van het hof faalt, wordt dan door het hof in het navolgende citaat als volgt weergegeven:

> "Het hof ontveinst zich niet dat de grenzen in een maatschappelijk debat tussen wat al dan niet aanvaardbaar is, in strafrechtelijke zin lastig te duiden zijn. Dat mag evenwel voor de strafrechter, die met beide benen in de samenleving behoort te staan, geen reden zijn om zich afzijdig te houden. Indien hij daartoe wordt geroepen, behoort hij, eventueel tot in hoogste instantie, de uiterste normatieve grenzen aan te geven waarbinnen een maatschappelijk debat op aanvaardbare wijze kan plaatsvinden."

Ook hier valt het hof weer in de kuil die het zelf gegraven heeft door het rechtssystematisch onderscheid tussen het zaaien van haat (artikel 137d Sr) en 'groepsbelediging' (artikel 137c Sr) grondig uit het oog te verliezen. Alsmede door in feite het hele beoordelingskader van deze zaak, wederom, op onaanvaardbare wijze in het teken van 'groepsbelediging' (artikel 137c Sr) te zetten.

Zouden de grenzen om gevrijwaard te blijven van 'groepsbelediging' dan wellicht vanuit een oogpunt van het recht "lastig vast te stellen zijn", dit geldt immers volstrekt niet voor het recht om gevrijwaard te blijven van haatzaaien een aanzetten tot discriminatie.

Zodra het haatzaaiend en/of discriminatoire karakter van enigerlei uitlating positief is vastgesteld, valt hiervoor het doek. En kan alleen het opportuniteitsbeginsel hier nog een strafrechtelijke vervolging afwenden.

Nu de kern van de hier voorliggende toetsing nu eenmaal **primair** wordt gevormd door de vraag naar mogelijke inbreuken op het recht om gevrijwaard te blijven van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie, en pas **secundair** bestaat uit de vraag of er eventueel sprake is van belediging als groep, is de voorstelling van zaken over de ingewikkeldheid van een beslissing terzake die het hof hier voorgeeft, in hoge mate een valse voorstelling van zaken: uitlatingen die haat zaaien en/of aanzetten tot discriminatie zijn per definitie grens-overschrijdend. Hier hoeft dus verder niet meer naar grenzen te worden gezocht.

Voor wat hier **primair** ter toetsing voorligt, bestaat er dus omtrent de begrenzing daarvan geen enkele onduidelijkheid.
De grenzen voor haatzaaien en aanzetten tot discriminatie zijn absoluut: zodra er sprake is van uitlatingen die daartoe aanleiding geven, is ipso facto sprake van een grensoverschrijding.

Voor het recht om gevrijwaard te blijven van belediging ligt dat inderdaad anders. Hier vormt de vaststelling van de grenzen, in het licht van de vrijheid van meningsuiting, inderdaad een probleem. Maar dat probleem treedt dus pas op zodra, **se-cundair**, de vraag naar, ook, het eventuele beledigende karakter van de betrokken uitlatingen onder de loep wordt genomen.

Primair bestaan hier dan ook in het kader van toetsing geen vaststellingsproblemen omtrent grenzen. Waar in uitingen tot haat en/of tot discriminatie wordt aangezet, is ipso facto sprake van grensoverschrijding.
Punt uit.

Een rechtens even onweerlegbare als, voor bepaalde categorieën, onprettige boodschap. Onprettig althans in elk geval voor de opgefokte meute van diverse pluimage met als gemeenschappelijk kenmerk anti-multiculturele aspiraties, die hier te lande inmiddels Wilders als de vleesgeworden god van het vrije woord celebreert. En daarmee een boodschap die, gelet op de zware druk, die van deze inmiddels kolossaal opgezwollen maatschappelijke onderbuik uitgaat, voor dit hof klaarblijkelijk helaas een brug te ver is.

XXXXVI. De strafrechter en de noodzaak tot het geven van het strafrechtelijke volle pond voor uitingen van Wilders die als haatzaaiend vallen te kwalificeren

De strafrechter zal, bij de overname van het stokje van dit hof, hier nog meer distantie aan de dag moeten leggen van het 'Volksempfinden' dan dit hof heeft weten op te brengen.
En zal vooral ook wat in de hier in het geding zijnde uitingen van Wilders als aanzettend tot haat en/of discriminerend wordt aangemerkt juridisch en strafrechtelijk het volle pond moeten durven geven.

Over de vraag in hoeverre voor niet-vervolgen van uitingen waarvan door de rechter positief is vastgesteld dat zij haatzaaiend zijn en/of aanzetten tot discriminatie op basis van het opportuniteitsbeginsel plaats zou kunnen zijn, is het hof in elk geval, onder 13.2, duidelijk in zijn keuze:

> "Het aanzetten tot haat en discriminatie jegens welke bevolkingsgroep dan ook, waardoor de ene groep tegen de ander kan worden opgezet, is een democratische rechtsorde ontoelaatbaar. Het algemeen belang rechtvaardigt hier dat Wilders wegens haatzaaien strafrechtelijk wordt gevolgd."

Het hof geeft hier, zonder in dit kader op veel plaatsen overbodige, en soms zelf misleidende beschouwingen over de kracht van de 'vrijheid van meningsuiting', in een notedop weer waar het hier, juridisch en maatschappelijk, in essentie **primair** om gaat: de bescherming van het algemeen belang.

mr. L.P.H. Brandligt

INHOUD

I. Inleiding

II. Toetsing op haatzaaien en aanzetten tot discriminatie staat voorop

III. Toetsing op 'groepsbelediging' niettemin voorop gesteld

IV. Beoordeling in de sleutel van de vrije meningsuiting allesoverheersend

V. Waarom prioriteit aan toetsing op haatzaaien en aanzetten tot discriminatie?

VI. Irrelevantie van de vrijheid van meningsuiting na vastelling van haatzaaien en het aanzetten tot discriminatie

VII. De werking van de vrije meningsuiting eindigt daar waar haatzaaien en aanzetten tot discriminatie begint

VIII. Prioritair verklaring van toetsing op haatzaaien en aanzetten tot discriminatie door het hof zelf

IX. Door het hof gehanteerde volgorde inzake toetsen op haatzaaien en op 'groepsbelediging'

X. De OM-opvattingen inzake beoordeling op haatzaaien

XI. Doelgerichte pogingen van het OM om Wilders te sauveren

XII. Tarting van elke rationaliteit en van het gezond verstand door het OM

XIII. Introductie van een dubbele standaard door het OM

XIV. Het OM in de rol van gekke Henkie

XV. Het OM als bondgenoot van Wilders

XVI. Het oordeel van het hof: bepaalde uitingen zijn haatzaaiend

XVII. Nadere beschouwing van de OM-standpunten en nadere motiveringen inzake het aspect haatzaaien van de kant van het hof

XVIII. Het OM als zelfs dikke vriend van Wilders

XIX. Nog een laatste totale distortie van het recht door het OM: de politieke context als legitimatie voor haatzaaien

XX. Door het hof niet naar de eigen vaststelling van prioriteit van toetsing op haatzaaien gehandeld

XXI. Het afdoen van de beoordeling omtrent haatzaaien in een uitsluitend nationaal strafrechtelijke context

XII. Onjuiste analyse van wat in het kader van 's-hofs beoordeling op het spel zou staan

XXIII. Niet een botsing tussen vrije meningsuiting en vrijheid van godsdienst

XXIV. Wat staat hier, in het kader een beoordeling op 'groepsbelediging', wél tegenover elkaar?

XXV. Reductie door het hof tot een conflict tussen vrije meninguiting en het recht om gevrijwaard te blijven van kwetsing in religieuze gevoelens

XXVI. Vrijheid van meningsuiting versus het recht om verschoond te blijven van kwetsing van religieuze gevoelens als door het hof ten onrechte als dominant aangewezen toetsingskader

XXVII. Irrelevantie van de vrijheid van meningsuiting voor wat betreft het primaire aspect, haatzaaien - non-existentie van een botsing met de vrijheid van meningsuiting in dat kader

XXVIII. Een moeizaam te erkennen juridische werkelijkheid

XXIX. Malicieuze rol van het OM

XXX. Voorspiegeling van de vrijheid van meningsuiting als obstakel voor vervolging: alleen als het om tegen moslims en allochtonen gerichte beledigingen en hetze-uitingen gaat.

XXXI. Onterechte aanwijzing van een spilfunctie voor de vrijheid van meningsuiting door het hof

XXXII. Wanneer de vrijheid van meningsuiting een rol speelt en wanneer niet

XXXIII. De kern van de zaak in kwestie: toetsing aan het grondrecht om, als groep, gevrijwaard te blijven van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie

XXXIV. In tweede instantie: toetsing aan het recht om, als groep, gevrijwaard te blijven van a) grovelijk beledigende diskwalificatie als mens en b) ernstige kwetsing in religieuze gevoelens

XXXV. Onjuiste positionering van het recht op vrije meningsuiting als het zwaartepunt van uit te voeren toetsing

XXXVI. Zwichten voor de publieke druk

XXXVII. Wat hier niet en wat hier wel aan de orde is

XXXVIII. Wanneer de vrijheid van meningsuiting van invloed kan zijn op de uit te voeren toetsing

XXXIX. Wat duidelijk maakt dat het hof feitelijk niet aan de vrijheid van godsdienst toetst

XXXX. Feitelijk althans in hoge mate irrelevante verdere analyses van het hof over de werking in kwestie van de vrijheid van meningsuiting

XXXXI. De centrale plaats die toekomt aan het grondrecht om gevrijwaard te blijven van haatzaaien en aanzetten tot discriminatie

XXXXII. Een ingebouwde onevenwichtigheid in de uitspraak van het hof

XXXXIII. Het recht om niet op godsdienstig gebied gekwetst te worden als hier ten onrechte door het hof tot centraal onderwerp verheven recht

XXXXIV. Ondermijning door het hof zelf van het eigen oordeel tot strafrechtelijke vervolging door het introduceren van inconsistente en falende onderbouwingen

XXXXV. Verdere rechtssystematische verwarring bij het hof

XXXXVI. De strafrechter en de noodzaak tot het geven van het strafrechtelijke volle pond voor uitingen van Wilders die als haatzaaiend vallen te kwalificeren

——oooooooooooooooo——

Arrondissementsparket Amsterdam

Postadres Postbus 84500, 1080 BN Amsterdam

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

Bezoekadres
Parnassusweg 220-228
Toren A/B
Telefoon (020) 541 2111
Fax (020) 541 2693

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden

Onderdeel	Team Noort Oost
Doorkiesnummer	(020) 541 2854
Datum	12 maart 2009
Ons kenmerk	523.079/10
Uw kenmerk	Onbekend
Onderwerp	AMIN/Broertjes

Geachte heer Steijnen,

U heeft in uw brief van 26 februari 2009 gewezen op het uitblijven van een besluit op het verzoek van AMIN c.s. gedaan per brief van 24 september 2007 tot het vervolgen van de heer P. Broertjes wegens opzettelijke verspreiding van een uitlating van de heer Wilders in de Volkskrant van 8 augustus 2007.

Alvorens u te informeren over de beslissing die met betrekking tot deze aangifte is genomen, wil ik u wijzen op het volgende.
Ik heb u er per brief van 13 juli 2007 met ons kenmerk 523.079/06 op gewezen dat uw manier van aangifte doen (per 28 juni 2007), met het bijleveren van honderden pagina's beweerdelijk strafbare uitingen, een zodanige belasting vormt van de mij als officier ter beschikking staande tijd, dat een inhoudelijke beoordeling en reactie geruime tijd vergt. Ook de beoordeling van en reactie op andere aangiftes door andere personen of organisaties met betrekking tot hetzelfde onderwerp lijdt daaronder. In dit licht bezie ik de passage in uw brief over de onaanvaardbaarheid van het uitblijven van een besluit op de aangifte door AMIN c.s.

De strafbaarheid van de heer Broertjes dient naar mijn mening gebaseerd te worden op art. 137 e Sr. Hij maakt, als hoofdredacteur, de uitlating van een ander openbaar.
Als bestanddeel van betreffend wetsartikel geldt het vereiste dat de openbaarmaker moet weten of redelijkerwijs moet vermoeden dat de uitlating die hij openbaar maakt, een strafbare uitlating is in de zin van de artikelen 137c of 137d Sr.

Ten aanzien van het woord 'weten' kan zonder enige twijfel worden vastgesteld dat de heer Broertjes niet wist (en weet) dat de uitlating van de heer Wilders strafbaar is. Dat weet immers nog niemand.
De woorden 'redelijkerwijs moet vermoeden' drukken niet uit dat het strafartikel ook werking heeft ten aanzien van uitlatingen waarvan het twijfelachtig is of ze strafbaar

zijn. Deze woorden drukken uit dat het strafartikel ook van toepassing is in situaties waarin de verdachte ontkent wetenschap te hebben ten aanzien van de strafbaarheid van de uitlating maar desondanks, op basis van de onmiskenbare strafbaarheid van de uitlating, geredeneerd kan worden dat de verdachte die strafbaarheid ook redelijkerwijs had moeten vermoeden.

Aangezien deze uitlating van de heer Wilders (om allerlei redenen) niet onmiskenbaar strafbaar is, is ook de heer Broertjes niet strafbaar.

Ik neem aan u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben.

Hoogachtend,

P.C. Velleman
Officier van justitie

Arrondissementsparket Amsterdam

Postadres Postbus 84500, 1080 BN Amsterdam

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

Bezoekadres
Parnassusweg 220-228
Toren A/B
Telefoon (020) 541 2111
Fax (020) 541 2693

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden.

Onderdeel	Team Noort Oost
Doorkiesnummer	(020) 541 2854
Datum	12 maart 2009
Ons kenmerk	523.079/11
Uw kenmerk	Onbekend
Onderwerp	Steijnen/Broertjes

Geachte heer Steijnen,

U heeft in uw brief van 1 maart 2009 aangifte gedaan tegen de heer P. Broertjes wegens opzettelijke verspreiding van een uitlating van de heer Wilders in de Volkskrant van 8 augustus 2007.

De strafbaarheid van de heer Broertjes dient naar mijn mening gebaseerd te worden op art. 137 e Sr. Hij maakt, als hoofdredacteur, de uitlating van een ander openbaar.
Als bestanddeel van betreffend wetsartikel geldt het vereiste dat de openbaarmaker moet weten of redelijkerwijs moet vermoeden dat de uitlating die hij openbaar maakt, een strafbare uitlating is in de zin van de artikelen 137c of 137d Sr.

Ten aanzien van het woord 'weten' kan zonder enige twijfel worden vastgesteld dat de heer Broertjes niet wist dat de uitlating van de heer Wilders strafbaar is. Dat wist (en weet) immers nog niemand.
De woorden 'redelijkerwijs moet vermoeden' drukken niet uit dat het strafartikel ook werking heeft ten aanzien van uitlatingen waarvan het twijfelachtig is of ze strafbaar zijn. Deze woorden drukken uit dat het strafartikel ook van toepassing is in situaties waarin de verdachte ontkent wetenschap te hebben ten aanzien van de strafbaarheid van de uitlating maar desondanks, op basis van de onmiskenbare strafbaarheid van de uitlating, geredeneerd kan worden dat de verdachte die strafbaarheid ook redelijkerwijs had moeten vermoeden.
Aangezien deze uitlating van de heer Wilders (om allerlei redenen) niet onmiskenbaar strafbaar is, is ook de heer Broertjes niet strafbaar.

Ik neem aan u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben.

Hoogachtend,

P.C. Velleman
Officier van justitie

Arrondissementsparket Amsterdam

Postadres Postbus 84500, 1080 BN Amsterdam

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

Bezoekadres
Parnassusweg 220-228
Toren A/B
Telefoon (020) 541 2111
Fax (020) 541 2693

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden.

Onderdeel	Team Noort Oost
Doorkiesnummer	(020) 541 2854
Datum	12 maart 2009
Ons kenmerk	523.079/10
Uw kenmerk	Onbekend
Onderwerp	AMIN/Broertjes

Geachte heer Steijnen,

U heeft in uw brief van 26 februari 2009 gewezen op het uitblijven van een besluit op het verzoek van AMIN c.s. gedaan per brief van 24 september 2007 tot het vervolgen van de heer P. Broertjes wegens opzettelijke verspreiding van een uitlating van de heer Wilders in de Volkskrant van 8 augustus 2007.

Alvorens u te informeren over de beslissing die met betrekking tot deze aangifte is genomen, wil ik u wijzen op het volgende.
Ik heb u er per brief van 13 juli 2007 met ons kenmerk 523.079/06 op gewezen dat uw manier van aangifte doen (per 28 juni 2007), met het bijleveren van honderden pagina's beweerdelijk strafbare uitingen, een zodanige belasting vormt van de mij als officier ter beschikking staande tijd, dat een inhoudelijke beoordeling en reactie geruime tijd vergt. Ook de beoordeling van en reactie op andere aangiftes door andere personen of organisaties met betrekking tot hetzelfde onderwerp lijdt daaronder. In dit licht bezie ik de passage in uw brief over de onaanvaardbaarheid van het uitblijven van een besluit op de aangifte door AMIN c.s.

De strafbaarheid van de heer Broertjes dient naar mijn mening gebaseerd te worden op art. 137 e Sr. Hij maakt, als hoofdredacteur, de uitlating van een ander openbaar.
Als bestanddeel van betreffend wetsartikel geldt het vereiste dat de openbaarmaker moet weten of redelijkerwijs moet vermoeden dat de uitlating die hij openbaar maakt, een strafbare uitlating is in de zin van de artikelen 137c of 137d Sr.

Ten aanzien van het woord 'weten' kan zonder enige twijfel worden vastgesteld dat de heer Broertjes niet wist (en weet) dat de uitlating van de heer Wilders strafbaar is. Dat weet immers nog niemand.
De woorden 'redelijkerwijs moet vermoeden' drukken niet uit dat het strafartikel ook werking heeft ten aanzien van uitlatingen waarvan het twijfelachtig is of ze strafbaar

zijn. Deze woorden drukken uit dat het strafartikel ook van toepassing is in situaties waarin de verdachte ontkent wetenschap te hebben ten aanzien van de strafbaarheid van de uitlating maar desondanks, op basis van de onmiskenbare strafbaarheid van de uitlating, geredeneerd kan worden dat de verdachte die strafbaarheid ook redelijkerwijs had moeten vermoeden.

Aangezien deze uitlating van de heer Wilders (om allerlei redenen) niet onmiskenbaar strafbaar is, is ook de heer Broertjes niet strafbaar.

Ik neem aan u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben.

Hoogachtend,

P.C. Velleman
Officier van justitie

Arrondissementsparket Amsterdam

Postadres Postbus 84500, 1080 BN Amsterdam

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

Bezoekadres
Parnassusweg 220-228
Toren A/B
Telefoon (020) 541 2111
Fax (020) 541 2693

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden.

Onderdeel	Team Noort Oost
Doorkiesnummer	(020) 541 2854
Datum	12 maart 2009
Ons kenmerk	523.079/11
Uw kenmerk	Onbekend
Onderwerp	Steijnen/Broertjes

Geachte heer Steijnen,

U heeft in uw brief van 1 maart 2009 aangifte gedaan tegen de heer P. Broertjes wegens opzettelijke verspreiding van een uitlating van de heer Wilders in de Volkskrant van 8 augustus 2007.

De strafbaarheid van de heer Broertjes dient naar mijn mening gebaseerd te worden op art. 137 e Sr. Hij maakt, als hoofdredacteur, de uitlating van een ander openbaar.
Als bestanddeel van betreffend wetsartikel geldt het vereiste dat de openbaarmaker moet weten of redelijkerwijs moet vermoeden dat de uitlating die hij openbaar maakt, een strafbare uitlating is in de zin van de artikelen 137c of 137d Sr.

Ten aanzien van het woord 'weten' kan zonder enige twijfel worden vastgesteld dat de heer Broertjes niet wist dat de uitlating van de heer Wilders strafbaar is. Dat wist (en weet) immers nog niemand.
De woorden 'redelijkerwijs moet vermoeden' drukken niet uit dat het strafartikel ook werking heeft ten aanzien van uitlatingen waarvan het twijfelachtig is of ze strafbaar zijn. Deze woorden drukken uit dat het strafartikel ook van toepassing is in situaties waarin de verdachte ontkent wetenschap te hebben ten aanzien van de strafbaarheid van de uitlating maar desondanks, op basis van de onmiskenbare strafbaarheid van de uitlating, geredeneerd kan worden dat de verdachte die strafbaarheid ook redelijkerwijs had moeten vermoeden.
Aangezien deze uitlating van de heer Wilders (om allerlei redenen) niet onmiskenbaar strafbaar is, is ook de heer Broertjes niet strafbaar.

Ik neem aan u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben.

Hoogachtend,

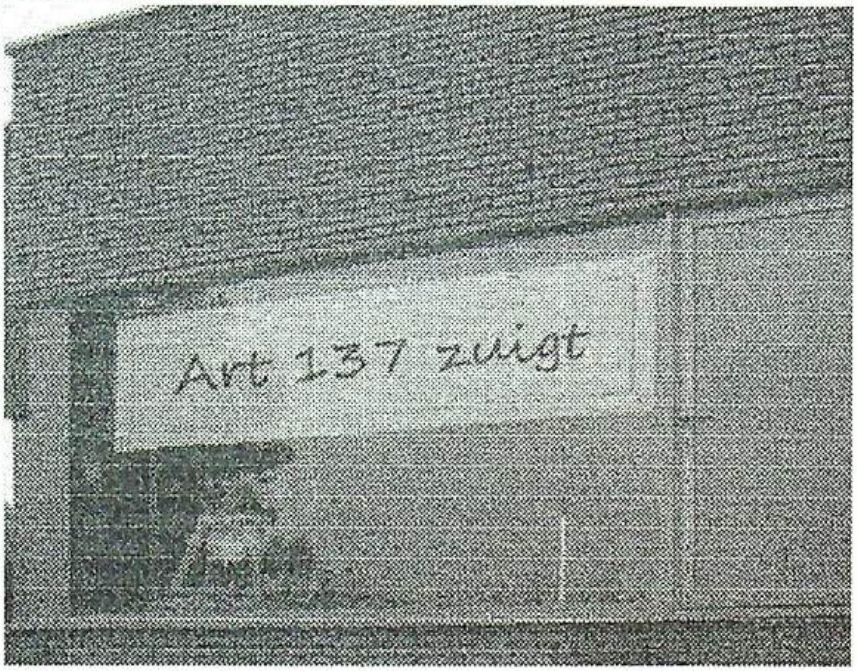
P.C. Velleman
Officier van justitie

11 maart 2009, 10:08 #1

walkie
Ere forumlid

Geregistreerd: 28 februari 2007
Berichten: 5.778

Hoge Raad ontmaskert Hirsch Ballin

Jaap 10 maart 2009

In reactie op de moord op Theo van Gogh plakte M.B. begin novemver 2004 een stuk papier achter zijn raam met daarop: "Stop het gezwel dat Islam heet". In juli 2005 werd hij veroordeeld wegens 'het zich in het openbaar beledigend uitlaten over een groep mensen wegens hun godsdienst' (art.137C).

In november 2006 nam het hof van 's-Hertogenbosch deze uitspraak in hoger beroep ongewijzigd over; M.B. had de Nederlandse moslimgemeenschap beledigd door de islam een gezwel te noemen. Vandaag, 10 maart 2009, heeft de Hoge Raad die uitspraak vernietigd.

Verhelderende uitspraak
Volgens de Hoge Raad moet artikel 137C (in haar huidige vorm) beperkt worden uitgelegd. Zij stelt groepsbelediging wegens godsdienst strafbaar maar niet door "het zich

beledigend uitlaten over een godsdienst, ook niet als dat gebeurt op zo'n manier dat de aanhangers van die godsdienst daardoor in hun godsdienstige gevoelens worden gekrenkt". Dat valt volgens de Raad buiten de reikwijdte van het artikel. En dat is opmerkelijk om een tweetal redenen.

Indirecte belediging
Ten eerste stelt de Raad feitelijk vast dat 137C alleen geldigheid heeft indien de groep met naam en toenaam wordt genoemd. Moslims wettelijk beledigen door wat over de islam te roepen is niet mogelijk. Om de moslimgemeenschap te beledigen zul je man en paard moeten noemen. Teneinde te beledigen had M.B. daarom niet de islam een gezwel moeten noemen, maar de moslimgemeenschap zélf. Dan had de veroordeling volgens de Raad wél terecht geweest. Dan immers beledig je mensen die vanwege hun godsdienst een groep vormen. Met andere woorden: in haar huidige vorm is 137C ongeschikt om een groep mensen indirect wegens hun godsdienst te beledigen.

Smalende godslastering
Ten tweede stelt de Raad dat zij bij haar opdracht tot vernietiging, expliciet geen rekening heeft gehouden met artikel 147, de wet op de smalende godslastering. Dit was niet nodig omdat Art.147 bij de oorspronkelijke veroordeling geen rol had gespeeld. De Raad laat dus in het midden of de groep gelovigen zich wél wettelijk beledigd had mogen voelen als een beroep was gedaan op het godslasterlijke karakter van de associatie 'islam en gezwel'. De letterlijke tekst van artikel 147 laat hierover weinig twijfel bestaan maar door de omvangrijke jurisprudentie ten nadele van dit artikel (o.a. het ezelsproces), is het krachteloos geworden.

Hirsch Ballin ontmaskerd
En dat brengt ons bij meester in de rechten Ernst Hirsch Ballin. Want waren het niet juist deze twee punten die vorig jaar in de discussie rondom het afschaffen van artikel 147 steeds op tafel kwamen? De Kamer verzocht de Minister artikel 147 te schrappen en in reactie kwam Hirsch Ballin met het voorstel om 137C aan te passen. Zogenaamd ter verduidelijking wilde de Minister termen als 'middellijk' of 'onmiddellijk' toevoegen. Niet als uitbreiding, geen misverstand hoor, alleen ter verduidelijking; want als we nu toch bezig waren waarom dan niet álle plooien gladgestreken?

Kijkend naar de uitspraak van de Hoge Raad wordt duidelijk waarom. Nadat Hirsch Ballin z'n aanvankelijke weerzin tegen het schrappen van het symbolische artikel 147 had laten begreep hij dat je met een kleine wijziging van artikel 137 precies dát voor elkaar kon krijgen wat met artikel 147 nooit gelukt was: het strafbaar stellen van indirecte belediging. Het strafbaar stellen van godsdienstkritiek.

De Kamer vermoedde het al, de Hoge Raad bevestigt het nu. Als de Minister Artikel 137 zodanig aanpast dat het bekritiseren of beledigen van een ideologie gelijkgesteld wordt met het beledigen van haar aanhangers, dan heb je daarmee het ultieme censuurinstrument in handen. Dan is de VN-resolutie 'against the defamation of religions' kleintje pils, dan is de Heer

waarlijk opgestaan.

Reageren kan hier

http://www.hetvrijevolk.com/?pagina=8089

De regering en hun bankroffelaars kunnen niet wachten voordat artikel 137 is ingevoerd.Zijn ze gelijk van de ongelovige honden,critici en de PVV af,en kan de opmars van de toekomstige islamitische-christelijke samenleving rustig verder gaan.Maar wat wil je ook anders met een vaticaan te europa die blij is dat de islam een of andere god weer naar europa heeft gebracht,en een christenpresident die vindt dat je zonder geloof niet kan functioneren.De linkse partijen zul je er ook niet over horen klagen,want die hebben zich weer opgeworpen als de beschermers van de islam.En dan hebben we nog het zieltogende vvd die ook niet kunnen wachten tot de PVV wordt verboden,in de hoop dat ze dan meer zetels krijgen.Nederland anno 2009 en in de rest van europa zal het wel niet veel anders zijn.

We hebben godverdomme hier een vijfde collone van mensen die dit land naar de verdommenis willen helpen.
Ik moet maar horen: "allah is groot", "ik ben een vies varken", "uw bent een christenhond!", dat zeggen zij.
En u vind het goed, u laat over zich lopen, en ik doe het niet meer.
(Pim fortuyn)

PARTIJ VOOR DE VRIJHEID

Quote

#2

11 maart 2009, 12:52

walkie
Ere forumlid

Geregistreerd: 28 februari 2007
Berichten: 5.778

Where Ignorance is Bliss, Tis folly to be wise

Noem allochtonen geen allochtonen en ze zullen terstond en volledig integreren. Ban iedere associatie tussen islamitisch terrorisme en de islam uit en de islam zal zich laten kennen als

een overtreffend soort humanisme. Noem je als Ajax supporters geen Joden meer en het antisemitisme zal verdwijnen. Vervolg iedereen die een beledigende mening, of gewoon zijn niet door de staat goedgekeurde mening uit en we leven allen in pais en vree. Stel voor vijftig procent allochtonen en vrouwen aan in de ambtelijke top en iedere vorm van discriminatie en racisme zal als sneeuw voor de zon verdwijnen. Verban confetti van de Gay Parade en Amsterdam is de schoonste en meest homovriendelijke stad ooit. Noem de boerka een vorm van emancipatie en alle vrouwen zijn vrij.

Het is maar een greep uit het laatste aanbod aan verbluffend simpele oplossingen. Al onze problemen zijn met een knip van de vingers op te lossen. De oplossingen zijn zo simpel dat je je afvraagt waarom we daar niet honderd jaar eerder aan gedacht hebben.

Koppel het communisme los van de Goelags en de Sovjet dictatuur en wat rest is de beste ideologie die ooit door het menselijke brein is voortgebracht. Koppel het schrikbewind en de massamoorden van de Rode Kmer los van de doelstellingen en het tegenwoordige Cambodja is het meest solidaire land op de wereld. Leg geen verbanden meer tussen de genocide op ondermeer de Joden en het nazisme en je hebt het recept voor de mooiste sociaal democratie ooit in handen. Verzwijg of vergoelijk de misdaden en volkerenmoorden onder het regime van Mao Tse-tung en China is de modernste, zelfvoorzienende en gecollectiviseerde natie in de menselijke geschiedenis.

We hadden al die tijd in een paradijs kunnen leven. Alles dat we hadden moeten doen en moeten doen is een ministerie instellen die zorgt dat zaken niet of in het uiterste geval herbenoemd worden. Een commissie die erop toeziet dat bepaalde zaken niet aan het licht komen en niet besproken worden. Een soort globale NOS eigenlijk. Een ministerie van waarheid. Een soort club van wijze mensen, een politbureau dat erop toeziet dat u wel de juiste interpretatie van onze geschiedenis, de waarheid, de feiten en de werkelijkheid heeft. Een partij die uw mening voor u bepaald.

Een soort van Noord Korea waar geen informatie in en uit gaat zonder dat de overheid dit heeft gecontroleerd en gecensureerd. Een staat waar u als burger eerst hetgeen u wilt verkondigen ter goedkeuring moet overleggen aan de daartoe aangestelde commissie van waarheid eer u het mag en kunt verkondigen. Ons nieuwe motto zou Onwetendheid is kracht worden.

En weet u wat nog het mooiste is? Het werkt ook nog. Iets niet weten of willen weten is comfortabeler dan een afschuwelijke waarheid of naargeestig feit onder ogen moeten zien. Wat niet weet wat niet deert. "Where Ignorance is Bliss, Tis folly to be wise". Onze overheid weet ook dat dit het enige recept is dat ons nog van een meltdown kan redden. Vandaar ook dat ze

hoog inzet op dit soort maatregelen. Aan het feit dat veel mensen het interpreteren als symboolpolitiek geeft aan hoe succesvol deze vorm van politiek is. Het is namelijk zo dat deze politiek alles behalve als symbolisch is bedoeld. Zalig zijn de armen van geest. Laten we dit vooral zo houden.

http://contradicere1.wordpress.com/2...wise%e2%80%9d/

We hebben godverdomme hier een vijfde collone van mensen die dit land naar de verdommenis willen helpen.
Ik moet maar horen: "allah is groot", "ik ben een vies varken", "uw bent een christenhond!", dat zeggen zij.
En u vind het goed, u laat over zich lopen, en ik doe het niet meer.
(Pim fortuyn)

Quote

Post Reply

« Vorige discussie | Volgende discussie »

Regels voor berichten

Je **mag niet** nieuwe discussies starten
Je **mag niet** reageren op berichten
Je **mag niet** bijlagen versturen
Je **mag niet** jouw berichten bewerken

vB-code is **Aan**
Smileys zijn **Aan**
[IMG]-code is **Aan**
HTML-code is **Uit**

Forumnavigatie

Ideologisch Terreur OK

Alle tijden zijn GMT +2. Het is nu 14:56.

-- Nederlands (Applinet-vertaling)

E-mail ons - Forum voor de Vrijheid - Archief - Naar boven

Powered by vBulletin® Version 3.6.4
Copyright ©2000 - 2009, Jelsoft Enterprises Ltd.
Copyright 2007 - Forum voor de Vrijheid

LJN: BF0655, Hoge Raad , 01509/07

Datum uitspraak:	10-03-2009
Datum publicatie:	10-03-2009
Rechtsgebied:	Straf
Soort procedure:	Cassatie

Inhoudsindicatie: (Beperkte) Reikwijdte belediging, art. 137c Sr. Vooropgesteld wordt dat het i.c. gaat om belediging van een groep mensen wegens hun godsdienst en niet om het aanzetten tot haat, discriminatie of geweld (art. 137d Sr) of om godslastering (art.147 Sr). Al deze misdrijven zijn strafbaar gesteld als misdrijf tegen de openbare orde. Voorts gaat het in cassatie in de 1e plaats om de specifieke betekenis van de in art. 137c Sr opgenomen uitdrukking 'belediging van een groep mensen wegens hun godsdienst of levensovertuiging'. Indien uitlatingen niet als zodanig kunnen worden aangemerkt en dus in dit opzicht buiten het bereik van art. 137c Sr vallen, komt de vraag of daarbij de grenzen van vrijheid van meningsuiting zijn overschreden niet in beeld en behoeft dus ook de vraag of bij de wet voorziene beperking die art. 137c Sr aan het recht op vrije meningsuiting stelt in concreto gerechtvaardigd is, geen beantwoording. Art. 137c Sr stelt strafbaar het zich beledigend uitlaten "over een groep mensen wegens hun godsdienst", doch niet het zich beledigend uitlaten over een godsdienst, ook niet als dit geschiedt op zo'n wijze dat de aanhangers daardoor in hun godsdienstige gevoelens worden gekrenkt. Strafbaar is enkel het nodeloos krenkend uitlaten over een groep mensen omdat deze een bepaalde godsdienst aanhangt. Het beledigend uitlaten over een groep mensen wegens hun godsdienst valt immers alleen onder art. 137c Sr als men de mensen, behorend tot die groep, collectief treft in hetgeen voor die groep kenmerkend is, nl. hun godsdienst, en men hen beledigt juist omdat zij van dat geloof zijn. Alle, zelfs felle kritiek op opvattingen die in die groep leven of op het gedrag van hen, die tot de groep behoren, blijft buiten het bereik van art. 137c Sr. Gelet op die door de wetgever beoogde, beperkte reikwijdte van art. 137c Sr, vereist deze bepaling dat de uitlating onmiskenbaar betrekking heeft op een bepaalde groep mensen die door hun godsdienst wordt gekenmerkt en zich daardoor onderscheidt van anderen. De enkele omstandigheid dat grievende uitlatingen over een godsdienst ook de aanhanger daarvan krenken is niet voldoende om die uitlatingen te kunnen gelijkstellen met uitlatingen over die aanhangers, dus over een groep mensen vanwege hun godsdienst i.d.z.v, art. 137c Sr. I.c. heeft het Hof daaromtrent blijk gegeven van een te ruime - en dus onjuiste - opvatting door te oordelen dat verdachte met de poster met de tekst "Stop het gezwel dat Islam heet" zich onnodig grievend heeft uitgelaten over de Islam en dat "gezien de verbondenheid tussen de Islam en haar gelovigen" deze uitlating reeds daardoor ook beledigend is voor "die groep mensen die de Islam belijden". HR spreekt om doelmatigheidsredenen vrij.

Uitspraak

10 maart 2009
Strafkamer
nr. 01509/07

Hoge Raad der Nederlanden

Arrest

op het beroep in cassatie tegen een arrest van het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch van 10 november 2006, nummer 20/010210-05, in de strafzaak tegen:
[Verdachte], geboren op [geboortedatum] 1986 te [geboorteplaats], wonende te [woonplaats].

1. Geding in cassatie

Het beroep is ingesteld door de verdachte. Namens deze heeft mr. A.A. Franken, advocaat te Amsterdam, bij schriftuur een middel van cassatie voorgesteld. De schriftuur is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit.
De Advocaat-Generaal Machielse heeft geconcludeerd tot vernietiging van het bestreden arrest en tot terugwijzing van de zaak naar het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch teneinde op het bestaande beroep opnieuw te worden berecht en afgedaan.

2. Beoordeling van het middel

2.1. Het middel bevat de klacht dat het Hof ten onrechte heeft geoordeeld dat het bewezenverklaarde feit het misdrijf van art. 137c, eerste lid, Sr oplevert.

2.2.1. Aan de verdachte is primair opruiing (art. 131 Sr) tenlastegelegd. Daarvan is hij vrijgesproken.

2.2.2. Aan de verdachte is subsidiair tenlastegelegd dat:
"hij op of omstreeks 7 november 2004 te Valkenswaard, zich in het openbaar, bij geschrift of afbeelding, opzettelijk beledigend heeft uitgelaten over een groep mensen, te weten aanhangers van de Islam, wegens hun godsdienst, door opzettelijk beledigend zichtbaar ter plaatse op een raam aan de straatzijde van een woning gelegen aan de [a-straat 1] een poster van A3 formaat met de tekst: "Stop het gezwel dat Islam heet. Theo is voor ons gestorven, wie wordt nu de volgende? Kom in verzet NU. Nationale Alliantie, wij buigen niet voor Allah. Word lid! N.A. Postbus [001], [plaats], Http://www.nationalealliantie.com" op te hangen, in elk geval voorhanden te hebben."

2.2.3. Daarvan heeft het Hof bewezenverklaard dat:
"hij op 7 november 2004 te Valkenswaard, zich in het openbaar, bij geschrift, opzettelijk beledigend heeft uitgelaten over een groep mensen, te weten aanhangers van de Islam, wegens hun godsdienst, door opzettelijk beledigend zichtbaar ter plaatse op een raam aan de straatzijde van een woning gelegen aan de [a-straat 1] een poster van A3 formaat met in de tekst onder meer: "Stop het gezwel dat Islam heet" op te hangen."

2.2.4. Onder "Bijzondere overwegingen omtrent het bewijs" houdt 's Hofs arrest het volgende in:

"De beslissing dat het bewezen verklaarde door de verdachte is begaan berust op de feiten en omstandigheden als vervat in de hierboven bedoelde bewijsmiddelen, in onderlinge samenhang beschouwd.
De raadsman van de verdachte heeft ter zitting in hoger beroep betoogd dat de verdachte moet worden vrijgesproken van het subsidiair ten laste gelegde feit. De raadsman heeft daartoe, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat de verdachte met de uiting in het pamflet "Stop het gezwel dat Islam heet", het oog heeft gehad op de Islam als maatschappelijke misstand en niet op de belijders daarvan c.q. de leden van die geloofsgemeenschap, hetgeen ook zou blijken uit de toevoeging in het pamflet "Wij buigen niet voor Allah!". Volgens de raadsman volgt hieruit dat niet bewezen kan worden dat verdachte zich beledigend heeft uitgelaten over een groep mensen wegens hun godsdienst, te weten de aanhangers van de Islam.

Subsidiair, voor het geval het hof op dat punt anders zou oordelen, heeft de raadsman van de verdachte, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat de uitlating "Stop het gezwel dat Islam heet" door de verdachte werd gedaan vanuit een politieke overtuiging, te weten het verzet tegen de multiculturele samenleving. In het licht van die maatschappelijke context komt, aldus de raadsman, het strafwaardig beledigend karakter aan de uitlating te ontvallen. Bovendien is, aldus de raadsman, in het kader van die maatschappelijke context tevens van belang dat in de tijd dat de verdachte de gewraakte uitlating deed, er een golf van ontzetting en protest over het land ging tengevolge van de moord op Theo van Gogh op 2 november 2004. Ook daardoor komt, aldus de raadsman, de strafwaardigheid aan het beledigende karakter van de uitlating te ontvallen.
Het hof overweegt dienaangaande als volgt.
Het hof is van oordeel dat de uiting op de poster "Stop het gezwel dat Islam heet", zowel op zichzelf beschouwd als bezien in de context waarin deze uiting is gedaan als beledigend is aan te merken voor mensen die deel uitmaken van de islamitische geloofsgemeenschap. Door de Islam aan te duiden als een gezwel, en daarmee tot uitdrukking te brengen dat het daarbij gaat om iets kwaadaardigs dat verwijderd of uitgebannen zou moeten worden, heeft verdachte zich middels de tekst op de poster onnodig grievend uitgelaten over de Islam, en gezien de verbondenheid tussen de Islam en haar gelovigen, ook ten aanzien van die groep mensen die de Islam belijden. Verdachte heeft daarmee, ook bezien tegen de achtergrond dat de betreffende poster kenbaar afkomstig was van de Nationale Alliantie en het gegeven dat het feit zich vlak na de moord op Theo van Gogh heeft afgespeeld, de grenzen van hetgeen in het licht van het recht op vrijheid van meningsuiting toelaatbaar moet worden geacht overschreden. Noch de afkomst van de poster, noch de moord op Theo van Gogh doen af aan het beledigend karakter van de uiting "Stop het gezwel dat Islam heet", terwijl tijdens het verhandelde ter terechtzitting niet gebleken is van feiten en omstandigheden die de conclusie rechtvaardigen dat het zou gaan om een uiting dienstig aan het publieke debat waardoor het beledigend karakter aan de uiting komt te ontvallen.
Het hof verwerpt mitsdien het verweer van de raadsman in al zijn onderdelen."

2.3.1. De tenlastelegging en bewezenverklaring zijn toegesneden op art. 137c, eerste lid, Sr.
Deze bepaling luidt als volgt:
"Hij die zich in het openbaar, mondeling of bij geschrift of afbeelding, opzettelijk beledigend uitlaat over een groep mensen wegens hun ras, hun godsdienst of levensovertuiging, hun hetero- of homoseksuele gerichtheid of hun lichamelijke, psychische of verstandelijke handicap, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie."

2.3.2. De parlementaire stukken inzake de totstandkoming van deze bepaling houden onder meer het volgende in:
"Onjuist is echter de bewering dat het wetsontwerp elke belediging van de genoemde groepen zowel naar vorm als naar inhoud strafbaar zou willen stellen. Hierbij wordt uit het oog verloren dat de ontworpen bepaling slechts straf stelt op (opzettelijke en openbare) belediging van die groepen wegens hun ras, godsdienst of levensovertuiging. Deze toevoeging limiteert niet alleen de beschermde groepen, maar brengt tevens een zeer aanzienlijke beperking aan in de strafbaarheid van belediging van die groepen.
(...)
Het voorgestelde artikel 137c is echter slechts gericht tegen krenking op punten waarop niet meer kan worden geargumenteerd en tegen aantasting in hetgeen voor het menselijk bestaan van fundamentele waarde is. Strafbaar is enkel het aantasten van de eigenwaarde of het in diskrediet brengen van de groep, omdat die van een bepaald ras is, een bepaalde godsdienst belijdt of een bepaalde levensovertuiging is toegedaan. Kritiek op opvattingen en gedragingen - in welke vorm ook - valt buiten het bereik van de ontworpen strafbepaling."
Kamerstukken II 1969-1970, 9724, Memorie van Antwoord, nr. 6, p. 4.

"Het beledigen van een groep zal dus - anders dan nu - alleen strafbaar zijn als men de mensen, behorend tot die groep, collectief treft in hetgeen voor die groep kenmerkend is, namelijk in hun ras, hun godsdienst of levensovertuiging en men hen beledigt juist omdat zij van dit ras, dat

geloof of die levensovertuiging zijn. Alle, zelfs felle kritiek op opvattingen die in die groep leven of op het gedrag van hen, die tot de groep behoren, blijft buiten het bereik van de strafwet." Handelingen I 1970-1971, p. 555.

2.4.1. Vooropgesteld moet worden dat het in deze zaak gaat om een strafvervolging ter zake van het doen van een beledigende uitlating over een groep mensen wegens hun godsdienst (art. 137c Sr) en niet om een vervolging wegens - kort gezegd - het aanzetten tot haat, discriminatie of geweld tegen persoon of goed van mensen wegens hun godsdienst (art. 137d Sr) en evenmin om een vervolging wegens het zich door smalende godslastering op voor godsdienstige gevoelens krenkende wijze uitlaten (art. 147 Sr). Al deze drie feiten zijn strafbaar gesteld als misdrijf tegen de openbare orde.

2.4.2. Voorts gaat het in cassatie in de eerste plaats om de specifieke betekenis van de in art. 137c Sr opgenomen uitdrukking 'belediging van een groep mensen wegens hun godsdienst of levensovertuiging'. Het gaat hier niet om de andere in dit artikel genoemde gevallen van belediging van een groep mensen en dus niet om belediging van een groep mensen wegens hun ras, hun hetero- of homoseksuele gerichtheid of hun lichamelijke, psychische of verstandelijke handicap.
Indien uitlatingen niet kunnen worden aangemerkt als 'belediging van een groep mensen wegens hun godsdienst' en dus in dit opzicht buiten het bereik van art. 137c Sr vallen, komt de vraag of daarbij de grenzen van de - onder meer door art. 10 EVRM gewaarborgde - vrijheid van meningsuiting zijn overschreden niet in beeld en behoeft dus ook de vraag of de bij de wet voorziene beperking die art. 137c Sr aan het recht op vrijheid van meningsuiting stelt in concreto gerechtvaardigd is geen beantwoording.

2.5.1. Art. 137c Sr stelt strafbaar het zich beledigend uitlaten "over een groep mensen wegens hun godsdienst", doch niet het zich beledigend uitlaten over een godsdienst, ook niet indien dit geschiedt op zo'n wijze dat de aanhangers van die godsdienst daardoor in hun godsdienstige gevoelens worden gekrenkt.
Strafbaar is enkel het zich nodeloos krenkend uitlaten over een groep mensen omdat deze een bepaalde godsdienst aanhangt. Het beledigen van een groep mensen wegens hun godsdienst valt - aldus de wetsgeschiedenis - immers alleen onder art. 137c Sr als men de mensen, behorend tot die groep, collectief treft in hetgeen voor die groep kenmerkend is, namelijk in hun godsdienst, en men hen beledigt juist omdat zij van dat geloof zijn. Alle, zelfs felle kritiek op opvattingen die in die groep leven of op het gedrag van hen, die tot de groep behoren, blijft buiten het bereik van art. 137c Sr.

2.5.2. Gelet op de beperkte reikwijdte van art. 137c Sr die door de wetgever is beoogd, vereist deze bepaling dat de uitlating onmiskenbaar betrekking heeft op een bepaalde groep mensen die door hun godsdienst wordt gekenmerkt en zich daardoor onderscheidt van anderen. De enkele omstandigheid dat grievende uitlatingen over een godsdienst ook de aanhangers van die godsdienst krenken, is niet voldoende om die uitlatingen te kunnen gelijkstellen met uitlatingen over die aanhangers, dus over een groep mensen wegens hun godsdienst in de zin van art. 137c Sr.

2.6. Het Hof heeft geoordeeld dat de verdachte zich met zijn poster met daarop de tekst "Stop het gezwel dat Islam heet" onnodig grievend heeft uitgelaten over de Islam. Het Hof heeft daaraan de gevolgtrekking verbonden dat "gezien de verbondenheid tussen de Islam en haar gelovigen" deze uitlating reeds daardoor ook beledigend is voor "die groep mensen die de Islam belijden". Naar uit het voorgaande volgt, heeft het Hof aldus blijk gegeven van een te ruime - en dus onjuiste - opvatting omtrent de in art. 137c, eerste lid, Sr voorkomende uitdrukking "een groep mensen wegens hun godsdienst".

2.7. Het middel is gegrond.

2.8. De Hoge Raad zal om doelmatigheidsredenen zelf de zaak afdoen en de verdachte van het hem tenlastegelegde vrijspreken.

3. Slotsom

Hetgeen hiervoor is overwogen brengt mee dat de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven, behoudens voor zover daarbij het vonnis van de Politierechter is vernietigd, en als volgt moet worden beslist.

4. Beslissing

De Hoge Raad:

vernietigt de bestreden uitspraak, behoudens voor zover daarbij het vonnis van de Politierechter in de Rechtbank te 's-Hertogenbosch van 19 juli 2005 is vernietigd;
verklaart niet bewezen hetgeen aan de verdachte is tenlastegelegd en spreekt hem daarvan vrij.

Dit arrest is gewezen door de vice-president A.J.A. van Dorst als voorzitter, en de raadsheren J.P. Balkema, B.C. de Savornin Lohman, W.A.M. van Schendel en J.W. Ilsink, in bijzijn van de griffier S.P. Bakker, en uitgesproken op 10 maart 2009.

Conclusie

Nr. 01509/07
Mr. Machielse
Zitting 9 september 2008

Conclusie inzake:

[Verdachte]

1. Het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch heeft verdachte op 10 november 2006 voor het zich in het openbaar bij geschrift opzettelijk beledigend uitlaten over een groep mensen wegens hun godsdienst veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van twee weken.

2. Mr. W.T.G. Hegge, advocaat te Eindhoven, heeft cassatie ingesteld. Mr. A. Franken, advocaat te Amsterdam, heeft een schriftuur ingezonden, houdende één middel van cassatie.

3.1. Het middel klaagt over de verwerping van het verweer dat de inhoud van de poster geen beledigend karakter had en beschermd werd door de vrijheid van meningsuiting.

3.2. Het hof heeft het subsidiair telastegelegde bewezenverklaard, te weten dat:

"hij op 7 november 2004 te Valkenswaard, zich in het openbaar, bij geschrift, opzettelijk beledigend heeft uitgelaten over een groep mensen, te weten aanhangers van de Islam, wegens hun godsdienst, door opzettelijk beledigend zichtbaar ter plaatse op een raam aan de straatzijde van een woning gelegen aan de [a-straat 1] een poster van A3 formaat met in de tekst ondermeer: "Stop het gezwel dat Islam heet." op te hangen."

Over de bewezenverklaring heeft het hof nog overwogen:

"Bijzondere overwegingen omtrent het bewijs
De beslissing dat het bewezen verklaarde door de verdachte is begaan berust op de feiten en omstandigheden als vervat in de hierboven bedoelde bewijsmiddelen, in onderlinge samenhang beschouwd.

De raadsman van de verdachte heeft ter zitting in hoger beroep betoogd dat de verdachte moet worden vrijgesproken van het subsidiair ten laste gelegde feit. De raadsman heeft daartoe, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat de verdachte met de uiting in het pamflet "Stop het gezwel dat Islam heet", het oog heeft gehad op de Islam als maatschappelijke misstand en niet op de belijders daarvan c.q. de leden van die geloofsgemeenschap, hetgeen ook zou blijken uit de toevoeging in het pamflet "Wij buigen niet voor Allah!".
Volgens de raadsman volgt hieruit dat niet bewezen kan worden dat verdachte zich beledigend heeft uitgelaten over een groep mensen wegens hun godsdienst, te weten de aanhangers van de Islam.
Subsidiair, voor het geval het hof op dat punt anders zou oordelen, heeft de raadsman van de verdachte, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat de uitlating "Stop het gezwel dat Islam heet" door de verdachte werd gedaan vanuit een politieke overtuiging, te weten het verzet tegen de multiculturele samenleving. In het licht van die maatschappelijke context komt, aldus de raadsman, het strafwaardig beledigend karakter aan de uitlating te ontvallen. Bovendien is, aldus de raadsman, in het kader van die maatschappelijke context tevens van belang dat in de tijd dat de verdachte de gewraakte uitlating deed, er een golf van ontzetting en protest over het land ging tengevolge van de moord op Theo van Gogh op 2 november 2004.
Ook daardoor komt, aldus de raadsman, de strafwaardigheid aan het beledigende karakter van de uitlating te ontvallen.

Het hof overweegt dienaangaande als volgt.

Het hof is van oordeel dat de uiting op de poster "Stop het gezwel dat Islam heet", zowel op zichzelf beschouwd als bezien in de context waarin deze uiting is gedaan als beledigend is aan te merken voor mensen die deel uitmaken van de islamitische geloofsgemeenschap. Door de Islam aan te duiden als een gezwel, en daarmee tot uitdrukking te brengen dat het daarbij gaat om iets kwaadaardigs dat verwijderd of uitgebannen zou moeten worden, heeft verdachte zich middels de tekst op de poster onnodig grievend uitgelaten over de Islam, en gezien de verbondenheid tussen de Islam en haar gelovigen, ook ten aanzien van die groep mensen die de Islam belijden. Verdachte heeft daarmee, ook bezien tegen de achtergrond dat de betreffende poster kenbaar afkomstig was van de Nationale Alliantie en het gegeven dat het feit zich vlak na de moord op Theo van Gogh heeft afgespeeld, de grenzen van hetgeen in het licht van het recht op vrijheid van meningsuiting toelaatbaar moet worden geacht overschreden.
Noch de afkomst van de poster, noch de moord op Theo van Gogh doen af aan het beledigend karakter van de uiting "Stop het gezwel dat Islam heet", terwijl tijdens het verhandelde ter terechtzitting niet gebleken is van feiten en omstandigheden die de conclusie rechtvaardigen dat het zou gaan om een uiting dienstig aan het publieke debat waardoor het beledigend karakter aan de uiting komt te ontvallen.
Het hof verwerpt mitsdien het verweer van de raadsman in al zijn onderdelen."

3.3. De steller van het middel wijst erop dat verdachte heeft verklaard de poster te hebben opgehangen als reactie op de moord op Theo van Gogh en dat de advocaat van verdachte in feitelijke aanleg heeft betoogd dat de passage die in de bewezenverklaring is genoemd, moet worden beoordeeld in de context van de maatschappelijke discussie over de multiculturele samenleving. Die context is door het hof ten onrechte veronachtzaamd, aldus de steller van het middel. De poster was toegespitst op de radicale Islam. De verwijzing naar de herkomst van de poster en naar de moord op Theo van Gogh in de overwegingen van het hof wordt door de steller van het middel uitgelegd als contra-indicatie tegen verdachte. Tot slot, zo klaagt het middel, heeft het gerechtshof een te beperkt en onjuist criterium aangelegd door alleen maar uitlatingen die "dienstig aan het publiek debat" zijn onder de bescherming van artikel 10 EVRM te brengen. Ook uitlatingen die het publieke debat niet voeden kunnen onder bescherming van artikel 10 EVRM vallen. Niet alleen politici, maar ook aanhangers van politieke bewegingen moeten de ruimte hebben om voor hun politieke ideeën uit te komen.

3.4. Alvorens op de merites van deze zaak verder in te gaan wil ik eerst de beslissing van het OM om de politicus Geert Wilders niet te vervolgen even in deze zaak introduceren. Het OM heeft een langdurige studie gemaakt van de mogelijkheden om Wilders veroordeeld te krijgen voor het overtreden van een discriminatiebepaling door uitlatingen over de Islam die hij had gedaan. Ik citeer een aantal van deze uitlatingen:

"De kern van het probleem is de fascistische islam, de zieke ideologie van Allah en Mohammed zoals neergelegd in de islamitische Mein Kampf: de Koran."

"En de Koran is het Mein Kampf van een religie die beoogt anderen te elimineren [...]"

"Ik heb genoeg van de islam in Nederland: geen moslimimmigrant er meer bij. [...] Ik heb genoeg van de Koran in Nederland: verbied dat fascistische boek."

"Als moslims hier willen blijven, moeten ze de helft uit de Koran scheuren en weggooien."

"De grenzen dicht, geen islamieten meer Nederland in, veel moslims Nederland uit, denaturalisatie van islamitische criminelen."

"De islam is een gewelddadige religie. Als Mohammed hier vandaag leefde, zou ik voorstellen om hem als extremist met pek en veren het land uit te jagen."(1)

Het OM heeft besloten niet tot vervolging over te gaan na raadpleging van externe deskundigen en van het eigen Landelijk Expertise Centrum Discriminatie. De gronden die het OM aan deze beslissing ten grondslag heeft gelegd kunnen wellicht ook bijdragen aan het schetsen van de context waarin dergelijke uitlatingen worden gedaan en van het toetsingskader dat in de onderhavige zaak dient te worden aangehouden. Het persbericht dat het OM uitbracht naar aanleiding van de beslissing om Wilders niet te vervolgen houdt onder meer het volgende in:

"Bij de beoordeling van de strafbaarheid op basis van de discriminatieartikelen let het OM op de woordelijke uitlating, de uitlating in haar context en de mate van grievendheid. Een uitlating is alleen strafbaar als deze objectief gezien discriminerend is. Uitlatingen zijn dus niet meteen strafbaar omdat ze door betrokkenen als kwetsend of grievend worden ervaren.

Indien een uitlating objectief beledigend of discriminerend is, behoeft die niet strafbaar te zijn als die wordt gedaan in het kader van een maatschappelijk debat. In een maatschappelijk debat kunnen uitspraken schokkend, scherp of grievend zijn, maar daarmee zijn ze nog niet strafbaar.

De heer Wilders is politicus en deed zijn uitlatingen in het kader van het politieke debat over de islam. Zoals het Europese Hof voor de Rechten van de Mens heeft beslist, moet in het maatschappelijke debat veel ruimte zijn om stevige uitlatingen te doen. De vrijheid van meningsuiting vervult een essentiële rol bij het publieke debat in een democratische samenleving. Dat betekent dat in een politiek debat beledigende uitlatingen kunnen worden gedaan die kwetsend en schokkend zijn voor bepaalde groepen, zonder dat die uitlatingen strafbaar zijn. De uitspraken van Wilders zijn gedaan in het kader van een politiek debat. Die context ontneemt in dit geval de strafbaarheid aan de uitlatingen.

Ook een uitlating gedaan in het maatschappelijk debat mag echter niet onnodig grievend zijn, niet meer grievend dan door de inhoud van het debat gerechtvaardigd is. Dat is naar het oordeel van het Openbaar Ministerie, zowel ten aanzien van de film als de uitlatingen in de pers, niet het geval.

Bovendien levert Wilders met de betreffende uitlatingen en de film kritiek op de islam. Kritiek op een godsdienst valt niet onder het discriminatieverbod, tenzij hierbij tevens beledigende conclusies worden getrokken over de aanhangers van die godsdienst. Dat is naar het oordeel van

het OM noch bij de uitlatingen van Wilders noch bij de film Fitna het geval.

Het OM heeft ook beoordeeld of de uitlatingen en de film van Wilders aanzetten tot haat tegen moslims. Hiervan kan sprake zijn als met de uitlatingen op opruiende wijze een conflictueuze tweedeling wordt geschapen tussen moslims en de Nederlandse samenleving. Wellicht schetst Wilders een tweedeling tussen de godsdienst islam en de Nederlandse samenleving, maar niet zonder meer tussen moslims en de Nederlandse samenleving. Daarmee komt het OM tot het oordeel dat noch de uitlatingen van Wilders noch de film Fitna aanzetten tot haat tegen moslims."(2)

Volgens het OM zijn dus van belang de uitlating op zichzelf, de uitlating in haar context en de mate van objectieve grievendheid. Als de context van de uitlating wordt gevormd door een politiek debat moet aan de vrijheid van meningsuiting de ruimte worden gegeven, zelfs als dat gelegenheid biedt tot het doen van beledigende en choquerende uitspraken. Er wordt onderscheid gemaakt tussen kritiek op een godsdienst en discriminatie van de aanhangers van die godsdienst. Volgens het OM was van het laatste ten aanzien van de uitspraken van Wilders geen sprake.

3.5. De tenlastelegging bevat de complete inhoud van de poster die verdachte heeft opgehangen en ook in de pleitnota in eerste aanleg wordt die inhoud in zijn geheel weergegeven. De tekst op de poster luidde als volgt:

"Stop het gezwel dat Islam heet! Theo is voor ons gestorven. Wie wordt de volgende? Kom in verzet NU! Nationale Alliantie, wij buigen niet voor Allah. Word lid! N.A. Postbus [001], [plaats], Http://www.nationalealliantie.com".

3.6. De Hoge Raad heeft er blijk van gegeven eraan te hechten dat de rechter die zich buigt over de beschuldiging van discriminatie of belediging de context van de uitgesproken of geschreven woorden in zijn beoordeling betrekt.(3) Die context wordt gevormd door de achtergrond van het gehele werk waarin bijvoorbeeld een geschreven zin voorkomt.(4) Voorts heeft de Hoge Raad wel relevant geoordeeld of de gewraakte uitlatingen kenbaar in direct verband staan met de uiting van bijvoorbeeld een geloofsopvatting.(5)
De controle die het EHRM toepast op inbreuken op de vrijheid van meningsuiting let eveneens op de context van de bestrafte uitlating.(6) In verschillende uitspraken heeft het EHRM het grote belang van de vrijheid van meningsuiting voor een democratische rechtsorde benadrukt.

"According to the Court's well-established case-law, freedom of expression constitutes one of the essential foundations of a democratic society and one of the basic conditions for its progress and for individual self-fulfilment. Subject to paragraph 2 of Article 10, it is applicable not only to "information" or "ideas" that are favourably received or regarded as inoffensive or as a matter of indifference, but also to those that offend, shock or disturb. Such are the demands of pluralism, tolerance and broadmindedness, without which there is no "democratic society". As set forth in Article 10, this freedom is subject to exceptions, which must, however, be construed strictly, and the need for any restrictions must be established convincingly."(7)

Artikel 10 EVRM dekt de vrijheid van meningsuiting en daarmee ook het recht om zijn ideeën te openbaren. Maar de overheid kan deze vrijheid overeenkomstig het tweede lid van artikel 10 EVRM beperken. Lawson wijst erop dat het EHRM aandacht heeft voor de positie van degene die zijn mening uit en de middelen waarvan hij zich bedient. Van belang is welke impact de uiting kan hebben.(8) Hoe groter de gevolgen zijn die teweeggebracht kunnen worden door een uiting des te meer ook voorzichtigheid geboden kan zijn. Een uiting kan niet zonder achtergrond worden beoordeeld. Zij kan de lont in een kruitvat steken. Het is de opdracht van de overheid om op te treden tegen discriminatie en stigmatisering. Politici hebben enerzijds meer speelruimte, maar anderzijds ook een grote verantwoordelijkheid.(9) Lawson wijst erop dat het EHRM herhaalde malen heeft beslist dat het aanvaardbaar is dat de overheid maatregelen neemt om een godsdienst of godsdienstaanhangers te beschermen tegen kwetsende uitingen.(10) Scherpe

kritiek op een godsdienst kan uitlopen op een belediging van de gelovigen.
In zijn opstel betrekt Lawson artikel 17 EVRM. Hij schrijft dat in extreme gevallen een beroep op artikel 10 EVRM kan afketsen op artikel 17 EVRM dat een uitleg van bepalingen van het EVRM, die erop neerkomt dat geweld wordt aangedaan aan de rechten en vrijheden die het juist wil garanderen, tegengaat. Hij noemt als voorbeeld van toepassing van artikel 17 EVRM de zaak Norwood, die een opvallende gelijkenis heeft met de onderhavige. Betrokkene, een actief lid van de extreemrechtse British National Party (BNP), had tussen november 2001 en 9 januari 2002 een poster opgehangen voor het raam van zijn appartement op de eerste verdieping. De poster was verstrekt door de BNP. Erop was een foto afgebeeld van de brandende Twin Towers, een verbodsbord met daarin een halve maan en ster, en de tekst "Islam out of Britain - Protect the British People".
Naar aanleiding van een klacht werd de poster verwijderd door de politie. Verdachte werd uiteindelijk veroordeeld voor het Engelse equivalent van artikel 137d Sr. Een beroep op art. 10 EVRM mocht niet baten. Het EHRM overwoog over artikel 17 EVRM:

"The general purpose of Article 17 is to prevent individuals or groups with totalitarian aims from exploiting in their own interests the principles enunciated by the Convention. The Court, and previously, the European Commission of Human Rights, has found in particular that the freedom of expression guaranteed under Article 10 of the Convention may not be invoked in a sense contrary to Article 17 (see, inter alia, W.P. and Others v. Poland, (dec.), no. 42264/98, 2 September 2004; Garaudy v. France, (dec.), no. 65831/01, 24 June 2003; Schimanek v. Austria, (dec.) no. 32307/96, 1 February 2000; and also Glimmerveen and Hagenbeek v. the Netherlands, nos. 8348/78 and 8406/78, Commission decision of 11 October 1979, Decisions and Reports 18, p. 187).
The poster in question in the present case contained a photograph of the Twin Towers in flame, the words "Islam out of Britain - Protect the British People" and a symbol of a crescent and star in a prohibition sign. The Court notes and agrees with the assessment made by the domestic courts, namely that the words and images on the poster amounted to a public expression of attack on all Muslims in the United Kingdom. Such a general, vehement attack against a religious group, linking the group as a whole with a grave act of terrorism, is incompatible with the values proclaimed and guaranteed by the Convention, notably tolerance, social peace and non-discrimination. The applicant's display of the poster in his window constituted an act within the meaning of Article 17, which did not, therefore, enjoy the protection of Articles 10 or 14 (see the cases cited above, and also Jersild v. Denmark, judgment of 23 September 1994, Series A no. 298, § 35)." (11)

3.7. De context waarin de zin voorkomt die door het hof als beledigend is bewezenverklaard is die enerzijds van de moord op Theo van Gogh, anderzijds die van het uitdragen van ideeën van een politieke beweging, de rechts-nationalistische Nationale Alliantie. In zoverre is de gelijkenis met de zaak Norwood bepaald opvallend. Maar ik vind ook dat er relevante verschillen zijn. De tekst in de zaak tegen Norwood kan niet anders begrepen worden dan dat moslims uit Engeland verwijderd dienen te worden ter bescherming van het eigen volk. De foto van de brandende Twin Towers relateert deze tekst aan terrorisme. Foto, afbeeldingen en tekst roepen de associatie op dat het nodig is voor de bescherming van de Engelse bevolking tegen terrorisme om de moslims het land uit te zetten. De poster in de onderhavige zaak bevat echter ook de zinsnede "Wij buigen niet voor Allah!" en roept op om zich bij de beweging waarvan de poster afkomstig is aan te sluiten. De advocaat van verdachte heeft in hoger beroep uitgebreid de visie van verdachte, die zich keert tegen de multiculturele samenleving en de mogelijkheid die deze biedt tot verdere expansie van de Islam of voor varianten daarvan verwoord. De advocaat heeft benadrukt dat verdachte het oog heeft gehad op de religie en niet op de belijders daarvan.

3.7. Beziet men de bewezenverklaarde zin in samenhang met de andere zinnen op de poster dan vergt volgens mij het oordeel van het hof over de belediging van de gelovigen nadere uitleg. Ik kan de context van de eerste zin dan niet anders lezen dan dat verdachte een politiek - en minstgenomen van weinig goede smaak getuigend - statement heeft geopenbaard, er op

neerkomende dat men niet moet toegeven aan een expansionistische Islam. De tussenliggende zinnen kunnen aldus worden uitgelegd dat Theo van Gogh slachtoffer is geworden van zijn verzet tegen het opdringen van deze (variant van die) godsdienst. De poster roept niet op tot het verwijderen van alle moslims uit het land, zoals het EHRM wel in de zaak Norwood in de tekst op de poster las, maar tot het bundelen van het verzet tegen het opdringen van de Islam door lid te worden van de beweging. De associatie van de Islam met terrorisme lijkt op het eerste gezicht wel aanwezig maar wordt anderzijds direct weer afgezwakt door de oproep niet te buigen voor Allah en lid te worden van de politieke beweging. Op deze twee elementen heeft het hof geen acht geslagen. Maar juist deze elementen onderscheiden volgens mij de onderhavige poster van die in de zaak Norwood.

3.8. In het oordeel van het hof ligt voorts besloten dat iedere kritiek op een godsdienst meteen ook kritiek op de gelovigen inhoudt. Zonder nadere redengeving lijkt mij die conclusie voorbarig. In het persbericht dat is uitgegeven naar aanleiding van de beslissing van het OM om Wilders niet te vervolgen wordt ook uitgegaan van de mogelijkheid van een scheiding tussen kwalificaties van een godsdienst en kwalificaties van zijn gelovigen. Ik merk overigens op, maar dit geheel terzijde, dat de uitlatingen van Wilders over de Islam mij ernstiger lijken dan de inhoud van de poster die verdachte heeft opgehangen en dat er volgens mij meer reden zou zijn voor de gelovigen om zich door de uitlatingen van de politicus gegriefd te voelen dan door de inhoud van de poster.(12)
Kortom, het middel komt mij gegrond voor voorzover het klaagt dat het hof de context van de gewraakte zin in wezen buiten beschouwing heeft gelaten en zijn gedachtegang onvoldoende heeft geëxpliciteerd.

3.9. De kritiek van het middel onder 2.10 deel ik evenwel niet. De tweede alinea van de overwegingen van het hof en meer bepaald de daarin opgenomen bijzin leest de steller van het middel aldus dat de herkomst van de poster en het tijdstip van het feit, vlak na de moord op Theo van Gogh, ertoe hebben bijgedragen dat de verdachte de grenzen van wat hem nog geoorloofd was in het kader van de uitoefening van zijn recht op vrije meningsuiting, op ontoelaatbare wijze heeft overschreden. Ik meen evenwel dat het hof zich ongelukkig heeft uitgedrukt en dat de woorden "ook bezien" moeten worden gelezen als "ook als men het gedrag van verdachte beziet".

3.10. Het bezwaar dat de steller van het middel onder 2.11 heeft geformuleerd komt erop neer dat het hof de bescherming van artikel 10 EVRM ten onrechte heeft beperkt tot uitlatingen die bijdragen aan het publieke debat. Het standpunt van de steller van het middel dat artikel 10 EVRM ook diegenen beschermt die enkel voor hun mening uitkomen lijkt mij juist. Dikwijls zal men zijn mening geven in het publieke debat en daaraan willen bijdragen. Maar noodzakelijk is dat niet. Men kan ook politieke statements maken met een andere prioriteit, bijvoorbeeld om zichzelf te profileren of om anderen te interesseren in de eigen politieke beweging. De laatste volzin van de overwegingen van het hof geeft volgens mij blijk van een te beperkte opvatting over de inhoud van het recht op vrije meningsuiting. Ook degene die alleen maar zijn mening te kennen geeft buiten het kader van een publiek debat wordt beschermd. Daarom vind ik de laatste volzin van de overwegingen onbegrijpelijk.

4. Het middel komt mij gegrond voor. Ambtshalve heb ik geen grond aangetroffen die tot vernietiging aanleiding behoort te geven.

5. Deze conclusie strekt tot vernietiging van het bestreden arrest en tot terugwijzing van de zaak naar het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch teneinde op het bestaande beroep opnieuw te worden berecht en afgedaan.

De Procureur-Generaal
bij de Hoge Raad der Nederlanden

1 http://www.nrc.nl/binnenland/article1891507.ece/Vervolgen_Wilders_politiek_mijnenveld.
2 Bron:
http://www.om.nl/dossier/soorten_misdrijven/discriminatie/_discriminatie_persberichten/33558/.
Zie ook de website van Nederland Bekent Kleur (http://www.nederlandbekentkleur.nl/) waar 78 uitspraken van leden van de PVV, waaronder veel van Wilders, zijn aangehaald die aanleiding tot het doen van aangifte waren.
3 Zie H.J.B. Sackers, Wat je zegt ben je zelf, DD 2005, 35, p. 511-533. De auteur wijst er wel op dat de contextuele toetsing geen scherpe en vaststaande grenzen kent, maar anderzijds voldoende ruimte biedt voor de factoren die relevant zijn voor de afweging om al dan niet te vervolgen (p. 531).
4 Zie bijvoorbeeld HR 9 oktober 2001, NJ 2002, 76 m.nt De Hullu.
5 HR 9 januari 2001, NJ 2001, 203 en 204 m.nt. De Hullu.
6 EHRM 8 juli 1986, NJ 1987, 901 (Lingens) § 40 m.nt. EAA
7 EHRM 21 maart 2000, nr. 26958/95, ECHR 2001-II, (Jerusalem) § 32; EHRM 17 december 2004, NJ 2005, 369, (Pedersen/Baadsgaard) § 71; EHRM 7 december 1976, A 24, (Handyman) § 49.
8 Rick Lawson, Wild, wilder, wildst. Over de ruimte die het EVRM laat voor de vervolging van kwetsende politici, in NJCM-Bulletin 2008, p. 472.
9 Lawson, p. 473.
10 Lawson, p. 474.
11 EHRM 16 november 2004, nr. 23131/03.
12 Tegen Wilders heeft het aangiften geregend, de vervolging van verdachte is niet gebaseerd op een aangifte.

htt. Raad 21-3-09

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
e-mail: sagitar@hetnet.nl

de Hoofdofficier van Justitie
van het Arrondissementsparket
te Amsterdam
Postbus 84500
1080 BN Amsterdam

1 maart 2009

betreft: verzoek tot het instellen van een strafrechtelijke vervolging tegen Pieter Broertjes, hoofdredacteur van de Volkskrant, wegens opzettelijke verspreiding van tot haat en discriminatie aanzettende uitingen in het artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"** in de Volkskrant van 8 augustus 2007

Geachte heer hoofdofficier,

Hierbij verzoeken

1. ondergetekende, **N.M.P. Steijnen**, advocaat te Zeist

2. de **Beweging tot Herstel van het Respect**, gevestigd te Leiden

3. **Johannes Jacobus Beentjes**, wonende te Leiden

4. **Astrid Essed**, wonende te Amsterdam

5. **Jacobus Pieter van Melle**, wonende te Amsterdam

6. **Maria Hubertina Petronella Gerarda Wiertz**, wonende te Zeist

7
8
9
1
1
1
1
1

15.**E. Boulachioukh**, wonende te Utrecht

16.**Hafida Hanine**, wonende te Weert

17.**Rachida Abousalama**, wonende te Amsterdam

18.**Ton van Asseldonk**, wonende te Den haag

19.**Erik Theodorus Hummels**, wonende te Zeist

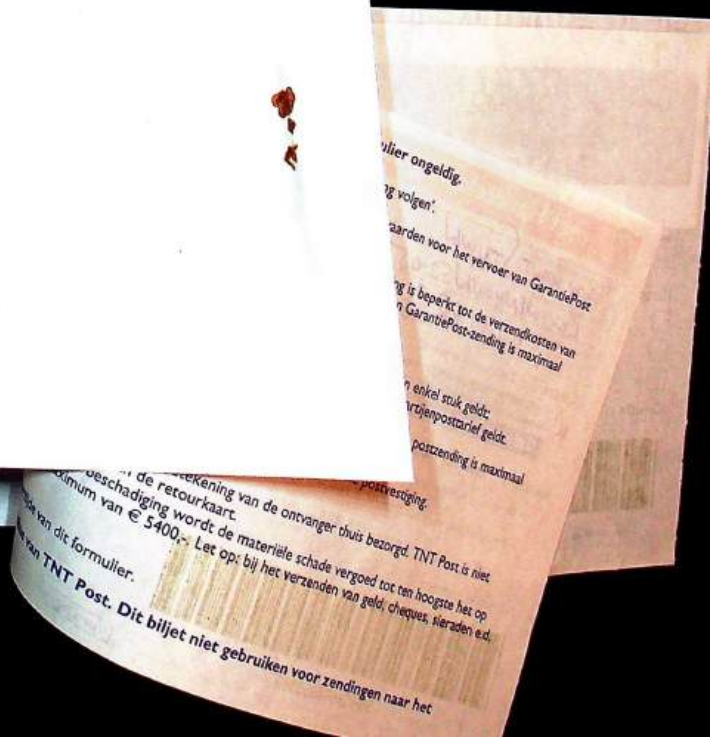
20.**Johannes Cornelis Maria Willems**, wonende te Maastricht,

het Arrondissementsparket te Amsterdam tot het instellen van strafrechtelijke vervolging jegens de heer Pieter Broertjes, hoofdredacteur van de Volkskrant te Amsterdam.
Dit vanwege diens opzettelijke verspreiding van inmiddels door het Gerechtshof te Amsterdam als aanzettend tot haat en tot discriminatie jegens bevolkingsgroepen gekwalificeerde uitlatingen van Geert Wilders in het artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de islam"** in de Volkskrant van 8 augustus 2007.

Ik verzoek u om een ontvangstbevestiging van deze aangifte, alsmede om mij in kennis te stellen van de voor deze zaak aangewezen zaaksofficier.

hoogachtend,

N.M.P. Steijnen

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
e-mail: sagitar@hetnet.nl

Aan het Gerechtshof te Amsterdam
de beklagkamer inzake art 12 Sv-procedures
Postbus 1312
1000 BH Amsterdam

26 februari 2009

betreft: beklagschrift op voet van art. 12 Sv inzake niet-vervolging van **Pieter Broertjes**, hoofdredacteur van de Volkskrant, voor de opzettelijke verspreiding van het Volkskrant-artikel van 8 augustus 2007 onder de titel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**

KLAAGSCHRIFT

van

1. **AMIN (Alle Moslims in Nederland)** gevestigd te Rotterdam
2. **MOSKEE ABU BAKR** gevestigd te Almere
3. **STICHTING ALMEERSE MOSLIMS AL RAZA** gevestigd te Almere,

alsmede van **DE OVERIGE ORGANISATIES**, vermeld op de hier in copie bijgaande lijsten (**prod. 1**), welke allen mr. M.F.A. Enait hebben gemachtigd tot het voeren van alle noodzakelijke geachte procedures tot het verkrijgen van een gerechtelijke uitspraak over de de onderhavige klacht wegens schending van de anti-discriminatiewetgeving door

1) de heer Geert Wilders, kantoor houdend in het gebouw van de Tweede kamer te Den Haag;

2) de heer Pieter Broertjes, hoofdredacteur van de Volkskrant, kantoor houdend te Amsterdam in het gebouw van de Volkskrant

tegen

de klaarblijkelijke weigering van het Arrondissementsparket te Amsterdam tot het instellen van een strafrechtelijke vervolging jegens de heer Pieter Broertjes, hoofdredacteur van de Volkskrant, wiens vervolging, samen met de vervolging van de heer Geert Wilders, is gevraagd bij de in copie bijgaande brief aan de Hoofdofficier van Justitie van het Arrondissementsparket te Amsterdam van 24 september 2007 (**prod. 2**), een

zendbewijs zorgvuldig bewaren. Wijzigingen maken het formulier ongeldig.
eten of uw zending is uitgereikt? Kijk op www.tracktrace.nl onder 'zending volgen'.
vervoer van GarantiePost-zendingen zijn van toepassing de Algemene Voorwaarden voor het vervoer van GarantiePost
versie).
rakelijkheid van TNT Post als gevolg van vertraging van een GarantiePost-zending is beperkt tot de verzendkosten van
ding. De aansprakelijkheid van TNT Post als gevolg van schade of verlies van een GarantiePost-zending is maximaal
ervoer van aangetekende zendingen zijn van toepassing:
nene Voorwaarden voor opgedragen Postvervoer (laatste versie) als het tarief voor één enkel stuk geldt;
nene Voorwaarden voor het vervoer van Partijen Buszendingen (laatste versie) als het partijenposttarief geldt.
akelijkheid van TNT Post als gevolg van schade, verlies of vertraging van een aangetekende postzending is maximaal
waarden kunt u vinden op www.tntpost.nl en zijn tevens gratis verkrijgbaar op elke postvestiging.
zending versturen met de volgende aanvullende diensten:
ning **Retour:** als bewijs van aflevering krijgt u de handtekening van de ontvanger thuis bezorgd. TNT Post is niet
k voor het verlies, beschadiging of vertraging van de retourkaart.
vervoer/waardeaangifte: bij verlies of beschadiging wordt de materiële schade vergoed tot ten hoogste het op
bewijs aangegeven bedrag met een maximum van € 5400,-. Let op: bij het verzenden van geld, cheques, sieraden e.d.
ag' benodigd.
aanwijzing vindt u op de achterzijde van dit formulier.
nden via de oranje brievenbus van TNT Post. Dit biljet niet gebruiken voor zendingen naar het

en ander wegens de opzettelijke verspreiding van de in strijd met de anti-discriminatiewetgeving zijnde uitlatingen van Geert Wilders in een artikel in de Volkskrant van 8 augustus 2007 onder de kop **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**, waaromtrent thans door uw Hof in het kader van artikel 12 Sv opdracht is gegeven aan het OM om alsnog jegens genoemde Geert Wilders, schrijver van het bewuste artikel, over te gaan tot strafrechtelijke vervolging.

Gronden van het beklag

Als gronden van het beklag tegen de klaarblijkelijke weigering van het Arrondissementsparket te Amsterdam om over te gaan tot de strafrechtelijke vervolging van de Pieter Broertjes, hoofdredacteur van de Volkskrant, wegens diens opzettelijke verspreiding van in strijd met de antidiscriminatiewetgeving zijnde uitlatingen van Geert Wilders in het genoemde Volkskrant-artikel van 8 augustus 2007, wordt hierbij allereerst verwezen naar hetgeen omtrent de noodzaak tot strafrechtelijke vervolging van Pieter Broertjes in het verzoek van 24 september 2007 aan de Hoofdofficier van Justitie van het Arrondissementsparket te Amsterdam wordt aangevoerd, waarbij een en ander dan tevens als hier herhaald en ingelast moet worden beschouwd en waarbij dan voorts ook nog wordt verwezen naar hetgeen in de bijgaande schriftuur, getiteld **"Het schandaal van Nederland - juni 2008; de uitverkoop van de mensenrechten van bijna 1 miljoen burgers in Nederland door het Openbaar Ministerie"** (**prod.3**), welks inhoud in zijn geheel hier eveneens als herhaald en ingelast moet worden beschouwd.

Klagers behouden zich het recht voor om, ter verdere onderbouwing van hun klacht tegen de klaarblijkelijke niet-vervolging van Pieter Broertjes, hoofdredacteur van de Volkskrant, daaraan in een later stadium wellicht ook nog toe te voegen een thans in bewerking zijnde nadere schriftuur, onder de titel **"De Volkskrant als opengebarsten riool - strafrechtelijke aktie tegen de Volkskrant wegens belediging van en aanzetten tot haat tegen moslims en niet-westerse migranten - een van dag tot dag kroniek van een idelogische ontsporing"**.

Verdere toelichting op het beklag

Uw hof heeft inmiddels besloten dat tegen **Geert Wilders** voor in strijd met de anti-discriminatiewetgeving zijnde uitlatingen in het bewuste Volkskrant-artikel van 8 augustus 2007 onder de titel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"** door het OM alsnog strafrechtelijke vervolging dient te worden ingesteld. Deze vervolging van **Geert Wilders** werd aanvankelijk door het OM geweigerd.

Niet alleen de vervolging van Geert Wilders moet echter als, aanvankelijk, door het Arrondissementsparket te Amsterdam

geweigerd worden aangemerkt, dit geldt ook voor de klaarblijkelijke weigering van het OM te Amsterdam om Pieter Broertjes strafrechtelijk te vervolgen.

De betrokken weigering van het Arrondissementsparket te Amsterdam om Pieter Broertjes strafrechtelijk te vervolgen moet daarbij worden gekwalificeerd als een **fictieve** weigering van het Arrondissementsparket te Amsterdam om tot vervolging over te gaan.

In verband met dit laatste het volgende.

De aanvankelijke aangifte van AMIN c.s. van 24 september 2007 tegen de in strijd met de anti-discriminatiewetgeving zijnde uitlatingen in het Volkskrant-artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**, gericht op de strafrechtelijke vervolging van Geert Wilders en Pieter Broertjes, maakte onderdeel uit van een brede stroom van aangiftes, her en der in den lande gedaan, gericht op de vervolging van met name Geert Wilders vanwege diens uitlatingen in dit gewraakte Vokkskrant-artikel.

Hoewel althans een aantal (groepen van) personen en organisaties die deel uitmaakten van deze stroom van aangevers tegen het bewuste Volkskrant-artikel behoren tot de (groepen van) personen en organisaties welke van het Arrondissementsparket te Amsterdam in juni 2008 bericht ontvingen van het besluit om terzake van de uitlatingen in dit artikel geen vervolging in te stellen tegen Geert Wilders, behoorden de onderhavige aangevers, die aanvankelijk vertegenwoordigd werden door mijn collega mr. Enait, niet tot degenen die van dit besluit tot niet-vervoging in kennis werden gesteld.

Naar alle waarschijnlijkheid - hoewel daarover nadere zekerheid ontbreekt - werd terzake van de door mr. Enait namens zijn cliënten verrichte aangifte tegen Geert Wilders en Pieter Broertjes door het Arrondissementsparket te Amsterdam vooralsnog afgezien van kennisgeving van niet-vervolging vanwege de specifieke factoren van deze specifieke aangifte, verricht door mr. Enait.

De onderhavige aangifte was immers in die zin atypisch - en onderscheidde zich in die zin ook van de rest van de brede stroom van aangiftes her en der in de lande - dat terzake van het bewuste artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"** niet alleen werd verzocht om een strafrechtelijke vervolging van Geert Wilders, maar ook om een strafrechtelijke vervolging van Pieter Broertjes, als opzettelijk verspreider van de onderhavige op discriminatie en haatzaaien gerichte uitingen.

Deze extra component weerhield het OM te Amsterdam er naar alle waarschijnlijkheid vooralsnog van om ook de onderhavige aangifte van mijn collega mr. Enait namens cliënten in diens besluit tot weigering van vervolging te betrekken. Met als gevolg dat mijn collega mr. Enait en diens cliënten ook nimmer door het Arrondissementsparket te Amsterdam terzake van enig besluit tot niet-vervolging van Geert Wilders schriftelijk in

kennis werden gesteld.

Het klaagschrift aan uw Hof, gedagtekend 10 december 2008, dat in copie hierbij gaat (prod. 4), richtte zich derhalve, in de daarin gestelde bewoordingen, tegelijkertijd ook tegen de klaarblijkelijke weigering (onderstreping hier toegevoegd) tot strafrechtelijke vervolging van Geert Wilders. Doch dit klaagschrift beperkte zich daarbij niet alleen tot een verzoek aan uw Hof om alsnog vervolging van Geert Wilders te gelasten wegens diens uitingen gedaan in het gewraakte Volkskrant-artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de Koran"**, maar in dit klaagschrift aan uw Hof werd er voorts ook nog op aangedrongen om een nadere beslissing omtrent de de vervolging van Pieter Broertjes, hoofdredacteur van de Volkskrant en verspreider van het gewraakte artikel, aan te houden, een en ander onder aanmaning door uw Hof van het Arrondissementsparket te Amsterdam om omtrent dit verzoek tot strafrechtelijke vervolging van Pieter Broertjes alsnog binnen een redelijke termijn te besluiten en van dit besluit dan aan AMIN c.s. kennis te geven.

In mijn hier in copie bijgaande brief van 26 januari 2009 aan uw Hof (prod. 5) werd er reeds op gewezen dat mijn oorspronkelijke klaagschrift van 10 december 2008 zowel betrekking heeft op de component vervolging van Geert Wilders als de component vervolging van Pieter Broertjes.

Niet is gebleken dat uw Hof, terzake van Pieter Broertjes en een nader besluit om deze alsnog al dan niet te vervolgen, tot de hierboven door mij aangegeven, als rechtsopvolger van mijn college mr. Enait in de onderhavige aangifte-procedure in het klaagschrift van 10 december 2008 door mij voorgestelde procedurele stappen is overgegaan, dan wel daartoe alsnog zou willen overgaan.
Zodat mitsdien thans naar redelijkheid moet worden aangenomen dat een dergelijke aldus, in het klaagschrift van 10 december 2008 voorgestelde gang van zaken, niet zal plaatsvinden.

Dit betekent dat, naar thans valt aan te nemen, daarmee een nieuwe rechtstoestand in het leven wordt geroepen, die tot een nadere positiebepaling namens mijn cliënten noopt.

Van mijn cliënten kan thans, nu ook uw Hof daartoe klaarblijkelijk geen nadere stappen zal zetten, niet in redelijkheid worden verwacht dat zij een expliciet besluit van het Arrondissementsparket te Amsterdam omtrent de gevorderde vervolging van Pieter Broertjes, hoofdredacfteur van de Volkskrant, terzake van de verspreiding de uitlatingen gedaan in het artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de Koran"** nog langer zouden afwachten.

Mitsdien stellen mijn cliënten zich hieromtrent op het standpunt dat in casu, terzake van het verzoek tot het instellen van een strafrechtelijke vervolging tegen Pieter Broertjes, sprake is van een **fictieve** weigering van het Arrondissementsparket te Amsterdam.

Het klaagschrift van 10 december 2008 moet derhalve, met mutatis mutandis dezelfde inhoud en dezelfde bijlagen, thans hier als geconverteerd worden beschouwd in een nieuw klaagschrift in de onderhavige hier thans weergegeven bewoordingen, een en ander als zijnde thans gericht tegen de onderhavige **fictieve** weigering.

Uw hof wordt daarbij verzocht om zo spoedig mogelijk over te gaan tot een behandeling van dit onderhavige aldus geconverteerde en aangepaste klaagschrift, gericht tegen de **fictieve** weigering van het Arrondissementsparket te Amsterdam om terzake een strafrechtelijke vervolging van Pieter Broertjes wegens opzettelijke verspreiding van het op discriminatie en het zaaien van haat tegen bevolkingsgroepen gerichte artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"** te entameren.

MET VERZOEK TOT

herziening van het fictieve weigeringsbesluit van het Arrondissementsparket te Amsterdam om tot strafrechtelijke vervolging van Pieter Broertjes over te gaan vanwege diens opzettelijke verspreiding van jegens bevolkingsgroepen op haatzaaien en discriminatie gerichte uitlatingen in het Volkskrant-artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de Koran"**.

N.M.P. Steijnen

PROD.1

Naam Organisatie
Moskee Abu Bakr
Stg. Almeerse Moslims Al-Raza
NIF (Nederlandse Islamitische Federatie)
Faried-Ul-Islam
Ghoussia Masdjied
Noori Moskee
Stg. Turks Islamitisch Centrum
Taibah
Marrokkaanse Moskee El-Houda
Jamia Madinatul Islam
Sociaal Cultureel Stichting Nida ul Islam
Moskee Parkstad Kuba
Stg. Moskee Nour Oostelijke Mijnstreek
Stichting Milli Gorus Islamitisch Culturele Eenheid Oldenzaal
Stichting Moskee Omar ibn El Khatab
Vereniging Moskee El Mohcinine,
Stichting As-Soennah
Stg. Marokkaanse Moskee Elfath
Marokkaanse Stichting Uithoorn
Stichting Moslim Associatie Hanfi
Ver. Marokkaanse Moslims Moskee Alhouda
Miesbahoel Islam

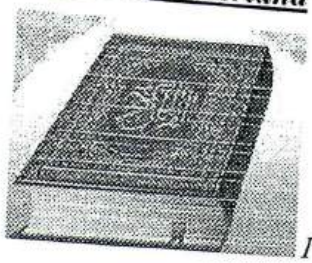
post

109

Contactpersoon	Emailadres	Telefoon
dhr. Miskien		
dhr. A. Karamatali	ali.karamatali@tiscali.nl	
dhr. R. Bal	rasit.Bal@INHOLLAND.nl	
dhr. F.Rodjan		
dhr. Istiqbaal		
dhr. L. Dilmohamed	nisnoorimosque@planet.nl	06-42228585
dhr. J. Gaffaar		
dhr. B. Kotit		
dhr. A.N.Joemman	A.Joemmanbakker@chello.nl	
dhr. F. Bhaggoe	f.bhaggoe@quicknet.nl	
dhr. A. Kök	ali-kok@hotmail.com	
dhr. M. Elajjouri	Majid.Elajjouri@bjzlimburg.nl	045 5725862
dhr. M. Odabas	modabas55@hotmail.com	
M.el Morabit		
dhr. Aktasim		
dhr. A.N.Joemman	A.Joemmanbakker@chello.nl	
dhr. S. Goelab	shariefgoelab@hotmail.com	077 3513066

PROD. 2

AMIN Alle Moslims in Nederland

Postbus 90189

1006 BD Amsterdam

AMIN Alle Moslims in Nederland
t.a.v. de heer M.F.A. Enait LL.B.
Postbus 90189
1006BD Amsterdam
Telefoon: 0640451505

De Hoofdofficier van Justitie van het Parket te Amsterdam
De heer Mr. L.A.J.M. de Wit
Postbus 84500
1080 BN Amsterdam

Ons dossiernummer: SK-001-EN

Inzake: **Verzoek Strafrechtelijke vervolging tegen Wilders**

Rotterdam, 24 september 2007

Geachte Hoofdofficier,

Hierbij verzoeken 23 Moslimorganisaties en 156 particulieren (**productie 1**) te dezer zake domicilie kiezende te Postbus 90189, (1006 BD) Amsterdam, ten burele van de jurist de heer M.F.A. Enait LL.B, die bepaaldelijk door verzoekers gemachtigd is ter zake van het indienen van onderhavig verzoekschrift, dit met het recht op substitutie;

OM STRAFRECHTELIJKE VERVOLGING IN TE STELLEN TEGEN:

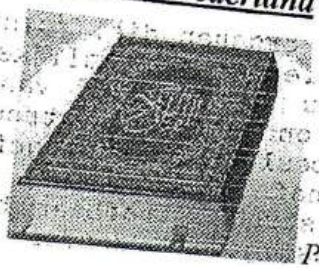
1. de heer **Geert Wilders**, kantoor houdend in het gebouw van de Tweede Kamer aan het Binnenhof te Den Haag;

2. de heer **Pieter Broertjes**, hoofdredacteur van de Volkskrant, kantoor houdend te Amsterdam aan de Wibautstraat 150,

wegens opzettelijke belediging van een groep mensen en het aanzetten tot haat en/of discriminatie in de zin van het Wetboek van Strafrecht.

Voorts verzoeken zij om over te gaan tot strafrechtelijke vervolging van de heer Pieter Broertjes, hoofdredacteur van de Volkskrant, wegens verspreiding van discriminatoire en/of tot haat aanzettende uitlatingen van genoemde heer Wilders, en het deelnemen en/of steunverlenen aan activiteiten gericht op discriminatie en/of het aanzetten tot haat tegen een groep mensen door genoemde Wilders.

AMIN Alle Moslims in Nederland

Postbus 90189
1006 BD Amsterdam

Genoemde Wilders en Broertjes hebben

- genoemde Wilders door het ter publicatie aanbieden van een artikel onder de kop "Genoeg is genoeg: verbied de Koran", dat in alle opzichten als beledigend voor, alsmede aanzettend tot haat tegen en/of discriminatie van moslims en mensen van niet-westerse mediterrane afkomst moet worden aangemerkt, en genoemde Broertjes door dit in alle opzichten beledigende en tot haat tegen en/of discriminatie van mensen van genoemde religie en mensen van genoemde afkomst aanzettende artikel in de editie van de Volkskrant van 8 augustus 2007 te publiceren;

op die manier, elk voor zich en/of gezamenlijk en in vereniging, zich schuldig gemaakt aan schending van het bepaalde in artikel 137c en/of artikel 137d Wetboek van Strafrecht.

Een kopie van het bedoelde artikel zoals dat is gepubliceerd in de Volkskrant van 8 augustus 2007 wordt hierbij ingesloten (**productie 2**).

De hierboven genoemde wetsartikelen van het Wetboek van Strafrecht, welke hierbij door genoemde Wilders en genoemde Broertjes zijn geschonden luiden, voor zover hier relevant:

artikel **137c**

"1. Hij die zich in het openbaar, mondeling of bij geschrift of afbeelding, opzettelijk beledigend uitlaat over een groep mensen wegens hun ras, hun godsdienst of levensovertuiging of hun hetero- of homoseksuele gerichtheid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of een geldboete van de derde categorie."

artikel **137d**

"1. Hij die in het openbaar, mondeling of bij geschrift of afbeelding, aanzet tot haat tegen of discriminatie van mensen of gewelddadig optreden tegen persoon of goed van mensen wegens hun ras, hun godsdienst of levensovertuiging, hun geslacht of hun hetero- of homoseksuele gerichtheid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie."

Genoemde Broertjes heeft, door het plaatsen van genoemd artikel in de editie van de Volkskrant van 8 augustus 2007, dat in alle opzichten als beledigend voor en/of aanzettend tot haat tegen en discriminatie van moslims op grond van hun geloof, alsmede van niet-westerse migranten op grond van afkomst is aan te merken, zich bovendien schuldig gemaakt aan schending van artikel 137e en artikel 137f Wetboek van Strafrecht.

Genoemde artikelen luiden, voor zover hier relevant:

artikel **137e** Wetboek van Strafrecht

"1. Hij die, anders dan ten behoeve van zakelijke berichtgeving:

1. een uitlating openbaar maakt die, naar hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, voor een groep mensen vanwege hun ras, hun godsdienst of levensovertuiging of hun hetero- of homoseksuele gerichtheid beledigend is, of aanzet tot haat tegen of discriminatie van mensen of gewelddadig optreden tegen persoon of goed van mensen wegens hun ras, hun godsdienst of levensovertuiging, hun geslacht of hun hetero- of homoseksuele gerichtheid (...) wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie"

AMIN Alle Moslims in Nederland

Postbus 90189

1006 BD Amsterdam

artikel **137f** Wetboek van Strafrecht

"Hij die deelneemt of (...) stoffelijke steun verleent aan activiteiten gericht op discriminatie van mensen wegens hun ras, hun godsdienst, hun levensovertuiging, hun geslacht of hun hetero- of homoseksuele gerichtheid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van derde categorie."

Het genoemde artikel, onder de kop "Genoeg is genoeg: verbied de koran", onder gezamenlijke strafrechtelijke verantwoordelijkheid van genoemde Wilders en genoemde Broertjes als zodanig 'in het openbaar' verschenen - en wel in de Volkskrant van 8 augustus 2007 -, moet in zijn totaliteit worden aangemerkt als:

1. opzettelijk beledigend jegens en/of aanzettend tot haat tegen en/of aanzettend tot discriminatie van "een groep mensen" op grond van hun ras, in casu van wat in genoemd artikel wordt aangeduid als "moslimimmigrant(en)" en als "allochtonen", met welke laatste aanduiding dan onmiskenbaar bedoeld worden: "mensen van niet-westerse migrantenafkomst".

2. opzettelijk beledigend jegens en/of aanzettend tot haat tegen en/of aanzettend tot discriminatie van "een groep mensen" wegens hun godsdienst of levensovertuiging, in casu wat in genoemd artikel wordt aangeduid als "moslimimmigrant(en)".

behalve dat het gehele artikel als zodanig moet worden aangemerkt als beledigend voor, aanzettend tot haat tegen en tot discriminatie van de hier genoemde groepen mensen op grond van hun religie, alsmede van de hier genoemde groepen op grond van hun afkomst, dienen met name de ook navolgende passages, elk voor zich, dan wel in onderlinge samenhang, als extra crimineel in de zin van de genoemde artikelen het Wetboek van Strafrecht worden aangemerkt:

- "De Koran is een fascistisch boek dat oproept tot geweld, schrijft Geert Wilders. Daarom moet dat boek, net als Mein Kampf, worden verboden."

Met een 'zakelijke berichtgeving' heeft deze weergave van de Volkskrant niets van doen. Hier wordt slechts het beledigen van moslims op grond van hun religie en het zaaien van haat tegen/ het aanzetten tot discriminatie van moslims door de Volkskrant ondersteund.

- "En de Koran is het Mein Kampf van een religie die beoogt.."

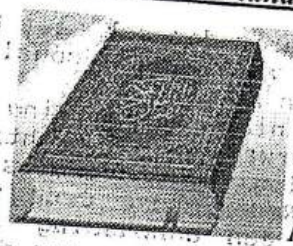
Daarmee worden alle moslims voorgesteld als volgelingen een tot haat en vernietiging aanzettend boek als Mein Kampf, hetgeen extreem beledigend is voor alle moslims op grond van hun religie, alsmede aanzet tot haat tegen en tot discriminatie van hen.

- "En de Koran is het Mein Kampf van een religie die beoogt anderen te elimineren.....

Daarmee worden alle moslims, die immers volgelingen zijn van de Koran, voorgesteld als mensen die er op gericht zijn om anderen te elimineren, hetgeen extreem beledigend is voor alle moslims op grond van hun geloof, alsmede aanzet tot haat tegen en tot discriminatie van hen.

- "De kern van het probleem is de fascistische islam, de zieke ideologie van Allah en Mohammed, zoals neergelegd in de islamitische Mein Kampf: de Koran"

AMIN Alle Moslims in Nederland

Postbus 90189

1006 BD Amsterdam

Daarmee worden alle moslims voorgesteld als volgelingen van een 'fascistisch geloof' en van 'een zieke ideologie', hetgeen extreem beledigend is jegens hen op grond van hun religie, alsmede aanzet tot haat jegens hen en tot discriminatie van hen.

- "Verbied dat ellendige boek zoals ook Mein Kampf verboden is !"

Door aan te zetten tot een verbod van de Koran wordt de facto aangezet tot een verbod van moslims om nog langer hun geloof uit te oefenen.
Een extreme oproep tot haat tegen een groep mensen, in casu moslims, op grond van hun religie en een extreme oproep tot haat tegen hen op grond van hun geloof, alsmede tot discriminatie van hen op basis van hun geloofsovertuiging !

- "Ik heb genoeg van de islam in Nederland: geen moslimimmigrant er meer bij."

Een extreme oproep tot regelrechte discriminatie ! Die er op is gericht uitsluitend mensen van een bepaalde religie van toegang tot Nederland uit te sluiten, waarbij dan met name mensen van niet-westerse mediterrane migrantenafkomst getroffen zullen worden, die immers vrijwel allemaal moslim zijn.
Hetgeen ook expliciet de bedoeling is van Wilders, zo heeft deze in andere uitlatingen al herhaaldelijk laten weten.

- ".. geen moskee er meer bij."

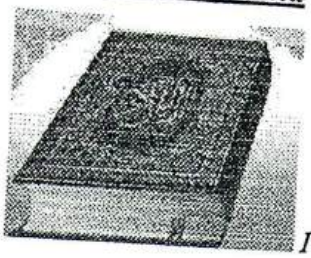
Eveneens een extreme oproep tot regelrechte discriminatie. Die er dan in dit geval op is gericht uitsluitend mensen van een bepaalde religie uit te sluiten van een beleving van hun religie.
Ook is hiermee sprake van een impliciet aanzet tot haat tegen mensen op grond van hun religie, in casu dus van moslims wegens hun belijden van de islam.

Het onderhavige artikel, dat allereerst in zijn totaliteit dient te worden beschouwd in al zijn beledigende, discriminatoire en tot haat aanzettende aspecten, dient vervolgens dus ook nog met name ook op de hierboven specifiek geciteerde passages te worden beoordeeld, elk voor zich en in onderling verband.

REDENEN WAAROM TERSTOND OVERGEGAAN MOET WORDEN TOT VERVOLGING:

1. Bij de Wet van 20 november 2003 is het tweede lid van art. 137c ingevoerd, waarin zogenaamd structurele discriminatie zwaarder strafbaar wordt gesteld dan de eenvoudige discriminatie. Mede vanwege het opkomen van extreem rechtse groeperingen, was het naar het oordeel van de regering wenselijk om het wettelijk strafmaximum voor met dit verschijnsel samenhangende structurele discriminatie te verhogen. Het een beroep of gewoonte maken van het plegen van in de wet verboden handelingen komt in diverse bepalingen voor. Onder gewoonte wordt verstaan een pluraliteit van handelingen die niet slechts toevallig op elkaar volgen, maar in een zeker verband staan. Kenmerkend voor het beroep is niet de herhaling, maar het oogmerk om te herhalen om zich aldus een bron van inkomsten te verschaffen

AMIN Alle Moslims in Nederland

Postbus 90189

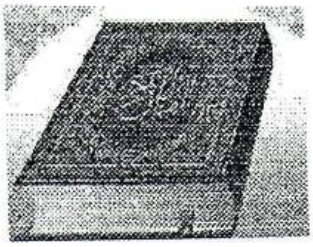
1006 BD Amsterdam

2. De term discriminatie wordt omschreven in art. 90quater Sr. Het komt derhalve neer op feitelijke achterstelling van mensen waardoor hun fundamentele rechten en vrijheden worden aangetast. Zij dient te betreffen het openbare leven, zodat zij beperkt is tot het optreden van de overheid of tot collectieve acties. Er is geen sprake van discriminatie als voor het maken van onderscheid een redelijke en objectieve grond bestaat. Welnu, het maken van onderscheid op grond van ras, godsdienst, levensovertuiging of hetero- of homoseksuele gerichtheid zal normaliter reeds een sterke indicatie inhouden dat van zo'n redelijke grond geen sprake is omdat er namelijk in zo'n geval geen 'zinvolle' samenhang zal bestaan tussen de omstandigheid waarop de ongelijke behandeling is gebaseerd en het betreffende fundamentele recht. In deze zin ook Minister de Ruiter in de Tweede Kamer op 12 maart 1981, Handelingen, p. 3954. Ander kan het liggen bij een lichamelijke, psychische of verstandelijke handicap; zie de aantekeningen bij art. 429quater Sr. In HR 18 mei 1999, NJ 1999, 634 m.nt. 't Hart, werd beslist dat de woorden: 'Wij schaffen, zodra wij de mogelijkheid en de macht hebben, de multiculturele samenleving af', in de context van de uitlatingen van de mededaders: 'Nederland voor de Nederlanders', 'Eigen volk eerst' en 'Vol is vol' konden worden beschouwd als het aanzetten tot discriminatie en niet als geoorloofde kritiek op het regeringsbeleid.

3. De woorden anders dan ten behoeve van zakelijke berichtgeving zijn opgenomen teneinde de vrijheid van voorlichting niet onnodig te beknotten. Het zou zonder deze invoeging denkbaar zijn dat voorlichting, bestaande uit het aan het licht brengen van verschijnselen van rassendiscriminatie door het geven van citaten uit publicaties die daartoe opwekken, bemoeilijkt zou worden. De mogelijkheid is derhalve niet uitgesloten dat in het kader van zakelijke berichtgeving wel eens voor bepaalde groepen stuitende uitlatingen worden gedaan. Vanuit de Kamer werd deswege voorgesteld te eisen dat de zakelijke berichtgeving moest dienen ter bestrijding van de in het artikel verboden handelingen (tot haat aanzetten enz.). De regering - in de memorie van antwoord - vond dit te ver gaan, want dat zou meebrengen dat zakelijke berichten van deze aard steeds van commentaar gericht tegen rassendiscriminatie zou moeten worden voorzien. De vraag wat 'zakelijke' berichtgeving is zal door de rechter gelet op de strekking hiervan moeten worden beantwoord. In zijn noot onder HR 19 maart 1985, NJ 1985, 689 heeft 't Hart m.i. terecht betoogd dat, ofschoon doorgaans kan worden aangenomen dat iemand die bijv. anti-semitische literatuur verspreidt enz., dit anders dan ten behoeve van zakelijke berichtgeving doet, er niettemin omstandigheden denkbaar zijn waaronder dat niet het geval is. In het onderhavige geval betrof het een boekhandelaar die meer pro- dan anti-Joodse geschriften in voorraad had. Niettemin, zo betoogde de A-G Leijten kon hij geacht worden de anti-Joodse geschriften anders dan ten behoeve van zakelijke berichtgeving in voorraad te hebben omdat zo een boek verkocht kan worden aan iedere klant. Het vorenstaande impliceert dat een beroep op het wetenschappelijk karakter van de literatuur niet een beroep is op de afwezigheid van de zakelijke berichtgeving (voorbeeld: HR 26 juni 1984, NJ 1985, 40) maar (reeds) op de rechtvaardiging van het beledigend karakter der geschriften. Vgl. in dit verband HR 27 oktober 1987, NJ 1988, 538, doch in het bijzonder de conclusie van de A-G Meijers.

4. Er is sprake van schade. Schade impliceert dat belangen worden aangetast. Van geestelijke (immateriële) schade is sprake wanneer belangen structureel worden aangetast, bijvoorbeeld wanneer traumatische gevoelens worden versterkt. Van directe geestelijke schade is sprake wanneer uitingen gevoelens van onveiligheid en angst oproepen die het functioneren van een persoon op langere termijn belemmeren. Van indirecte geestelijke schade is sprake wanneer uitingen een algemeen klimaat scheppen waarin de individuele leden van een minderheidsgroep niet goed kunnen functioneren (Maris 1996: 23). Wilders uitspraken jegens Moslims die veelvuldig en in soortgelijke woorden worden gebruikt vallen niet binnen de grenzen van de proportionaliteit en subsidiariteit. Zie ook: LJN: AT0303, Rechtbank 's-Gravenhage , KG 05/123

AMIN Alle Moslims in Nederland

Postbus 90189

1006 BD Amsterdam

5. Het uitschelden van mensen omdat ze Moslim, heeft een impact die veel verder reikt, voor zowel henzelf als hun omgeving, dan bijvoorbeeld het uitschelden van een persoon die een verkeersovertreding heeft begaan. Verbaal geweld uit frustratie treft minder dan verbeten boosaardige uitdrukkingen. Er gaat namelijk een dreiging uit van aanhoudend of meer (verbaal) geweld jegens leden van minderheidsgroepen. Die dreiging hangt in sterke mate af van de boodschap en de bewoordingen van de verdachte, die al dan niet herhaalde intimidaties suggereren en daarmee angst laten postvatten.

6. Het is evident dat geestelijk leed een werkelijk kwaad is. Preventie van dat leed is echter lang niet altijd voldoende reden om uitingen te verbieden, met name als publieke overtuigingen in het geding zijn. Zo kunnen haatuitingen attenderen op maatschappelijke problemen. Indien het publieke debat niet in het geding is, ligt dat anders. Denk aan pesten en treiteren in de schoolklas of op de werkvloer. Aanhoudende verbale intimidaties kunnen de sfeer in die instituties vergiftigen, en een verlammend effect bewerkstelligen, niet alleen op de directe slachtoffers. Mede daarom is racisme of seksuele intimidatie op de werkplek verboden. Werknemers kunnen er aanspraak op maken gevrijwaard te blijven van discriminerende intimidatie, spot en belediging. Volgens Rosier (1997) kan dat recht niet anders uitgelegd worden als een recht op bescherming tegen mentale kwelling die veroorzaakt wordt door bepaalde uitlatingen. Daarbij speelt mee dat je aan dat soort getreiter nauwelijks kunt ontsnappen.

7. De uitlatingen van Wilders moeten in verband worden gebracht met eerdere uitlatingen. Wilders is bezig met de structurele diffamering en diskwalificering van de Islamitische gemeenschap. Moslims, lijden als minderheidsgroep schade door zijn continue stemmingmakerij en negatieve beeldvorming. Door zijn beweringen worden minderheden in een kwaad daglicht worden geplaatst. Klagers vinden dat ze beschermd moeten worden tegen misleidende opinies.

8. Stel dat een bepaalde godsdienst steeds opnieuw publiekelijk wordt bespot. Dan wordt het moeilijker je religieuze leven vrijelijk te beleven. Ook kinderen opvoeden binnen die religieuze traditie wordt moeilijker. Kinderen worden op scholen meer gepest en ze krijgen signalen dat hun ouders het niet goed met ze voor hebben. Hun problemen worden miskend en de indruk wordt gewekt dat gelovigen geen gelijkwaardige maatschappelijke positie verdienen. Kwaadaardig gebruik van leugens en het doen van onjuiste beweringen die de reputatie van groepen raken, is reeds verboden (laster, art. 262 Sr). Er is geen enkele reden leugens wettelijk te beschermen. Er is voldaan aan de opzet vereiste, daar er sprake is van een welbewust pogen om groepen in diskrediet te brengen

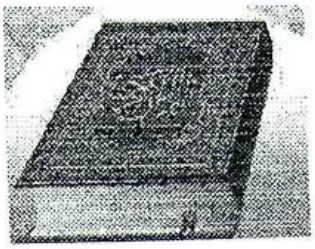
MITSDIEN wordt verzocht om hier tot vervolging over te gaan.

Ik verzoek u tenslotte om een ontvangstbevestiging van dit schrijven.

hoogachtend,

3SRGHR4856365

AMIN Alle Moslims in Nederland

Postbus 90189

1006 BD Amsterdam

De heer M.F.A. Enait LL.B.

3SRGHR4856365

PROD. 4

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 EDR Zeist
tel. 030-6956867
e-mail: sagitar@hetnet.nl

Aan het Gerechtshof te Amsterdam
de beklagkamer inzake art. 12 Sv-procedures
t.a.v. de Heer Mr. J.P. Splint,
President
Postbus 1312
1000 BH Amsterdam

10 december 2008

betreft: beklagschrift op voet van art. 12 Sv inzake niet-vervolging van **Geert Wilders** voor diens uitlatingen in de Volkskrant van 8 augustus 2007 onder de titel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**

KLAAGSCHRIFT

van

1. **AMIN Alle Moslims in Nederland** gevestigd te Rotterdam
2. **MOSKEE ABU BAKR** gevestigd te Almere
3. **STICHTING ALMEERSE MOSLIMS AL-RAZA** gevestigd te Almere,

alsmede van **DE OVERIGE ORGANISATIES**, vermeld op de hier in copie bijgaande lijsten, welke allen mr. M.F.A. Enait hebben gemachtigd tot het voeren van alle noodzakelijk geachte procedures tot het verkrijgen van een gerechtelijke uitspraak over de onderhavige klacht wegens schending van de anti-discriminatiewetgeving door de heer **G. Wilders** en de heer **P. Broertjes**, met het recht van subsitutie , waarvan thans gebruik wordt gemaakt,

tegen

de klaarblijkelijke weigering van het Arrondissementsparket te Amsterdam tot het instellen van een strafrechtelijke vervolging jegens de heer **Geert Wilders**, de welker vervolging, samen met de vervolging van de heer **Pieter Broertjes**, hoofdredacteur van de Volkskrant, door de hier betrokken organisaties is gevraagd bij de in copie bijgaande brief aan de Hoofdofficier van Justitie van het Arrondissementsparket te Amsterdam van 30 september 2007 (**bijl. 1**), een en ander wegens diens uitlatingen gedaan in strijd met de anti-discriminatiebepalingen in een artikel in de Volkskrant van 8 augustus 2007 onder de kop **"Genoeg is genoeg; verbied de Koran"**, waarbij dan de heer **Pieter Broertjes** strafrechtelijke verantwoordelijkheid treft

3SRGHR4856365

3/5/09

voor de publicatie hiervan.

De hier in copie bijgaande brief van 10 december 2008 t.a.v. de heer President van de beklagkamer Mr. J.P. Splint moet hier in zijn geheel als herhaald en ingelast worden beschouwd. (bijl. 2)

Gronden van het beklag

Als gronden van het beklag wordt hier verwezen naar de inhoud van de bijgaande schriftuur, getiteld **"Het schandaal van Nederland - juni 2008: de uitverkoop van de mensenrechten van bijna 1 miljoen burgers in Nederland door het Openbaar Ministerie"**, welks inhoud in zijn geheel als hier herhaald en ingelast moet worden beschouwd. (bijl. 3)

MET ALS CONCLUSIE: dat alsnog jegens de heer **G. Wilders** strafrechtelijke vervolging dient te worden ingesteld wegens de door hem gedane uitlatingen in het artikel van zijn hand onder de titel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**, gepubliceerd in de Volkskrant van 8 augustus 2007 onder verantwoordelijkheid van de heer **P. Broertjes** en een nadere beslissing over de vervolging van genoemde **Broertjes** aan te houden, onder aanmaning van het Arrondissementsparket om daaromtrenmt alsnog binnen een redelijke bepaaldelijk te beslissen en van die beslissing aan AMIN c.s. kennis te geven.

N.M.P. Steijnen,

gemachtigde

K-nummer 3SRGHR4856365

3/3/09

PROD. 5

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
sagitar@hetnet.nl

Gerechtshof Amsterdam
strafsector
t.a.v. de heer mr. R. Robroek
senior juridisch medewerker
Postbus 1312
1000 BH Amsterdam

26 januari 2009

betreft: uw brief van 23 januari 2009, uw kenmerk K08/0475

Geachte heer Robroek,

In reactie op de in uw bovengenoemde brief van 23 januari 2009 neergelegde vraagstelling deel ik u mede dat, ongeacht de beschikking van het hof van 21 januari j.l. inzake Wilders, ik namens cliënten onverkort aanspraak blijf maken op een volledige behandeling van het klaagschrift door het hof. Met name nu dit niet alleen gericht is op strafrechtelijke vervolging van Wilders, maar evenzeer op de vervolging van derden.

hoogachtend,

N.M.P. Steijnen

R-nummer 3SRGHR4856365
Handtekening
Datum 3/3/09

Arrondissementsparket Amsterdam

Postadres Postbus 84500, 1080 BN Amsterdam

Advocatenkantoor Steijnen, Olof en Stelling
T.a.v. de heer mr. N. Steijnen
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

Bezoekadres
Parnassusweg 220-228
Toren A/B
Telefoon (020) 541 2111
Fax (020) 541 2693

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden.

Contactpersoon	M. Vrins
Onderdeel	Team NoordOost/LECD
Doorkiesnummer	(020) 541 3805
Datum	30 januari 2009
Ons kenmerk	I08-TeamNO-1559
Uw kenmerk	Verzoek tot strafrechtelijke vervolging van de heer G. Wilders
Onderwerp	Vervolging Wilders

Geachte heer Steijnen,

In uw brief van 13 december 2008 verzoekt u het Openbaar Ministerie (OM) om strafvervolging in te stellen tegen de heer Wilders vanwege zijn uitlatingen in het artikel 'Genoeg is genoeg; verbied de Koran' in de Volkskrant van 8 augustus 2007.

Het Gerechtshof Amsterdam heeft in zijn beslissing van 21 januari 2009 (BH0496) de vervolging van Wilders bevolen, onder meer vanwege de uitlatingen in bovengenoemd artikel. Het OM zal gehoor geven aan deze beslissing.

Ik beschouw uw aangifte als afgedaan in die zin dat er reeds vervolging zal worden ingesteld tegen de uitlatingen waar uw aangifte zich tegen richt. Te zijner tijd zullen we u het volledige vonnis toesturen.

Hoogachtend,

Mr. P.C. Velleman
Officier van Justitie

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
sagitar@hetnet.nl

Gerechtshof Amsterdam
strafsector
t.a.v. de heer mr. R. Robroek
senior juridisch medewerker
Postbus 1312
1000 BH Amsterdam

26 januari 2009

betreft: uw brief van 23 januari 2009, uw kenmerk K08/0475

Geachte heer Robroek,

In reactie op de in uw bovengenoemde brief van 23 januari 2009 neergelegde vraagstelling deel ik u mede dat, ongeacht de beschikking van het hof van 21 januari j.l. inzake Wilders, ik namens cliënten onverkort aanspraak blijf maken op een volledige behandeling van het klaagschrift door het hof. Met name nu dit niet alleen gericht is op strafrechtelijke vervolging van Wilders, maar evenzeer op de vervolging van derden.

hoogachtend,

N.M.P. Steijnen

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
sagitar@hetnet.nl

Gerechtshof Amsterdam
strafsector
t.a.v. de heer mr. R. Robroek
senior juridisch medewerker
Postbus 1312
1000 BH Amsterdam

26 januari 2009

betreft: uw brief van 23 januari 2009, uw kenmerk K08/0475

Geachte heer Robroek,

In reactie op de in uw bovengenoemde brief van 23 januari 2009 neergelegde vraagstelling deel ik u mede dat, ongeacht de beschikking van het hof van 21 januari j.l. inzake Wilders, ik namens cliënten onverkort aanspraak blijf maken op een volledige behandeling van het klaagschrift door het hof. Met name nu dit niet alleen gericht is op strafrechtelijke vervolging van Wilders, maar evenzeer op de vervolging van derden.

hoogachtend,

N.M.P. Steijnen

de Rechtspraak

Gerechtshof
Amsterdam

Strafsector

Mr N.M.P. Steijnen

Couwenhove 52-05

3703 ER Zeist

bezoekadres
Prinsengracht 436
1017 KE Amsterdam

correspondentieadres
Gerechtshof Amsterdam
T.a v. Strafsector
Postbus 1312
1000 BH Amsterdam

t (020) 541 2111
f (020) 541 3354
http://www.rechtspraak.nl

onderdeel	Strafsector
contactpersoon	mr. R. Robroek
doorkiesnummer	(020) 541 1097
datum	23 januari 2009
ons kenmerk	K08/0475
uw kenmerk	
kopie aan	
bijlage(n)	
onderwerp	Uw brief van 27 december 2008

Weledelgestrenge heer,

In uw brief van 27 december 2008 verzocht u wederom het namens uw cliënten ingediende klaagschrift inzake de uitlatingen van de heer G.Wilders gevoegd met de toen lopende procedures tegen de heer Wilders te behandelen. Indien dat niet zou gebeuren, zo schreef u, maken uw cliënten onverkort aanspraak op een volledige behandeling van hun klaagschrift.
Gaarne verneem ik van u of u dit standpunt handhaaft gelet op de beschikking van het hof inzake Wilders van 21 januari j.l.

Hoogachtend

R. Robroek
senior juridisch medewerker
gerechtshof Amsterdam
strafsector

LJN: BH0496, Gerechtshof Amsterdam , K08/0309, K08/0374, K08/0277, K08/0444, K08/0310, K08/0328, K08/0329, K08/0330 en K08/0353

Datum uitspraak:	21-01-2009
Datum publicatie:	21-01-2009
Rechtsgebied:	Straf
Soort procedure:	Eerste aanleg - meervoudig
Inhoudsindicatie:	Hof Amsterdam beveelt de strafvervolging van het Tweede Kamerlid Geert Wilders

Op 21 januari 2009 heeft het gerechtshof te Amsterdam de strafvervolging bevolen van de parlementariër Geert Wilders wegens het aanzetten tot haat en discriminatie op grond van door hem gedane uitlatingen in diverse media over moslims en hun geloof. Tevens acht het hof strafvervolging aangewezen ter zake van belediging van de moslimgelovigen wegens de door Wilders gemaakte vergelijkingen van de islam met het nazisme.

Het hof deed zijn uitspraak naar aanleiding van een aantal klachten over niet-vervolging van Wilders terzake van diens uitlatingen in diverse media over moslims en hun geloof. De klagers konden zich niet vinden in de beslissing van het openbaar ministerie om geen gevolg te geven aan hun aangifte tegen Wilders.

Het openbaar ministerie heeft zich onder meer op het standpunt gesteld, dat een deel van de uitingen van Wilders geen betrekking heeft op een groep gelovigen, maar kritiek betreft op het moslimgeloof, waardoor de eigenwaarde van die groep gelovigen niet wordt aangetast en die groep evenmin in diskrediet wordt gebracht. Sommige uitlatingen van Wilders kunnen wel als krenkend worden aangemerkt, maar omdat zij (buiten de Tweede Kamer) zijn gedaan als bijdrage aan een maatschappelijk debat valt de strafbaarheid van die uitingen weg, aldus het openbaar ministerie.

Het hof is het met dit standpunt van het openbaar ministerie en de daaraan ten grondslag liggende overwegingen niet eens.

Het hof heeft daarbij overwogen dat de gewraakte meningsuitingen van Wilders (ook zoals in beeld gebracht in zijn film Fitna) in onderlinge samenhang bezien naar Nederlands recht strafbaar zijn, zowel door hun inhoud als door de wijze van presenteren. Deze wijze van presenteren kenmerkt zich door eenzijdige, sterk generaliserende formuleringen met een radicale strekking, niet aflatende herhaling en een toenemende felheid, waardoor er van haatzaaien sprake is. De meeste uitlatingen zijn in de opvatting van het hof tevens beledigend, nu zij de moslimgelovigen wezenlijk in hun religieuze waardigheid aantasten. In de opvatting van het hof heeft Wilders ook door de symbolen van het moslimgeloof aan te tasten wel degelijk de moslimgelovigen zelf beledigd.

In de tweede plaats heeft het hof de vraag beantwoord of een eventuele strafvervolging c.q. veroordeling toelaatbaar zou zijn volgens de normen van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de daarop gebaseerde rechtspraak van het Europese Hof, dat de vrijheid van meningsuiting hoog in het vaandel heeft . Het hof is tot de conclusie gekomen dat een in te stellen strafvervolging maar ook een eventuele latere veroordeling, mits proportioneel, niet in strijd hoeft te komen met Wilders vrijheid van meningsuiting, nu haatzaaiende en kwetsende uitlatingen van politici, gelet op hun bijzondere verantwoordelijkheid, ook volgens Europese normen niet door de beugel kunnen.

In de derde plaats heeft het hof de vraag beantwoord of strafvervolging van Wilders vanwege zijn uitlatingen in de Nederlandse situatie wenselijk zou zijn (de opportuniteitsvraag). Volgens het hof is het haatzaaien in een democratische rechtsorde dermate ernstig dat een algemeen belang aanwezig is om in het maatschappelijk debat een duidelijke grens te trekken.

Ten aanzien van groepsbelediging maakt het hof een onderscheid. In het algemeen stelt het hof vast dat de traditie binnen de Nederlandse debatcultuur is gebaseerd op een grote mate van tolerantie ten opzichte van elkaars opvattingen, terwijl van moslimimmigranten begrip mag worden verwacht voor de in Nederland heersende sentimenten ten aanzien van hun geloof, dat op enkele onderdelen op gespannen voet staat met Nederlandse en Europese

LJN: BH0496, Gerechtshof Amsterdam , K08/0309, K08/0374, K08/0277, K08/0444, K08/0310, K08/0328, K08/0329, K08/0330 en K08/0353

Datum uitspraak:	21-01-2009
Datum publicatie:	21-01-2009
Rechtsgebied:	Straf
Soort procedure:	Eerste aanleg - meervoudig
Inhoudsindicatie:	Hof Amsterdam beveelt de strafvervolging van het Tweede Kamerlid Geert Wilders

Op 21 januari 2009 heeft het gerechtshof te Amsterdam de strafvervolging bevolen van de parlementariër Geert Wilders wegens het aanzetten tot haat en discriminatie op grond van door hem gedane uitlatingen in diverse media over moslims en hun geloof. Tevens acht het hof strafvervolging aangewezen ter zake van belediging van de moslimgelovigen wegens de door Wilders gemaakte vergelijkingen van de islam met het nazisme.

Het hof deed zijn uitspraak naar aanleiding van een aantal klachten over niet-vervolging van Wilders terzake van diens uitlatingen in diverse media over moslims en hun geloof. De klagers konden zich niet vinden in de beslissing van het openbaar ministerie om geen gevolg te geven aan hun aangifte tegen Wilders.

Het openbaar ministerie heeft zich onder meer op het standpunt gesteld, dat een deel van de uitingen van Wilders geen betrekking heeft op een groep gelovigen, maar kritiek betreft op het moslimgeloof, waardoor de eigenwaarde van die groep gelovigen niet wordt aangetast en die groep evenmin in diskrediet wordt gebracht. Sommige uitlatingen van Wilders kunnen wel als krenkend worden aangemerkt, maar omdat zij (buiten de Tweede Kamer) zijn gedaan als bijdrage aan een maatschappelijk debat valt de strafbaarheid van die uitingen weg, aldus het openbaar ministerie .

Het hof is het met dit standpunt van het openbaar ministerie en de daaraan ten grondslag liggende overwegingen niet eens.

Het hof heeft daarbij overwogen dat de gewraakte meningsuitingen van Wilders (ook zoals in beeld gebracht in zijn film Fitna) in onderlinge samenhang bezien naar Nederlands recht strafbaar zijn, zowel door hun inhoud als door de wijze van presenteren. Deze wijze van presenteren kenmerkt zich door eenzijdige, sterk generaliserende formuleringen met een radicale strekking, niet aflatende herhaling en een toenemende felheid, waardoor er van haatzaaien sprake is. De meeste uitlatingen zijn in de opvatting van het hof tevens beledigend, nu zij de moslimgelovigen wezenlijk in hun religieuze waardigheid aantasten. In de opvatting van het hof heeft Wilders ook door de symbolen van het moslimgeloof aan te tasten wel degelijk de moslimgelovigen zelf beledigd.

In de tweede plaats heeft het hof de vraag beantwoord of een eventuele strafvervolging e.q. veroordeling toelaatbaar zou zijn volgens de normen van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de daarop gebaseerde rechtspraak van het Europese Hof, dat de vrijheid van meningsuiting hoog in het vaandel heeft . Het hof is tot de conclusie gekomen dat een in te stellen strafvervolging maar ook een eventuele latere veroordeling, mits proportioneel, niet in strijd hoeft te komen met Wilders vrijheid van meningsuiting, nu haatzaaiende en kwetsende uitlatingen van politici, gelet op hun bijzondere verantwoordelijkheid, ook volgens Europese normen niet door de beugel kunnen.

In de derde plaats heeft het hof de vraag beantwoord of strafvervolging van Wilders vanwege zijn uitlatingen in de Nederlandse situatie wenselijk zou zijn (de opportuniteitsvraag). Volgens het hof is het haatzaaien in een democratische rechtsorde dermate ernstig dat een algemeen belang aanwezig is om in het maatschappelijk debat een duidelijke grens te trekken.

Ten aanzien van groepsbelediging maakt het hof een onderscheid. In het algemeen stelt het hof vast dat de traditie binnen de Nederlandse debatcultuur is gebaseerd op een grote mate van tolerantie ten opzichte van elkaars opvattingen, terwijl van moslimimmigranten begrip mag worden verwacht voor de in Nederland heersende sentimenten ten aanzien van hun geloof, dat op enkele onderdelen op gespannen voet staat met Nederlandse en Europese

waarden en normen. Als het om beledigende uitingen gaat geeft het hof de voorkeur aan politieke, maatschappelijke en andere juridische tegenkrachten dan het strafrecht, waardoor een actieve participatie aan het maatschappelijk debat, ook door moslims, wordt bevorderd.

Het hof maakt echter een uitzondering voor beledigende uitlatingen waarin een relatie met het nazisme wordt gelegd (door onder meer de Koran met "Mein Kampf" te vergelijken). Dit vindt het hof dermate beledigend voor de bevolkingsgroep van moslimgelovigen dat een algemeen belang aanwezig wordt geacht om Wilders daarvoor te vervolgen.

Het hof komt tot de conclusie dat de wijze waarop het maatschappelijk debat verloopt over controversiële kwesties, zoals de immigratie- en integratiepolitiek, weliswaar in principe niet tot het terrein van het recht behoort, maar dat dit anders wordt als fundamentele grenzen worden overschreden. Dan komt ook het strafrecht in beeld.

Overigens benadrukt het hof dat zijn oordeel in die zin een voorlopig karakter draagt, dat Wilders in deze beklagprocedure niet is veroordeeld. Het hof heeft uitsluitend beoordeeld of voldoende aanwijzingen - op het niveau van een redelijke verdenking - aanwezig zijn om een strafvervolging tegen Wilders in gang te zetten. Het is uiteindelijk aan de later oordelende strafrechter om in een openbaar strafproces de vraag te beantwoorden of er ruimte is voor een veroordeling en, zo ja, in welke mate.

Uitspraak

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM

EERSTE MEERVOUDIGE STRAFKAMER

Beschikking van 21 januari 2009 op de klaagschriften met de rekestnummers K08/0309, K08/0374, K08/0277, K08/0444, K08/0310, K08/0328, K08/0329, K08/0330 en K08/0353, van respectievelijk

1. [klagers 1],
2. [klagers 2],
3. [klaagster 3],
4. [klager 4],
5. [klager 5],
6. [klager 6],
7. [klaagster 7],
8. [klager 8].

1. Het beklag

De klaagschriften zijn respectievelijk op 22 juli 2008 (klagers 1), 23 september 2008 (klagers 2), 2 juli 2008 (klager 3), 19 november 2008 (klager 4), 24 juli 2008 (klager 5), 13 augustus 2008 (klager 6), 13 augustus 2008 (klager 7) en 29 augustus 2008 (klager 8) door het hof ontvangen.

De klaagschriften richten zich tegen de beslissing van de officier van justitie van het LECD te Amsterdam om geen strafvervolging in te stellen tegen G. Wilders (hierna: Wilders), die voor deze procedure domicilie heeft gekozen ten kantore van zijn gemachtigden mr. G.J.M. van Spanje en mr. G.J. van Oosten, beiden advocaat te Amsterdam.

Gelet op de onderlinge samenhang van de ingediende klaagschriften en hetgeen daaraan ten grondslag ligt, zal het hof de klaagschriften gezamenlijk behandelen en daarover zijn beslissing geven in één beschikking.

2. De voorhanden stukken

Behalve van de klaagschriften – waarvan diverse met bijlage(n) - en van het verslag van de advocaat-generaal van 17 november 2008, heeft het hof kennis genomen van de (meegezonden c.q. openbare) artikelen waarin Wilders de uitlatingen heeft gedaan ter zake waarvan klagers strafvervolging wensen, van de film Fitna, van de in deze zaak door de politie opgemaakte processen-verbaal, van de door het openbaar ministerie verzonden sepotbrieven, alsmede van het ambtsbericht van de hoofdofficier van justitie te Amsterdam van 17 november 2008 dat onderdeel uitmaakt van het verslag van de advocaat-generaal.

Tevens heeft het hof kennis genomen van de brieven van klager 8 van 3 september 2008, 27 september 2008 en 14 oktober 2008.

3. De behandeling in raadkamer

Het hof heeft klagers in de gelegenheid gesteld op 10 december 2008 het beklag toe te lichten.

Van klagers 1 zijn verschenen [...]. De overige door mr. G. Spong vertegenwoordigde klagers zijn, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet verschenen. Namens klagers 1 heeft mr. G. Spong het beklag toegelicht en gehandhaafd overeenkomstig daartoe aan het hof overgelegde pleitnotities.

Van klagers 2 zijn verschenen [...] De overige door [klager 2] vertegenwoordigde klagers zijn, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet verschenen. Namens klagers 2 heeft [klager 2] het beklag toegelicht en gehandhaafd overeenkomstig daartoe aan het hof overgelegde pleitnotities.

Klaagster 3 is, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet verschenen. Bij brief van 26 september 2008 heeft klaagster 3 te kennen gegeven zelf niet te zullen verschijnen, maar wel haar gemachtigde mr. H. Sarolea, advocaat te Amsterdam om namens haar het woord te voeren. De gemachtigde is in raadkamer verschenen en heeft het beklag toegelicht en gehandhaafd. Hij heeft daartoe pleitnotities aan het hof overgelegd.

Klager 4 en klaagster 7 zijn eveneens in raadkamer verschenen en hebben het beklag toegelicht en gehandhaafd. Klaagster 7 heeft daartoe pleitnotities overgelegd.

Klager 5 is, bijgestaan door diens gemachtigde, mr. R. Heemskerk, advocaat te Den Haag, in raadkamer verschenen. De gemachtigde heeft het beklag toegelicht en gehandhaafd overeenkomstig daartoe aan het hof overgelegde pleitnotities.

Klager 6 is, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet in raadkamer verschenen.

Klager 8 is, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet in raadkamer verschenen. Bij brief van 27 september 2008 heeft klager 8 te kennen gegeven niet te zullen verschijnen, maar het door hem ingediende beklag wel te handhaven.

Voorts heeft het hof Wilders in de gelegenheid gesteld op 10 december 2008 te worden gehoord. Wilders is daarbij, bijgestaan door diens gemachtigden, in raadkamer verschenen en heeft het hof verzocht de klacht af te wijzen. Diens gemachtigden hebben daartoe voor de behandeling pleitnotities overgelegd.

De advocaat-generaal is bij de behandeling in raadkamer aanwezig geweest. In hetgeen in raadkamer naar voren is gekomen heeft hij aanleiding gevonden de conclusie in het verslag te herzien, in dier voege dat hij het hof in overweging geeft klager 8 niet ontvankelijk te verklaren in het door hem ingediende beklag. Voor het overige blijft de advocaat-generaal bij het standpunt zoals weergegeven in het verslag.

4. De inhoud van de klachten

Klagers 1 tot en met 8 wensen strafvervolging van Wilders terzake meerdere strafbare feiten. Al die strafbare feiten houden verband met door Wilders gedane uitlatingen in de schrijvende pers en (onderdelen van) de door hem geproduceerde film Fitna (de uitingen van Wilders waarop de klaagschriften betrekking hebben zijn hieronder cursief weergegeven). In verband met de gezamenlijke behandeling van de klaagschriften en de toegankelijkheid van deze beschikking, zal het hof de inhoud van de verschillende klaagschriften niet rubriceren aan de hand van de klaagschriften, maar aan de hand van de strafbare feiten terzake waarvan strafvervolging verlangd wordt.

a. Belediging (art. 266 Sr)

Klager 6 verzoekt het hof te bevelen dat Wilders onder meer strafrechtelijk zal worden vervolgd terzake belediging. Wilders zou dit feit hebben gepleegd door middel van verschillende uitlatingen in de schrijvende pers,

alsmede middels zijn film Fitna.

Voor wat betreft de schrijvende pers heeft klager 6 blijkens zijn aangiftes van 8 en 9 augustus 2007 specifiek het oog op de volgende uitlatingen:

Artikel Volkskrant 8 oktober 2007 "Wilders: verbied de Koran, ook in moskee"

- "Dit boek zet aan tot haat en moord, en past daarom niet in onze rechtsorde. Als moslims willen participeren, moeten ze afstand nemen van deze Koran. Ik zie in dat dit veel gevraagd is, maar we moeten stoppen met het doen van concessies"

Interview Volkskrant 7 oktober 2006 "De paus heeft volkomen gelijk"

- Vraag: Wat is het eerste dat u verandert als u het morgen voor het zeggen krijgt in Nederland?
Antwoord: De grenzen gaan nog diezelfde dag dicht voor alle niet westerse allochtonen

- Vraag: Wat schieten we daar mee op?
Antwoord: De demografische samenstelling van de bevolking is het grootste probleem van Nederland. Ik heb het over wat er naar Nederland komt en wat zich hier voortplant. Als je naar de cijfers kijkt en de ontwikkeling daarin... Moslims zullen van de grote steden naar het platteland trekken. We moeten de tsunami van de islamisering stoppen. Die raakt ons in ons hart, in onze identiteit, in onze cultuur. Als we ons niet verweren, zullen alle andere punten uit mijn programma voor niks blijken te zijn.

- Vraag. Heeft dat iets met de islam te maken (dat de Utrechtse wijk Kanaleneiland een vieze smerige wijk geworden is, met veel inactiviteit, veel criminaliteit)?
Antwoord: Natuurlijk. 99 procent van de mensen die daar zijn komen wonen, is van islamitische afkomst.

- Vraag: Dus er is een verband tussen de islam en criminaliteit?'
Antwoord: Absoluut. De cijfers tonen dat aan. Een op de vijf Marokkaanse jongeren staat als verdachte bij de politie geregistreerd. Hun gedrag vloeit voort uit hun religie en cultuur. Je kunt dat niet los van elkaar zien. De paus had laatst volkomen gelijk: de islam is een gewelddadige religie. Islam betekent onderwerping en bekering van niet-moslims. Die interpretatie geldt in de huiskamers van die probleemjongeren, in de moskeeën. Het zit in die gemeenschap zelf.

- Iedereen past zich aan onze dominante cultuur aan. Wie dat niet doet, is hier over twintig jaar niet meer. Die wordt het land uitgezet.

- We hebben een gigantisch probleem met moslims, het loopt aan alle kanten de spuigaten uit, en we komen met oplossingen waarmee je een muis nog niet het hok in krijgt.

- Die Marokkaanse jongens zijn echt gewelddadig. Ze rammen mensen vanwege hun seksuele geaardheid in elkaar. Ik heb nooit geweld gebruikt.

- Van die tsunami van een ons wezensvreemde cultuur die hier steeds dominanter wordt. Daar moet een halt aan worden toegeroepen.

Interview De Pers 13 februari 2007 "Wat drijft Geert Wilders"

- We willen genoeg. De grenzen dicht, geen islamieten meer in Nederland, veel moslims Nederland uit, denaturalisatie van islamitische criminelen.

- Het zijn de feiten. De islam is een gewelddadige religie. Als Mohammed hier vandaag leefde zou de Kamer er onmiddellijk mee instemmen om hem met pek en veren het land uit te jagen

- Oud-chef van de Mossad Efraim Halevy zegt dat de Derde Wereldoorlog is begonnen. Die woorden neem ik niet in de mond, maar het klopt wel.

- Ik heb goede bedoelingen. We laten iets gebeuren waardoor dit een totaal andere samenleving wordt. Ik weet ook wel dat er over een paar decennia nog geen islamitische meerderheid is. Maar het groeit wel. Met agressieve elementen, imperialisme. Loop over straat en zie waar het toe leidt. Je voelt dat je niet meer in je eigen land leeft. Er is een strijd gaande en we moeten ons verdedigen. Er zijn straks meer moskeeën dan kerken!

Ingezonden stuk Volkskrant 8 augustus 2007 "Genoeg is genoeg: verbied de Koran"

- 'Een gematigde islam bestaat niet. Het bestaat niet, omdat er geen onderscheid is tussen Goede islam en Slechte islam. Er is islam, en daar houdt het mee op. En islam is de Koran, en niets dan de Koran. En de Koran is het Mein Kampf van een religie die beoogt anderen te elimineren, die die anderen – niet-moslims – ongelovige

honden noemt, inferieure wezens. Lees de Koran, dat Mein Kampf, nog eens. In welke versie dan ook, je zult zien dat al het kwade dat de zoons van Allah tegen ons en henzelf begaan, uit dat boek afkomstig is'. [i]

- De kern van het probleem is de fascistische islam, de zieke ideologie van Allah en Mohammed zoals neergelegd in de islamitische Mein Kampf: de Koran. De teksten uit de Koran laten weinig aan de verbeelding over.

- Wat schaam ik me voor al diegenen in en buiten kabinet en Tweede Kamer die de islamitische invasie van Nederland weigeren te stoppen. Wat schaam ik me voor de Nederlandse politiek die dag in dag uit de oververtegenwoordiging van allochtonen in de criminaliteit en misdaad accepteert en er geen antwoord op heeft.

- Die vinden en bevorderen dat de Nederlandse cultuur gestoeld zal zijn op een joods-christelijke-islamitische traditie. Die een generaal pardon verlenen aan leugenaars en criminelen.

- Die lak hebben aan de belangen van de Nederlandse burger en meewerken aan de transformatie van Nederland in Nederabië als provincie van de islamitische superstaat Eurabië.

- Ik heb genoeg van de islam in Nederland: geen moslimimmigrant er meer bij. Ik heb genoeg van de aanbidding van Allah en Mohammed in Nederland: geen moskee er meer bij. Ik heb genoeg van de Koran in Nederland: verbied dat fascistische boek. Genoeg is genoeg.

Voor wat betreft de door Wilders uitgebrachte film Fitna ziet klager 6 blijkens zijn aangifte van 28 maart 2008 op de volgende punten:

- Er worden foto's getoond van het Ashura festival, waarbij er onder andere bebloede kinderen worden getoond, waarbij hun moeder met een mes wordt afgebeeld, terwijl het overduidelijk is dat de foto's uit hun verband zijn getrokken en de kinderen niet gewond zijn. Het enige doel hiervan is klaarblijkelijk een verkeerd en haatzaaiend beeld van moslims (in Nederland) te scheppen.

- Er worden verzonnen krantenkoppen getoond, waarin een negatief beeld van de islam en moslims wordt geschapen.

- Er worden moedwillig verkeerde vertalingen van de Koran getoond, waarbij die vertalingen ook nog eens uit het verband zijn getrokken, waardoor er een verkeerd en haatzaaiend beeld van moslims (in Nederland) wordt gecreëerd.

- Er wordt aan het eind van de film een pagina uit de Koran verscheurd.

- Wilders vergelijkt de Islam met het nazisme en het communisme.

Klager 6 voelt zich door deze uitlatingen als Nederlandse moslim beledigd en in zijn eer en goede naam aangetast.

b. Smaad cq. laster (artt. 261 en 262 Sr)

Klager 5 heeft het hof verzocht de strafvervolging van Wilders te bevelen terzake van, blijkens zijn aangifte van 10 augustus 2008, onder meer smaad en laster. Wilders zou dit feit gepleegd hebben middels uitlatingen gedaan in het ingezonden stuk in de Volkskrant op 8 augustus 2007 met de titel "Genoeg is genoeg: verbied de Koran" en meer in het bijzonder door het maken van een vergelijking van de Koran met Mein Kampf. Wilders heeft hiermee volgens klager 5 een beeld van de Koran geschetst dat niet overeenkomt met de waarheid. In raadkamer heeft de gemachtigde van klager 5 dit onderdeel van zijn klacht niet langer gehandhaafd.

Klager 6 verzoekt het hof tevens de strafvervolging van Wilders te bevelen terzake smaad. Ook dit feit zou Wilders hebben gepleegd middels de hierboven onder a. bij klager 6 weergegeven uitlatingen in de schrijvende pers en de onder a bij klager 6 weergegeven onderdelen van de film Fitna.

c. Groepsbelediging (art. 137c Sr)

Klagers 1 verzoeken het hof te bevelen dat Wilders strafrechtelijk zal worden vervolgd terzake groepsbelediging. Wilders zou dit feit hebben gepleegd middels het door hem ingezonden stuk in de Volkskrant op 8 augustus 2007 met de titel "Genoeg is genoeg: verbied de Koran" en dan in het bijzonder het omschrijven van de islam als de fascistische islam en het typeren van de Koran als het islamitische Mein Kampf. In hun klaagschrift betogen klagers 1 dat de uitlatingen niet alleen betrekking hebben op de godsdienst islam, maar op grond van jurisprudentie ook beledigend zijn te achten voor de moslims als groep. Volgens klagers miskent het openbaar ministerie met het onderscheid tussen gelovigen en het geloof de jurisprudentie van het EHRM op dit punt. Nu het openbaar ministerie zelf heeft erkend dat de vergelijking met Mein Kampf voor veel moslims een grove belediging is, achten klagers 1 de delictsomschrijving van artikel 137c Sr vervuld.

Klagers 2 verzoeken het hof eveneens de strafvervolging te bevelen van Wilders terzake groepsbelediging. Blijkens hun aangifte van 21 maart 2008 hebben zij daarbij specifiek het oog op de volgende uitlatingen:

- Uitlating op Radio Nederland van 7 september 2007 en in het programma NOS algemene beschouwingen op 19 september 2007 dat wanneer de Koran ontdaan zou zijn van alle haatdragende verzen "die het formaat zou hebben van een Donald Duck".

- Uitlatingen in ingezonden brief Volkskrant van 8 augustus 2007: "De koran is het Mein Kampf van de religie dat beoogt anderen te elimineren. Een boek dat niet-moslims ongelovige honden noemt", "Het gebruik van de Koran in huiselijke kring en in de moskee moet worden bestraft", "Verbied dat ellendige boek zoals ook Mein Kampf verboden is!" en "Ik heb genoeg van de islam in Nederland: geen moskee er meer bij. Ik heb genoeg van de Koran in Nederland: verbied dat fascistische boek".

- Uitlating in De Limburger op 9 februari 2008: "De rol van de Koran is verschrikkelijk".

- Uitlating in De Volkskrant op 11 februari 2008: "De Koran is het gezicht van de Islam: een levensgroot gevaar".

In hun klaagschrift dragen klagers 2 vijf redenen aan waarom ze het niet eens zijn met de beslissing van het openbaar ministerie om hun aangifte te seponeren.
In de eerste plaats beklagen ze zich over het feit dat het openbaar ministerie in de sepotbrief alleen ingaat op het artikel in de Volkskrant van 8 augustus 2007 en niet op andere uitlatingen van Wilders zoals bijvoorbeeld over de "tsunami van islamisering" in de Volkskrant van 6 oktober 2006.
Ten tweede achten klagers 2 het argument van het openbaar ministerie dat Wilders zich niet richt op de moslimbevolking maar op hun geloof niet overtuigend, gelet op het systematisch en structureel zich kwetsend en beledigend uitlaten over de Moslimbevolking. In dit verband wordt verwezen naar Wilders uitlating over een "tsunami van islamisering", waarin Wilders het volgende toekomstbeeld schetst: "Moslims zullen de Nederlandse samenleving overspoelen en zorgen voor criminaliteit en overlast. Hun intolerante en gewelddadige cultuur zal de Nederlandse samenleving raken in het hart en onze identiteit".
Ten derde vinden klagers 2 het onterecht dat het openbaar ministerie een rechtvaardiging voor Wilders' uitlatingen ziet in de omstandigheid dat hij deze uitlatingen heeft gedaan in het kader van het maatschappelijk debat. Ze verwijzen hiervoor naar een rapport van de Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie van de Raad van Europa waarin wordt vastgesteld dat de grenzen van anti-discriminatoire strafbepalingen in sommige gevallen zijn overschreden, terwijl deze ten aanzien van politici kennelijk niet worden gehandhaafd.
Op de vierde plaats merken klagers 2 op dat politici als Glimmerveen en Janmaat in het verleden wel zijn vervolgd voor hun uitlatingen die in de ogen van klagers 2 in vergelijking met de uitlatingen van Wilders als gematigd moeten worden gekwalificeerd. Gewaakt moet worden voor het meten met twee maten, bovendien zou het onjuist zijn in een kwestie als deze het OM het laatste woord te laten spreken. Volgens klagers 2 zou de zaak dan ook moeten worden voorgelegd aan de onafhankelijke rechter.
Ten vijfde verwijzen klagers 2 naar een artikel van R.A. Lawson.[ii]

Klaagster 3 verzoekt het hof eveneens te bevelen dat Wilders strafrechtelijk zal worden vervolgd terzake (naar het hof begrijpt onder meer:[iii]) groepsbelediging. Blijkens haar aangifte van 10 augustus 2007 heeft zij hierbij ook specifiek het oog op de door Wilders in het ingezonden stuk in de Volkskrant van 8 augustus gemaakte vergelijking tussen de Koran en Mein Kampf en de verwijzing naar het fascisme. In raadkamer heeft klaagster 3 dit onderdeel van haar klacht niet langer gehandhaafd.

Klager 4 verzoekt het hof ook te bevelen dat Wilders strafrechtelijk zal worden vervolgd terzake groepsbelediging voor zijn uitlatingen gedaan in de op internet gepubliceerde column met de titel "Mohammed (deel II): de islamitische invasie". Klager 4 ziet daarbij kennelijk specifiek op de navolgende uitlatingen:

- De moslimpopulatie verdubbelt elke generatie -25 jaar- en het aantal islamieten in ieder Europees land neemt meer dan zorgwekkende vormen aan.

- Nederland als islamitisch missieland. Was een terrorist als Mohammed B. al niet te stoppen, de tactiek van penetratie, propaganda, bekering en demografische verandering zal inderdaad succesvol blijken indien de laffe politieke elite van VVD tot PvdA en SP tot CDA en hun Europese geestverwanten erover blijven zwijgen en diegenen die dat niet doen verketteren en demoniseren.

- Er is genoeg islam in Europa en Nederland. De PVV zal zich met man en macht verzetten tegen deze derde islamitische invasiepoging.

Daarnaast heeft klager 4 het oog op de instemming van Wilders met de door Wilders in betreffende column geciteerde prof. Israeli die het heeft over een "Derde Islamitische Invasie van Europa" waardoor "de Europeanen met de oprukkende Islam zelfs demografische zelfmoord plegen".

In zijn klaagschrift betoogt klager 4 allereerst dat Wilders met zijn uitlatingen indirect zegt dat er genoeg moslims in Nederland zijn en dat de PVV zich daar met man en macht tegen zal verzetten. De uitlatingen zijn volgens klager 4 wel degelijk gericht tegen de moslims als groep. Daarnaast wijst ook klager 4 op jurisprudentie van het EHRM waarin is uitgemaakt dat kritiek op een godsdienst ook kritiek op gelovigen impliceert.

Klager 5, die zijn klaagschrift vooralsnog niet heeft gemotiveerd, wenst blijkens zijn aangifte ook de strafvervolging van Wilders terzake groepsbelediging. Wilders zou dit feit gepleegd hebben middels de door hem in het ingezonden stuk in de Volkskrant van 8 augustus 2008 gemaakte vergelijking tussen de Koran en Mein Kampf. Hij zou hiermee de moslimreligie en dus ook de volgelingen van de moslimreligie hebben beledigd

Klager 6 verzoekt het hof tevens de strafvervolging van Wilders te bevelen terzake groepsbelediging. Ook dit feit zou Wilders hebben gepleegd middels de hierboven onder a. bij klager 6 weergegeven uitlatingen in de schrijvende pers en de onder a. bij klager 6 weergegeven onderdelen van zijn film Fitna.

Klaagster 7 heeft twee klachten ingediend. Beide klachten strekken onder meer tot strafvervolging van Wilders terzake van groepsbelediging. Wilders zou die feiten hebben gepleegd middels uitlatingen in het ingezonden stuk in de Volkskrant van 8 augustus 2007 en middels de film Fitna.

Voor wat betreft het ingezonden stuk, heeft klaagster 7 het oog op de volgende twee uitlatingen:

- Ik heb genoeg van de islam in Nederland: geen moslimimmigrant er meer bij.

- Ik heb genoeg van de Koran in Nederland: verbied dat fascistische boek.

Ten aanzien van de uitlating "ik heb genoeg van de islam in Nederland: geen moslimimmigrant er meer bij" en de strafbaarheid daarvan onder artikel 137c Sr, bespreekt klaagster 7 eerst het argument van het openbaar ministerie dat de strafbaarheid van de uitlating ontnomen is doordat deze uitlating is gedaan in het publiek debat en daarna het argument van het openbaar ministerie dat die uitlating niet onaanvaardbaar is. Tegen het eerste argument brengt ze in dat sprake is van een open brief. Het tweede argument bestrijdt ze om te beginnen met de opvatting dat de interpretatieproblemen van een begrip als aanvaardbaar op zich al rechtvaardigen dat de zaak aan een onafhankelijke rechter worden voorgelegd. Daarnaast wijst ze op de publieke verantwoordingsplicht van politici, zeker nu het gaat over uitlatingen waarover Wilders in alle rust heeft kunnen nadenken.
Ten aanzien van de uitlating "ik heb genoeg van de Koran in Nederland: verbied dat fascistische boek" en de strafbaarheid daarvan onder artikel 137c Sr, bespreekt klaagster 7 het argument van het openbaar ministerie dat Wilders zich in zijn uitlating niet richt op een groep mensen en geen conclusies trekt ten aanzien van een groep mensen. Zij zet daar tegenover dat Wilders zijn uitlating heeft gedaan in combinatie met de uitlatingen dat Nederland moet worden gesloten voor moslimimmigranten en dat het heilige boek van de gelovigen op één lijn is te stellen met Mein Kampf. Hiermee stelt Wilders volgens Klaagster 7 dat iedere moslim en iedere toekomstige moslimimmigrant, een dood- en verderfzaaiend individu is.

Voor wat betreft Fitna heeft klaagster 7 specifiek het oog op twee scènes:

- een statistisch overzicht wat de aantallen moslimimmigranten in Nederland sedert het begin van de jaren '60 in de vorige eeuw.

- een aantal scènes die gewelddadigheden in beeld brengen.

Volgens klaagster 7 heeft Wilders hiermee een rechtstreeks verband willen leggen tussen het stijgend aantal moslimimmigranten in Nederland en het risico dat bestaat op het ontstaan van een samenleving die is doordrenkt van bloed en gewelddadigheden. In haar klaagschrift bespreekt klaagster onder meer het argument van het openbaar ministerie dat Wilders zich niet richt tegen gelovigen maar tegen de islam als godsdienst en de daarop gebaseerde gebruiken. Klaagster 7 brengt daar tegenin dat het EHRM heeft beslist dat dat er niet toe doet. Vervolgens betoogt ze dat Wilders zich ook richt op de Nederlandse burger teneinde discriminerende wetgeving tot stand te brengen, zeker wanneer de film in samenhang wordt beschouwd met eerdere door Wilders gedane uitlatingen. Of de film en de strekking daarvan aanvaardbaar moet worden geacht is een vraag die vanwege interpretatieproblemen bij een begrip als aanvaardbaar volgens klaagster 7 dient te worden voorgelegd aan een onafhankelijke rechter. Bij beoordeling daarvan dient betrokken te worden dat Wilders als politicus geen vrijbrief heeft om te zeggen wat hij wil. Klaagster 7 wijst op de publieke verantwoordingsplicht van politici, zeker wanneer het gaat over uitlatingen waarover men in alle rust heeft kunnen nadenken.

d. Aanzetten tot haat (art. 137d Sr)

Klagers 1 verzoeken voorts de strafvervolging van Wilders te bevelen terzake het aanzetten tot haat. Ook dat feit zou Wilders hebben gepleegd middels de onder c. bij klagers 1 weergegeven uitlatingen. In de ogen van klagers 1 is het voor het bewijzen van het aanzetten tot haat niet nodig dat het schetsen van een conflictueuze tweedeling gepaard dient te gaan met opruiende elementen in de uitlating en erop gericht dient te zijn om anderen tot een bepaald handelen te bewegen. Klagers 1 verdedigen de stelling dat het ontstaan van een vijandige beeldvorming

en het mede op basis daarvan aanzetten tot discriminatie voldoende moet worden geacht voor het aanzetten tot haat.

Klagers 2 verzoeken eveneens de strafvervolging van Wilders te bevelen terzake van het aanzetten tot haat. De uitlatingen die zij op het oog hebben en de motivering van hun klaagschrift is gelijk aan hetgeen hiervoor onder c. bij klagers 2 is weergegeven.

Klaagster 3 verzoekt kennelijk eveneens vervolging van Wilders terzake het aanzetten tot haat. Ook dit feit zou Wilders gepleegd hebben middels de onder c. bij klaagster 3 weergegeven uitlatingen

Ook klager 4 verzoekt het hof de vervolging van Wilders te bevelen terzake het aanzetten tot haat. Wilders zou dit feit volgens klager 4 hebben gepleegd met de uitlatingen waarop klager 4 zijn aangifte terzake groepsbelediging heeft gebaseerd en zoals die hiervoor reeds onder c bij klager 4 zijn weergegeven.

In zijn klaagschrift brengt klager 4 in dit verband naar voren dat voor het bewijzen van het aanzetten tot haat niet noodzakelijk is dat sprake is van opzet. Vervolgens geeft hij aan dat de uitlatingen van Wilders wel degelijk opruiende elementen in zich hebben, omdat veelal sprake is van suggestief en ongenuanceerd taalgebruik. Ten slotte merkt klager 4 op dat de door Wilders gedane uitlatingen gericht zijn om Nederlandse burgers te overtuigen van zijn gelijk, "met of zonder de opzet om haat te zaaien, maar wel met die gevolgen".

Klager 5, die zijn klaagschrift vooralsnog niet heeft gemotiveerd, wenst blijkens zijn aangifte ook de strafvervolging van Wilders terzake het aanzetten tot haat. Ook dit feit zou Wilders hebben gepleegd middels de onder c. bij klager 5 weergegeven uitlatingen.

Klager 6 verzoekt het hof tevens de strafvervolging van Wilders te bevelen terzake het aanzetten tot haat. Ook dit feit zou Wilders hebben gepleegd middels de hierboven onder a. bij klager 6 weergegeven uitlatingen in de schrijvende pers en de onder a bij klager 6 weergegeven onderdelen van zijn film Fitna.

Klaagster 7 verzoekt het hof in haar beide klaagschriften ook de vervolging van Wilders te gelasten ter zake van het aanzetten tot haat. Ook dit feit zou Wilders gepleegd hebben middels de onder c. bij klaagster 7 weergegeven uitlatingen in het ingezonden stuk in de Volkskrant op 8 augustus 2007 en de onder c. bij klaagster 7 weergegeven onderdelen van zijn film Fitna.

Voor wat betreft de strafbaarheid van de uitlating "ik heb genoeg van de islam in Nederland: geen moslimimmigrant er meer bij" onder artikel 137d Sr, gaat klaagster 7 in op het argument van het openbaar ministerie dat de uitlatingen van Wilders er niet, dan wel onvoldoende op gericht zijn om anderen tot een bepaald handelen te bewegen, dan wel gevoelens van haat jegens een bepaalde groep op te wekken. Klaagster 7 brengt daartegenin dat Wilders niet anders dan het doel moet hebben gehad om sympathie te verwerven voor het standpunt dat de grenzen van Nederland dienen te worden gesloten voor moslimimmigranten. Nu Wilders de koran op een lijn stelt met Mein Kampf is deze tekst in de ogen van Klaagster 7 niet anders uit te leggen dat dat Wilders de moslims van nu ziet als de nazi's van toen. Wilders zou daarmee angst aanjagen en wil anderen doen geloven dat iedere willekeurige moslim uitsluitend uit zou zijn op dood en verderf. Tenslotte merkt Klaagster 7 nog op dat kritiek op een godsdienst, kritiek op de aanhangers impliceert en dat Wilders zich onmiskenbaar op personen richt, te weten de moslimimmigranten.
In verband met de strafbaarheid van de uitlating "ik heb genoeg van de Koran in Nederland: verbied dat fascistische boek" onder artikel 137d Sr, bespreekt klaagster 7 in haar klaagschrift het argument van het openbaar ministerie dat Wilders zijn oproep voor een verbod van de Koran heeft gedaan in het kader van een politiek debat in Nederland en dus moet worden gezien als een oproep tot politici. Klaagster 7 weerspreekt dit. Volgens haar hebben de uitlatingen – gedaan in een krant tijdens het zomerreces – niets van doen met een debat in de politieke arena. Verder betoogt zij dat van een voorstel tot wetgeving op dit punt van de kant van Wilders of de PVV geen sprake is (geweest) en Wilders zelf helemaal niet daadwerkelijk in debat lijkt te willen gaan.
Ten aanzien van de film Fitna en in het bijzonder de hiervoor onder c. bij klaagster 7 weergegeven onderdelen daarvan, stelt klaagster, wanneer zij het heeft over de strafbaarheid onder artikel 137d Sr, dat Wilders hiermee een rechtstreeks verband heeft willen leggen tussen het stijgend aantal moslimimmigranten in Nederland en het risico dat bestaat op het ontstaan van een samenleving die is doordrenkt van bloed en gewelddadigheden. Klaagster 7 betoogt dat de film zich wel degelijk richt op personen. Wilders wil namelijk de grenzen sluiten voor moslimimmigranten. Hij wil Nederland "ontdoen (...) van ongewenste elementen, in casus de aanhangers van de islam" en pleit daarom voor "een geloofstoets", aldus klaagster 7. Volgens klaagster 7 zet Wilders hiermèe aan tot haat tegen de bevolkingsgroep van de moslims.

Klager 8 verzoekt het hof Wilders eveneens te vervolgen terzake het aanzetten tot haat. Deze beschuldiging wordt echter niet nader gespecificeerd.

c. Openbaar maken van discriminatoire/haatzaaiende uitlatingen (art. 137c Sr)

Klagers 2 verzoeken verder nog de strafvervolging van Wilders te bevelen terzake van het openbaar maken van discriminatoire/haatzaaiende uitlatingen. De uitlatingen die zij op het oog hebben en de motivering van hun

klaagschrift is gelijk aan hetgeen hiervoor onder c bij klagers 2 reeds is weergegeven.

Klager 6 verzoekt het hof tevens de strafvervolging van Wilders te bevelen terzake het openbaar maken van discriminatoire en/of haatzaaiende uitlatingen. Ook dit feit zou Wilders hebben gepleegd middels de hierboven onder a. weergegeven uitlatingen in de schrijvende pers en zijn film Fitna.

f. Smalende godslastering (art. 147 Sr)

Klagers 1 verzoeken het hof voorts te bevelen dat Wilders zal worden vervolgd terzake smalende godslastering. Ook dit feit zou Wilders hebben gepleegd middels de hiervoor onder c. bij klagers 1 weergegeven uitlatingen. Volgens klagers 1 heeft Wilders zich met de verwijzing naar de islam, en dus impliciet naar Allah, schuldig gemaakt aan het in artikel 147 Sr strafbaar gestelde feit. In raadkamer heeft de gemachtigde van klager 1 zich niet meer uitgelaten over dit onderdeel van de klacht.

g. Overtreding van artikel 31 en artikel 31a Auteurswet

Klager 6 verzoekt het hof Wilders ten slotte te vervolgen voor overtreding van artikel 31 en artikel 31a van de Auteurswet, respectievelijk het opzettelijk inbreuk maken op eens anders auteursrecht en het opzettelijk een voorwerp verspreiden waarin inbreuk wordt gemaakt op een anders auteursrecht. Wilders zou dit feit hebben gepleegd middels de door hem uitgebrachte film Fitna. In zijn aangifte van 28 maart 2008 heeft klager 6 zijn beschuldiging als volgt gespecificeerd:

- In de film is zonder toestemming gebruik gemaakt van beelden waarop onder andere het auteursrecht van de Nederlandse Moslim Omroep op rust.

- In de film is zonder toestemming gebruik gemaakt van de afbeelding van de rapper Salahdin.

- In de film is zonder toestemming gebruik gemaakt van de bekende cartoon van de Deense cartoonist Kurt Westergaard.

h. Tot slot

Door klagers 1, klager 4 en klaagster 7 worden verder nog in zijn algemeen en niet gekoppeld aan een of meer strafbare feiten nog opmerkingen gemaakt over de positie van Wilders als politicus en het recht op vrijheid van meningsuiting.
Door klagers 1 wordt betoogd dat de omstandigheid dat Wilders politicus is geen rechtvaardiging kan vormen voor buiten het parlement gedane uitlatingen. In de ogen van klagers 1 brengt het zijn van politicus daarentegen juist een extra maatschappelijke verantwoordelijkheid met zich mee. Klagers 1 wijzen in dat verband op de artikelen 20 en 27 van het IVBPR die het openbaar ministerie in hun optiek onvoldoende bij zijn beoordeling heeft betrokken.

Klager 4 merkt op dat het maatschappelijk debat en de vrijheid van meningsuiting belangrijk zijn, maar omdat haatzaaiende uitlatingen van een politicus in een maatschappelijk politiek debat extra grote gevolgen kunnen hebben, verplicht dat de betreffende politicus ook tot extra voorzichtigheid. Verder wijst klager 4 eveneens op de artikelen 20 en 27 van het IVBPR die de Nederlandse staat verplichten tot het vervolgen van haatzaaiende uitlatingen.
Door klaagster 7 wordt in haar klaagschriften tenslotte de vraag besproken of vervolging in casu achterwege dient te blijven vanwege bescherming van het recht op vrijheid van meningsuiting. Met verwijzing naar jurisprudentie van het EHRM (de zaak Norwood) betoogt zij dat daarvan geen sprake kan zijn.

5. Het verweer van Wilders

Het verweer van de kant van Wilders valt uiteen in twee delen: hetgeen door diens gemachtigden naar voren is gebracht en door Wilders zelf. Het hof zal een en ander hieronder afzonderlijk weergeven.

5.1 Gemachtigden Wilders

Door de gemachtigden van Wilders is primair bepleit klagers niet ontvankelijk te verklaren in het door hen ingediende beklag (waarover hieronder meer). Subsidiair hebben de gemachtigden om te beginnen naar voren gebracht dat Wilders zich slechts genoodzaakt voelt de gedragingen waarvan klagers strafvervolging wensen te bezien in het licht van de artikelen 137c, 137d en 147 Sr. Deze artikelen kunnen volgens de gemachtigden in onderhavige zaak als begrenzing dienen voor de vrijheid van meningsuiting en de vraag is "of Wilders deze grenzen heeft opgezocht, of sterker nog, heeft overschreden".
Bij beantwoording van die vraag is volgens de gemachtigden van belang dat Wilders slechts waarschuwt tegen de islam, die hij als een ideologie ziet. Hij doet dat "ter bescherming van de rechtsstaat, de democratie, de scheiding van kerk en staat en de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen en van homo- en heteroseksuelen" en "staat in

zijn opvatting over de islam zeker niet alleen". Wilders heeft echter geen enkel bezwaar tegen moslims. Daarnaast wordt aangevoerd dat er onderscheid moet worden gemaakt tussen kwetsing en discriminatie/belediging. Dit laatste, althans zo begrijpt het hof, achten de gemachtigden strafbaar, kwetsen niet altijd: "Het is belangrijk in ogenschouw te houden dat het kwetsende karakter niet impliceert dat er in strijd is gehandeld met de strafwet", aldus de gemachtigden.
Ten aanzien van de vrijheid van meningsuiting brengen de gemachtigden naar voren dat een publiek debat over zaken van algemeen belang slechts in gevallen van uiterste noodzaak mag worden beperkt. Bij toepassing van dit verdragsrechtelijk uitgangspunt komt verdragsstaten een 'margin of appreciation' toe. Daarbij zijn landelijke verschillen van belang, maar ook wat in de betreffende verdragsstaat wettelijke bescherming verdient. De door klagers naar voren gebrachte jurisprudentie "is daarom reeds om die reden niet van toepassing, althans dient zeer voorzichtig te worden gewogen". Nederland is niet te vergelijken met een land als Turkije (ten aanzien van welk land veel arresten zijn gewezen); bovendien vallen de door Wilders gedane uitlatingen niet onder de strafbepalingen van het Wetboek van Strafrecht.
Voor de vraag of bepaalde uitingen bescherming verdienen van het recht op vrijheid van meningsuiting (gemachtigden verwijzen in dit verband naar twee uitspraken van de Haagse voorzieningenrechter, LJN: BC8732 en AT0303) is vooral de context waarin die uitingen zijn gedaan van belang. De uitingen dienen daadwerkelijk te zijn gedaan en – althans zo begrijpt het hof – correct te worden geïnterpreteerd. Daarbij komt dat een zekere mate van overdrijving niet zonder meer ongeoorloofd is, zeker niet in de politieke arena of in het publieke debat. Gemachtigden verwijzen in dit verband naar jurisprudentie van het EHRM waaruit dat zou blijken.

In het vervolg van hun betoog verwijzen gemachtigden voor wat betreft de strafbaarheid van de uitlatingen van Wilders onder de artikelen 137c en 137d Sr naar het verslag van de advocaat-generaal.
Voor wat betreft de strafbaarheid onder artikel 147 Sr merken gemachtigden op dat die bepaling slechts van toepassing is wanneer de intentie of bedoeling bestaat God te lasteren. Bovendien, zo voeren gemachtigden aan, valt enkel lastering van een Godspersoon onder de bepaling. Beide vereisten brengen de gemachtigden tot de conclusie dat Wilders zich met het maken van de film Fitna niet schuldig heeft gemaakt aan strafbare godslastering.
Op grond hiervan verzoeken de gemachtigden het hof de klachten af te wijzen en geen strafvervolging van Wilders te bevelen.

5.2 Wilders

Wilders heeft in raadkamer – zakelijk weergegeven - het navolgende verklaard:

Ik sta hier omdat ik uw hof en de rechtsstaat respecteer. Vooropstaat dat niemand boven de wet staat. Ik vind echter wel dat een politieke discussie in de politieke arena gevoerd moet worden, in de Tweede Kamer en dus niet in de rechtszaal. Er hebben bij de afgelopen verkiezingen een half miljoen mensen op mij en mijn partij gestemd en ik kom op voor de belangen van die burgers. Datgene wat ik doe vloeit rechtstreeks voort uit mijn partijprogramma, op grond waarvan die mensen mij en mijn partij hun stem hebben gegeven. In het politieke debat ben ik helder, stevig, fel en soms hard. Ik stel me daarbij altijd één doel en dat is: blijf binnen de kaders van rechtsstaat en wet. Dat is voor mij essentieel. Daar staat tegenover dat ik nu al vier jaar mijn vrijheid kwijt ben, vanwege lieden die zich niet aan de wet willen houden.

Ik vind dat ik de ruimte heb en moet krijgen om te zeggen wat ik wil, waarbij ik me realiseer dat des te uitgesprokener je bent, des te meer reacties je – zowel in positieve als in negatieve zin – krijgt. Als volksvertegenwoordiger vind ik echter dat je alles moet kunnen voorstellen. Een voorbeeld is het voorstel dat ik heb gedaan om artikel 1 uit de Grondwet te schrappen. Wanneer zelfs een volksvertegenwoordiger dat niet kan, dan kan niemand het. Natuurlijk hoort daarbij een fel debat, maar wanneer een volksvertegenwoordiger de mogelijkheid ontnomen wordt alles voor te stellen wat hij wil, dan is een parlementaire democratie een wassen neus.

Ik hecht er aan om u te zeggen dat ik niets tegen mensen heb. Ik heb niets tegen groepen mensen en ik heb ook niets tegen moslims. In het verleden heb ik alle Islamitische en Arabische landen bezocht en ben daarbij altijd prachtige en vriendelijke mensen tegen gekomen. Wat ze gemeenschappelijk hadden is dat ze allemaal moesten lijden onder dictatoriale regimes en ik heb in die landen dan ook gevochten tegen de vervolging van journalisten, intellectuelen en vrouwen. Ook in Nederland heb ik moties ingediend met de strekking om homoseksuele moslims te beschermen en het tuig aan te pakken die daags na de moord op Theo van Gogh moskeeën in brand staken. Dit soort dingen komen echter niet in de media.

Discriminatie en haat zijn in mijn ogen scheldwoorden. Ik vind het dan ook gênant dat ik me telkens daartegen moet verweren. Ik heb – als gezegd - echter niets tegen moslims, maar wel tegen de islamitische ideologie. Ik zie dat als een groot gevaar. Dat ik dat tot een probleem maak is niet een juridische spitsvondigheid om strafbaarheid te ontlopen, maar iets dat ik meen. Het gaat namelijk ten koste van onze vrijheid omdat het niets anders duldt dan de islam. Het staat geweld toe en in sommige gevallen gebiedt het dat zelfs.

Mijn overtuiging is al met al dat ik binnen de kaders van de wet ben gebleven.

6. De inhoud van het verslag

In het verslag van de advocaat-generaal wordt, nadat kort wordt ingegaan op de ontvankelijkheid van de verschillende klagers (waarover hieronder meer), uitgebreid stil gestaan bij het toetsingskader van de advocaat-generaal in een op de voet van artikel 12 Sv aanhangig gemaakte procedure. Bij een technisch sepot, waarvan volgens de advocaat-generaal in casu sprake is, hanteert de advocaat-generaal als uitgangspunt dat vervolgen in een (zo goed als) kansloze zaak, alleen om tot een publieke rechterlijke behandeling te komen, niet past binnen de taakopvatting van het openbaar ministerie. "Rechtsontwikkeling kan een motief voor vervolging zijn (mits met redelijke kans op succes), publieke vrijspraak niet", aldus de advocaat-generaal.
Voordat de advocaat-generaal ingaat op de vraag óf sprake is van (een of meer) strafbare feiten, bespreekt de advocaat-generaal de strekking van de door het EHRM gewezen arresten omtrent de vrijheid van meningsuiting en godsdienstvrijheid. De advocaat-generaal betoogt in dit verband dat een staat volgens die jurisprudentie vrij staat om te bepalen wat wettelijk beschermd wordt. De arresten gaan in de ogen van de advocaat-generaal over strafrechtelijk optreden van de overheid tegen uitlatingen die een inbreuk maken op een door het betrokken land wettelijk beschermd belang. Wanneer daarvan geen sprake is – zoals dat volgens advocaat-generaal in Nederland geldt voor het beledigen of bespotten van religieuze figuren of symbolen op zich, het beledigen/bespotten van een godsdienst en uitlatingen die beledigend zijn voor een groep door middel van bespotten van hun godsdienst of religieus belangrijke mensen of symbolen – moet voorzichtigheid betracht worden bij het toepasselijk verklaren van die uitspraken.
De advocaat-generaal behandelt vervolgens aan de hand van de verschillende uitingen van Wilders de vraag of sprake is van strafbaarheid onder artikel 137c en/of artikel 137d Sr.

6.1 Artikel 137c Sr (groepsbelediging)

Om vast te stellen óf sprake is van overtreding van artikel 137c Sr (groepsbelediging) dienen volgens de advocaat-generaal drie stappen gezet te worden. Die stappen ontleent de advocaat-generaal aan drie door de Hoge Raad gewezen arresten: Van Dijke, Van de Wende en Herbig.[iv]
In de eerste plaats moet worden vastgesteld of de uitspraak naar algemeen spraakgebruik beledigend is. Hier moet daarbij gaan om het miskennen van de waarde van anderen of het in diskrediet brengen van een groep, omdat die van een bepaald ras is, een bepaalde godsdienst aanhangt, etc. De uitlating moet bovendien over een groep mensen en zijn kenmerk gaan. Indien dat niet het geval is, biedt artikel 137c Sr geen bescherming, aldus de advocaat-generaal. Dit is ook de reden dat het kabinet voornemens is de strafbaarstelling uit te breiden tot bescherming van gelovigen tegen belediging middels bespotting van voor hen heilige personen of zaken.
Vervolgens moet worden bezien in welke context de uitlatingen zijn gedaan. Die context kan volgens de advocaat-generaal, die zich daarbij baseert op jurisprudentie van de Hoge Raad, de strafbaarheid aan een bepaalde uitlating ontnemen. Door de advocaat-generaal worden als voorbeeld van een dergelijke context het maatschappelijke debat, de geloofsopvatting van degene die de uitlating doet en de artistieke expressie genoemd. De rechtspraak van het EHRM is hierbij van groot belang. Daaruit kan worden afgeleid dat politici een zeer sterke bescherming van hun vrijheid van meningsuiting genieten en dat inbreuken daarop niet snel zijn te rechtvaardigen. Zelfs niet als deze uitlatingen "offend, shock or disturb". De advocaat-generaal stelt daarbij wel vast dat die ruimte niet onbeperkt is en dat de ruimte van de staat om beperkingen aan te brengen groter is als de uitingen haat kunnen zaaien. "Ook politici mogen geen haat zaaien", aldus de advocaat-generaal.
Tenslotte kan het recht op vrijheid van meningsuiting beperkt worden wanneer die beperking voorzien is bij wet en noodzakelijk is in een democratische samenleving ter bescherming van de in artikel 10 lid 2 van het EVRM genoemde belangen. Een van die belangen is de bescherming van de goede naam of rechten van anderen, hetgeen volgens jurisprudentie van het EHRM ook ziet op de bescherming van religieuze gevoelens. De derde en laatste door de advocaat-generaal behandelde stap is dan ook de vraag naar het al dan niet onnodig grievende karakter. Voor de invulling van dit criterium grijpt de advocaat-generaal terug op de literatuur. Daaruit valt volgens de advocaat-generaal af te leiden dat daartoe de volgende vragen gesteld dienen te worden:
- hebben de uitlatingen, óók in de context, een communicatieve meerwaarde?
- zijn de gebezigde uitlatingen, óók in de context van het debat, voor de gemiddelde waarnemer, evident buiten proportie?
- gaat het om harde gevallen van wezenlijke aantasting van de menselijke waardigheid?

Bij toetsing van de uitlatingen en de film Fitna aan artikel 137c Sr aan de hand van dit toetsingskader komt de advocaat-generaal vervolgens tot de volgende conclusies.
De advocaat-generaal is allereerst van oordeel dat een deel van de gedane uitingen (zoals de uitlatingen over Allah, Mohammed en de Koran) geen betrekking heeft op een groep gelovigen, maar objectieve (relatief) abstracte kritiek betreft op het moslimgeloof. Deze uitingen omvatten geen aantasting van de eigenwaarde of het in diskrediet brengen van een groep en alleen dat is strafbaar in Nederland. Nu het de advocaat-generaal een stap te ver gaat om uit deze uitlatingen ook conclusies af te leiden over diegenen die dat geloof aanhangen, is de advocaat-generaal de mening toegedaan dat ten aanzien van die uitingen strafvervolging reeds daarom niet succesvol kan zijn.
Sommige (andere) uitingen (zoals de vergelijking met Mein Kampf, de verwijzing naar het fascisme en de uitlatingen over de Koran) kwalificeert de advocaat-generaal als "een gratuite belediging aan het adres van gelovigen waarbij de door hen gekoesterde religieuze symbolen worden beschimpt". De advocaat-generaal acht

de daarop betrekking hebbende Europese jurisprudentie echter slechts toepasselijk op landen waar dergelijke uitingen strafbaar zijn gesteld en dat is volgens de advocaat-generaal in Nederland niet het geval. Nu strafbaarheid onder artikel 137c alleen in beeld komt wanneer de uitingen zich richten op de gelovigen zelf en daarvan in de betreffende uitingen van Wilders geen sprake is, stuit strafvervolging reeds daarop af. Ten aanzien van weer andere uitingen van Wilders brengt de advocaat-generaal naar voren dat van het in diskrediet brengen van "alle asielzoekers" of een groep omdat ze het moslimgeloof aanhangen, geen sprake is.
Zelfs als dit alles anders zou zijn, zo begrijpt het hof het betoog van de advocaat-generaal, wordt de strafbaarheid van de door Wilders gedane uitingen ontnomen doordat Wilders die als politicus heeft gedaan in het maatschappelijk debat over de invloed van de islam, de islamisering en/of het vreemdelingenbeleid. Dit standpunt neemt de advocaat-generaal ook in terzake uitingen die hij wel beledigend acht in de zin van artikel 137c Sr (zoals die waarin moslims of Marokkanen als groep in een ongunstig daglicht worden gesteld).
De enige daarop mogelijke uitzondering, te weten het doen van een onnodig grievende uitlating, doet zich volgens de advocaat generaal bij geen van de uitingen van Wilders voor. De uitingen zijn weliswaar "zeer fors aangezet", maar binnen de context van het eerder genoemde maatschappelijk debat meestal niet buiten proportie Het gaat niet om een hard geval van wezenlijke aantasting van de menselijke waardigheid. Met betrekking tot sommige uitlatingen (zoals de vergelijking met Mein Kampf en de verwijzing naar het fascisme) is de advocaat-generaal wat voorzichtiger. In die gevallen is het naar de mening van de advocaat-generaal de vraag of sprake is van een hard geval van wezenlijke aantasting van de menselijke waardigheid. "Deze twijfel maakt de keuze om niet te vervolgen – als er al sprake is van kritiek niet op geloof maar op de gelovigen – een verantwoorde keuze", aldus de advocaat-generaal.
De uitingen in de door Wilders geproduceerde film Fitna naderen de rand waar kritiek op het geloof overgaat in kritiek op de gelovigen als groep. Voor strafvervolging dient echter duidelijk te zijn dat die rand overschreden wordt Nu dat niet het geval is, komt de advocaat-generaal ook ten aanzien van de film tot de conclusie dat strafvervolging op grond van artikel 137c Sr weinig kans van slagen heeft, "te weinig om een vervolging te rechtvaardigen". Subsidiair doet de advocaat-generaal ook hier een beroep op de context van het maatschappelijk debat en stelt dat geen sprake is van onnodig grievende uitlatingen.

6.2 Artikel 137d Sr (aanzetten tot haat)

De jurisprudentie terzake artikel 137d Sr leidt volgens de advocaat-generaal tot het volgende toetsingskader:
- Er dient sprake te zijn van een uitlating (mondeling dan wel schriftelijk) of een afbeelding die aanzet, aanspoort tot haat, discriminatie of gewelddadig optreden.
- Van aanzetten tot haat en/of discriminatie kan sprake zijn als er een intrinsiek conflictueuze tweedeling wordt geschetst tussen de ene aangeduide groep en de rest van de samenleving.
- Gaat het om een politieke boodschap, dan is deze bij uitstek beschermd door de vrijheid van meningsuiting, waarbij een zekere felheid en ongenuanceerdheid van de boodschap voor lief moet worden genomen, maar wordt de grens overschreden als haat, discriminatie en/of geweld opzettelijk wordt opgewekt door de wijze waarop de politieke boodschap is verpakt.
- De aard/vorm (bijvoorbeeld suggestief taalgebruik, ongenuanceerdheid) van de uitlating, de samenhang (het onderlinge verband van de uitlatingen in een tekst) en de wijze waarop (rustig, schreeuwerig, ophitsend, maar ook non-verbale lichaamstaal, is de wijze geëigend om gevoelens van irritatie, wrevel, haat, discriminatie op te wekken) de uitlating is gedaan spelen bij de boordeling van een strafbaar aanzetten tot haat discriminatie of geweld een belangrijke rol.
De advocaat-generaal stelt daarnaast dat om te komen tot een bewezenverklaring van het aanzetten tot haat, bewezen dient te kunnen worden dat de gedane uitlating "een opruiend karakter" heeft. Er dient derhalve een opruiingselement aanwezig te zijn. In de ogen van de advocaat-generaal hoeft het daarbij niet te gaan om de formele opruiing van art. 131 Sr: "Het kan ook een minder soort opruiing zijn, meer een stemmingmakerij, een aanzetten op ophitsende toon".

Bij toetsing van de uitlatingen en de film Fitna aan artikel 137d Sr komt de advocaat-generaal vervolgens tot de volgende conclusies.
In veel van de uitingen van Wilders (zoals: "De kern van het probleem is de fascistische islam, de zieke ideologie van Allah en Mohammed zoals neergelegd in de islamitische Mein Kampf: de Koran. De teksten uit de Koran laten weinig aan de verbeelding over." en "Den Haag zit vol met laffe lieden (..) (d)ie een generaal pardon verlenen aan leugenaars en criminelen") is volgens de advocaat-generaal geen sprake van "aanzetten", het kernbestanddeel van artikel 137d Sr: "De gebruikte bewoordingen zijn er niet op gericht anderen te bewegen tot discriminatie en/of geweld, dan wel gevoelens van haat op te roepen, dan wel deze aan te wakkeren. Evenmin wordt er een intrinsiek conflictueuze tweedeling geschetst tussen een bepaalde groep en de rest van de samenleving". Reeds daarom is volgens de advocaat-generaal in die gevallen reeds geen sprake van strafbaarheid op de voet van artikel 137d Sr.
In sommige andere uitlatingen (zoals "ik heb genoeg van de aanbidding van Allah en Mohammed in Nederland: geen moskee er meer bij" en "ik heb genoeg van de koran in Nederland: verbied dat fascistische boek") wordt wellicht een tweedeling geschetst, maar naar het oordeel van de advocaat-generaal niet een die wezenlijk aanleiding kan geven tot conflicten. Als al sprake is van een oproep, betreft het een oproep tot politiek. Op grond daarvan kan niet worden gesteld dat de uitlating geëigend is om gevoelens van haat en/of discriminatie op te wekken.
Voor zover wel een tweedeling wordt geschetst die als intrinsiek conflictueus kan worden betiteld (zoals het geval

is bij de uitlating "ik heb genoeg van de islam in Nederland: geen moslimimmigrant er meer bij") concludeert de advocaat-generaal dat bij een politieke boodschap "een zekere felheid en ongenuanceerdheid voor lief moet worden genomen". De uitlating acht de advocaat-generaal weliswaar robuust, maar omdat uit de aard en de wijze waarop de boodschap is verpakt een vorm van sarcasme blijkt, kan niet worden gesteld dat de uitlating geëigend is om gevoelens van haat en/of discriminatie op te wekken. Hetzelfde geldt voor de uitspraak "Als moslims hier willen blijven, moeten ze de helft uit de Koran scheuren en weggooien". Door de advocaat-generaal wordt in dit verband geconcludeerd dat van het overschrijden van een grens geen sprake is en dat enige overdrijving eigen is aan menige politieke stellingname. Een uitspraak als "De grenzen dicht, geen islamieten meer Nederland in, veel moslims Nederland uit, denaturalisatie van islamitische criminelen" acht de advocaat-generaal evenmin strafbaar onder artikel 137d Sr. Wilders schetst hierdoor weliswaar een conflictueuze tweedeling, maar nu geen sprake is van suggestief of ongenuanceerd taalgebruik, alsmede gelet op de samenhang en de wijze waarop de uitlating is gedaan, is die uitspraak niet geëigend om gevoelens van haat en/of discriminatie op te wekken. De advocaat-generaal noemt deze argumenten - al dan niet in andere bewoordingen – ook bij verschillende andere uitingen van Wilders die door de advocaat-generaal worden beschouwd als politieke boodschap.
Ten aanzien van Fitna betoogt de advocaat-generaal ten slotte dat Wilders daarmee een intrinsiek conflictueuze tweedeling schetst tussen de islam en de cultuur van de rest van de samenleving. De advocaat-generaal komt tot de conclusie dat Wilders beelden of vermeldingen van op zich echte gebeurtenissen gebruikt als illustratie van – wat hij ziet als – de dreiging van de Islam. Het blijft in de ogen van de advocaat-generaal echter bij kritiek op de godsdienst. De stap naar het aanzetten tot discriminatie, haat of geweld, is daarmee nog niet gezet. Indien dat wel het geval is, zo betoogt de advocaat-generaal subsidiair, is eveneens een sepot wegens onbewijsbaarheid op zijn plaats. De advocaat-generaal valt hierbij terug op de eerder genoemde argumenten die betrekking hebben op de omstandigheid dat sprake is van een politieke boodschap: "Nu de boodschap van de heer Wilders als een politieke boodschap kan worden gezien, is deze bij uitstek beschermd door de vrijheid van meningsuiting, waarbij een zekere felheid en ongenuanceerdheid van de boodschap voor lief moet worden genomen. De grens wordt echter overschreven als haat en/of discriminatie en/of geweld opzettelijk worden opgewekt door de wijze waarop de politieke boodschap is verpakt. De aard van de beelden en de teksten van de film Fitna zijn suggestief en ongenuanceerd. Dit is in het maatschappelijk debat – ook het politiek debat – nogal eens het geval". Van een overschrijding van die grens is volgens de advocaat-generaal echter geen sprake.

6.3 Conclusie advocaat-generaal

Op grond van het bovenstaande geeft de advocaat-generaal het hof dan ook in overweging de klachten ongegrond te verklaren.

7. De ontvankelijkheid van klagers

De eerste vraag waarvoor het hof zich gesteld ziet, is of alle klagers zijn aan te merken als rechtstreeks belanghebbende in de zin van artikel 12 Sv.
Het hof zal zich daarbij beperken tot de vraag in hoeverre klagers kunnen worden ontvangen in het door hun ingediende klacht voor zover die strekt tot strafvervolging ter zake groepsbelediging en het aanzetten tot haat, nu het hof de inhoudelijke beoordeling van de klachten ook zal beperken tot die strafbare feiten. Het hof verwijst in dit verband naar hetgeen onder 12.1.1 zal worden overwogen.

7.1 Klagers
Sommige klagers hebben in verband met de ontvankelijkheidsvraag aangevoerd dat reeds op grond van het feit dat klagers in de sepotmededeling zijn aangemerkt als belanghebbende en de werking van het vertrouwensbeginsel, klagers ontvankelijk zouden moeten worden verklaard in het door hun ingediende beklag. Daarenboven hebben deze klagers betoogd dat, gelet op de plaatsing van de artikelen 137c en 137d in titel V van boek 2 van het Wetboek van Strafrecht, de titel met misdrijven tegen de openbare orde, iedere Nederlander een belang heeft bij vervolging van die strafbare feiten. In het bijzonder geldt dat voor (Nederlandse) moslims. Het dikwijls aangehaalde standaardarrest van de Hoge Raad dat betrekking heeft op het begrip "belanghebbende" in de procedure ex 12 Sv achten klagers niet van overeenkomstige toepassing omdat in dat arrest geen strafvervolging werd verlangd terzake een misdrijf tegen de openbare orde.

7.2 Wilders

Namens Wilders is door zijn gemachtigden (primair) bepleit alle klagers niet ontvankelijk te verklaren in het door hen ingediende beklag. Hiertoe is aangevoerd dat, voor zover klagers überhaupt hun belang hebben toegelicht, van een persoonlijk en objectief bepaalbaar belang bij geen van de klagers sprake is. Het door sommige klagers genoemde belang om het algemeen vervolgingsbeleid van het openbaar ministerie aan de kaak te stellen vormt in ieder geval niet een dergelijk belang. Evenmin geldt dat voor die gevallen waarin klagers van "een dringende maatschappelijke urgentie" spreken of waarin klagers impliceren dat hun veiligheid door de uitlatingen van Wilders wellicht wordt bedreigd. Ten aanzien van (en voor zover) bestuursleden namens een moskee beklag hebben gedaan, brengen de gemachtigden naar voren dat dat alleen mogelijk is wanneer dat geschiedt namens een rechtspersoon die, krachtens zijn doelstelling en blijkens zijn feitelijke werkzaamheden, een belang behartigt dat door de beslissing tot niet-vervolging rechtstreeks wordt getroffen. Volgens de gemachtigden van Wilders is

daarvan echter geen sprake.

7.3 Advocaat-generaal

De advocaat-generaal heeft in dit verband in zijn verslag geconcludeerd dat iedere klager in beginsel is aan te merken als rechtstreeks belanghebbende en dat zij derhalve allemaal kunnen worden ontvangen in het door hen ingediende beklag. Door de advocaat-generaal is hiertoe overwogen dat het in casu gaat om delicten die het gevaar van verstoring van het maatschappelijk leven moeten afwenden en die de samenleving moeten beschermen tegen onrust en wanorde. Eenieder die deel uitmaakt van dat maatschappelijk leven is dan belanghebbende in de zin van artikel 12 Sv. De advocaat-generaal geeft het hof in overweging alle klagers ontvankelijk te verklaren, met uitzondering van klager 8, daar hij zijn klacht niet voldoende duidelijk heeft gespecificeerd.

7.4 Beoordeling hof

Het is vaste jurisprudentie van het hof dat alleen diegenen die door het achterwege blijven van strafvervolging worden getroffen in een belang dat hen bepaaldelijk aangaat, kunnen worden aangemerkt als rechtstreeks belanghebbende als bedoeld in artikel 12 Sv. Om te kunnen worden aangemerkt als rechtstreeks belanghebbende dient de klacht gericht te zijn op de vervolging van een strafbaar feit dat de klager persoonlijk heeft geraakt, materieel of immaterieel, als gevolg waarvan hij wordt benadeeld indien vervolging uitblijft.
Door de Hoge Raad is verder bepaald (NJ 1973, 35): 'dat blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van Sv. als "belanghebbende" in de zin van artikel 12 van dat wetboek moet worden beschouwd ieder die bij de instelling of de voortzetting van een vervolging een redelijk belang heeft, in dier voege dat het begrip "belanghebbende" het midden houdt tussen het te eng geoordeelde begrip "benadeelde" enerzijds en de als te ruim beschouwde begrippen "belangstellende" en "een ieder" anderzijds, dat als "belanghebbende" in voormelde zin dan ook slechts kan worden beschouwd iemand, die door het achterwege blijven van een strafvervolging getroffen is in een belang, dat hem bepaaldelijk aangaat '
Het voorgaande houdt in elk geval in dat een klager een specifiek hem aangaand belang moet hebben om een strafvervolging te kunnen bepleiten. Te verdedigen valt dat klagers, nu Wilder's uitingen zich richten tegen het moslimgeloof en zijn aanhangers, geacht moeten worden te behoren tot de moslimgemeenschap of tenminste een zekere verbondenheid daarmee zouden moeten hebben. Het hof is van oordeel dat een dergelijk criterium niet hanteerbaar, want niet verifieerbaar is. Aan de andere kant is het criterium, dat de wens van burgers omvat dat de wet in abstracto gehandhaafd dient te worden, in de opvatting van het hof te ruim. Het hof is van oordeel dat de juiste maatstaf gevonden kan worden in de vrees voor maatschappelijke onrust die kan ontstaan wanneer het functioneren van de democratische rechtsorde door wanorde daadwerkelijk wordt verstoord. In dat perspectief gezien, hebben individuele burgers er een concreet belang bij dat een gevaarlijke verstoring van het maatschappelijk leven en het publieke debat dient te worden afgewend. In zoverre zal het hof – overeenkomstig de opvatting van het openbaar ministerie – alle klagers als rechtstreeks belanghebbenden aanmerken, waardoor zij ontvankelijk zijn in hun beklag, temeer nu klagers in het bijzonder hebben geklaagd met betrekking tot groepsbeledigingen het aanzetten tot haat, zijnde delicten van openbare orde, hetgeen het belang van klagers des te meer bestempelt tot een verifieerbaar en hen persoonlijk aangaand belang. Voorzover klager 6 strafvervolging verlangt van overtreding van de artt. 31 en 31a van de Auteurswet acht het hof evenwel geen concreet belang aanwezig waarin hij wordt getroffen, zodat de auteursrechtelijke kwestie hier verder buiten beschouwing zal blijven.

8. De strafbepalingen ter zake waarvan strafvervolging wordt verlangd

Artikel 266 Sr (Belediging)
1. Elke opzettelijke belediging die niet het karakter van smaad of smaadschrift draagt, hetzij in het openbaar mondeling of bij geschrift of afbeelding, hetzij iemand, in zijn tegenwoordigheid mondeling of door feitelijkheden, hetzij door een toegezonden of aangeboden geschrift of afbeelding, aangedaan, wordt, als eenvoudige belediging, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie.
2. Niet als eenvoudige belediging strafbaar zijn gedragingen die ertoe strekken een oordeel te geven over de behartiging van openbare belangen, en die er niet op zijn gericht ook in ander opzicht of zwaarder te grieven dan uit die strekking voortvloeit.

Artikel 261 Sr (Smaad)
1. Hij die opzettelijk iemands eer of goede naam aanrandt, door telastlegging van een bepaald feit, met het kennelijke doel om daaraan ruchtbaarheid te geven, wordt, als schuldig aan smaad, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie.
2. Indien dit geschiedt door middel van geschriften of afbeeldingen, verspreid, openlijk tentoongesteld of aangeslagen, of door geschriften waarvan de inhoud openlijk ten gehore wordt gebracht, wordt de dader, als schuldig aan smaadschrift, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.
3. Noch smaad, noch smaadschrift bestaat voor zover de dader heeft gehandeld tot noodzakelijke verdediging, of te goeder trouw heeft kunnen aannemen dat het te last gelegde waar was en dat het algemeen belang de

telastlegging eiste.

Artikel 262 Sr (Laster)
1. Hij die het misdrijf van smaad of smaadschrift pleegt, wetende dat het te last gelegde feit in strijd met de waarheid is, wordt, als schuldig aan laster, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie.
2. (...)

Artikel 137c Sr (Groepsbeledigiing)
1. Hij die zich in het openbaar, mondeling of bij geschrift of afbeelding, opzettelijk beledigend uitlaat over een groep mensen wegens hun ras, hun godsdienst of levensovertuiging, hun hetero- of homoseksuele gerichtheid of hun lichamelijke, psychische of verstandelijke handicap, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie
2. Indien het feit wordt gepleegd door een persoon die daarvan een beroep of gewoonte maakt of door twee of meer verenigde personen wordt gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie opgelegd.

Artikel 137d Sr (Aanzetten tot haat)
1. Hij die in het openbaar, mondeling of bij geschrift of afbeelding, aanzet tot haat tegen of discriminatie van mensen of gewelddadig optreden tegen persoon of goed van mensen wegens hun ras, hun godsdienst of levensovertuiging, hun geslacht, hun hetero- of homoseksuele gerichtheid of hun lichamelijke, psychische of verstandelijke handicap, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.
2. Indien het feit wordt gepleegd door een persoon die daarvan een beroep of gewoonte maakt of door twee of meer verenigde personen wordt gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie opgelegd.

Artikel 137e Sr (Openbaar maken van discriminatoire en/of haatzaaiende uitlatingen)
1. Hij die, anders dan ten behoeve van zakelijke berichtgeving:
1°. een uitlating openbaar maakt die, naar hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, voor een groep mensen wegens hun ras, hun godsdienst of levensovertuiging, hun hetero- of homoseksuele gerichtheid of hun lichamelijke, psychische of verstandelijke handicap beledigend is, of aanzet tot haat tegen of discriminatie van mensen of gewelddadig optreden tegen persoon of goed van mensen wegens hun ras, hun godsdienst of levensovertuiging, hun geslacht, hun hetero- of homoseksuele gerichtheid of hun lichamelijke, psychische of verstandelijke handicap;
2°. een voorwerp waarin, naar hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, zulk een uitlating is vervat, aan iemand, anders dan op diens verzoek, doet toekomen, dan wel verspreidt of ter openbaarmaking van die uitlating of verspreiding in voorraad heeft;
wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie.
2. Indien het feit wordt gepleegd door een persoon die daarvan een beroep of gewoonte maakt of door twee of meer verenigde personen wordt gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de vierde categorie opgelegd.
3. Indien de schuldige een van de strafbare feiten, omschreven in dit artikel, in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het feit, nog geen vijf jaren zijn verlopen sedert een vroegere veroordeling van de schuldige wegens een van deze misdrijven onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

Artikel 147 Sr (Godslastering)
Met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie wordt gestraft:
1°. hij die zich in het openbaar, mondeling of bij geschrift of afbeelding, door smalende godslasteringen op voor godsdienstige gevoelens krenkende wijze uitlaat;
2°. hij die een bedienaar van de godsdienst in de gecorloofde waarneming van zijn bediening bespot;
3°. hij die voorwerpen aan een eredienst gewijd, waar en wanneer de uitoefening van die dienst gecorloofd is, beschimpt.

9. De overige relevante grondwettelijke en verdragsrechtelijke bepalingen

Artikel 19 1VBPR (Vrijheid van meningsuiting)
1. Een ieder heeft het recht zonder inmenging een mening te koesteren.
2. Een ieder heeft het recht op vrijheid van meningsuiting; dit recht omvat mede de vrijheid inlichtingen en denkbeelden van welke aard ook te garen, te ontvangen en door te geven, ongeacht grenzen, hetzij mondeling, hetzij in geschreven of gedrukte vorm, in de vorm van kunst, of met behulp van andere media naar zijn keuze.
3. Aan de uitoefening van de in het tweede lid van dit artikel bedoelde rechten zijn bijzondere plichten en verantwoordelijkheden verbonden. Deze kan derhalve aan bepaalde beperkingen worden gebonden, doch alleen beperkingen die bij de wet worden voorzien en nodig zijn:
(a) in het belang van de rechten of de goede naam van anderen;

(b) in het belang van de nationale veiligheid of ter bescherming van de openbare orde, de volksgezondheid of de goede zeden.

Artikel 10 EVRM (Vrijheid van meningsuiting)
1. Een ieder heeft recht op vrijheid van meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid een mening te koesteren en de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of te verstrekken, zonder inmenging van enig openbaar gezag en ongeacht grenzen. Dit artikel belet Staten niet radio-omroep-, bioscoop- of televisieondernemingen te onderwerpen aan een systeem van vergunningen.
2. Daar de uitoefening van deze vrijheden plichten en verantwoordelijkheden met zich brengt, kan zij worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, die bij de wet zijn voorzien en die in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de nationale veiligheid, territoriale integriteit of openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, de bescherming van de goede naam of de rechten van anderen, om de verspreiding van vertrouwelijke mededelingen te voorkomen of om het gezag en de onpartijdigheid van de rechterlijke macht te waarborgen.

Artikel 7 Gw (Vrijheid van meningsuiting)
1. Niemand heeft voorafgaand verlof nodig om door de drukpers gedachten of gevoelens te openbaren, behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet.
2. De wet stelt regels omtrent radio en televisie. Er is geen voorafgaand toezicht op de inhoud van een radio- of televisieuitzending.
3. Voor het openbaren van gedachten of gevoelens door andere dan in de voorgaande leden genoemde middelen heeft niemand voorafgaand verlof nodig wegens de inhoud daarvan, behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet. De wet kan het geven van vertoningen toegankelijk voor personen jonger dan zestien jaar regelen ter bescherming van de goede zeden.
4. De voorgaande leden zijn niet van toepassing op het maken van handelsreclame.

Artikel 18 IVBPR (Vrijheid van godsdienst)
1. Een ieder heeft het recht op vrijheid van denken, geweten en godsdienst. Dit recht omvat mede de vrijheid een zelf gekozen godsdienst of levensovertuiging te hebben of te aanvaarden, alsmede de vrijheid hetzij alleen, hetzij met anderen, zowel in het openbaar als in zijn particuliere leven zijn godsdienst of levensovertuiging tot uiting te brengen door de eredienst, het onderhouden van de geboden en voorschriften, door praktische toepassing en het onderwijzen ervan.
2. Op niemand mag dwang worden uitgeoefend die een belemmering zou betekenen van zijn vrijheid een door hemzelf gekozen godsdienst of levensovertuiging te hebben of te aanvaarden.
3. De vrijheid van een ieder zijn godsdienst of levensovertuiging tot uiting te brengen kan slechts in die mate worden beperkt als wordt voorgeschreven door de wet en noodzakelijk is ter bescherming van de openbare veiligheid, de orde, de volksgezondheid, de goede zeden of de fundamentele rechten en vrijheden van anderen.
4. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag verbinden zich de vrijheid te eerbiedigen van ouders of wettige voogden, de godsdienstige en morele opvoeding van hun kinderen overeenkomstig hun eigen levensovertuiging te verzekeren.

Artikel 9 EVRM (Vrijheid van godsdienst)
1. Een ieder heeft recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst; dit recht omvat tevens de vrijheid om van godsdienst of overtuiging te veranderen, alsmede de vrijheid hetzij alleen, hetzij met anderen, zowel in het openbaar als privé zijn godsdienst te belijden of overtuiging tot uitdrukking te brengen in erediensten, in onderricht, in practische toepassing ervan en in het onderhouden van geboden en voorschriften.
2. De vrijheid zijn godsdienst te belijden of overtuiging tot uiting te brengen kan aan geen andere beperkingen worden onderworpen dan die die bij de wet zijn voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de openbare veiligheid, voor de bescherming van de openbare orde, gezondheid of goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Artikel 6 Gw (Vrijheid van godsdienst)
1. Ieder heeft het recht zijn godsdienst of levensovertuiging, individueel of in gemeenschap met anderen, vrij te belijden, behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet.
2. De wet kan ter zake van de uitoefening van dit recht buiten gebouwen en besloten plaatsen regels stellen ter bescherming van de gezondheid, in het belang van het verkeer en ter bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden.

Artikel 27 IVBPR (Respect voor minderheden)
In Staten waar zich etnische, godsdienstige of linguïstische minderheden bevinden, mag aan personen die tot die minderheden behoren niet het recht worden ontzegd, in gemeenschap met de andere leden van hun groep, hun eigen cultuur te beleven, hun eigen godsdienst te belijden en in de praktijk toe te passen, of zich van hun eigen taal te bedienen.

Artikel 26 IVBPR (Discriminatieverbod)

Allen zijn gelijk voor de wet en hebben zonder discriminatie aanspraak op gelijke bescherming door de wet. In dit verband verbiedt de wet discriminatie van welke aard ook en garandeert een ieder gelijke en doelmatige bescherming tegen discriminatie op welke grond ook, zoals ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale of maatschappelijke afkomst, eigendom, geboorte of andere status.

Artikel 14 EVRM (Discriminatieverbod)
Het genot van de rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, moet worden verzekerd zonder enig onderscheid op welke grond ook, zoals geslacht, ras, kleur, taal, godsdienst, politieke of andere mening, nationale of maatschappelijke afkomst, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte of andere status.

Artikel 20 IVBPR (Haatzaaiverbod)
1.Alle oorlogspropaganda wordt bij de wet verboden.
2.Het propageren van op nationale afkomst, ras of godsdienst gebaseerde haatgevoelens die aanzetten tot discriminatie, vijandigheid of geweld, wordt bij de wet verboden.

Artikel 17 EVRM (Misbruik van recht)
Geen der bepalingen van dit Verdrag mag worden uitgelegd als zou zij voor een Staat, een groep of een persoon een recht inhouden enige activiteit aan de dag te leggen of enige daad te verrichten met als doel de rechten of vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld teniet te doen of deze verdergaand te beperken dan bij dit Verdrag is voorzien.

10. Het toetsingskader

Het hof ziet zich bij de beoordeling van de door Wilders gedane en door klagers gewraakte meningsuitingen geplaatst voor het klassieke probleem inzake de botsing van grondrechten. In deze beklagzaak komt het fundamentele, zowel grondwettelijk als verdragsrechtelijk gewaarborgde recht van vrije meningsuiting (art. 7 Gw, art. 10 EVRM en art. 19 IVBPR) te staan tegenover het - uit de vrijheid van godsdienst voortvloeiende - eveneens fundamentele, grondwettelijk en verdragsrechtelijk gewaarborgde recht van eenieder of van een geloofsgemeenschap om op godsdienstig gebied niet te worden gediscrimineerd (art. 1 Gw, art. 14 EVRM en art. 26 IVBPR), meer in het bijzonder het recht om niet in godsdienstige gevoelens te worden gekwetst, zoals dat in het Wetboek van Strafrecht wordt beschermd door strafbaarstelling van bepaalde uitingsdelicten (o.m. in de artt. 137c, 137d, 137e, 147, 261 en 266 Sr). De bescherming van de vrijheid van godsdienst ligt verankerd in artikel 6 Gw, artikel 9 EVRM en artikel 18 IVBPR.
Naar tegenwoordige rechtsopvatting bestaat er tussen twee grondrechten, elk voor zich hoogwaardige en maatschappelijk gewichtige rechtsbelangen, geen onderlinge rangorde in die zin, dat het ene recht in principe zwaarder zou wegen dan het andere.[v] Bij de beantwoording van de vraag welke van de twee conflicterende rechtsregels of rechtsbelangen in een concreet geval het zwaarst moet wegen, oriënteert de Hoge Raad zich mede op het EVRM en op de rechtspraak van het EHRM (Europees Hof voor de Rechten van de Mens)[vi]. Daarbij slaat de Hoge Raad acht op alle terzake dienende omstandigheden van het geval, zoals de aard en de omvang van de in het geding zijnde belangen, de ernst van de inbreuk en de gevolgen daarvan, en de uitkomst van een op de zaak toegesneden belangenafweging[vii], een en ander volgens een redeneerschema dat hoofdzakelijk een uitwerking bevat van het civielrechtelijke onrechtmatige daad-criterium.
Het hof zal eerst de vraag beantwoorden of de aan Wilders verweten meningsuitingen naar Nederlands recht strafrechtelijk verwijtbaar zijn. Ook volgens het EHRM dient het nationale recht immers uitgangspunt te zijn. Vervolgens komt de vraag aan de orde of een eventueel door het hof bevolen strafvervolging op basis van strafbaar geoordeelde uitlatingen toelaatbaar is als beperking op de vrijheid van meningsuiting in de zin van artikel 10, tweede lid, EVRM. In de beoordeling van die toelaatbaarheid ligt de vraag besloten welk recht (vrijheid van meningsuiting versus vrijheid van godsdienst) in deze beklagzaak doorslaggevende betekenis behoort te worden toegekend.
Die vraag zal het hof bespreken aan de hand van het schema zoals het EHRM dat in zijn rechtspraak heeft ontwikkeld op basis van de criteria die zijn vervat in artikel 10, tweede lid, EVRM, aangezien de uitleg die door het EHRM aan artikel 10 EVRM is gegeven, de bescherming van de vrije meningsuiting op basis van artikel 7 Gw heeft overvleugeld.
Als het hof de eventuele strafbaarheid van Wilders' uitlatingen en de mogelijke toelaatbaarheid van de gevraagde strafvervolging, indien bevolen, heeft besproken, komt uiteindelijk de vraag naar de opportuniteit, de wenselijkheid, van een eventuele strafvervolging in de Nederlandse verhoudingen aan de orde. Bij de beantwoording van die vraag staat het EHRM de nationale rechter een ruime 'margin of appreciation' toe, een beoordelingsvrijheid die nog groter is als de vrijheid van meningsuiting moet concurreren met de bescherming van de vrijheid van godsdienst.

11. Strekking van 's hofs oordeel

Het is van belang vast te stellen dat het EHRM in zijn beslissingen op basis van artikel 10 EVRM geen inhoudelijk oordeel uitspreekt over hetgeen naar Nederlands recht al dan niet strafbaar is of al dan niet strafbaar zou moeten zijn. Het EHRM beperkt zich in zijn oordeel tot beantwoording van de vraag in hoeverre bepaalde

strafrechtelijke maatregelen van overheidswege (zoals een huiszoeking, inbeslagneming, publicatieverbod, veroordeling of bepaalde bestraffing) volgens de minimum-normen van het EVRM toelaatbaar zijn als beperking van de vrijheid van meningsuiting. De Nederlandse normen ten aanzien van de strafbaarheid kunnen dus niet automatisch gelijkgesteld worden met de EVRM-normen ten aanzien van de toelaatbaarheid. Eerst behoort de strafbaarheid naar nationaal recht te worden beoordeeld, waarna in een meer afstandelijke beoordeling de vraag aan de orde komt of de nationale regeling of de toepassing daarvan in het licht van het EVRM aanvaardbaar is. Ook in een ander opzicht kunnen de Nederlandse en Europese normen niet zonder meer op één lijn worden gesteld. De hoofdofficier van justitie heeft terecht in zijn ambtsbericht van 17 november 2008 opgemerkt, dat de uitspraken van het EHRM vooral in de casuistische context van het te beoordelen nationale stelsel begrepen moeten worden, zodat wat bijvoorbeeld voor Turkije geldt niet automatisch ook gelding heeft voor Nederland. Het hof deelt deze opvatting, waarbij evenwel opgemerkt dient te worden dat het EHRM veelal de verdragsnormen uitlegt in het kader van, aan de beoordeling van de casus voorafgaande, algemene beschouwingen ('general principles'), waardoor zij algemene gelding krijgen. Bovendien kan worden vastgesteld dat in vele rechtszaken, die aan het EHRM werden voorgelegd, nogal op zichzelf staande meningsuitingen aan de orde waren in die zin dat het vaak ging om een enkel boek, essay, interview, schilderij, poster en dergelijke, terwijl het hof in deze beklagzaak moet oordelen over een hele reeks en op verschillende momenten door Wilders gedane meningsuitingen. Via de 'margin of appreciation' komt de nationale rechter een grote vrijheid toe om aan de onderlinge context van die meningsuitingen een eigen betekenis toe te kennen, zoals het hof hierna in paragraaf 12.1.3 ook uitdrukkelijk heeft gedaan.
Voorts acht het hof het van belang op te merken – zij het wellicht ten overvloede – dat zijn oordeel in het kader van deze beklagprocedure een voorlopig karakter draagt. De vraag wat naar Nederlands recht strafbaar en naar Europees recht toelaatbaar is, staat uiteindelijk, indien het hof een strafvervolging zou bevelen, ter beoordeling van de strafrechter die in een openbaar strafproces alle ruimte toekomt om te onderzoeken of een veroordeling op haar plaats is. De vóórprocedure van artikel 12 Sv strekt er uitsluitend toe te bezien of er voldoende aanwijzingen zijn, tenminste op het niveau van een redelijk schuldvermoeden (art. 27 Sv), die rechtvaardigen dat de zaak aan de strafrechter wordt voorgelegd. Dit impliceert dat het hof als beklagrechter – in die zin ook het standpunt van de advocaat-generaal – in een "kansloze zaak" geen strafvervolging behoort te gelasten.
Indien het hof derhalve tot een bevel strafvervolging zou besluiten, ligt daarin de verwachting besloten dat de in te stellen strafvervolging ook daadwerkelijk tot een veroordeling zal leiden, ook al berust het laatste oordeel daarover bij de strafrechter. In die zin bevat een vervolgingsbevel, indien het hof daartoe zou besluiten, nog geen definitieve beperking van de vrijheid van meningsuiting. Ook die vraag staat ter beantwoording van de strafrechter die dit aspect, met name als het gaat om de straftoemeting, mocht het tot een veroordeling komen, in ogenschouw zal moeten nemen. Eventuele verzachtende omstandigheden, die op de persoon van de verdachte betrekking hebben, komen ook eerst tijdens het strafproces aan de orde.

12 Inhoudelijke beoordeling

12.1 Strafbaarheid van Wilders' uitlatingen naar Nederlands recht

12.1.1 Beperking tot haatzaaien en groepsbelediging

Hoewel in de klaagschriften over de overtreding van meerdere strafbare feiten beklag is gedaan, zal het hof de kern van de kritiek terugbrengen tot twee delicten: het zaaien van haat (art. 137d Sr) en de groepsbelediging (art. 137c Sr)..
Het hof, dat tevens de haalbaarheid van de verlangde strafvervolging moet beoordelen, is de opvatting toegedaan dat een dergelijke concentratie van verwijtbare gedragingen aangewezen is. Groepsbelediging (art. 137c Sr) schendt immers een groter rechtsbelang dan individuele belediging (art. 266 Sr). Smalende godslastering (art. 147 Sr) is een strafbaar feit waarvan de vervolging in het jongste verleden nauwelijks tot een veroordeling heeft geleid. De huidige politieke discussie neigt er bovendien toe het verbod op godslastering uit de wet te schrappen [viii]. De overige delicten zijn meer van de twee hiervoor genoemde kerndelicten afgeleide strafbare feiten.

12.1.2 Haatzaaien (art. 137d Sr)

Het hof zal beginnen met het meest ernstige verwijt dat Wilders in deze zaak door klagers is gemaakt, het aanzetten tot haat en discriminatie. Het hof is van oordeel dat de uitlatingen van Wilders, zoals opgesomd in paragraaf 4 van deze beschikking, in samenhang bezien geschikt zijn om haat te zaaien en aan te zetten tot discriminatie, niet alleen vanwege de inhoud maar ook vanwege de wijze van presenteren. Deze wijze van presenteren kenmerkt zich door eenzijdige, sterk generaliserende formuleringen met een radicale strekking, niet aflatende herhaling en een toenemende felheid waarmee de standpunten worden verwoord. Die wijze van presenteren, zeker in combinatie met de inhoud, tast de moslims in hun waardigheid wezenlijk aan. Een dergelijk ageren tegen het moslimgeloof en zijn aanhangers is naar het oordeel van het hof onnodig, omdat Wilders zijn opvattingen ook op andere wijze kan uitdragen.
Het openbaar ministerie verdedigt de opvatting dat er van haatzaaien geen sprake is, omdat daarvoor het opruiende element in de meningsuitingen van Wilders ontbreekt. Naar het oordeel van het hof berust die visie op een onjuiste appreciatie van wat er in werkelijkheid gebeurt. Inhoud van de bestreden meningsuitingen en wijze van presenteren – vaak in een gebiedende en militante stijl ('Verbied de Koran') - zijn naar hun uiterlijke

verschijningsvorm kennelijk erop gericht om bij de Nederlandse bevolking conflictueuze tweespalt te veroorzaken ten opzichte van de islamitische bevolkingsgroep, om de Nederlandse bevolking jegens die groep gelovigen tot discriminatie, intolerantie, minachting en vijandschap te bewegen alsmede om voor hen angst aan te jagen.
Bepaalde uitdrukkingen – zoals "De grenzen dicht, geen islamieten meer Nederland in, veel moslims Nederland uit" - kunnen bezwaarlijk anders worden verstaan dan erop gericht om de gepropageerde ideeën tot uitvoering te brengen. Dit soort uitlatingen hebben immers tot doel anderen 'mee te krijgen in' (aan te zetten c.q. op te roepen tot) het realiseren van hetgeen men voor wenselijk houdt. De opbouw in Wilders' uitlatingen en het repeterende patroon dragen het kenmerk anderen, politici of burgers, van zijn ideeën te overtuigen en hen op basis daarvan tot actie te bewegen.
Ook andere uitlatingen stellen de moslims in een kwaad daglicht en spiegelen hen voor als een gevaar voor de Nederlandse samenleving: "De Koran is het gezicht van de Islam: een levensgroot gevaar", "De grenzen dicht, geen islamieten meer in Nederland", "Er (is) geen onderscheid tussen Goede Islam en Slechte Islam", "Ik heb genoeg van de islam in Nederland, geen moslimimmigrant er meer bij. Ik heb genoeg van de aanbidding van Allah en Mohammed in Nederland; geen moskee er meer bij. Ik heb genoeg van de Koran in Nederland: verbied dat fascistische boek. Genoeg is genoeg".
Ook de selectie van beelden en de daarin vervatte informatie in de door Wilders vervaardigde film Fitna bevat de nauwelijks verholen suggestie dat het moslimgeloof met moslimextremisme dient te worden gelijkgesteld, waarbij tevens een verband wordt gelegd tussen de toename van het aantal moslims in Nederland (elders aangeduid als een 'tsunami van de islam') en de toename van geweldsextremisme of van criminaliteit in het algemeen. Aan die vaststelling verbindt Wilders de, ook elders onophoudelijk geuite conclusie dat de grenzen voor moslimimmigranten dienen te worden gesloten.
Het openbaar ministerie miskent ook dat voor de strafbaarheid van haatzaaien de politieke context niet bij voorbaat een verontschuldiging of rechtvaardiging kan opleveren. Het haatzaai-artikel in het Wetboek van Strafrecht had, blijkens zijn ontstaansgeschiedenis gedurende de jaren dertig van de vorige eeuw, uitgerekend een politieke achtergrond. Juist de scheldpartijen en haatcampagnes van politieke groeperingen tegen andersdenkenden (zoals de joden, de christenen en de kapitalisten) vormden de directe aanleiding om het haatzaaien tot strafbaar feit te verklaren teneinde, zoals de toenmalige regering dat uitdrukte, beletselen op te werpen tegen 'de volksverruwing in woord en geschrift' en tegen 'de volksvergiftiging die haat en wrok in de harten zaait en dreigt gevaarlijke stemmingen in een deel van het volk teweeg te brengen[ix]'.
Het hof ziet in de wetsgeschiedenis dan ook geen beletsel, integendeel zelfs, om te concluderen dat Wilders zich heeft schuldig gemaakt aan een vorm van haatzaaien die naar Nederlands recht strafbaar is.

12.1.3 Groepsbelediging (art. 137c Sr)

Naar het oordeel van het hof zijn in de reeks van Wilders' meningsuitingen tal van uitspraken aan te wijzen die tevens beledigend zijn voor de groep mensen die tot de moslimgemeenschap behoren. Dat geldt in het bijzonder voor uitlatingen waarin de islam wordt omschreven als 'de fascistische islam' en de Koran wordt getypeerd als 'het islamitische Mein Kampf'. Vergelijkingen met het fascisme en nationaal-socialisme, verpakt in one-liners en nauwelijks onderbouwd, zijn buitengewoon kwetsend en dragen zonder meer een beledigend karakter voor wie het betreft[x]. Ook de meeste andere uitlatingen kunnen vanwege hun diskwalificerende en geringschattende toonzetting als beledigend voor de bevolkingsgroep van moslimgelovigen worden aangemerkt.
Het openbaar ministerie, dat eveneens bepaalde uitlatingen van Wilders als beledigend, zelfs als zeer krenkend, heeft aangemerkt, komt tot de conclusie dat de politieke context en de betekenis voor het maatschappelijk debat de strafbaarheid aan die uitlatingen ontnemen. Bovendien wordt in de visie van het openbaar ministerie niet de groep moslims als zodanig beledigd, maar hebben de uitlatingen van Wilders, die daarmee zijn politieke opvatting weergeeft, alleen betrekking op de godsdienst van de islam.
Het hof overweegt daaromtrent als volgt. Het is inderdaad juist dat in de rechtspraak van de Hoge Raad de strafbaarheid kan wegvallen door de politieke of maatschappelijke context waarin de uitlatingen zijn gedaan, zodat daarvoor een uitzondering geldt, zoals bij de wetenschappelijke, religieuze, journalistieke, artistieke en humoristische exceptie.
Ook in de opvatting van het hof kan de context van de omstreden uitlatingen beslissend zijn, maar dan wel de juiste context en wel in twee opzichten. In de eerste plaats dienen niet enkele geïsoleerde uitlatingen van Wilders in een politieke context te worden geplaatst, zoals in het verslag van de advocaat-generaal het geval is, waarna de politieke context als een vrijwel alles verontschuldigend argument wordt opgevoerd. Naar het oordeel van het hof dient ook betekenis te worden toegekend aan de onderlinge samenhang van Wilders' uitlatingen. Die benadering, waarbij het geheel van de aan het hof voorgelegde uitlatingen in onderling verband wordt beschouwd, kan vervolgens in combinatie met de politieke context de strafbaarheid wegnemen, maar die onder omstandigheden ook weer versterken. Dat laatste is bij de uitlatingen van Wilders het geval.
Uit de samenhang van de door Wilders gepresenteerde uitlatingen blijkt duidelijk dat hij niet alleen de groep moslimgelovigen op het oog heeft (en niet slechts de islam als godsdienst), maar ook dat diens uitlatingen, gewild of ongewild, wel degelijk tot gevolg hebben dat zij krenkend zijn voor moslims als maatschappelijke en religieuze groepering doordat zij als zodanig in diskrediet worden gebracht.
De context van Wilders' uitlatingen maakt zichtbaar dat hij voortdurend een relatie legt tussen de islam en de aanhangers van het islamgeloof (bijv: 'Ik heb genoeg van de islam: geen moslimimmigrant er meer bij', en: 'Als moslims hier willen blijven, moeten ze de helft uit de Koran scheuren en weggooien'). Zelfs als Wilders die relatie niet zo nadrukkelijk heeft gelegd, kan uit het diskwalificeren en minachten van bepaalde eigenschappen,

tradities of symbolen (Allah, Mohammed en de Koran) belediging van een groep mensen worden afgeleid.
Het hof is van oordeel dat de opvatting van het openbaar ministerie dat het beledigen of bespotten van religieuze figuren of symbolen niet tevens beledigend voor een groep kan zijn en dus niet onder het Nederlandse strafrecht gebracht zou kunnen worden, onjuist is. Het hierbij gehanteerde taalkundige onderscheid tussen "beledigend voor een groep" en "beledigend over een groep", acht het hof gekunsteld. Deze zogenaamde "indirecte" belediging – een groep beledigen door middel van aantasting van bepaalde symbolen – is zowel door de Hoge Raad[xi] als het EHRM[xii] reeds uitdrukkelijk aanvaard.
Bovendien doet het openbaar ministerie een onjuist beroep op een aantal arresten van de Hoge Raad uit het begin van dit decennium. In de drie genoemde zaken[xiii] ging het om een opvatting die werd geuit over een bepaalde kwestie (bijv. homoseksualiteit) vanuit een beleden geloofsovertuiging, in het kader waarvan de Hoge Raad de meningsuiting niet strafbaar oordeelde. Wilders evenwel spreekt niet vanuit zijn eigen geloofsovertuiging maar keert zich tegen een geloofsovertuiging van andersdenkenden, de islamieten. Dat stelt het beroep op de aangehaalde rechtspraak – die niet tot een veroordeling leidde – in een geheel ander daglicht.

12.1.4 Publiek debat

De enkele omstandigheid dat de uitlatingen door Wilders als politicus, buiten het parlement waar hem geen strafrechtelijke immuniteit toekomt, zijn gedaan als onderdeel van een publiek debat, doet naar het oordeel van het hof aan de strafrechtelijke verwijtbaarheid niet af.
Dat Wilders – zoals hij zelf steeds heeft benadrukt – niet de intentie heeft (gehad) om met zijn meningsuitingen de mensen van de islam te beledigen of jegens hen haat te zaaien, is niet echt relevant. Voor beledigen en haatzaaien is de persoonlijke intentie niet allesbepalend. Maatstaf is of uit uiterlijke omstandigheden kan worden afgeleid dat de omstreden meningsuitingen het strafbare effect te weeg kunnen brengen.
Wilders' gewraakte uitlatingen zijn naar het oordeel van het hof geschikt om het strafbare gevolg tot stand te brengen, los van de vraag of het oogmerk daarop was gericht en evenmin of het effect ook daadwerkelijk is gerealiseerd. Het gaat om de vraag of Wilders' wist of had moeten begrijpen dat het risico op het intreden van het gevolg (het beledigen van een groep mensen en het zaaien van haat) zich zou kunnen voordoen.
Het hof beantwoordt die vraag bevestigend. Zeker voor een ervaren politicus als Wilders, die weloverwogen uitspraken doet van steeds dezelfde strekking, mag worden verwacht dat hij het effect van zijn uitlatingen weet in te schatten.
Hoewel het hof zich er terdege van bewust is dat een politicus ook in het buitenparlementaire debat een zo groot mogelijke vrijheid behoort te hebben bij het formuleren en verspreiden van zijn politieke opvattingen, is het hof van oordeel dat die vrijheid de politicus niet ontslaat van zijn verantwoordelijkheid om een maatschappelijk aanvaardbare bijdrage aan het publieke debat te leveren.
De beoordeling van de wijze waarop een publiek debat inhoudelijk wordt gevoerd, behoort op zichzelf niet tot het terrein van de rechter. Dat wordt anders als de bijdrage aan het publieke debat onnodig kwetsend is voor een groep gelovigen door hen in hun religieuze waardigheid aan te tasten, terwijl die bijdrage tevens aanzet tot haat, intolerantie, vijandschap en discriminatie. Dan komt het strafrecht in beeld. In het verleden zijn mensen, ook politici, voor minder vergaande uitlatingen dan die van Wilders veroordeeld[xiv].

12.2 Toelaatbaarheid van Wilders' strafvervolging op grond van artikel 10 EVRM

Nadat het hof in het voorgaande (als zijn voorlopig oordeel) heeft vastgesteld dat Wilders zich – tenminste op het niveau van een redelijke verdenking – schuldig heeft gemaakt aan het beledigen van de bevolkingsgroep van moslimgelovigen en het zaaien van haat jegens deze groep, komt het hof thans toe aan de beantwoording van de vraag of een eventueel bevolen strafvervolging, zeker als die tot een veroordeling zal leiden, kan worden gerekend tot een aanvaardbare beperking van de vrijheid van meningsuiting in de zin van het EVRM.
Artikel 10 EVRM biedt bescherming aan het recht op vrije meningsuiting. Die vrijheid beschouwt het EHRM als één van de pijlers van een democratisch bestel, vooral als het om een 'politiek debat' gaat. Politici, in het bijzonder als zij lid van de oppositie zijn, genieten dan ook een krachtige bescherming in de Europese jurisprudentie[xv]. Die bescherming heeft niet alleen betrekking op de inhoud, maar ook op de vorm: die mag zelfs 'offend, shock or disturb'[xvi]. Dat geldt ook voor uitlatingen die buiten het parlement zijn gedaan.
Gelet op de hoge bescherming van de politieke uitingsvrijheid legt het EHRM strenge maatstaven aan om een beperking van die vrijheid toelaatbaar te oordelen. Die maatstaven zijn gebaseerd op de criteria uit artikel 10, tweede lid, EVRM en vloeien voort uit de 'plichten en verantwoordelijkheden' die de uitoefening van de uitingsvrijheid met zich brengt. Die criteria zijn: de beperking moet bij de wet zijn voorzien (12.2.1.), in een democratische samenleving noodzakelijk zijn (12.2.2.) en een legitiem doel dienen, zoals het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten dan wel de bescherming van de goede naam of de rechten van anderen (12.2.3).

12.2.1 Bij de wet voorzien (legaliteitsbeginsel)

Het hof is van oordeel dat aan deze voorwaarde is voldaan doordat de strafbaarheid van groepsbelediging en haatzaaien in het Wetboek van Strafrecht haar wettelijke basis heeft gekregen. De normen die in de daarop betrekking hebbende wetsartikelen (artt. 137c en 137d Sr) liggen opgesloten, zijn voldoende duidelijk en voorzienbaar, niet alleen op grond van een wetshistorische uitleg (zie hierboven 12.1.2), maar ook op grond van een teleologische interpretatie waarop het EHRM sterk de nadruk legt ('object en purpose'), alsmede op de

dynamiek van het EVRM als 'levend instrument', zodat bij de uitleg daarvan rekening moet worden gehouden met eigentijdse opvattingen en nieuwe maatschappelijke realiteiten.
In dit verband constateert het hof dat de huidige wetgever, door de toepasselijke wetsartikelen niet te wijzigen of af te schaffen, geen afstand heeft genomen van de normen zoals deze in die wetsbepalingen zijn verwoord. In de politieke geschiedenis zijn ook geen aanwijzingen te vinden die in een andere richting wijzen. Eerder lijkt het erop dat de huidige minister van Justitie de werkingssfeer van de strafbaarstelling inzake groepsbelediging – kennelijk vanwege onduidelijkheid op dat punt - wil uitbreiden[xvii].

12.2.2 In een democratische samenleving noodzakelijk (subsidiariteitsbeginsel)

Ten aanzien van dit criterium overweegt het hof als volgt Artikel 10 EVRM bevat geen rechtvaardigingsgrond voor strafeloosheid van een concrete gedraging die in de wet strafbaar is gesteld, maar geeft in het algemeen aan onder welke voorwaarden de vrijheid van meningsuiting in een lidstaat van overheidswege mag worden beperkt. Aangezien het recht op vrije meningsuiting bij het EHRM hoge bescherming geniet, moet een overheidsbeperking – zoals een strafrechtelijke veroordeling – aan strenge voorwaarden voldoen.
Een belangrijke voorwaarde ligt opgesloten in de zogenaamde noodzakelijkheidstoets: de aan de vrije meningsuiting op te leggen beperking moet in een democratische samenleving noodzakelijk zijn (art. 10 lid 2 EVRM). In zijn rechtspraak heeft het EHRM deze voorwaarde nader omschreven als een 'pressing social need', een dringende reden van maatschappelijk belang.
Die dringende reden heeft het EHRM, en de laatste jaren in steeds krachtiger bewoordingen, aanwezig geacht bij politici die kwetsen, intolerantie prediken en haat zaaien. In dat geval kan een strafrechtelijke veroordeling aanvaardbaar zijn, mits de daaruit voortvloeiende beperking niet disproportioneel is.
De strafrechtelijke beperking die het EHRM onder omstandigheden aanvaardt op de vrijheid van meningsuiting, houdt direct verband met de plichten en verantwoordelijkheden die aan de uitoefening van de vrijheid van meningsuiting verbonden zijn (art. 10 lid 2 EVRM). Die vrijheid legt, ondanks de ruimte die aan de meningsuiting wordt gegund, de nodige terughoudendheid en matiging op aan de politicus[xviii], in het bijzonder wanneer deze zijn uitspraken weloverwogen, bijvoorbeeld in een publicatie, heeft gedaan. De enkele omstandigheid dat een politicus aan het publieke debat deelneemt, maakt hem dus niet bij voorbaat strafeloos.
De rechtspraak van het EHRM brengt het hof tot de conclusie dat een eventueel bevolen strafvervolging tegen Wilders op grond van zijn in principe strafbaar geoordeelde uitlatingen, in het licht van artikel 10 EVRM niet onaanvaardbaar zou zijn. Als opgeroepen wordt tot haat, gebaseerd op intolerantie, ook religieuze intolerantie, kan men geen beroep doen op de bescherming van artikel 10 EVRM[xix].
Slechts wanneer een publicatie niet aanzet tot 'disrespect or hatred' ten opzichte van gelovigen, kan artikel 10 EVRM baat brengen[xx]. Het argument van het openbaar ministerie dat de beledigende uitlatingen alleen tegen het geloof en niet tegen de gelovigen waren gericht, accepteert ook het EHRM niet[xxi].
Het hof neemt het Wilders vooral kwalijk dat hij, met name in een krantenartikel van eigen hand, dus wel voorbereid, het moslimgeloof als zodanig met het nazisme in verband heeft gebracht. Dat is in de opvatting van het EHRM slechts toelaatbaar als de verwijzing naar het nazisme (Mein Kampf) van argumenten wordt voorzien en een substantiële bijdrage levert aan een publiek debat[xxii]. Daarvan is het hof niet gebleken.
Het EHRM acht een volledige gelijkstelling van moslimgeloof met geweldsextremisme door een lid van een politieke partij, waaraan de conclusie wordt verbonden dat voor de islam in eigen land geen plaats is, zeker als dat ongenuanceerd gebeurt, verwerpelijk. Een strafrechtelijke veroordeling - bijvoorbeeld vanwege het ophangen van een raamposter met een discriminerende one-liner - wordt dan ook toelaatbaar geoordeeld[xxiii].
Volgens het EHRM behoeft, anders dan bij de vaststelling van feiten, een deelnemer aan het publieke debat een waardeoordeel niet altijd van genoegzaam feitelijk bewijsmateriaal te voorzien. Niettemin geldt ook bij het formuleren van een waardeoordeel, zoals bij Wilders het geval is, dat dit enigszins op een feitelijke basis dient te geschieden.
Maar zelfs als de beschuldigingen in een essay worden geuit, dus in een publicatie die van argumenten is voorzien, kan het EHRM tot de slotsom komen – gelet op de ernst van de beschuldigingen, de polemische stijl en het taalgebruik - dat een strafrechtelijke veroordeling (tot een boete) een niet onaanvaardbare beperking van het recht op vrije meningsuiting inhoudt[xxiv].
Als het aanzetten tot discriminatie en vijandschap in een publicatie of meningsuiting overheerst, pleegt het EHRM, naast een toets aan de criteria van artikel 10, tweede lid, EVRM, tevens een verband te leggen met het in artikel 17 EVRM neergelegde verbod om misbruik te maken van de in het EVRM gegarandeerde rechten en vrijheden.
Het hof sluit zich aan bij deze gedachtegang van het EHRM. Elke deelnemer aan het maatschappelijke debat, ook als het een politicus betreft, maakt misbruik van zijn recht op vrije meningsuiting, indien kan worden vastgesteld dat hij aanzet tot discriminatie en haat zaait jegens een bevolkingsgroep of een geloofsgemeenschap. Naar het oordeel van het hof is dat bij Wilders het geval, zoals hierboven is overwogen.
Voor die zienswijze van het hof kan ook steun worden gevonden in de zaak tegen Glimmerveen c.s., wier veroordeling destijds (in 1979) onder verwijzing naar artikel 17 EVRM toelaatbaar werd geoordeeld. Voor het EHRM is deze zaak nog steeds actueel, getuige diens diverse latere beslissingen die mede op de toenmalige uitspraak zijn gebaseerd[xxv].
De lijn in de rechtspraak is duidelijk: in geval een politicus oproept tot discriminatie en haat, wordt misbruik gemaakt van het recht op vrije meningsuiting en komt hem geen beroep toe op de bescherming van artikel 10 EVRM. Dat is volgens het EHRM zelfs boven iedere twijfel verheven[xxvi].
In dat geval kan de inzet van het strafrecht, volgens het principe van de subsidiariteit, in de opvatting van het hof een adequaat middel zijn.

12.2.3 Met het oog op een legitiem doel (doelcriteria en proportionaliteitsbeginsel)

Artikel 10, tweede lid, EVRM omschrijft een aantal doeleinden waaraan een wettelijke beperking van de vrije meningsuiting, als daarvoor een in een democratische samenleving dringende reden bestaat, dient te voldoen: de restrictie moet onder meer nodig zijn in het belang van de bescherming van de rechten van anderen.
In de thans aanhangige beklagzaak staat het recht om niet op godsdienstig gebied gekwetst en gediscrimineerd te worden, afgeleid van de vrijheid van godsdienst, centraal. Naar het oordeel van het hof is aan dit criterium, zoals in het voorgaande uiteen is gezet, voldaan.
Het hof voegt daar nog een andere doelstelling aan toe, die eveneens wordt genoemd in artikel 10, tweede lid, EVRM. Niet ondenkbaar is een eventuele beperking van de uitingsvrijheid met het oog op 'het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten'. Het is niet zonder reden dat de wetsartikelen inzake groepsbelediging en haatzaaien in het Wetboek van Strafrecht als 'misdrijven tegen de openbare orde' zijn gekwalificeerd.
Het EHRM stelt in zijn rechtspraak ook nog als eis dat de beperking van de vrije meningsuiting in een evenredige verhouding moet staan tot het doel dat ermee wordt beoogd.
Naar het oordeel van het hof is de eis van proportionaliteit in de huidige beklagprocedure nog niet aan de orde. Ook een enkele veroordeling, mocht het tot een strafvervolging komen, hoeft met die eis niet in strijd te komen, geheel afhankelijk van de aard en de zwaarte van de eventueel op te leggen straf.

13. Wenselijkheid van een strafvervolging in het licht van het Nederlandse opportuniteitsbeginsel

13.1 Democratische waarden

Nu het hof geconcludeerd heeft dat de gewraakte uitlatingen van Wilders in principe – anders dan het openbaar ministerie heeft betoogd - kunnen worden aangemerkt als strafbare vormen van haatzaaien en groepsbelediging, waarna het hof heeft geoordeeld dat een eventuele strafvervolging ingevolge de normen van artikel 10 EVRM en de daarop gebaseerde rechtspraak van het EHRM als toelaatbaar kan worden beschouwd, komt het hof thans toe aan beantwoording van de vraag of een strafvervolging in de Nederlandse situatie wenselijk zou zijn.
Het hof overweegt daartoe als volgt. Het onderwerp van de immigratie- en integratiepolitiek vormt een belangrijk en ook zeer controversieel thema in het huidige maatschappelijke debat. De deelnemers aan dit debat genieten de grootst mogelijke vrijheid om hun mening, ook als die onwelgevallig en beledigend is ten opzichte van anderen, te uiten, waarmee overigens niet gezegd wil zijn dat er een "recht om te beledigen" bestaat. In het licht van waarden, zoals pluralisme, tolerantie en ruimdenkendheid, die essentieel zijn voor een democratische samenleving, mogen die meningen zelfs grieven, choqueren en verontrusten.
Het verloop van het maatschappelijk debat heeft in een open en vitale democratie een eigen dynamiek die gekenmerkt wordt door de mogelijkheid van tegenspraak en, binnen de grenzen van de nationale wetgeving, respect voor de opvatting van anderen, juist ook van minderheden. Deze voorwaarden vloeien voort uit de plichten en verantwoordelijkheden die op alle deelnemers aan het debat rusten.
Dit houdt in dat de partijen die aan het maatschappelijk debat deelnemen, zekere grenzen in acht hebben te nemen. Die grenzen worden niet in de eerste plaats door het recht bepaald. Slechts wanneer de in het debat door normen van maatschappelijk fatsoen gemarkeerde bestandslijnen op onaanvaardbare wijze worden overschreden, kan het recht een functie vervullen.
Het hof heeft op het vlak van de redelijke verdenking vastgesteld dat bepaalde meningsuitingen van Wilders strafbaar zijn in termen van haatzaaien en groepsbelediging. Daarmee is nog niet gezegd dat beide strafbaar geachte feiten voor strafvervolging in aanmerking zouden moeten komen.
Ingevolge het in Nederland geldende opportuniteitsbeginsel – dat het hof in deze beklagprocedure in plaats van het openbaar ministerie heeft te hanteren – wordt een algemeen belang nodig geacht om een strafvervolging, zeker van een politicus, te kunnen rechtvaardigen.

13.2 Kern van de strafwaardigheid

Het hof komt tot het slotoordeel dat Wilders met zijn haatzaaiende uitlatingen de zeer ruim te trekken grenzen van het politieke debat heeft overschreden. Het aanzetten tot haat en discriminatie jegens welke bevolkingsgroep dan ook, waardoor de ene groep tegen de andere kan worden opgezet, is in een democratische rechtsorde ontoelaatbaar. Het algemeen belang rechtvaardigt hier dat Wilders wegens haatzaaien strafrechtelijk wordt vervolgd.
Ten aanzien van groepsbelediging maakt het hof een onderscheid. Hoewel de meeste van Wilders' uitlatingen jegens de groep moslimgelovigen als strafbare belediging kunnen worden aangemerkt, acht het hof ten aanzien van die uitlatingen geen algemeen belang aanwezig dat tot een strafrechtelijke reactie noopt. De traditie binnen de Nederlandse debatcultuur is gebaseerd op een grote mate van tolerantie ten opzichte van elkaars opvattingen. Aan de ene kant zullen critici van de islam de moslimgelovigen niet wezenlijk in hun religieuze waardigheid mogen aantasten, aan de andere kant zullen de moslimimmigranten begrip moeten kunnen opbrengen voor de aanwezige in hun nieuwe woonland heersende sentimenten die ten opzichte van de islam en de islamieten bestaan. Dit begrip mag zeker worden verlangd nu enkele onderdelen van het moslimgeloof, zoals ook het EHRM bijvoorbeeld ten aanzien van de sharia heeft overwogen, onverenigbaar zijn met de waarden die in het EVRM liggen besloten[xxvii].

De ruimte waarbinnen critici van de islam hun opvattingen op een maatschappelijk aanvaardbare manier kunnen uiten, is naar het oordeel van het hof even groot als de ruimte waarbinnen moslimgelovigen kritiek op hun geloof volgens Nederlandse traditie hebben te dulden. Dan is een correctie langs de weg van het strafrecht niet vanzelfsprekend, zodra critici de grenzen van die ruimte overschrijden. In die situatie behoort het maatschappelijk debat eerst zelf de nodige tegenkrachten te mobiliseren. Als het om een bijdrage van een politicus aan het publieke debat gaat, ligt een politieke reactie (bijv. in het parlementaire debat of via verkiezingen) meer voor de hand. Bij strafbare feiten, zoals belediging, kan men ook denken aan een civielrechtelijke tegenbeweging, die bovendien actieve participatie aan het maatschappelijk debat aanmoedigt.
Het hof maakt evenwel een uitzondering voor beledigende uitlatingen waarbij vergelijkingen met het nazisme worden gemaakt (Mein Kampf). Die acht het hof dermate beledigend voor moslimgelovigen dat die uitlatingen binnen het bereik van het strafrecht kunnen worden gebracht. Het hof verwijst hier naar zijn overwegingen in paragraaf 12.1.3. Ook het EHRM kent op dit punt geen tolerantie (par. 12.2.2)
Op grond van groepsbelediging, voor zover het om verwijzingen naar het nazisme gaat, en haatzaaien acht het hof derhalve een strafvervolging van Wilders gerechtvaardigd, mede in het licht van de op de overheid rustende verplichting om duidelijk tegen het aanzetten tot haat en discriminatie stelling te nemen[xxviii].
Ten aanzien van de kern van de strafwaardigheid overweegt het hof nog het volgende. De ontoelaatbaar geoordeelde meningsuitingen van Wilders werpen een zodanige blokkade in het maatschappelijk debat op dat moslimgelovigen feitelijk van deelname aan dat debat worden uitgesloten alleen vanwege hun geloof. Daarin ligt het strafrechtelijk verwijt aan Wilders, die met zijn harde en algemene diskwalificaties handelt in strijd met de grondvoorwaarde van een stabiele democratie. Wie een ander van de maatschappelijke discussie buitensluit, plaatst hem ook buiten de democratische rechtsorde (Wilders: "Als moslims willen participeren, moeten ze afstand nemen van deze Koran"). Wie een geloofsgemeenschap haar heilige teksten en gebedshuizen ontzegt en de landsgrenzen voor haar wil sluiten of gesloten wil houden, creëert een vijandbeeld dat gevoelens van haat kan oproepen, gebaseerd op intolerantie, discriminatie en minachting. Vernietiging van de rechten van anderen vanuit een ideologie, zoals de islamofobie, stroken niet met de waarden van het EVRM.
Het hof ontveinst zich niet dat de grenzen in een maatschappelijk debat tussen wat al dan niet aanvaardbaar is, in strafrechtelijke zin lastig te duiden zijn. Dat mag evenwel voor de strafrechter, die met beide benen in de samenleving behoort te staan, geen reden zijn om zich afzijdig te houden. Indien hij daartoe wordt geroepen, behoort hij, eventueel tot in hoogste instantie, de uiterste normatieve grenzen aan te geven waarbinnen een maatschappelijk debat op aanvaardbare wijze kan plaatsvinden. Ook het strafrechtelijk forum vormt een onderdeel van het maatschappelijk debat.
Het hof is van oordeel, dat, nu rechtshandhaving mede het fundament vormt voor een effectief integratiebeleid, het ook voor de toekomstige inrichting van dat debat van belang is dat de strafrechter in deze zaak een uitspraak doet. Met het oog op het algemene belang van de rechtszekerheid zal het hof dan ook de vervolging van Wilders bevelen.

14. De beslissing

Het hof beveelt de officier van justitie te Amsterdam om Wilders te dagvaarden ter zake van het aanzetten tot haat en discriminatie (artikel 137d Sr) alsmede ter zake van groepsbelediging voorzover het betreft diens vergelijkingen met het nazisme (artikel 137e Sr).

Deze beschikking, waartegen geen gewoon rechtsmiddel openstaat, is gegeven op 21 januari 2009 door mrs. Splint, voorzitter, Hartsuiker en Schalken, raadsheren, in tegenwoordigheid van mr. Robroek, griffier en ondertekend door de voorzitter en de griffier.

Lijst van in deze beschikking gebruikte afkortingen
EHRM Europees Hof voor de Rechten van de Mens
EVRM Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden
Gw Grondwet
IVBPR Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
LECM Landelijk Expertise Centrum Discriminatie
Sr Wetboek van Strafrecht
Sv Wetboek van Strafvordering

[i] Wilders citeert hier de schrijfster Oriana Fallaci.
[ii] R.A. Lawson, "Wild, Wilder, Wildst.Over de ruimte die het EVRM laat voor de vervolging van kwetsende politici", NJCM-bulletin 2008, jrg. 33, nr. 4, p.469-484.
[iii] Klaagster 3 verwijst in de aangifte en haar klaagschrift telkens naar artikel 137d Sr waarin het aanzetten tot haat strafbaar is gesteld, terwijl haar klaagschrift inhoudelijk beschouwd hoofdzakelijk is gericht op de beslissing van het Openbaar Ministerie om Wilders niet te vervolgen ter zake van discriminatie hetgeen als groepsbelediging is strafbaar gesteld in artikel 137e Sr.
[iv] HR 9 januari 2001, NJ 2001, 203 (Van Dijke), HR 9 januari 2001, NJ 2001, 204 (Van de Wende) en HR 14 januari 2003, NJ 2003, 261 (Herbig).

De ruimte waarbinnen critici van de islam hun opvattingen op een maatschappelijk aanvaardbare manier kunnen uiten, is naar het oordeel van het hof even groot als de ruimte waarbinnen moslimgelovigen kritiek op hun geloof volgens Nederlandse traditie hebben te dulden. Dan is een correctie langs de weg van het strafrecht niet vanzelfsprekend, zodra critici de grenzen van die ruimte overschrijden. In die situatie behoort het maatschappelijk debat eerst zelf de nodige tegenkrachten te mobiliseren. Als het om een bijdrage van een politicus aan het publieke debat gaat, ligt een politieke reactie (bijv. in het parlementaire debat of via verkiezingen) meer voor de hand. Bij strafbare feiten, zoals belediging, kan men ook denken aan een civielrechtelijke tegenbeweging, die bovendien actieve participatie aan het maatschappelijk debat aanmoedigt.
Het hof maakt evenwel een uitzondering voor beledigende uitlatingen waarbij vergelijkingen met het nazisme worden gemaakt (Mein Kampf). Die acht het hof dermate beledigend voor moslimgelovigen dat die uitlatingen binnen het bereik van het strafrecht kunnen worden gebracht. Het hof verwijst hier naar zijn overwegingen in paragraaf 12.1.3. Ook het EHRM kent op dit punt geen tolerantie (par. 12.2.2)
Op grond van groepsbelediging, voor zover het om verwijzingen naar het nazisme gaat, en haatzaaien acht het hof derhalve een strafvervolging van Wilders gerechtvaardigd, mede in het licht van de op de overheid rustende verplichting om duidelijk tegen het aanzetten tot haat en discriminatie stelling te nemen[xxviii].
Ten aanzien van de kern van de strafwaardigheid overweegt het hof nog het volgende. De ontoelaatbaar geoordeelde meningsuitingen van Wilders werpen een zodanige blokkade in het maatschappelijk debat op dat moslimgelovigen feitelijk van deelname aan dat debat worden uitgesloten alleen vanwege hun geloof. Daarin ligt het strafrechtelijk verwijt aan Wilders, die met zijn harde en algemene diskwalificaties handelt in strijd met de grondvoorwaarde van een stabiele democratie. Wie een ander van de maatschappelijke discussie buitensluit, plaatst hem ook buiten de democratische rechtsorde (Wilders: "Als moslims willen participeren, moeten ze afstand nemen van deze Koran") Wie een geloofsgemeenschap haar heilige teksten en gebedshuizen ontzegt en de landsgrenzen voor haar wil sluiten of gesloten wil houden, creëert een vijandbeeld dat gevoelens van haat kan oproepen, gebaseerd op intolerantie, discriminatie en minachting. Vernietiging van de rechten van anderen vanuit een ideologie, zoals de islamofobie, stroken niet met de waarden van het EVRM.
Het hof ontveinst zich niet dat de grenzen in een maatschappelijk debat tussen wat al dan niet aanvaardbaar is, in strafrechtelijke zin lastig te duiden zijn. Dat mag evenwel voor de strafrechter, die met beide benen in de samenleving behoort te staan, geen reden zijn om zich afzijdig te houden. Indien hij daartoe wordt geroepen, behoort hij, eventueel tot in hoogste instantie, de uiterste normatieve grenzen aan te geven waarbinnen een maatschappelijk debat op aanvaardbare wijze kan plaatsvinden. Ook het strafrechtelijk forum vormt een onderdeel van het maatschappelijk debat.
Het hof is van oordeel, dat, nu rechtshandhaving mede het fundament vormt voor een effectief integratiebeleid, het ook voor de toekomstige inrichting van dat debat van belang is dat de strafrechter in deze zaak een uitspraak doet. Met het oog op het algemene belang van de rechtszekerheid zal het hof dan ook de vervolging van Wilders bevelen.

14. De beslissing

Het hof beveelt de officier van justitie te Amsterdam om Wilders te dagvaarden ter zake van het aanzetten tot haat en discriminatie (artikel 137d Sr) alsmede ter zake van groepsbelediging voorzover het betreft diens vergelijkingen met het nazisme (artikel 137e Sr).

Deze beschikking, waartegen geen gewoon rechtsmiddel openstaat, is gegeven op 21 januari 2009 door mrs. Splint, voorzitter, Hartsuiker en Schalken, raadsheren, in tegenwoordigheid van mr. Robroek, griffier en ondertekend door de voorzitter en de griffier.

Lijst van in deze beschikking gebruikte afkortingen
EHRM Europees Hof voor de Rechten van de Mens
EVRM Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden
Gw Grondwet
IVBPR Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
LECM Landelijk Expertise Centrum Discriminatie
Sr Wetboek van Strafrecht
Sv Wetboek van Strafvordering

[i] Wilders citeert hier de schrijfster Oriana Fallaci.
[ii] R.A. Lawson, "Wild, Wilder, Wildst.Over de ruimte die het EVRM laat voor de vervolging van kwetsende politici", NJCM-bulletin 2008, jrg. 33, nr. 4, p.469-484.
[iii] Klaagster 3 verwijst in de aangifte en haar klaagschrift telkens naar artikel 137d Sr waarin het aanzetten tot haat strafbaar is gesteld, terwijl haar klaagschrift inhoudelijk beschouwd hoofdzakelijk is gericht op de beslissing van het Openbaar Ministerie om Wilders niet te vervolgen ter zake van discriminatie hetgeen als groepsbelediging is strafbaar gesteld in artikel 137e Sr.
[iv] HR 9 januari 2001, NJ 2001, 203 (Van Dijke), HR 9 januari 2001, NJ 2001, 204 (Van de Wende) en HR 14 januari 2003, NJ 2003, 261 (Herbig).

[v] Bijv. HR 18 januari 2008, NJ 2008, 274 (Van Gasteren/Hemelrijk) en HR 6 januari 1995, NJ 1996, 422 (Het Parool/Van Gasteren).waar het ging om de verhouding tussen de vrijheid van meningsuiting en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.
[vi] Zie bijv. de gevolgde redenering in HR 2 september 2005, NJ 2006, 291 (Ravage; huiszoeking ter inbeslagneming bij journalist).
[vii] HR 24 juni 1983, NJ 1984, 801 en HR 27 januari 1984, NJ 1984, 802 en 803.
[viii] Aldus het voornemen van minister Hirsch Ballin van Justitie in zijn aan de Tweede Kamer gerichte brief van 31 oktober 2008, Tweede Kamer 2008-2009, 31 700 VI, nr. 33.
[ix] Handelingen Tweede Kamer 1933-1934, p. 1850R en p. 1855L.
[x] Zo is reeds het benoemen van een persoon als 'nazi' ontoelaatbaar (HR 2 november 1993, NJ 1994, 197 en HR 18 september 1989, NJ 1990, 531).
[xi] Vgl HR 14 januari 2003, NJ 2003, 261 (ten aanzien van homoseksuelen).
[xii] Zie o.a. EHRM 13 september 2005, NJ 2007, 199 (I.A. vs Turkije).
[xiii] HR 9 januari 2001, NJ 2001, 203 (Van Dijke), HR 9 januari 2001, NJ 2001, 204 (Van de Wende) en HR 14 januari 2003, NJ 2003, 261 (Herbig).
[xiv] HR 18 mei 1999, NJ 1999, 634 (Janmaat 'Wij schaffen, zodra wij de mogelijkheid en de macht hebben, de multi-culturele samenleving af').
[xv] EHRM 23 april 1992, Appl nr. 11798/85 (Castells vs Spanje)
[xvi] EHRM 12 december 1976, Appl.nr 5493/72 (Handyside vs Verenigd Koninkrijk).
[xvii] In zijn brief aan de Tweede Kamer d.d. 31 oktober 2008 kondigt minister Hirsch Ballin van Justitie aan dat het kabinet voornemens is een wetsvoorstel voor te bereiden waarin artikel 137c Sr (groepsbelediging) wordt gewijzigd in die zin, dat in de toekomst ook ernstige beledigingen die duidelijk zijn gericht tegen een groep mensen, zonder dat deze daarbij expliciet worden genoemd, strafbaar zijn (Tweede Kamer 2008-2009, 31 700 VI, nr. 33).
[xviii] Vgl. EHRM 25 november 1997, Appl.nr. 18954/91 (Zana vs Turkije) en EHRM 6 juli 2006, Appl.nr. 59405/00 (Erbakan vs Turkije).
[xix] In die zin EHRM 4 december 2003, NJ 2005, 176 (Gündüz vs Turkije)
[xx] EHRM 31 januari 2006, Appl.nr. 64016/00 (Giniewski vs Frankrijk).
[xxi] EHRM 13 september 2005, NJ 2007, 199 (I.A.vs Turkije).
[xxii] EHRM 21 maart 2000, Appl.nr. 24773/94 (Scharsach & News Verlag vs Oostenrijk)
[xxiii] EHRM 16 november 2004, Appl.nr. 23131/03 (Norwood vs Verenigd Koninrijk). In deze zaak had een actief lid van een radicale anti-vreemdelingenpartij voor zijn raam een poster opgehangen, met daarop afgebeeld de brandende Twin Towers vergezeld van de tekst Islam out of Britain – Protect the British People.
[xxiv] EHRM 10 julli 2008, Appl.nr. 15948/03 (Soulas en anderen vs Frankrijk)..
[xxv] Vgl. o.m EHRM 13 december 2005, Appl. nr.7485/03 (Witzsch vs Duitsland).
[xxvi] EHRM 4 december 2003, NJ 2005, 176 (Gündüz vs Turkije).
[xxvii] Zoals het invoeren van de 'sharia'; vgl. EHRM 4 december 2003, NJ 2005, 176 (Gündüz vs Turkije). Artt. 26 en 27 IVBPR. Blijkens resolutie 2004, nr. 30 van het VN-Rassencomité dienen overheden krachtig tegen discriminatie van minderheden op te treden. Het tegengaan van discriminatie vormt ook een speerpunt in het beleid van het openbaar ministerie (Aanwijzing Discriminatie 2007).

Arrondissementsparket Amsterdam

Postbus 84500, 1080 BN Amsterdam

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
T.a.v. de heer mr. N. Steijnen
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

Bezoekadres
Parnassusweg 220
Toren A/B
1076 AV Amsterdam
Telefoon (020) 541 2111

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden.

Contactpersoon	Resi Dekker
Onderdeel	NO
Doorkiesnummer	(020) 541 3805
Datum	dinsdag 20 januari 2009
Ons kenmerk	I08-TeamNO-1559 -
Uw kenmerk	Verzoek tot strafrechtelijke vervolging van Geert Wilders
Onderwerp	ontvangstbevestiging

Geachte heer Steijnen,

Hierbij bevestig ik de ontvangst van uw brief van 13 december 2008. Uw brief heeft het volgende correspondentienummer gekregen: I08-TeamNO-1559.

Ik verzoek u bij verdere correspondentie dit nummer te vermelden.

Hoogachtend,
de Officier van Justitie,

namens deze,
Resi Dekker

met Handtekening Retour

TNT post

Verzender (in blokletters)
STEINEN, OLOFF-STELLING ADV.
Straat en huisnummer
COUWENHOVEN 52-05
Postcode en woonplaats
3703 ER ZEIST

Binnenland
Verzendbewijs

Dagtekeningstempel
31 DEC 2008

Aan Gerechtshof
Postbus 1312
Straat en huisnummer
Postcode en woonplaats
1000 BH Amsterdam

Keuze 1 *Kruis aan (verplicht)*

- [x] **Aangetekend met Handtekening Retour**
- [ ] **GarantiePost met Handtekening Retour**

Keuze 2 *Kruis aan (optioneel)*

- [ ] Verzekerd vervoer tot max. € **500,–**
- [ ] Verzekerd vervoer tot max. € **2.700,–**
- [ ] Verzekerd vervoer tot max. € **5.400,–**

Gewicht in grammen _____

R-nummer 3SRGHR4082191

Verzending vindt plaats onder de geldende algemene voorwaarden (z.o.z.).

P 2226 (versie 0700) 09-420

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 EDR Zeist
tel. 030-6956867
e-mail: sagitar@hetnet.nl

Aan het Gerechtshof te Amsterdam
de beklagkamer inzake art. 12 Sv-procedures
Postbus 1312
1000 BH Amsterdam

27 december 2008

betreft: Benadeling van justitiabelen als gevolg handelingen in strijd met de goede procesorde door het OM te Amsterdam terzake grote aantallen verzoeken tot strafrechtelijke vervolging van uitingen van **Wilders**

Verzoek aan het Gerechtshof om alsnog tot voeging van de onderhavige beklagprocedure met de thans lopende beklagprocedures jegens uitingen van **Wilders** over te gaan

Geachte heer/mevrouw,

In een drietal separate brieven - twee gedagtekend 10 december 2008 en een van 12 december 2008 - wees ik, namens meerdere groepen van cliënten, uw Hof erop dat de procedure die door het Arrondissementsparket te Amsterdam is gevolgd met betrekking tot de talrijke, over het gehele land, mondeling (bij politiebureau's), dan wel schriftelijk (bij diverse arrondissementsparketten in den lande) gedane aangiftes tegen een breed scala van uitingen van **Geert Wilders**, gedaan over een periode met een spreiding van meerdere jaren, door het OM zodanig in strijd met een goede procesorde is aangestuurd dat diverse groepen cliënten van mij, die eveneens behoren tot degenen die bij het OM klachten hebben ingediend tegen uitingen van **Wilders**, daardoor in hun rechtsbelangen ten zeerste zijn geschaad.

Hieromtrent allereerst het volgende.

Mijn brief van 12 december 2008

Op mijn brief dienaangaande met bijlagen, namens een grote groep door deze handelwijze van het OM ten zeerste in hun rechtsbelangen geschade personen en organisaties, gedagtekend 12 december 2008, heb ik tot op heden taal noch teken vernomen, ook geen ontvangsbevestiging.
Ik acht dit onaanvaardbaar.
Rechtsbelangen van mijn in dit schrijven van 12 december 2008

indirect aan het woord zijnde cliënten worden aldus door uw Hof in de waagschaal gesteld.

En copie van dit schrijven van 12 december 2008, ditmaal zonder bijlagen, doe ik uw Hof hierbij opnieuw toekomen ter reminiscentie. (**bijl. 1**)
Dit met het dringende verzoek thans wél op de ontvangst en de inhoud daarvan te reageren.

Mijn separate brieven van 10 december 2008

Voor wat betreft mijn twee separate brieven aan uw Hof van 10 december 2008, namens een totaal andere groep van justitiabelen dan welke figureren in mijn eerder genoemde brief van 12 december 2008, ontving ik, van de hand van de heer R.J. Francis, de hier in copie bijgaande ontvangsbevestiging (**bijl. 2**), waarin gerept wordt van de ontvangst van een klaagschrift, zodat ik moet aannemen dat deze ontvangstbevestiging betrekking heeft op mijn brief van 10 december j.l., waarmee een klaagschrift werd ingediend en welke als **bijl. 3** hier thans opnieuw, nu als copie, bijgaat.

Voor wat betreft deze ontvangstbevestiging dient er dan primair met nadruk op te worden gewezen dat deze onjuist te naam is gesteld. Hij is te naam gesteld van "Mr. M.F.A. Enait" en vervolgens geadresseerd te mijnen kantore, doch terzake treedt ik, ondergetekende, vooralsnog op als substituut-gemachtigde voor de heer Enait, zoals ook blijkt uit de ondertekening van het klaagschrift, die mijn naam draagt.

Ik verzoek u van een en ander in het vervolg goede nota te nemen.

De reden waarom ik thans vooralsnog terzake als substituut-gemachtigde optreed en de verdere achtergronden van het hier aan de orde zijnde klaagschrift, gedagtekend 10 december 2008, worden uitvoerig aangegeven in mijn separate parallel-brief van 10 december 2008, waaromtrent een ontvangstbevestiging van de zijde van uw Hof tot op heden heeft ontbroken.

Doch wellicht duidt het hier in copie bijgevoegde schrijven van de heer R.J. Francis van 18 december 2008 (**bijl. 4**) op mijn parallel-brief van 10 december 2008, nu de heer Francis in dit schrijven rept van 'voeging' en mijn parallel-brief van 10 december 2008 inderdaad een verzoek tot voeging tot onderwerp heeft. (**bijl. 5**)

Het klaagschrift als ook op zichzelf staande schriftuur

Over mijn beide brieven van 10 december 2008 thans eerst nog het volgende.

Mijn klaagschrift van 10 december 2008 (**bijl. 3**) werd niet voor niets separaat van mijn parallel-brief van 10 december 2008 (**bijl. 5**), behelzende het verzoek tot voeging, ingediend.
In het klaagschrift zelf wordt van enigerlei verzoek tot

voeging niet gerept.

De bedoeling is dan ook dat, indien en voorzover uw Hof, zoals door de brief van de heer Francis van 18 december 2008 wordt geïndiceerd, mijn verzoek tot voeging met betrekking tot de thans bij uw Hof aanhangige artikel 12 Sv-procedures inzake uitingen van Wilders zou blijven afwijzen, dit klaagschrift niettemin alsnog door uw Hof in behandeling zou worden genomen.

Persistet in geval van een onverhoopte weigering tot voeging bij een aparte behandeling van dit klaagschrift door uw Hof

Daarmee wordt dan thans tevens nader ingegaan op de door de heer Francis in zijn brief van 18 december 2008 geopperde vraag of het onderhavige klaagschrift ook na een eventuele uitspraak in het kader van de thans lopende procedures met betrekking tot uitingen van Wilders nog door het Hof in behandeling zou moeten genomen.

Dit antwoord is ondubbelzinnig ja. Mijn in dit kader optredende klagers, en wel AMIN c.s., persisteren uitdrukkelijk bij een volle behandeling door uw Hof van hun klaagschrift, dat op zichzelf allerminst een voorwaardelijk karakter heeft, door uw Hof, ook na een eventuele uitspraak, alsmede onafhankelijk van de uitkomst daarvan, in het kader van de thans lopende procedures voor uw Hof met betrekking tot - deels dezelfde - uitingen van Wilders.
Een en ander geheel overeenkomstig de wettelijke voorschriften terzake.

Indien en voorzover uw Hof dan ook weigert om mijn namens de betrokken cliënten ingediende onderhavige klaagschrift gevoegd met de thans voor uw Hof lopende procedures inzake uitingen van Wilders te behandelen, tot welke weigering de brief van 18 december 2008 van de heer Francis een nadere indicatie bevat, maken mijn cliënten derhalve, ongeacht de uitkomst van deze thans lopende procedures, onverkort aanspraak op een volledige behandeling van het hier aan de orde zijnde klaagschrift door uw Hof.

Ik verzoek u daarvan uitdrukkelijk nota te nemen.

Proceseconomie

Natuurlijk is niemand erbij gebaat indien uiteindelijk tot een dergelijke gang van zaken zou moeten worden overgegaan.

En dat vormt dan ook precies de reden waarom ondergetekende als gemachtigde, bij seprate brief van 10 december 2008, er op aandrongen heeft om de onderhavige klacht van AMIN c.s. gevoegd te behandelen met de thans reeds aanhangige klachten.

Vanuit een oogpunt van proceseconomie verdient dit verreweg de voorkeur en er vallen ook geen wettelijke beletselen te bespeuren om daartoe over te gaan.

Om de hier aldus uit een oogpunt van proceseconomie te behalen winst inderdaad voluit te kunnen verzilveren, heb ik als gemachtigde in mijn van het klaagschrift separate schrijven van 10 december 2008 al aangegeven dat, in geval uw Hof zich bereid zou tonen om het onderhavige klaagschrift, met bijlagen, alsnog gevoegd met de de thans lopende procedures te behandelen, dezerzijds uitdrukkelijk afstand wordt gedaan van elk bestaand recht op een hoorzitting.
Zodat dus het enige dat dan nog nodig is, is dat de stukken van dit klaagschrift alsnog bij de thans reeds voor uw Hof lopende procedures worden betrokken.

Het belang van een adequate rechtsbedeling en rechtsgelijkheid - manipulaties van het OM

Er is, zo wil ondergetekende namens zijn cliënten, in aanvulling op hetgeen daaromtrent reeds door hem in de separate brief van 10 december 2008 wordt gesteld, nog eens uitdrukkelijk stipuleren, voor uw Hof reden om, behalve vanuit een oogpunt van proceseconomie, ook vanuit een oogpunt van <u>een zorgvuldige en adequate rechtsbedeling</u> en vanuit een oogpunt van <u>adequate behartiging van in het geding zijnde rechtsbelangen</u>, mijn verzoek tot voeging alsnog in te willigen.

Zoals in mijn van mijn klaagschrift separate brief van 10 december 2008 al uitvoerig wordt uiteengezet, is het voor mijn cliënten AMIN c.s. <u>rechtens onaanvaardbaar</u> dat zij, door een bepaalde handelwijze van het OM te Amsterdam, moedwillig of niet, zodanig zouden worden uitgemanoeuvreerd dat hun stem, en belangrijker nog: **hun argumentatie**, <u>niet</u> in het kader van een art. 12 Sv-procedure voor enig Hof, op het daartoe als beslissend aan te merken moment, zouden worden gehoord.

Die handelwijze van het OM wordt in deze separate brief van van 10 december 2008 reeds nader aan de kaak gesteld: er zijn in Nederland, verspreid over het land en verspreid over een periode van jaren, jegens allerlei uitspraken van **Geert Wilders** door een groot aantal personen, groepen en organisaties aangiftes gedaan, mondeling bij geheel verschillende politiebureau's over het gehele land en schriftelijk bij geheel verschillende arrondissementsparketten van het OM.

Op een niet te schatten aantal van deze, mondeling dan wel schriftelijk, gedane aangiftes is door de betrokken aangevers verder nooit meer iets vernomen. Mij hebben daaromtrent een alarmerend aantal signalen bereikt.
Het feit dat deze aangevers van hun aangifte nimmer meer iets hebben vernomen, betekent dat deze, voor zover het mondelinge aangiftes betrof gedaan op politiebureau's, óf nimmer naar het OM zijn doorgeleid óf, voor zover dat wel het geval was, ergens bij enig arrondissementsparket vervolgens ergens 'op de plank' zijn blijven liggen.

Omtrent andere aangiftes tegen uitingen van **Wilders**, links en rechts in den lande, over een een reeks van jaren en gericht tegen onderling geheel verschillende uitlatingen van de

laatstgenoemde gedaan, is wél enigerlei reactie van het OM gekomen.
Voor wat betreft deze laatste categorie van aangiftes geldt dan dat een aantal daarvan, met name ook bij besluiten van 30 juni 2008 van het arrondissementsparket te Amsterdan is afgedaan en een niet te schatten aantal niet.

Zonder enige poging tot inventarisatie terzake te hebben ondernomen, heeft ondergetekende sowieso al weet van een drietal separate aangiftes namens een groot aantal groepen en organisaties, betrekking hebbend op uitlatingen van **Wilders** en als zodanig ook vallend binnen de scope van uw Hof voor wat betreft uitingen van de laatstgenoemde, die thans bij uw Hof voorliggen en waaromtrent tot op heden een besluit van het OM is uitgebleven.

Dit betreft dan in elk geval de aangiftes, gedaan door **Nederland Bekent Kleur**, tegen tal van uitlatingen van Wilders, waaromtrent voor wat betreft dit onderdeel nadere gegevens zijn te vinden op de website van **Nederland Bekent Kleur**, de aangifte van AMIN c.s., gedaan bij brief van 30 september 2007 aan de Hoofdofficier van Justitie bij het Arrondissementsparket te Amsterdam, waaromtrent nadere bewijsgegevens zijn overgelegd bij de indiening van het klaagschrift van 10 december 2008 en de door mijzelf namens een groot aantal personen, organisaties en groepen op 28 juni 2007 verrichte aangifte bij de Hoofdofficer van Justitie te Amsterdam, waarbij een uitgebreide schriftuur werd overlegd.

Van deze laatste aangifte wordt ook expliciet melding gemaakt door de Hoofdofficier van Justitie van het Arrondissementsparket te Amsterdam in diens aan uw Hof voorgelegde memorie van 17 november 2008, waar op blz. 11 van deze memorie wordt gesteld:

> "Voor de volledigheid deel ik u hierbij tevens mede, dat bij het Arrondissementsparket Amsterdam inmiddels door een andere aangever aangifte is gedaan tegen alle uitlatingen die in het overzicht voorkomen. De beoordeling van deze uitlatingen op hun strafbaarheid is nog niet afgerond."

Hierbij, zo is mij bevestigd, wordt gedoeld op mijn uitgebreide aangifte namens de aldaar betrokken cliënten, welke nota bene al vanaf 28 juni 2007 op afhandeling door het OM ligt te wachten. Nadere bewijsgegevens hieromtrent zijn al als bijlagen bij mijn hier eerder aangeduide brief, gedagtekend 12 december 2008, aan uw Hof overgelegd.

In elk geval (ook) op deze drie hierboven aangeduide aangiftes, deels ook betrekking hebend op uitingen van **Wilders** waarvan de toelaatbaarheid thans door uw Hof wordt onderzocht, is dus tot op heden enig besluit van het OM uitgebleven.

Naar valt aan te nemen geldt hetzelfde voor een onbekend en door mij niet te voorzien aantal andere aangiftes.

Als advocaat, en daarmee als 'dienaar van de rechtsorde en de rechtsstatelijkheid', heb ik ook dit laatste te signaleren, alhoewel het hier geen cliënten van mezelf betreft, nu ook voor wat betreft deze laatsbedoelde aangiftes en de manier waarop het OM daarmee meent te kunnen omgaan, geldt dat daarvan rechtsbelangen en rechtsstatelijke belangen schade ondervinden.

Allereerst is het natuurlijk onaanvaardbaar dat aagiftes niet binnen een redelijke termijn, of - erger nog - in het geheel niet worden behandeld.
Even onaanvaardbaar is, vanuit rechtsoogpunt, dat door het OM, naar willekeur, bepaalde aangiftes wél worden afgehandeld en andere aangiftes, op hetzelfde onderwerp betrekking hebbend, niet worden afgehandeld. Of dat de behandeling van bepaalde later ingebrachte aangiftes, naar willekeur, eerder worden afgehandeld ten opzichte van (veel) eerder ingebrachte aangiftes, op hetzelfde onderwerp betrekking hebbend.

Van het, naar willekeur, niet afhandelen van aangiftes is in elk geval, tot op heden, sprake waar wat betreft de aangifte van AMIN c.s, de aangifte van **Nederland Bekent Kleur** en de aangifte van ondergetekende van 28 juni 2007. Of althans vindt hier plaats een, willekeurige, achterstelling van de afhandeling van deze, in elk geval voor wat betreft de aangiftes van ondergetekende van 28 juni 2007 en van **Nederland Bekent Kleur** van veel eerdere datum zijnde aangiftes ten opzichte van veel latere aangiftes van andere personen, groepen en organisaties.

Deze rechtens onaanvaardbare handelwijze van het OM leidt ertoe dat, waar in het ene geval bepaalde personen groepen en organisaties hun aangiftes **wél** afgehandeld zagen, zij daarmee een besluit van het OM in handen kregen waartegen zij vervolgens een beklag ingevolge art. 12 Sv konden richten, terwijl in het andere geval groepen, personen en organisaties zich van een dergelijk besluit van het OM buitengesloten zien, zodat zij

> - ongeacht de vraag of zij al dan niet tegen een dergelijke voor wat betreft hun aangiftes niet-beslissen een beklag o.g.v. fictieve weigering zouden kunnen richten -

in elk geval zolang zij niet van de hier door het OM genomen besluiten op de hoogte waren, daartegen ook in het geheel geen rechtsmiddel op basis van artikel 12 Sv konden richten.

Noodzaak van het achterwege laten van lijdzaamheid door het Hof ten dienste van de het belang van de rechtsgelijkheid en de rechtszekerheid

Jegens deze door het OM aldus aangestuurde onaanvaardbare gang van zaken, waardoor bepaalde justitiabelen, die **niet** aan de hand van een uitdrukkelijk besluit ten aanzien van hun aangiftes tegen uitingen van **Wilders** in staat waren binnen een gerede tijd het rechtsmiddel van artikel 12 Sv aan te wenden, door het handelen en nalaten van het OM in een ongelijke

positie zijn gemanoeuvreerd ten opzichte andere justitiabelen die daartoe wél in staat werden gesteld, behoort uw Hof hier geen lijdzame houding aan te nemen.

Uw hof dient hier, daarentegen, uitdrukkelijk actief op te treden en de rechtsgelijkheid bescherming te bieden.

Wat immers hier niet alleen dreigt, maar als gevolg van het handelen van het OM inmiddels meteen al realiteit dreigt te worden, is dat uw Hof hier dreigt te gaan oordelen en beslissen over de aanvaardbaarheid en toelaatbaarheid rechtens van uitingen van **Wilders**, waaromtrent vast staat dat ook groepen andere justitiabelen belanghebbend zijn, mede op basis van feiten en argumenten, ontleend aan de nadere inbreng van, uitsluitend, een andere groep van justitiabelen, terwijl dus de eerstgenoemde groep belanghebbenden zich daaromtrent van enigerlei inbreng terzake van de oordeelsvorming van uw Hof uitgesloten zien.

Waarmee onlosmakelijk verbonden moet worden gezien dat, indien uw Hof inderdaad eenmaal tot een bepaalde oordeelsvorming terzake is geraakt, het niet te verwachten valt - en bovendien vanuit een oogpunt van rechtszekerheid ook nog eens bepaald ongewenst zou zijn -, indien eventueel later nog, wanneer ooit ook de argumenten van de eerder gepasseerde en niet gehoorde groep justitiabelen nog eens aan bod zouden kunnen zijn, dit oordeel terzake van uw Hof anders zou uitvallen.

Conclusie

Met andere woorden: concluderend valt hier te zeggen dat, als gevolg van, al dan niet moedwillig, optreden van het OM terzake van voor mijn cliënten als uitdrukkelijke belanghebbenden uiterst belangrijke rechtskwesties, deze cliënten, in strijd met wat het wettelijk stelsel hier voor ogen staat, van elke mogelijke beïnvloeding van het oordeel van uw Hof terzake uitgesloten dreigen te worden.
Een lijdzame houding van uw Hof tegenover wat hier dreigt, is daarbij, vanuit een oogpunt van adequate rechtsbedeling en vanuit een oogpunt van rechtsgelijkheid onaanvaardbaar te achten. Uw Hof kan hier een en ander, voor zover het mijn cliënten aangaat, vooralsnog gemakkelijk repareren door de voeging van het hier aan de orde zijn de klaagschift van 10 december 2008 en de daarbij behorende stukken met de thans voor uw Hof lopende procedures, waarbij dan dezerzijds uitdrukkelijk afstand wordt gedaan van iedere mogelijk geldende aanspraak op een aparte hoorzitting voor mijn partij.

Verzoek aan het Hof

Namens mijn cliënten AMIN c.s. wordt uw Hof verzocht om hiertoe alsnog over te gaan.

Weigert uw Hof dit uiterst redelijke verzoek, dan eis ik uitdrukkelijk dat uw Hof de behandeling van de thans lopende procedures inzake de klachten met betrekking tot de uitlatin-

gen van **Geert Wilders** staakt, een en ander totdat het OM ook omtrent de aangiftes van mijn cliënten jegens uitingen van **Wilders** zal hebben besloten en mijn cliënten in de gelegenheid zijn geweest om tegen de alsdan door het OM genomen besluiten een art. 12 Sv-beklag aanhangig te maken.

Mocht uw Hof noch aan het een noch aan het ander gevolg wensen te geven, dan betekent dit dat uw Hof er kennelijk op uit is om de rechtsbelangen van mijn cliënten terzake volledig te veronachtzamen en terzake het hoge belang van een adequate rechtsbedeling en rechtsgelijkheid volstrekt te negeren.

Ik neem aan dat uw Hof het niet zover zal laten komen.

Vooruitlopend op het besluit van uw Hof terzake doe ik u hierbij, in vervolg op mijn de eerdere, reeds bij het klaagschrift gevoegde bescheiden, met name de schriftuur **'Het schandaal van Nederland - juni 2008: De uitverkoop van de mensenrechten van bijna 1 miljoen burgers in Nederland door het openbaar ministerie'** van mr. L.P.H. Brandligt, behelzende commentaar van mijn klagers op de besluiten van 30 juni 2008 van het OM (**bijl. 6**), thans ook nog toekomen een aanvullende schriftuur, getiteld **'November 2008: Nieuwe rechtstreekse bijdragen van het OM aan de aanranding van de fundamentele mensenrechten van bijna 1 miljoen burgers hier te lande en aan de vernieting van de rechtsstaat'**, wederom van mr. L.P.H. Brandligt, bevattende nader commentaar op de stukken die vanwege het Openbaar Ministerie te Amsterdam in het kader van de onderhavige procedure bij uw Hof zijn ingediend. (**bijl. 7**)

hoogachtend,

N.M.P. Steijnen,

gemachtigde

21-12-2006

Nogeen of als het OM van A'DAM
een oordeel over de Wilders-Irlandse uitspraak,
dan lijkt het #10T in DEN HAAG duidelijk
beredeneerd dan worden

→ van 't Hof A'DAM valt, na de
te horen beoordeling, geen onderwijs oordeel
over hun uitspraken, die zij met hun
Haagse (die weigeren in het Hof Amsterdam
naar te verschijnen.

→ Elgo: er moet een ander Hof
komen om hierover te oordelen

21-12-2006

Als ik er bij de huidige beoordelings-
stelling niet om te pas kom:

1. Cassatie instellen bij de Hoge Raad omtrent
het feit dat het OM hun opgetreden is als
verlengstuk van de machinaties van het OM van
mij kunde te vinden (mag kunde + niet ongemeld, verhaalt- en ander-ook
kopje de V.K. geschrapt was door mij, met zelfde
compliance gaf)

2. In het kader van ~~het OM~~ de Vonnetten TH of 20
mogen van ons Wilders. Weigering aanneem als
een argument om het niet in te dienen bezwaarschrift
tot het 12 SV te vallen en het Hof Den Haag

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "At Ipenburg" <theoikos@yahoo.com>
Verzonden: vrijdag 19 december 2008 12:25
Onderwerp: Re: Reactie van de Hoofdofficier van

Bedankt voor de genomen moeite.
Ik stel me voor om weer contact te hebben als het hof de klachtschriften afwijst, een en ander voor het bespreken van nadere aktie.

met vriendelijke groeten,

Nico Steijnen
----- Original Message -----
From: "At Ipenburg" <theoikos@yahoo.com>
To: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Sent: Thursday, December 18, 2008 9:28 PM
Subject: Re: Reactie van de Hoofdofficier van Justitie

Geachte Mr Steijnen,

ik heb nu ook de ontbrekende pagina's gescand uit het betoog van de Hoofdofficier van Justitie Mr W Bos.

Met vriendelijke groeten,

At Ipenburg

de Rechtspraak

Gerechtshof
Amsterdam

Postadres: Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam

Bezoekadres:
Prinsengracht 436
Amsterdam

Advocatenkantoor Steijen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

Contactpersoon	R.J. Francis
Doorkiesnummer	020-541 3273
Datum	18 december 2008
Ons kenmerk	K08/0475
Onderwerp	
Bijlage(n)	

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Weledelgestrenge Heer mr. Steijen,

In antwoord op Uw brief van 10 december 2008 deel ik U mede, dat voeging in dit stadium van de procedure niet mogelijk is. De uitspraak in de zaak is bepaald op 21 januari 2009 te 12.00 uur en zal worden gepubliceerd op www.rechtspraak.nl. Mocht U na kennisneming van de uitspraak van 21 januari 2009 persisteren bij behandeling van Uw klacht, dan verneemt het hof dat graag van U.

Hoogachtend,

R.J. Francis
griffier

Uw persoonsgegevens en - indien van toepassing - die van uw cliënt worden voor zover nodig, ten behoeve van een goede procesvoering verwerkt in een registratiesysteem van het gerecht.

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "At Ipenburg" <theoikos@yahoo.com>
CC: <Th.vanBoven@IR.unimaas.nl>
Verzonden: woensdag 17 december 2008 10:33
Onderwerp: Re: Reactie van de Hoofdofficier van

Geachte heer Ipenburg,

Mocht de uitkomst negatief zijn, dan hoop ik met uw 'Limburgse groep' nader samen te werken voor juridische vervolgstappen tegen Wilders en co.

met vriendeljike groeten,

Nico Steijnen

---- Original Message -----
From: "At Ipenburg" <theoikos@yahoo.com>
To: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Sent: Tuesday, December 16, 2008 3:54 PM
Subject: Re: Reactie van de Hoofdofficier van Justitie

Geachte Mr Steijnen,

Dank voor uw belangstelling. Er moet rechstgeschiedenis geschreven worden. Laten we hopen dat de raadsheren van de Amsterdamse Rechtbank en vervolgens het OM daar de moed voor hebben.

Op de pagina's 12 t.m. 16 van de reactie van de Hoofdofficier van Justitie aan de Advocaat-Generaaal gaat deze in op de aangifte van Mr Lucas uit Lelystad. Dit was voor ons minder interessant. Ik zal deze echter alsnog voor u scannen en aan u opsturen.

Met vriendnelijke groeten,

At Ipenburg

Sagittarius

Van: "mohamed rabbae" <mrabbae@hotmail.com>
Aan: <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: dinsdag 16 december 2008 18:01
Onderwerp: RE: De zondenbok-rol van de Libiër aan de Schipholbrand wordt Afgesproken!

Vriendelijke groet

Mohamed Rabbae

http://www.eenlandeensamenleving.nl

From: sagitar@hetnet.nl
To: mrabbae@hotmail.com
Subject: Re: De zondenbok-rol van de Libiër aan de Schipholbrand wordt voortgezet
Date: Tue, 16 Dec 2008 16:06:19 +0100

Ik stel voor eerst af te wachten wat het hof omtrent de vervolging van Wilders bepaalt. Gebeurt dat niet, dan moeten we gauw eens overleg hebben over voortgezette juridische aktie, liefst met meerderen erbij.

mvg,

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "mohamed rabbae" <mrabbae@hotmail.com>
Verzonden: dinsdag 16 december 2008 16:06
Onderwerp: Re: De zondenbok-rol van de Libiër aan de Schipholbrand wordt

Ik stel voor eerst af te wachten wat het hof omtrent de vervolging van Wilders bepaalt. Gebeurt dat niet, dan moeten we gauw eens overleg hebben over voortgezette juridische aktie, liefst met meerderen erbij.

mvg,

Nico S.

---- Original Message ----
From: mohamed rabbae
To: sagitar@hetnet.nl
Sent: Tuesday, December 16, 2008 1:47 PM
Subject: RE: De zondenbok-rol van de Libiër aan de Schipholbrand wordt voortgezet

Beste Nico

hartelijk dank voor je mede ondertekening van het artikel. Je snijdt in je email een aantal interessante zaken aan. Het zou goed zijn als we begin januari hierover met elkaar kunnen overleggen, als je tijd hebt natuurlijk! Als je me zegt wanneer het je goed uitkomt qua data en tijd dan zal ik me daarbij -hopelijk zonder agendaproblemen- aansluiten.

de vriendelijke groet!

Mohamed Rabbae
http://www.eenlandeensamenleving.nl

From: sagitar@hetnet.nl
To: mrabbae@hotmail.com
CC: renex@dds.nl; hans.hupkes@planet.nl; meindert.stelling@planet.nl; ibeenties@mac.com
Subject: Re: De zoı

TM

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "At Ipenburg" <theoikos@yahoo.com>
Verzonden: maandag 15 december 2008 14:18
Onderwerp: Re: Hoorzitting van het Amsterdamse Hof 10-12-

Geachte heer Ipenburg,

Bedankt voor de toezending van uw pleitaantekeningen. Zou u mij, digitaal of niet, wellicht ook nog de door u gememoreerde 'uitvoerige reactie' van de Hoofdofficier van Justitie op het NJCM-artikel van prof. Rick Lawson willen toesturen ? Dat is bijzonder waardevol voor mijn documentatie op dit stuk, ok met oog op de verdere toekomst.
Bij voorbaalt mijn dank hiervoor!

hoogachtend,

N. Steijnen
----- Original Message -----
From: "At Ipenburg" <theoikos@yahoo.com>
To: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Sent: Friday, December 12, 2008 1:54 PM
Subject: Re: Hoorzitting van het Amsterdamse Hof 10-12-2008

Gecahte Mr Steijnen,

Ik heb de voorzitter van het Amsterdamse Gerechtshof verzocht om nog nader schriftelijk te reageren op de stukken van het OM, omdat door een fout van het Gerechtshof in de adressering wij de stukken pas veel te laat kregen. De voorzitter wees mijn verzoek echter af.

Ik voeg nog bij mijn mondelinge toelichting op de hoorzitting.

Met vriendelijke groeetn,

At Ipenburg
Maastricht

Mondelinge toelichting bij klacht wegens niet vervolging van Geert Wilders wegens discriminatie Amsterdam, woensdag 10 december 2008, Dag van de Rechten van de Mens, Gerechtshof, Amsterdam: At Ipenburg c.s.

Geachte leden van het Hof,

Er is symboliek in het feit dat we op 10 december, de Dag van de Rechten van de Mens, uitgenodigd worden om ons bezwaar tegen het besluit tot niet-vervolging van Wilders te komen toelichten in Amsterdam. Precies zestig jaar geleden besloot een groot aantal landen burgers te beschermen tegen onder andere discriminatie en racisme.

1. We houden ons het recht voor om nog schriftelijk te reageren op de ons toegezonden stukken. We kregen de stukken, door een fout in de adressering, pas op vrijdag 5 december. Er waren dus maar twee werkdagen om deze te bestuderen. Dit is te weinig.

2. Zowel de hoofdofficier van justitie als de advocaat-generaal gaan uitgebreid in op het artikel van prof. Rick Lawson in het NJCM Bulletin, die op basis van onder meer vonnissen van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, er voor pleit om Wilders wel te vervolgen wegens zijn uitlatingen jegens Moslims en de Islam. Dit wordt een academisch debat waar de klagers weinig voordeel van hebben. Het is de royale weg om de afweging van de argumenten over te laten aan de onafhankelijke rechter, zodat de klagers de mogelijkheid hebben om de hele rechtsgang te volgen.

3. De door het OM volgehouden scheiding tussen een religie en haar volgelingen is kunstmatig. Wilders spreekt zeer beledigend over een religie. Dit zou dan los staan van volgelingen van die religie. Maar als er heel smadelijk gesproken wordt over een religie dan raakt dat ook de volgelingen. Voor veel mensen is religie niet iets wat ze kiezen. Het is iets wat hen gegeven is bij hun geboorte en wat deel is van hun cultuur en hun identiteit.
Bovendien maakt Wilders zelf ook geen duidelijk onderscheid tussen zijn kritiek op de religie en de kritiek op de volgelingen. Hij spreekt over Moslims, Turken, Marokkanen, niet-westerse allochtonen, niet blanken, .migranten, Surinamers en Antillianen alsof het om een categorie gaat, de categorie die afgewezen moet worden, die bepaalde burgerrechten ontnomen moet worden omdat ze niet zijn zoals wij: blanke autochtone Nederlanders met een superieure cultuur, en ze kunnen ook nooit zoals "ons"worden.

4. Er is evident sprake van discriminatie en het oproepen tot haat. Welke werkgever zal immers iemand aannemen die volgens Wilders ieder niet-moslim moet doden – in de woorden van Wilders moet "afslachten"(zie Forum artikel In Trouw van 3-12-2008) De oproepen en uitspraken van Wilders hebben duidelijk en expliciet tot doel het ontzeggen van de volle burgerrechten aan een deel van onze Nederlandse burgers.
Het is een inbreuk op de menselijke waardigheid om bepaalde specifieke groepen mensen ervan te betichten dat ze de plicht hebben hun medeburgers die niet-moslim zijn af te slachten.

5. De minister heeft al het plan om de wet in deze zin aan te passen waarbij de volgelingen van een religie beschermd worden tegen schadelijke uitlatingen jegens hun geloof. De minister wil de smadelijke godslastering (Art 147) uit het Wetboek van Strafrecht halen en tegelijk Art 137 uitbreiden naar bescherming van personen die zich indirect beledigd voelen. Dit is een nieuw element.

6 Het valt op dat in de stukken van het OM nauwelijks of geen aandacht wordt besteed aan de door ons ingeroepen artikelen 4 van het Internationale Verdrag inzake de Uitbanning van Alle Vormen van Rassendiscriminatie en 20, lid 2, van het Internationale Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten.

7. Voorts viel ons op dat het op Nederland betrekking hebbende rapport van ECRI van de Raad van Europa wel wat gemakkelijk terzijde wordt geschoven. Het gaat hier om een prestigieus orgaan waarvan o.a. de Nederlandse oud-minister van Justitie Winnie Sorgdrager deel uitmaakt. In één van de stukken wordt in dit verband gesteld dat "ECRI zelf geen onderzoek heeft gedaan in Nederland maar haar conclusies baseert op rapporten van verschillende organisaties". Deze voorstelling van zaken is niet geheel juist. Het Voorwoord van het ECRI rapport stelt: "De werkwijze bij het opstellen van de rapporten omvat literatuuronderzoek, een contactbezoek aan het betreffende land en vervolgens een vertrouwelijke dialoog met de nationale autoriteiten van het land."

8. Wilders citeert de Koran om aan te tonen dat de Koran en degenen die de Koran als een heilig boek beschouwen gewelddadig zijn. Wilders is geen erkende Moslim exegeet. Hij citeert en trekt conclusies zonder de context in aanmerking te nemen. Evenmin gaat hij in op de uitleg van deze passages in de dagelijkse praktijk. Dit geeft volslagen verkeerde resultaten.
Het is opvallend dat het OM in zijn verweer tegen onze bezwaren om Wilders niet te vervolgen individuele uitspraken van Wilders behandelt, zonder dat het ingaat op de wijdere context van de uitspraken en zonder de uitspraken met elkaar in verband te brengen. De betekenis van een uitlating wordt altijd bepaald door de context waarin hij wordt gedaan. Wanneer het OM spreekt van context dan stelt het OM dat de context is het maatschappelijke debat. Voor een goede interpretatie van de individueel uitspraken is echter nodig om die in verband te brengen met andere uitspraken van Wilders die deel uitmaken van zijn missie.
Wij hebben in onze aangifte enkele voor ons grievende en discriminerende uitspraken genoemd, maar ook verwezen naar het systematische en herhaalde karakter ervan. We hebben verwezen naar de website van de Partij voor de Vrijheid en naar het weblog van Geert Wilders. Hier heeft het OM ten onrechte geen aandacht aan besteed.

9. Wij vragen u om te besluiten de heer Geert Wilders te gerechtelijk te vervolgen wegens discriminatie van groepen in de Nederlandse samenleving louter op basis van hun godsdienstige oriëntatie en hun afkomst. De uitlatingen van de Heer Wilders zijn onnodig grievend, zijn structureel, worden bij herhaling gedaan en vallen in een visie die een tweedeling van de Nederlandse samenleving beoogt, waarbij de niet-blanke, niet autochtone Nederlanders een deel van hun burgerrechten wordt afgenomen.
een politicus in de oppositie heeft wel ruimte om kritische uitspraken te doen, maar hij of zij mag die ruimte niet gebruiken om op te roepen tot discriminatie of om haat te zaaien.

Namens de ondertekenaars,

A N Ipenburg

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "Boven van Th (IR)" <Th.vanBoven@IR.unimaas.nl>
CC: <theoikos@yahoo.com>; <renex@dds.nl>; <renex@wanadoo.nl>; <meindert.stelling@planet.nl>; <mrabbae@hotmail.com>
Verzonden: maandag 15 december 2008 13:23
Onderwerp: Re: Strafbaarheid anti-Islam uitspraken van Geert Wilders

Geachte heer van Boven,

Dank voor uw bericht. Indien u van mijn referaat over de met name ook, mijns inziens, juridisch en maatschappelijk desastreuze implicaties van de weigering van het OM om, op de hier door dit OM aangegeven gronden, tot strafrechtelijke vervolging van Wilders over te gaan een uitgeprint exemplaar zou willen ontvangen - dat leest confortabeler ! - dan hoor ik dat graag.

De meest verstrekkende implicatie van de onderbouwing van de weigering tot vervolging door het OM is, nu vervolging hier door het OM wordt afgewezen aangezien de in het geding zijnde uitingen in het kader van het zgn. 'debat' zouden zijn gedaan, dan wel in het kader van de politieke machtsvorming, zodat het voor het OM zelfs, onder verwijzing naar de JP van het Europese Hof voor de rechten van de mens, als VERBODEN zou hebben te gelden om hiertegen op te treden, is m.i. dat, op basis van deze argumentatie, het niet alleen door het OM als toegestaan wordt verklaard om OP TE ROEPEN tot 1) het verbieden om nog langer moslims tot nederland toe te laten, 2) het verbieden om in Nederland nog langer de koran te lezen en 3) het verbieden om nog langer moskeeën in Nederland te bouwen, maar daarmee ook als zonder meer toegestaan wordt verklaard om daarvoor over te gaan tot politieke machtsvorming in het kader van een politiek partijprogramma en, uiteindelijk, mits dan langs 'democratische weg' tot stand gebracht, tot daadwerkelijke UITVOERING van een dergelijk politiek programma. ZONDER dat het OM daartegen ook maar een strobreed in de weg zou kunnen leggen.

Niet zozeer Wilders is daarom levensgevaarlijk - Wildersen zijn overal en altijd - , maar het OM dat hier als dwaallicht wenst te fungeren om de rechtsstatelijkheid een stikdonker moeras in te voeren.

Mocht ook het hof de confrontatie met de Wilders-krachten in onze maatschappij, die zo langzamerhand zeer hecht zijn geworteld, niet blijkemn aan te durven, dan wil ik graag met uw 'Limburgse sectie' en anderen samenwerken om de kwestie verderop internationaal niveau aan de orde te stellen.

hoogachtend,

N.M.P. Steijnen

---- Original Message ----
From: Boven van Th (IR)
To: Sagittarius
Cc: theoikos@yahoo.com
Sent: Friday, December 12, 2008 3:56 PM
Subject: RE: Strafbaarheid anti-Islam uitspraken van Geert Wilders

Geachte heer Steijnen,

Zeer veel dank voor de toezending van Uw uitvoerige verhandeling betreffende de strafbaarheid van de kwetsende en discriminerende uitspraken van Wilders.Ik ben zojuist teruggekeerd uit het buitenland en zal nog nader kennis moeten nemen van alle stukken die over deze aangelegenheid aan het licht zijn gekomen. U heeft inmiddels van initiatiefnemer en mede-ondertekenaar de heer At Ipenburg het een en ander vernomen over het verloop van de hoorzitting van het Amsterdamse Hof op 10 december j.l. Het laatste woord is over deze zaak uiteraard nog niet gesproken.Van de uitspraak van het Hof op 21 januari 2009 zal het afhangen of de procedure in Nederland zal worden voortgezet dan wel of de procedure op een internationaal plan zal worden getild, maar dan eventueel niet tegen Wilders maar tegen de Nederlandse staat wegens nalatigheid om zich te houden aan

sbetreffende internationale mensenrechtenbepalingen. Wij zullen zien en volhouden. Nogmaals veel dank oor Uw gewaardeerde inspanningen.

Met vriendelijke groet,

Theo van Boven

Van: Sagittarius [mailto:sagitar@hetnet.nl]
Verzonden: di 9-12-2008 16:42
Aan: Boven van Th (IR)
CC: theoikos@yahoo.com
Onderwerp: Fw: Strafbaarheid anti-Islam uitspraken van Geert Wilders

Geachte heer van Boven,

De door mij, als advocaat van klagers tegen Wilders-uitspraken doch geen partij zijnde in de thans bij het hof voorliggende OM-beslissingen , gemaakte analyse van de nu voorliggende OM-beslissingen inzake Wilders stuur ik hierbij, eveneens al op voorhand, per mail aan u toe.
Dit in het kader van mijn verzoek om deze analyse alsnog vanwege uw partij in de thans lopende procedure als schriftelijk stuk in het geding te brengen.

Met de heer Ipenburg heb ik daarover al uitvoerig kontakt gehad via de mail. En ook hem heb ik al van een digitaal ex. van deze analyse, waaraan ik twee lange zomermaanden heb gewerkt, voorzien.

Het geschrift zou door uw partij als afkomstig van een 'student' alsnog aan het hof kunnen worden gepresenteerd. 'Studenten' blijven we immers altijd, zo lang als we leven !

Omdat hier thans de mijns inziens meest vergaande uitspraken van Wilders bij het Hof voorliggen moet, dunkt me, alles op alles gezet worden om het hof hier aan onze zijde te krijgen. Krijgt Wilders hier van het hof de zegen, dan zullen ook andere, minder verstrekkende uitingen, van zijn kant, juridisch niet meer af te stoppen zijn. Ook uitingen dus niet, waartegen mijn aangifte namens mijn clienten zich richten.
Vandaar ook mijn belang bij de uitkomst van de onderhavige zaak ! En vandaar ook het vele door mij in dezen verichte werk.

De kernboodschap van het OM bij diens beslissingen van 10 juni j.l. om niet te vervolgen wilde er bij mij op voorhand al niet in. Die luidt immers dat het Europese Hof zo zou moeten worden verstaan dat dit Hof zelfs zou VERBIEDEN om welke uitlatingen dan ook, die in het kader van een 'debat' worden gedaan, ook maar iets in de weg te leggen.
Een werkelijk zorgvuldige analyse van de in dit verband relevante uitspraken van het Europese Hof laat precies het tegendeel zien.

Een - en wel de meest verfoeilijke implicatie - van de uitspraken van het OM is dat het OM hier optreedt als wegbereider voor een omverwerping van fundamentele grondrechten van de betrokken bevolkingsgroep: een ontzegging van hun recht om zich in Nederland te vestigen, een ontzegging van hun recht om hun godsdienst uit te oefenen en een ontzegging van hun recht om zich een overtuiging te vormen, zouden volgens het OM, niet tegen te houden zijn, als zich dit langs de weg van democratische meerderheidsvorming zou voltrekken.
Een even verderfelijke als juridisch onjuiste opvatting.

Ook de, door juristen die iets onder willen spitten graag gebezigde werkwijze, wordt hier door het OM van stal gehaald. De artikelen vanWilders worden van elke samenhang ontdaan en vervolgens ook nog eens eindeloos gefragmentariseerd in aparte citaatjes. Die dan, stuk voor stuk, volstrekt op zichzelf en ook weer los van iedere onderlinge samenhang, worden beoordeeld. Punt voor punt wordt zo, als een van alles losstaande entiteit, beoordeeld en afgedaan.

eze werkwijze miskent natuurlijk dat losse schakels iets anders zijn dan
een ketting. Ook al zou punt een op zichzelf een verbod wellicht niet
rechtvaardigen, en evenmin punt twee, punt drie, ez., daarmee is dan nog
niet gezegd dat er geen grond bestaat voor strafrechtelijk ingrijpen als
punt drie bij punt twee en punt een komt.

Ik begrijp van de heer Ipenburg dat dit laatste aspect, maar dan zelfs
afgetekend in het grotere verband van het samenstel van de uitspraken van
Wilders welke hier verder niet ter beoordeling voorliggen, ook een kernpunt
vormt van de bezwaren van uw partij.
Juist daarom richt ik me met name tot uw partij, met het verzoek

de Rechtspraak

Gerechtshof
Amsterdam

Postadres: Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam

Bezoekadres:
Prinsengracht 436
Amsterdam

Mr. M.F.A. Enait
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

Contactpersoon	R.J. Francis
Doorkiesnummer	020-541 3273
Datum	15 december 2008
Ons kenmerk	K08/0475
Onderwerp	Bevestiging ontvangst klaagschrift ex artikel 12Sv

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer/mevrouw mrr. Enait,

Hierbij bevestig ik u de ontvangst van het door u - als gemachtigde van AMIN alle Moslims in Nederland, Moskee Abu Bakr en Stichting Almeerse Moslims-Al Raza, ingediende klaagschrift op 12 december 2008.

Ik verzoek u uw cliënt(en) van bovenstaand op de hoogte te brengen.

Hoogachtend,

R.J. Francis
de griffier

Uw persoonsgegevens en - indien van toepassing - die van uw cliënt worden voor zover nodig, ten behoeve van een goede procesvoering verwerkt in een registratiesysteem van het gerecht.

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "mohamed rabbae" <mrabbae@hotmail.com>
CC: <renex@dds.nl>; <hans.hupkes@planet.nl>; <meindert.stelling@planet.nl>;
Verzonden: maandag 15 december 2008 12:36
Bijlage: voorkant wildst.doc; WILDST inhoudsopgave op A.doc; WILDST op de A.doc
Onderwerp: Re: De zondenbok-rol van de Libiër aan de Schipholbrand wordt voortgezet

Beste Mohammed,

Uiteraard wil ik dit artikel zonder meer medeondertekenen als 'advocaat internationaal humanitair recht', al is het m.i. meer politiek dan juridisch.

Maar ik zou graag meteen maar 'meer' aan de orde willen stellen dan alleen een dit, zeer nuttige, artikel. Overal ter wereld moet de vraag aan de orde komen naar de mogelijkheden van strafrechtelijke vervolging van Bush en zijn (ook Israelische) kornuiten. Je hebt ongetwijfeld de recente berichten gelezen over de mogelijke (internationale) vervolgbaarheid van Rumsfeld voor diens rol bij de Amerikaanse martelpraktijken. Ik zie trouwens niet in waarom dit voor Bush anders zou liggen. Dit betekent dat het nu tijd wordt voor activiteit overal ter wereld - wat ons betreft hier in Nederland - om sujetten als Bush en (zijn ook Israelische) co voet op Nederlandse bodem zou zetten, ze onmiddellijk te doen arresteren wegens medeplichtigheid aan (vooral) martelen (en ook andere oorlogsmisdrijven).

Je weet wellicht dat het martelverbod, naast het genocideverbod, het meest uitgesproken en meest 'uitontwikkelde' internationaalrechtelijke misdrijf is, waaromtrenmt staten over de hele wereld zich gecommitteerd hebben om de daders daarvan, waar ook die martelingen zijn gepleegd, te vervolgen. Zie de Pinochet-case. Over die boeg zou Nederland, zodra gepatenteerde martelaars (dan wel verantwoordelijken daarvoor), voet op Nederlandse bodem zetten, deze personen onmiddellijk kunnen - en eigenlijk ook moeten - arresteren.

Voor een strafrechtelijk optreden, in de zin van aanhouding, jegens plegers van zeer ernstige schendingen naar internationaal-humanitair recht zodra zij elders voet aan de grond zetten bestaan echter overal, in alle landen, wel, meer of minder, ingrijpende blokkades. Bijvoorbeeld in Spanje minder dan in Nederland. Hoe het, wat dit aangaat, precies in Nederland zit, is een ingewikkelde kwestie die dit bestek te buiten gaat.
Maar een kernpunt is hier: er moet een compleet dossier klaarliggen, zo gedetailleerd mogelijk, omtrent de internationaal humanitairrechtelijke misdrijven, waarvoor men dan de criminele bezoeker aan ons land zou willen doen arresteren en vervolgen.
Dat moet dan op het beslissende moment in het geding gebracht kunnen worden.

En nu komt een belangrijke punt.
Justitie (het OM) zal van Neerlands (Amerikaans-Israelische) vrindjes natuurlijk nooit zo'n incriminerend dossier aanleggen. En dus kunnen ze vrijelijk hier landen en weer opstijgen zonder angst hier opgepakt te worden. Er is hier dan ook maar één oplossing. En dat is dat Nederlandse particulieren en NGO's zelf de taak op zich nemen om van Bush en zijn (Israelische) vrienden dergelijke zeer zorgvuldige en gedetailleerde dossiers op te bouwen, die ter kennis brengen van Justitie en daaraan de eis koppelen dat, mochten de betrokken personen op Nederlandse bodem opduiken, zij o.g.v. dat dossier onmiddellijk dienen te worden aangehouden. Dit kan dan jegens de Nederlandse Staat verder onder pressie worden gezet door een dergelijke eis desnoods in een rechtsprocedure te onderstrepen.

Zo uit m'n hoofd weet ik dat een aantal vooraanstaande hoogeplaatste Israelische officials bepaalde landen in met name ook Europa zorgvuldig mijden omdat zij weten dat zij daar wellicht, op grond van daar beschikbare dossiers, de kans lopen gearresteerd te worden als zij daar voet aan de grond zetten.

Ik heb altijd nog intenties om in Nederland ook iets dergelijks te gaan opzetten, al was het maar middels het spelen van 'leentjebuur' jegens dergelijke alreeds uitgewerkte dossiers. Dit dan jegens bepaalde Israeli's. Door gebrek aan tijd ben ik daar helaas tot nu toe niet aan toe gekomen.

Een juridisch-technische onderbouwing van de mogelijkheden tot een dergelijke aktie heb ik enige jaren

geleden wel verwerkt tot een handboek getiteld "How to bring to justice western war criminals and other violators of international humanitarian law and how to sue them for damages ?", dat te vinden is op de site www.natosued.org .

Bij het laatste bezoek dat Bush aan Nederland bracht heb ik, in samenwerking met een aantal Hagenaren en Haagse organisaties, overigens al een poging gedaan om hem te laten arresteren. Ik heb daarvoor toen een kort geding aangespannen met als eis dat hem de toegang tot Nederland zou worden ontzegd, dan wel dat hij onmiddelijk bij aankomst in Nederland zou worden gearresteerd en en in staat van beschuldiging zou worden gesteld. Dit met name ook vanwege dreiging met agressie tegen Nederland (de kwestie van Amerikaanse wet die een militiaire geweldsdreiging tegen Ned. inhoudt zodra er ooit een Amerikaan of Israeliër door het Int. Strafhof in Den Haag opgesloten zou worden). De kort geding-rechter wees toen die eis af, omdat die vordering een inmenging in 'politieke aangelegenheden' zou impliceren. Geld voor hoger beroep was er helaas niet, zodat ik toen een deal met de Staat heb getroffen waarin afgesproken werd om de juridische stgrijd hier verder te staken onder de toezegging van de Staat dat deze dan zou afzien van de proceskosten.

Bij deze procedure was er voorts de handicap dat toen nog volstrekt niet algemeen aanvaard was dat er door Amerika gemarteld werd, dat was toen nog volop een twistpunt. NU zou een en ander, alleen ook al daarom, ook juridisch veel geprononceerder liggen.

Wellicht zouden we eens verder van gedachten moeten wisselen over de aanleg van strafrechtelijke dossiers tegen bepaalde yankees en israeli's. Om hem in Nederland een warme ontvangs te kunnen bereiden. En aldus ervoor te zorgen dat zij in Nederland tot 'outlaws ' worden gemaakt.

Dan is er nog een heel ander punt dat ik hier met je door wil nemen.
En dat is de kwestie van de strafrechtelijke vervolging van Wilders. Je weet dat ik zeer uitgebreide klachtdossiers heb ingediend tot vervolging van niet alleen Wilders, maar ook de verspreider van de Wilders-uitingen, Pieter Broertjes van de Volkskrant. Ik geloof dat ik je het boekwerk dat ik als aangifte-dossier heb ingediend wel eens gegeven of toegestuurd heb. Mijn aangiftes tegen Wilders en de Volkskrant lopen echter maar tot diens uitlatingen (in de Volkskrant) van, uiterlijk, eind mei 2007. Sindsdien heeft Wilders zijn toonhoogte echter nog aanmerkelijk verder opgevoerd. De, in juridische zin, meest verstrekkende uitspraken deed hij nu juist in de VK van 8 augustus 2007, dus enkele maanden na de sluiting van mijn aangifte-dossier. Dit was dus in het door de Volkskrant gepushte artikel van 8 augusutus 2007 getiteld "Genoeg is genoeg: verbied de koran". Waarin wordt opgeroepen tot 1) een verbod om nog langer moslims tot nederland toe te laten 2) een verbod aan moslims om nog langer de koran te lezen en 3) een verbod om nog langer moskeeën in Nederland te bouwen. Verder strekkende uitlatingen, behalve om alle moslims te deporteren of op te sluiten in concentratiekampen, zijn ondenkbaar. Met mijn bemiddeling is toen ook nog door een moslim-organisatie, aanvullend, aangifte gedaan tegen deze laatste uitlatingen van Wilders. Dit naast de talrijke andere aangiftes die, overal in den lande, tegen deze specifieke uitingen zijn gedaan Nu het OM, brutaalweg en mijns inziens weloverwogen, juist ook DEZE uitingen van Wilders buiten vervolging heeft gesteld - en aldus de weg vrij heeft gemaakt voor een onmiddellijke afwijzing van ook alle overige aangiftes tegen, vaak veel eerdere, juridisch immers allemaal minder verstrekkende uitlatingen van Wilders, heeft de betrokken moslimgroep het er voor wat betreft het instellen van beroep tegen deze OM-uitspraak min of meer bij laten zitten. Zodat ik helaas NIET bij de zeer recente beroepsprocedure bij het Amsterdamse hof was betrokken. Hetgeen des te spijtiger is, nu het hier immers gaat om uitspraken van een bijzonder juridisch gewicht: blijft het OM-oordeel hier in stand dat Wilders daarvoor niet vervolgd kan worden, dan geldt dat, min of meer automatisch, ook voor de eerder, minder vergaande uitspraken van Wilders. Waartegen dan (ook van mij) verder nog klachten lopen.

Het moment is dus cruciaal. Langs een aantal 'achterdeurtjes' heb ik toch nog getracht mijn inbreng voor wat betreft deze procedure voor het hof te kunnen hebben. Dit omdat ik in dit verband al, maandenlang maar zonder de tijd te hebben om daar iets mee te doen, al een compleet boekwerk gereed had liggen. Waarin ik dit oordeel van het OM om jegens de betrokken Wilders-uitingen NIET tot vervolging over te gaan zeer gedetailleerd analyseer en weerleg. Hier zaten ruim twee maanden onafgebroken werk in. Dit boekwerk, onder de titel "Het schandaal van Nederland - juni 2008: de uitverkoop van de mensenrechrten van bijna 1 miljoen burgers in Nederland door het Openbaar Ministerie" heb ik, langs deze 'achterdeurtjes', in het kader

van de thans lopende beroepsprocedures, uiteindelijk gelukkig alsnog onder de aandacht van het hof kunnen brengen.
Een digitaal exemplaar van dit boekwerk doe ik je hierbij toekomen.

Mocht ook het Hof Wilders de hand boven het hoofd houden, dan kom ik graag tot een nauwe samenwerking met je, alsmedeook met andere personen, organisaties en groepen, om zo spoedig mogelijk internationale rechtsinstanties te benaderen voor verdere stappen tegen Wilders.

mvg,

Nico Steijnen

----- Original Message -----

From: mohamed rabbae
To: sagitar@hetnet.nl ; benzakour@hetnet.nl
Sent: Sunday, December 14, 2008 6:07 PM
Subject: RE: De zondenbok-rol van de Libiër aan de Schipholbrand wordt voortgezet

Beste Nico

Hierbij een vraag van een andere orde. Bush- toch duidelijk een oorlogsmidadiger- dreigt nu rustig met "pensioen"te gaan om van zijn vrije tijd te genieten terwijl andere leiders van Afrikaanse of Servische afkomst- voor minder ellende in Scheveningen gevangen zitten of hebben gezeten (Milosevic) met het oog op hun berechting. Om de dubbele standaard van met name Europa aan de kaak te stellen, hebben Mohamed Benzakour(schrijver en publicist) en ondergetekende bijgaand artikel geschreven. Omdat ik je ken als een geengageerde jurist en advocaat willen we je hierbij graag vragen of je het artikel samen met ons wil ondertekenen.
Indien mogelijk, verneem ik graag je reactie vanavond of morgen!

Met de vriendelijke groet

Mohamed Rabbae
Tel: 0346-570396.

http://www.eenlandeensamenleving.nl

From: sagitar@hetnet.nl
To: joachimdetailleur@yahoo.com; Prime95@xs4all.nl; hans.hupkes@planet.nl; jbeentjes@mac.com; asseld@antenna.nl; meindert.stelling@planet.nl; e.ferguson@antenna.nl; mrabbae@hotmail.com; henneman-witte@wanadoo.nl; ehummels@xs4all.nl; doorbraak@doorbraak.eu; r_van_holst@hotmail.com
Subject: Fw: De zondenbok-rol van de Libiër aan de Schipholbrand wordt voortgezet
Date: Tue, 9 Dec 2008 14:51:44 +0100

Beste mensen,

De recente klinklare aanwijzingen dat er al eerder rook was vanuit een andere locatie en dat dus de Schipholbrand NIET in de cel van de Libiër Ahmed Isa AL-Jabali is ontstaan, maar DAARBUITEN, worden door de Onderzoeksraad van Pieter van Vollenhoven genegeerd. Zo ook de unanieme en separate verkalringen van de overllevenden zelf dat naar hun mening de brand onmogelijk in de cel van de Al-Jabali kan zijn ontsaan, ondat zij al voor een muur van vuur stonden op het moment dat hun cellen werden geopend. Ook de recent in de pers verschenen verklaring van de wachtcommandant van die nacht dat hij het eerste vuur die nacht heeft gezien BOVEN de cel van Al-Jabali, dat wil dus zeggen in de schil-ruimte BUITEN diens cel, wordt terzijde geschoven.

met Handtekening Retour

Verzender (in blokletters)
Steynen Olof & Stelling Adv.
Straat en huisnummer
Couwenhoven 52-05
Postcode en woonplaats
3703 ER Zeist.

Keuze 1 *Kruis aan (verplicht)*

- [x] **Aangetekend met Handtekening Retour**
- [ ] **GarantiePost met Handtekening Retour**

Keuze 2 *Kruis aan (optioneel)*

- [ ] Verzekerd vervoer tot max. € **500,–**
- [ ] Verzekerd vervoer tot max. € **2.700,–**
- [ ] Verzekerd vervoer tot max. € **5.400,–**

Gewicht in grammen _____

R-nummer 3SRGHR4082158

TNT post

Binnenland
Verzendbewijs

Dagtekeningstempel
ZEIST - HET ROOSJE
POST
2007

Aan
Hoofdofficier van Justitie
arrondissementsparket
Straat en huisnummer
Postbus 84500
Postcode en woonplaats
1080BN Amsterdam

Verzending vindt plaats onder de geldende algemene voorwaarden (z.o.z.).

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
e-mail: sagitar@hetnet.nl

Aan de Hoofdofficier van Justitie
van het arrondissementsparket te
Amsterdam
t.a.v. de heer mr. P.C. Velleman,
Officier van Justitie
Postbus 84500
1080 BN Amsterdam

13 december 2008

betreft: verzoek tot strafrechtelijke vervolging van **Geert Wilders** vanwege diens uitlatingen in strijd met de anti-discriminatiewetgeving, gedaan in het artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**

Geachte heer Velleman,

Hierbij verzoek ik allereerst zelf en voorts als gemachtigde van een aantal hierna te noemen organisaties en personen om strafrechtelijke vervolging van de heer **Geert Wilders**, een en ander vanwege diens in strijd met de anti-discriminatiewetgeving zijnde uitlatingen in het bij u reeds uitvoerig bekend zijnde artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**, dat op 8 augustus 2007 in de Volkskrant is verschenen, door u in uw eerdere beslissing van 30 juni 2008 tot het niet instellen van vervolging van de in dit artikel gedane uitlatingen in strijd met de waarheid hardnekkig aangeduid als een "column van de heer Wilders".

Genoemd artikel is, gelet op uw hier bedoelde beslissing van 30 juni 2008, waarnaar ik hier verwijs, bij u dan ook afdoende bekend.

De hierboven bedoelde organisaties en personen die thans verzoeken om strafrechtelijke vervolging van **Geert Wilders** vanwege diens in strijd met de anti-discriminatiewetgeving zijnde uitlatingen in diens artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"** zijn dan:

1. **N. Steijnen** te Zeist
2. **G. Beijen** te Leiden
3. **N. Oomnen** te Thesinge (Gr.)
4. **M. Enait** te Rotterdam
5. **J. Ftieh** te Amsterdam

6. **E. Boulachioukh** te Utrecht

7. **M. Salihi** te Amsterdam

8. de **Beweging tot Herstel van het Respect** te Leiden

Als met name in strijd met de anti-discriminatiewetgeving gelden hier dan:

I. de in dit artikel vervatte oproep van **Geert Wilders** om verder geen moslims meer tot Nederland toe te laten;

II. de in dit artikel vervatte oproep van **Geert Wilders** om te verbieden om in Nederland nog langer de koran te lezen;

III. de in dit artikel vervatte oproep van **Geert Wilders** om de verdere bouw van moskeeën in Nederland te verbieden.

De strafrechtelijke vervolging van **Geert Wilders** wordt dan verzocht om de in de bijgaande schriftuur, getiteld **"Het schandaal van Nederland - juni 2008: de uitverkoop van de mensenrechten van bijna 1 miljoen burgers in Nederland door het Openbaar Ministerie"**, genoemde gronden. **(bijlage I)**

Nu het alleen al vanuit een oogpunt van rechtszekerheid en rechtsgelijkheid onmogelijk is dat het OM te Amsterdam terzake van onderhavig verzoek tot het instellen van een strafrechtelijke vervolging tegen **Geert Wilders** vanwege diens uitlatingen in het bewuste artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"** in casu tot een andere beslissing zou komen dan door het arrondissementsparket te Amsterdam reeds op 30 juni 2008 in afwijzende zin werd getroffen, verzoek ik u mij zo spoedig mogelijk, liefst per omgaande, schriftelijk kenbaar te maken dat ook jegens dit onderhavige verzoek tot het instellen van een strafrechtelijke vervolging jegens **Geert Wilders** vanwege diens uitlatingen in het betrokken artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"** in de Volkskrant van 8 augustus 2007 wordt gehandhaafd, zodat mitsdien het onderhavige verzoek tot het instellen van een strafrechtelijke vervolging hier als afgewezen moet worden beschouwd, een en ander onder verwijzing van de daarvoor bij eerdere beslissing van 30 juni 2008 door het arrondissementsparket te Amsterdam reeds gegeven gronden.

Waarmee dan voor verzoekers de weg wordt geopend naar hogere, uiteindelijk ook internationaal-rechtelijke instanties.

Tot slot verzoek ik ieder geval ook om een ontvangstbevestiging van dit schrijven.

hoogachtend,

N. Steijnen

Handtekening Retourkaart

[redacted]

Keuze 1

- [x] **Aangetekend met Handtekening Retour**
- [ ] **GarantiePost met Handtekening Retour**

Keuze 2 **Verzekerd vervoer**

- [ ]
- [ ]
- [ ]

Gewicht in grammen _____

R-nummer 3SRGHR4082158

TNT post

Binnenland

Dit is de Handtekening Retourkaart

Aan

Hoofdafdeling van Justitie
Arrondissementsparket
Postbus [redacted]

1080BN Amsterdam

Naam ontvanger (in blokletters)

Handtekening

Datum

16 DEC. 2008

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
e-mail: sagitar@hetnet.nl

Aan de Hoofdofficier van Justitie
van het arrondissementsparket te
Amsterdam
t.a.v. de heer mr. P.C. Velleman,
Officier van Justitie
Postbus 84500
1080 BN Amsterdam

13 december 2008

betreft: verzoek tot strafrechtelijke vervolging van **Geert Wilders** vanwege diens uitlatingen in strijd met de anti-discriminatiewetgeving, gedaan in het artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**

Geachte heer Velleman,

Hierbij verzoek ik allereerst zelf en voorts als gemachtigde van een aantal hierna te noemen organisaties en personen om strafrechtelijke vervolging van de heer **Geert Wilders**, een en ander vanwege diens in strijd met de anti-discriminatiewetgeving zijnde uitlatingen in het bij u reeds uitvoerig bekend zijnde artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**, dat op 8 augustus 2007 in de Volkskrant is verschenen, door u in uw eerdere beslissing van 30 juni 2008 tot het niet instellen van vervolging van de in dit artikel gedane uitlatingen in strijd met de waarheid hardnekkig aangeduid als een "column van de heer Wilders".

Genoemd artikel is, gelet op uw hier bedoelde beslissing van 30 juni 2008, waarnaar ik hier verwijs, bij u dan ook afdoende bekend.

De hierboven bedoelde organisaties en personen die thans verzoeken om strafrechtelijke vervolging van **Geert Wilders** vanwege diens in strijd met de anti-discriminatiewetgeving zijnde uitlatingen in diens artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"** zijn dan:

1. **N. Steijnen** te Zeist
2. **G. Beijen** te Leiden
3. **N. Oomnen** te Thesinge (Gr.)
4. **M. Enait** te Rotterdam
5. **J. Ftieh** te Amsterdam

6. **E. Boulachioukh** te Utrecht

7. **M. Salihi** te Amsterdam

8. de **Beweging tot Herstel van het Respect** te Leiden

Als met name in strijd met de anti-discriminatiewetgeving gelden hier dan:

I. de in dit artikel vervatte oproep van **Geert Wilders** om verder geen moslims meer tot Nederland toe te laten;

II. de in dit artikel vervatte oproep van **Geert Wilders** om te verbieden om in Nederland nog langer de koran te lezen;

III. de in dit artikel vervatte oproep van **Geert Wilders** om de verdere bouw van moskeeën in Nederland te verbieden.

De strafrechtelijke vervolging van **Geert Wilders** wordt dan verzocht om de in de bijgaande schriftuur, getiteld "**Het schandaal van Nederland - juni 2008: de uitverkoop van de mensenrechten van bijna 1 miljoen burgers in Nederland door het Openbaar Ministerie**", genoemde gronden. (**bijlage I**)

Nu het alleen al vanuit een oogpunt van rechtszekerheid en rechtsgelijkheid onmogelijk is dat het OM te Amsterdam terzake van onderhavig verzoek tot het instellen van een strafrechtelijke vervolging tegen **Geert Wilders** vanwege diens uitlatingen in het bewuste artikel "**Genoeg is genoeg; verbied de koran**" in casu tot een andere beslissing zou komen dan door het arrondissementsparket te Amsterdam reeds op 30 juni 2008 in afwijzende zin werd getroffen, verzoek ik u mij zo spoedig mogelijk, liefst per omgaande, schriftelijk kenbaar te maken dat ook jegens dit onderhavige verzoek tot het instellen van een strafrechtelijke vervolging jegens **Geert Wilders** vanwege diens uitlatingen in het betrokken artikel "**Genoeg is genoeg; verbied de koran**" in de Volkskrant van 8 augustus 2007 wordt gehandhaafd, zodat mitsdien het onderhavige verzoek tot het instellen van een strafrechtelijke vervolging hier als afgewezen moet worden beschouwd, een en ander onder verwijzing van de daarvoor bij eerdere beslissing van 30 juni 2008 door het arrondissementsparket te Amsterdam reeds gegeven gronden.

Waarmee dan voor verzoekers de weg wordt geopend naar hogere, uiteindelijk ook internationaal-rechtelijke instanties.

Tot slot verzoek ik ieder geval ook om een ontvangstbevestiging van dit schrijven.

hoogachtend,

N. Steijnen

13 DEC 2008

ZODRA OM UITSPRAAK HEEFT
GEDAAN OVER MIJN JONGSTE
KLACHT TEGEN WILDERS
DAN RETTEN OOK KLACHT
TEGEN BROERTJES WEGENS
PUBLICATIE ARTIKEL "GENOEG IS
GENOEG; VERBIED DE KORAN" VAN
8 AUG. 2007

R met Handtekening Retour

Verzender (in blokletters)
ADV. KT. STEIJNEN
Straat en huisnummer
COUWENHOVEN 52-05
Postcode en woonplaats
3703 ER ZEIST

Keuze 1 *Kruis aan (verplicht)*

- [X] **Aangetekend met Handtekening Retour**
- [ ] **GarantiePost met Handtekening Retour**

Keuze 2 *Kruis aan (optioneel)*

- [ ] Verzekerd vervoer tot max. € **500,–**
- [ ] Verzekerd vervoer tot max. € **2.700,–**
- [ ] Verzekerd vervoer tot max. € **5.400,–**

Gewicht in grammen _____

R-nummer 3SRGHR4082157

TNT post

Binnenland
Verzendbewijs

Dagtekening afzender

TNT post
12 DEC 2008
ZEIST - HET ROND

Aan GERECHTSHOF AMSTERDAM
2
Straat en huisnummer POSTBUS 1312
Postcode en woonplaats
1000 BH AMSTERDAM

Verzending vindt plaats onder de geldende algemene voorwaarden (z.o.z.).

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
tel. 030-6956867
e-mail: sagitar@hetnet.nl

Aan het Gerechtshof te Amsterdam
de beklagkamer inzake art. 12 Sv-procedures
t.a.v de Heer Mr. J.P. Splint
Postbus 1312
1000 BH Amsterdam

12 december 2008

betreft: beklagprocedure izake uitingen van dhr. **Geert Wilders**

Geachte heer Splint,

In verband met de thans bij uw Hof voorliggende behandeling van klachten tegen de niet-vervolging van **Geert Wilders** wegens met name diens uitlatingen, gedaan in het artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de Koran"**, voor de verspreiding waarvan de Volkskrant van 8 augustus 2007 een podium bood, thans het volgende.

Bij in copie bijgaand schrijven aan de Hoofdofficier van Justitie te Amsterdam van 28 juni 2007 (**bijlage 1**) werd, in aanvulling op de al eerder verrichte aangiftes tegen, in dit verband, met name ook uitlatingen van **Geert Wilders**, alsmede tegen de voor verspreiding van diens in strijd met de anti-discriminatiewetgeving zijnde uitingen verantwoordelijke hoofdredacteur van de Volkskrant **Pieter Broertjes**, bij het OM te Amsterdam de in copie bijgaande 270 pagina's omvattende schriftuur ingediend, getiteld **"De Volkskrant als opengebarsten riool - strafrechtelijke aktie tegen de Volkskrant wegens belediging van en aanzetten tot haat tegen moslims en niet-westerse migranten; Een van dag tot dag kroniek van een ideologische ontsporing"** (**bijlage 2**), in welke schriftuur niet alleen om een strafrechtelijke vervolging wordt gevraagd van **Pieter Broertjes**, hoofdredacteur van de Volkskrant, maar, in dit verband, met name ook van **Geert Wilders**, als vaste scribent in de Volkskrant.

Op blz. 261 van deze schriftuur wordt dit laatste aspect, voor zover hier, in het onderhavige kader, relevant, als volgt verwoord:

> "Gelet op wat in dit geschrift is aangegeven kan - alsnog - vervolging door het OM van **Pieter Broertjes**, hoofdre-

dacteur van de Volkskrant, alsmede van de als zodanig aangegeven scribenten in de Volkskrant, waaronder **Geert Wilders** (...) niet uitblijven."

Die vervolging wordt dan gevraagd door de **Beweging tot Herstel van het Respect**, gevestigd te Leiden, het **Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs in Nederland (SMT)** te Utrecht, de **Unie van Marokkaanse Moskeeën in Amsterdam e.o (UMMAO)** te Amsterdam, het **Kommitee Marokkaanse Arbeiders in Nederland (KMAN)** te Amsterdam en 76 andere organisaties en natuurlijke personen, zoals vermeld op de aan het slot van de schriftuur bijgevoegde lijst.

De onderhavige schriftuur presenteert een zorgvuldige, van dag tot dag analyse van, alsmede commentaar op, het afglijden van de Volkskrant tot een medium dat zich ontwikkelt tot een der meest prominente, **mainstream** verspreiders van in strijd met de anti-discriminatie wetgeving zijnde uitingen, gericht tegen moslims en niet-westerse migranten van mediterrane afkomst. En bestrijkt daarbij de periode van eind 2005 tot mei 2007.

De nauwe alliantie die de Volkskrant in dat kader met **Geert Wilders** aangaat, in die zin dat, wat deze **Wilders** ook wenst te verkondigen, **Pieter Broertjes,** als hoofdredacteur altijd paraat staat om hem daarvoor in de Volkskrant een podium te bieden, speelt in dit verband een belangrijke rol.

Als het dan ook gaat om het aan de onderhavige schriftuur ten grondslag liggende verzoek aan het OM om, behalve **Pieter Broertjes**, met name ook **Geert Wilders** voor diens in de Volkskrant gedane uitlatingen strafrechtelijk te vervolgen, dan heeft dit met name ook betrekking op het artikel, van de hand van **Wilders**, onder de titel **"Methode Cohen Leidt tot niets"**, waarvoor de Volkskrant van 18 januari 2006 een podium bood en dat in de voorliggende schriftuur besproken wordt in hoofdstuk 1 par. 9 en 10.

Voorts gaat het dan om de publicatie van de Deense spotprent van de profeet Mohammed met een bom als tulband, gepubliceerd in de Volkskrant zowel als op de website van **Geert Wilders.**

Verder heeft dat verzoek tot vervolging, voor zover het om **Wilders** gaat, dan betrekking op het partijprogramma van **Geert Wilders**, zoals nader besproken in hoofdstuk 8 par. 8 t/m 10, alsmede op het artikel van **Wilders** en **Spruijt** in de Volkskrant van 12 juni 2006 onder de titel **"Premier moet buigen voor moslims uitleggen"**, weergegeven en becommentarieerd in hoofdstuk 14 par 3, blz. 137 t/m 139.

En tenslotte heeft dit verzoek om vervolging dan, voor zover het **Wilders** betreft, betrekking op het paginagrote interview met hem dat de Volkskrant op 7 oktober 2006 publiceerde en waarin hem de gelegenheid wordt geboden om de meest abjecte en in strijd met de anti-discrimnatiewetgevig zijnde opvattingen breed te verspreiden. Zoals dit interview in de onderhavige schriftuur wordt weergegeven en besproken in hoofdstuk 27 par

5 t/m 7.

Na eind mei 2007, de uiterste datum die de onderhavige schriftuur voor wat betreft de signalering, inventarisatie en becommentariëring van beledigende, discriminatoire en tot haat aanzettende uitlatingen, tot uitdrukking gebracht in de Volkskrant, nog bestrijkt, heeft **Geert Wilders** zijn toonhoogte alleen nog maar verder opgevoerd. En bereikten zijn in strijd met de anti-discrimantiewetgeving zijnde uitlatingen voorlopig een nieuw abject hoogtepunt in diens artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de Koran"**, waarvoor de Volkskrant hem op 8 augustus 2007 een podium bood ter verspreiding van de daarin geventileerde uitingen.

In dit Volkskrant-artikel, dat thans bij uw Hof ter beoordeling voorligt, wordt door **Geert Wilders** opgeroepen tot:

1. Een verbod om nog langer moslims tot Nederland toe te laten.

2. Een verbod in Nederland aan moslims om nog langer moskeeën te bouwen.

3. Een verbod in Nederland aan moslims om nog langer kennis te nemen van de Koran.

Jegens moslims verdergaande uitspraken van discriminatoire, beledigende en tot haat aanzettende aard, behalve wellicht oproepen om hen allemaal uit ons land te deporteren, op te sluiten dan wel fysiek te likwideren, zijn nauwelijks denkbaar.

Dit betekent het volgende.

Hoewel de onderhavige klacht tegen met name ook uitlatingen van **Geert Wilders**, zoals vervat in de onderhavige schriftuur, een aanzienlijke tijd eerder - en wel rechtstreeks - bij het Arrondissementsparket te Amsterdam is ingediend dan alle klachten tegen **Geert Wilders** wegens uitlatingen in het onderhavige, thans bij uw Hof ter beoordeling voorliggende artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de Koran"** door **Wilders** gedaan, heeft het OM klaarblijkelijk gemeend om desalniettemin eerst deze klachten, gericht tegen de uitingen van **Wilders** in het kader van het Volkskrant-artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"** van 8 augustus 2007 - allen derhalve ingediend nà 8 augustus 2007 - bij voorrang te moeten afhandelen. En de afhandeling van de onderhavige klacht van mijn verzoekers tegen veel eerdere, als door mijn verzoekers als grensoverschrijdend aangemerkte, uitlatingen van **Wilders** van - soms ver - vóór 8 augustus 2007, zoals vervat in de bijgaande schriftuur, daarbij te moeten achterstellen.

Mijn verzoekers achten deze gang van zaken rechtens apert onjuist, in strijd met hun belangen rechtens en in strijd met een goede procesorde.
Nu het hier, in beide gevallen - zowel dus bij de, eerdere,

uitlatingen van **Wilders** waartegen mijn verzoekers aangiftes hebben gericht, als de, latere, uitingen van **Wilders**, waarvan de afhandeling door het OM bij voorrang naar voren werd gehaald - gaat om uitlatingen van **Wilders** die als in strijd met de anti-discriminatiewetgeving worden aangevochten, hadden de verzoeken tot het instellen van een strafrechtelijke vervolging door het OM zonder meer in volgorde van binnenkomst moeten worden afgehandeld.

Zoals al in een eerdere aan uw Hof gerichte brief van 10 december 2008 aangegeven, zijn echter overal geluiden te beluisteren van personen en/of organisaties die, hetzij schriftelijk via allerlei arrondissmentsparketten in den lande, hetzij mondeling op een diverse politiebureau's, verspreid over het land, over een reeks van jaren aangifte hebben gedaan tegen in tijd successieve uitingen van Wilders, maar wier aangiftes nimmer tot enig oordeel van het OM hebben geleid. Dat geldt met name ook voor de aangifte van de organisatie **Nederland Bekent Kleur**.
Vele aangevers hebben van het OM zelfs nimmer meer iets op hun aangifte vernomen. Zelfs geen ontvangstbevestiging.

In dit kader van deze willekeur vindt ook het door het Arrondissementsparket te Amsterdam zonder meer bij voorrang **wél** afhandelen van <u>bepaalde</u> aangiftes tegen **Wilders** een plaats.
Zoals dus de in casu, volkomen willekeurige, keuze voor een naar voren gehaalde afhandeling van aangiftes tegen uitlatingen van **Wilders** in diens artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"** van 8 augustus 2007.

Tastend naar een mogelijke ratio van deze handelwijze van het OM te Amsterdam, die hier als willekeur voor wat betreft de afhandeling van aangiftes tegen uitingen van een en dezelfde persoon heeft te gelden, menen verzoekers dat de mogelijkheid niet kan worden uitgesloten dat het OM tot deze handelwijze is overgegaan teneinde, met behulp van deze werkwijze, in éém klap de weg te plaveien voor een onbegrensde vrijheid voor **Wilders** om - juridisch verder onbelemmerd - voort te kunnen gaan op de door hem ingeslagen weg.

Dit dan derhalve door de in casu, vanuit een oogpunt van anti-discriminatiewetgeving, meest verstrekkende uitingen die **Wilders** tot op heden heeft gedaan, uit de grote stapel van aangiftes tegen uitingen van **Wilders** van geheel verschillende inhoud bij de kraag te vatten, eruit te lichten en van diens uitdrukkelijke zegen te voorzien.

Een uitdrukkelijke zegen, die zover reikt dat alles wat **Wilders** nu of in de toekomst aan uitlatingen omtrent moslims en niet-westerse allochtonen van mediterrane afkomst zal doen, door het OM, ook voor de toekomst, impliciet bij voorbaat al verder juridisch onaantastbaar wordt verklaard.

Door immers als zijn oordeel uit te spreken dat <u>zelfs</u> de tot dusver, vanuit een oogpunt van anti-discriminatiewetgeving, meest verstrekkende uitingen van Wilders, in casu diens oproe-

pen tot:

1. Een verbod om nog langer moslims tot Nederland toe te laten

2. Een verbod in Nederland aan moslims om nog langer moskeeën te bouwen

3. Een verbod in Nederland aan moslims om nog langer kennis te nemen van de Koran,

gedaan in het Volkskrant-artikel van 8 augustus 2007, niet alleen maar als juridisch **toelaatbaar** moeten worden aangemerkt, maar dat <u>zelfs</u> dergelijke, op de aanranding van fundamentele mensenrechten van bijna 1 miljoen mede-burgers gerichte, oproepen, als onderdeel van een zogenaamd 'debat', dan wel als onderdeel van een politiek programma, voor het OM, op grond van de vrijheid van meningsuiting, volledig onaantastbaar zouden zijn

- waarbij op abjecte wijze het OM ook nog eens het Europese Hof voor de rechten van de mens schoffeert door het voor te stellen alsof diens jurisprudentie op het stuk van de vrijheid van meningsuiting hier het OM zelfs als het ware zou <u>verbieden</u> om in te grijpen -

geeft het OM immers, als uitdrukkelijk 'statement' aan dat alles wat Wilders zegt, of in de toekomst nog zal zeggen

- immers allemaal bij voorbaat al gedaan in het kader van het zgn. 'debat', alsmede in het kader van diens politieke programma -

daarmee, wat het OM betreft, gevrijwaard dient te blijven van elke 'interference'.

En indien deze uitdrukkelijke sanctionering, zo luidt hier dan de automatische conclusie, geldt voor de, tot dusver, meest verstrekkende uitingen in de zin van de anti-discriminatiewetgeving, die door **Wilders** zijn gedaan, dan geldt die zegening vanzelfsprekend, impliciet, ook voor <u>alle</u>, minder verstrekkende uitlatingen van **Wilders**, waartegen, in de loop van de laatste jaren, door een grote verscheidenheid van personen en organisaties aangiftes zijn gedaan bij het OM.

Zodat het OM dan, met behulp van deze kunstgreep, op slag de weg heeft vrijgemnaakt naar een eenvoudige afdoening van al deze, eerder ingediende en nog steeds niet afgehandelde, aangiftes.

Hoe dit ook zij, mijn verzoekers voelen zich, door deze arbitraire, en daarmee, onaanvaardbare, handelwijze

- welke er in ieder geval op neer komt dat de afhandeling van hun aangiftes van veel eerdere datum tegen uitlatingen van **Wilders** door het OM nog steeds moet worden afge-

wacht, terwijl latere aangiftes tegen latere, in elk geval vanuit een oogpunt van de anti-discriminatiewetgeving nog verder strekkende, uitlatingen van **Wilders** inmiddels **wél** werden afgehandeld -

niet slechts rechtens onjuist bejegend, maar bovendien ook nog uitdrukkelijk benadeeld.

De door het OM toegepaste kunstgreep betekent immers dat verzoekers, bij de afwijzing van hun verzoek tot vervolging van **Wilders** voor diens in hun aangiftes gehekelde, eerdere, uitingen, tot op heden de gelegenheid is onthouden om, in het kader van een artikel 12 Sv-klachtprocedure, hun bezwaren tegen de hierboven aangegeven en uiteengezette opvattingen en inzichten van het OM kenbaar te maken. En wel op het daarvoor **cruciale** moment, namelijk het moment dat het Hof daarover **feitelijk** heeft te oordelen.

Zou immers, bij een juridisch correct te achten - niet arbitraire - afhandeling van de bij het OM ingebrachte aangiftes in volgorde van binnenkomst, het OM grosso modo met hetzelfde, hierboven aangegeven argumentencomplex zijn gekomen, inhoudende dat ook de daarbij alsdan in het geding zijnde uitingen van **Wilders** niet alleen als juridisch volstrekt **toelaatbaar** moeten worden aangemerkt, maar dat deze zelfs, als onderdeel van een zogenaamd 'debat', dan wel als onderdeel van een politiek programma, voor het OM, op grond van de vrijheid van meningsuiting, volledig onaantastbaar zouden zijn, dan hadden verzoekers, in het kader van bepaaldelijk daartegen alsdan in te brengen beklag bij uw Hof, op voet van art. 12 Sv e.v., daarmee voluit de gelegenheid gehad de positie van klagers tegen een dergelijke afwijzende beslissing van het OM te verwerven. Zodat zij alsdan in de gelegenheid zouden zijn geweest om, voluit en vanuit deze positie van klagers, hun opinie over een dergelijk complex van opvattingen van het OM kenbaar te maken op het daarvoor beslissende moment, en wel het moment dat het OM voor een oordeel daarover zou staan.

Door de arbitraire werkwijze van het OM, namelijk het hier bij voorrang afhandelen van latere aangiftes tegen uitlatingen van Wilders, dreigt een situatie te ontstaan dat mijn verzoekers, door deze kunstgreep van het OM, de gelegenheid wordt onthouden om, op het daarvoor **cruciale** en zelfs **beslissende** moment

- in casu dus het moment waarop het Hof daarover heeft te oordelen -

hun argumenten tegen de grondslagen van deze afwijzende beslissing, die ongetwijfeld ook bij een OM-beslissing in hun zaak, grosso modo hetzelfde argumentencomplex zouden hebben omvat als in de, qua afhandeling, thans naar voren gesleepte beslissing van het OM wordt gebezigd, hun opvattingen daarover in te brengen op een moment dat deze nog wezenlijk gewicht in de schaal zouden kunnen leggen. In casu dus het tijdstip dat een oordeel daarover door uw Hof, voor het eerst en daarmee ten pricipale, daawerkelijk voorligt.

Eisers, die immers van het OM bij een uiteindelijke beslissing over hun, eerdere, aangiftes tegen, eerdere, uitingen van **Wilders**, uitdrukkelijk van het OM het tegenwerpen van, grosso modo, hetzelfde argumentencomplex hebben te verwachten als in de inmiddels getroffen, thans bij uw Hof voorliggende, beslissing aan de orde is, menen dan ook, dit alles in overweging genomen, in dit verband door uw Hof in aanmerking te worden gebracht voor de positie van 'rechtstreeks belanghebbende' in de zin van artikel 12 Sv.

Nu aanhef van artikel 12, eerste lid, Sv luidt:

> "Wordt een strafbaar feit niet vervolgd of de vervolging niet voortgezet, dan kan de rechtstreeks belanghebbende daarover schriftelijk zijn beklag doen bij het gerechtshof",

en door de wetgever daarmee geen nadere eisen worden gesteld aan zowel de inhoud van een hier bedoeld schriftelijk beklag, alsook de termijn waarbinnen een dergelijk schriftelijk in te brengen beklag dient te ingebracht, kunnen daarmee derhalve ook dit schrijven, alsmede de hierbij gaande begeleidende stukken, als een dergelijk schriftelijk beklag in de zin der wet worden aangemerkt.

Namens verzoekers wordt daarbij aangetekend dat het onderhavige schrijven, in samenhang met de bijgaande stukken, in de hier aan de orde zijnde zeer specifieke, door het OM in een rechtens incorrecte en in strijd met de goede procesorde zijnde, gecreëerde omstandigheden, in elk geval als een zodanig schriftelijk beklag dient te gelden.
Althans tenminste, van de zijde van uw Hof, een analoge behandeling zou moeten ondervinden.

Zodat het onderhavige schrijven, alsmede de bijgaande stukken, alsnog de in de thans voorliggende beoordeling door uw Hof van de uitingen van **Wilders** in het Volkskrant-artikel van 8 augustus 2007 zouden dienen te worden meegenomen.

Verzoekers zien daarbij, voor zover daarop enige aanspraak geldend zou zijn te maken, in elk geval ook expliciet af van hun recht om in dezen alsnog te worden gehoord.

Zij wensen in dit kader te volstaan met de inbrenging van bijgesloten schriftuur onder de titel **"Het schandaal van Nederland - juni 2008: de uitverkoop van de mensenrechten van bijna 1 miljoen burgers in Nederland door het Openbaar Mionisterie"**. **(bijlage 3)**
Met het verzoek aan uw Hof de inhoud daarvan bij uw oordeel over het beslissing van het OM met betrekking tot van de uitlatingen van **Wilders**, gedaan in diens Volkskrant-artikel onder de titel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**, te betrekken.

Hoogachtend,

N.M.P. Steijnen,

gemachtigde

R met Handtekening Retour

TNT post

Verzender (in blokletters)
ADV. KANT. STEIJNEN
Straat en huisnummer
COUWENHOVEN 52-05
Postcode en woonplaats
3703 ER ZEIST

Binnenland
Verzendbewijs

Barcode/stempel post
11 DEC 2008

Keuze 1 *Kruis aan (verplicht)*

- [X] Aangetekend met Handtekening Retour
- [ ] GarantiePost met Handtekening Retour

Keuze 2 *Kruis aan (optioneel)*

- [ ] Verzekerd vervoer tot max. € 500,–
- [ ] Verzekerd vervoer tot max. € 2.700,–
- [ ] Verzekerd vervoer tot max. € 5.400,–

Gewicht in grammen

Aan GERECHTSHOF AMSTERDAM
ZEIST - HET ROND
Straat en huisnummer POSTBUS 1312
Postcode en woonplaats
1000 BH

P 2226 (versie 0700) 864365

R-nummer 3SRGHR4082146

Verzending vindt plaats onder de geldende algemene voorwaarden (z.o.z.).

R Handtekening Retourkaart

TNT P

ADV. KT. STEIJNEN
COUWENHOVEN 52-05
3703 ER ZEIST

Binnenland

Dit is de Handtekening Retourkaart

Keuze 1

- [X] Aangetekend met Handtekening Retour
- [ ] GarantiePost met Handtekening Retour

Keuze 2 **Verzekerd vervoer**

- [ ]
- [ ]
- [ ]

Gewicht in grammen

Aan GERECHTSHOF AMSTERDAM
POSTBUS 1312
1000 BH AMSTERDAM

R-nummer 3SRGHR4082157

Naam ontvanger (in blokletters)

Handtekening

Datum 15/12/08

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 EDR Zeist
tel. 030-6956867
e-mail: sagitar@hetnet.nl

Aan het Gerechtshof te Amsterdam
de beklagkamer inzake art. 12 Sv-procedures
t.a.v. de Heer Mr. J.P. Splint,
President
Postbus 1312
1000 BH Amsterdam

10 december 2008

betreft: beklagschrift op voet van art. 12 Sv inzake niet-vervolging van **Geert Wilders** voor diens uitlatingen in de Volkskrant van 8 augustus 2007 onder de titel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**

KLAAGSCHRIFT

van

1. **AMIN Alle Moslims in Nederland** gevestigd te Rotterdam
2. **MOSKEE ABU BAKR** gevestigd te Almere
3. **STICHTING ALMEERSE MOSLIMS AL-RAZA** gevestigd te Almere,

alsmede van **DE OVERIGE ORGANISATIES**, vermeld op de hier in copie bijgaande lijsten, welke allen mr. M.F.A. Enait hebben gemachtigd tot het voeren van alle noodzakelijk geachte procedures tot het verkrijgen van een gerechtelijke uitspraak over de onderhavige klacht wegens schending van de anti-discriminatiewetgeving door de heer **G. Wilders** en de heer **P. Broertjes**, met het recht van subsitutie, waarvan thans gebruik wordt gemaakt,

tegen

de klaarblijkelijke weigering van het Arrondissementsparket te Amsterdam tot het instellen van een strafrechtelijke vervolging jegens de heer **Geert Wilders**, de welker vervolging, samen met de vervolging van de heer **Pieter Broertjes**, hoofdredacteur van de Volkskrant, door de hier betrokken organisaties is gevraagd bij de in copie bijgaande brief aan de Hoofdofficier van Justitie van het Arrondissementsparket te Amsterdam van 30 september 2007 (**bijl. 1**), een en ander wegens diens uitlatingen gedaan in strijd met de anti-discriminatiebepalingen in een artikel in de Volkskrant van 8 augustus 2007 onder de kop **"Genoeg is genoeg; verbied de Koran"**, waarbij dan de heer **Pieter Broertjes** strafrechtelijke verantwoordelijkheid treft

voor de publicatie hiervan.

De hier in copie bijgaande brief van 10 december 2008 t.a.v. de heer President van de beklagkamer Mr. J.P. Splint moet hier in zijn geheel als herhaald en ingelast worden beschouwd. (bijl. 2)

Gronden van het beklag

Als gronden van het beklag wordt hier verwezen naar de inhoud van de bijgaande schriftuur, getiteld **"Het schandaal van Nederland - juni 2008: de uitverkoop van de mensenrechten van bijna 1 miljoen burgers in Nederland door het Openbaar Ministerie"**, welks inhoud in zijn geheel als hier herhaald en ingelast moet worden beschouwd. (bijl. 3)

MET ALS CONCLUSIE: dat alsnog jegens de heer **G. Wilders** strafrechtelijke vervolging dient te worden ingesteld wegens de door hem gedane uitlatingen in het artikel van zijn hand onder de titel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**, gepubliceerd in de Volkskrant van 8 augustus 2007 onder verantwoordelijkheid van de heer **P. Broertjes** en een nadere beslissing over de vervolging van genoemde **Broertjes** aan te houden, onder aanmaning van het Arrondissementsparket om daaromtrenmt alsnog binnen een redelijke bepaaldelijk te beslissen en van die beslissing aan AMIN c.s. kennis te geven.

N.M.P. Steijnen,

gemachtigde

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
e-mail: sagitar@hetnet.nl

Aan het Gerechtshof te Amsterdam
t.a.v. de President van de
beklagkamer inzake art. 12 Sv-
procedures
de Heer Mr. J.P. Splint
Postbus 1312
1000 BH AMSTERDAM

10 december 2008

betreft: voeging als belanghebbenden in de lopende beklagprocedure tegen het besluit van het OM te Amsterdam tot niet-vervolging van uitlatingen van G. Wilders in de Volkskrant van 8 augustus 2007 onder de titel **"Genoeg is genoeg; verbied de Koran"**

Geachte heer Splint,

Bij hier in copie bijgaand schrijven van 30 september 2007 heeft de organisatie AMIN, alsmede een aantal andere moslimorganisaties en moslims als particuliere persoon, bij de Hoofdofficier van Justitie van het Arrondissementsparket te Amsterdam, de heer mr. L.A.J.M. de Wit, een klacht ingediend, alsmede een verzoek tot vervolging gericht, jegens 1. de heer **Geert Wilders** en 2. de heer **Pieter Broertjes**, hoofdredacteur van de Volkskrant, wegens schending van de anti-discriminatiebepalingen van het Wetboek van Strafrecht, een en ander op de in dit schrijven nader aangevoerde gronden. **(bijl. 1)**

Daarbij trad de heer mr. M.F.A. Enait op als gemachtigde.

Deze klacht annex verzoek tot vervolging waren gericht tegen het artikel van de hand van genoemde **Geert Wilders** onder de kop **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**, gepubliceerd in de Volkskrant van 8 augustus 2007.

AMIN en de hier aan de orde zijnde verdere moslim-organisaties, alsmede de hierboven bedoelde overige klagers van moslim-huize, behoorden daarmee tot de zeer talrijke organisaties en privé-personen die, verspreid over het gehele land en daarbij gebruikmakend van verschillende echelons - via aangiftes bij meldpunten anti-discriminatie, via mondeling verrichte aangiftes op politiebureau's in den lande en via rechtstreekse klachtschrijvens aan geheel uiteenlopende arrondissementsparketten - talrijke klachten hebben ingediend tegen een breed spectrum van uitlatingen van **Geert Wilders** wegens als strijdig met de anti-discriminatiewetgeving aan te merken uitlatingen zijnerzijds.

Vele van deze klachten, die nu soms al jaren op behandeling door het OM liggen te wachten, zijn door het OM nog steeds niet afgehandeld. Dit lot treft met name ook de klachten, gericht tegen een breed spectrum van uitlatingen van Wilders, die zijn ingediend door de organisatie **Nederland Bekent Kleur**, alsmede organisaties en personen, vertegenwoordigd door ondergetekende als gemachtigde, hetwelk, voor wat deze laatstbedoelde organisaties en personen betreft, bij aan u gericht separaat schrijven aan de orde zal worden gesteld.

Overal zijn, in het kader van de **schriftelijk** en **rechtstreeks** ingediende klachten tegen onderling zeer uiteenlopende uitlatingen van **Geert Wilders**, geluiden te vernemen dat, voor zover het schriftelijk daartegen ingediende klachten betreft, de betrokken klagers tot op de dag van vandaag van het OM nimmer meer iets hebben vernomen, zelfs geen ontvangstbevestiging.

Dit geldt met name ook voor de klagers in de hier aan de orde zijnde aangifte van AMIN cum suis.

Zij die bij diverse politiebureau's in den lande over een reeks van jaren mondelinge aangifte hebben gedaan tegen successieve en uiteenlopende uitlatingen van **Geert Wilders** hebben doorgaans verder taal noch teken vernomen. Zodat aangenomen moet worden dat met al deze mondelinge aangiftes verder niks gebeurd is.

Op deze buitengewoon kwalijke gang van zaken zal in het hierboven al genoemde aan u gerichte separate schrijven van heden nader worden ingegaan.

Thans voor zover het verder uitsluitend de onderhavige schriftelijke aangifte van AMIN c.s. betreft tegen de uitlatingen van **Geert Wilders**, een en ander mogelijk gemaakt door **Pieter Broertjes**, in het artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**, gepubliceerd in de Volkskrant van 8 augustus 2007.

Enigerlei bericht van de zijde van het OM omtrent de afhandeling van de onderhavige aangifte van AMIN c.s. is nimmer ontvangen.

Uit de media-berichten van heden dat vandaag, 10 december, reeds een hoorzitting van klagers door uw Hof omtrent nietvervolging van uitlatingen van Wilders in het kader van het artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"** wordt gehouden, is door AMIN afgeleid dat in elk geval een aantal personen en organisaties welke tegen de onderhavige uitlatingen van Wilders in dit bewuste Volkskrant-artikel aangifte hebben gedaan, reeds een afwijzende uitspraak van het OM op hun verzoek tot strafrechtelijke vervolging van Wilders hebben ontvangen. Alsook is daaruit door AMIN c.s. afgeleid dat een en ander inmiddels ook al heeft geleid tot klachten ex art. 12 Sv en daarop ondernomen aktie door uw Hof.

Het feit dat AMIN c.s., anders dan klaarblijkelijk andere organisaties en personen, op hun aangifte wegens de uitlatin-

gen in het bewuste Volkskrant-artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"** in het geheel geen besluit van het OM hebben ontvangen, valt wellicht mede te verklaren uit de voor het OM complicerende, en tot een nadere specifieke reactie nopende factor, dat de klacht van AMIN c.s., anders dan die van kennelijk andere organisaties en personen, die klaarblijkelijk wél een besluit van het OM van het OM zouden hebben ontvangen, niet alleen tegen **Geert Wilders** was gericht, maar tevens tegen de hoofdredacteur van de Volkskrant, de heer **Pieter Broertjes**.

Wellicht vond het OM het, om die specifieke reden, teveel gevergd om ook AMIN c.s. (tijdig) van een beslissing te voorzien, nu hier immers niet volstaan kon worden met een standaard-besluit, zoals klaarblijkelijk getroffen jegens degenen die aangifte hadden gedaan tegen alleen de persoon van **Wilders**.
En is om die reden een specifiek besluit gericht aan AMIN c.s. uitgebleven.

Nochtans hebben AMIN c.s. hier uiteraard, uit hoofde van het feit dat een verzoek tot vervolging van de onderhavige strafbare feiten van **Wilders**, waaromtrent ook zij strafrechtelijke vervolging hebben gevraagd, hier klaarblijkelijk door het OM is afgewezen, te gelden als belanghebbenden in de zin van artikel 12 Sv.
Voor wat betreft die positie van belanghebbenden van AMIN c.s. maakt de aanvankelijk gemachtige, de heer mr. M.F.A. Enait, thans, gelet op de geboden haast, gebruik van diens bedongen recht van substitutie, zodat in dezen thans nader als gemachtigde terzake door ondergetekende wordt opgetreden.

De situatie is dus thans dat AMIN c.s., als gevolg van de hierboven aangegeven gang van zaken, hun positie van 'rechtstreeks belanghebbende' in de zin van art. 12 Sv voor wat betreft de weigering tot het instellen van een vervolging tegen - meer specifiek - **Geert Wilders** voor wat betreft diens uitingen in het bewuste Volkskrant-artikel **"Genoeg is genoeg; verbied de koran"**, tot op heden niet tot gelding hebben kunnen brengen.

Dit omdat AMIN c.s. van het OM geen afwijzende beschikking op het verzoek tot vervolging van **Wilders** en **Broertjes** hebben ontvangen.

Nu zij, uit het hedenmorgen via de media vernomen feit dat vandaag, 10 december 2008, door uw Hof hoorzittingen worden gehouden voor klagers, hebben moeten afleiden dat er inmiddels door het OM jegens die klagers afwijzende beslissingen zijn genomen op verzoeken tot vervolging van **Wilders** wegens diens uitlatingen in het onderwerpelijke Volkskrant-artikel, maken ook AMIN c.s. aanspraak op hun recht om alsnog hun positie van belanghebbenden in deze te kunnen effectuëren.

En dienen AMIN c.s. deswege het bijgaande klaagschrift in, een een ander met het verzoek dit klaagschrift bij de behandeling van de thans lopende 'beroepsprocedures' voor uw Hof te be-

trekken.

AMIN c.s. menen daarbij met dit bijgaande klaagschrift, alsmede een verwijzing naar de inhoud van de schriftuur "**Het schandaal van Nederland - juni 2008: de uitverkoop van mensenrechten van bijna 1 miljoen burgers in Nederland door het Openbaar Ministerie**" te kunnen volstaan.
Zodat hier dezerzijds van een specifieke hoorzitting op voet van artikel 12d Sv kan worden afgezien.

Nietttemin zijn AMIN c.s. natuurlijk te allen tijde bereid om, indien het Hof niettemin een nader horen wenselijk zou achten, daaraan alsnog medewerking te verlenen.

Hoogachtend,

N.M.P. Steijnen,

gemachtigde

Sagittarius

Van: "At Ipenburg" <theoikos@yahoo.com>
Aan: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: dinsdag 9 december 2008 17:21
Onderwerp: Re: Strafbaarheid anti-Islam uitspraken van Geert

Geachte mr Steijen,

Accoord. Zodra Prof Van Boven terug is uit het buitenland zullen we met hem overleggen over de inhoud van de schriftelijke presentatie aan het Gerechtshof.

Ik heb uw boek al in digitale vorm en zal het ter inzage stellen aan de ondertekenaars.

Met vriendelijke groeten,

At Ipenburg

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: <th.vanboven@ir.unimaas.nl>
CC: <theoikos@yahoo.com>
Verzonden: dinsdag 9 december 2008 16:42
Bijlage: voorkant wildst.doc; WILDST inhoudsopgave op A.doc; WILDST op de
Onderwerp: Fw: Strafbaarheid anti-Islam uitspraken van Geert Wilders

Geachte heer van Boven,

De door mij, als advocaat van klagers tegen Wilders-uitspraken doch geen partij zijnde in de thans bij het hof voorliggende OM-beslissingen , gemaakte analyse van de nu voorliggende OM-beslissingen inzake Wilders stuur ik hierbij, eveneens al op voorhand, per mail aan u toe.
Dit in het kader van mijn verzoek om deze analyse alsnog vanwege uw partij in de thans lopende procedure als schriftelijk stuk in het geding te brengen.

Met de heer Ipenburg heb ik daarover al uitvoerig kontakt gehad via de mail. En ook hem heb ik al van een digitaal ex. van deze analyse, waaraan ik twee lange zomermaanden heb gewerkt, voorzien.

Het geschrift zou door uw partij als afkomstig van een 'student' alsnog aan het hof kunnen worden gepresenteerd. 'Studenten' blijven we immers altijd, zo lang als we leven !

Omdat hier thans de mijns inziens meest vergaande uitspraken van Wilders bij het Hof voorliggen moet, dunkt me, alles op alles gezet worden om het hof hier aan onze zijde te krijgen. Krijgt Wilders hier van het hof de zegen, dan zullen ook andere, minder verstrekkende uitingen, van zijn kant, juridisch niet meer af te stoppen zijn. Ook uitingen dus niet, waartegen mijn aangifte namens mijn clienten zich richten.
Vandaar ook mijn belang bij de uitkomst van de onderhavige zaak ! En vandaar ook het vele door mij in dezen verichte werk.

De kernboodschap van het OM bij diens beslissingen van 10 juni j.l. om niet te vervolgen wilde er bij mij op voorhand al niet in. Die luidt immers dat het Europese Hof zo zou moeten worden verstaan dat dit Hof zelfs zou VERBIEDEN om welke uitlatingen dan ook, die in het kader van een 'debat' worden gedaan, ook maar iets in de weg te leggen.
Een werkelijk zorgvuldige analyse van de in dit verband relevante uitspraken van het Europese Hof laat precies het tegendeel zien.

Een - en wel de meest verfoeilijke implicatie - van de uitspraken van het OM is dat het OM hier optreedt als wegbereider voor een omverwerping van fundamentele grondrechten van de betrokken bevolkingsgroep: een ontzegging van hun recht om zich in Nederland te vestigen, een ontzegging van hun recht om hun godsdienst uit te oefenen en een ontzegging van hun recht om zich een overtuiging te vormen, zouden volgens het OM, niet tegen te houden zijn, als zich dit langs de weg van democratische meerderheidsvorming zou voltrekken.
Een even verderfelijke als juridisch onjuiste opvatting.

Ook de, door juristen die iets onder willen spitten graag gebezigde werkwijze, wordt hier door het OM van stal gehaald. De artikelen vanWilders worden van elke samenhang ontdaan en vervolgens ook nog eens eindeloos gefragmentariseerd in aparte citaatjes. Die dan, stuk voor stuk,

olstrekt op zichzelf en ook weer los van iedere onderlinge samenhang, worden beoordeeld. Punt voor punt wordt zo, als een van alles losstaande entiteit, beoordeeld en afgedaan.

Deze werkwijze miskent natuurlijk dat losse schakels iets anders zijn dan een ketting. Ook al zou punt een op zichzelf een verbod wellicht niet rechtvaardigen, en evenmin punt twee, punt drie, ez., daarmee is dan nog niet gezegd dat er geen grond bestaat voor strafrechtelijk ingrijpen als punt drie bij punt twee en punt een komt.

Ik begrijp van de heer Ipenburg dat dit laatste aspect, maar dan zelfs afgetekend in het grotere verband van het samenstel van de uitspraken van Wilders welke hier verder niet ter beoordeling voorliggen, ook een kernpunt vormt van de bezwaren van uw partij.
Juist daarom richt ik me met name tot uw partij, met het verzoek om mijn analyse in de schriftelijke stukken mee te nemen.

hoogachtend,

N.M.P. Steijnen,

advocaat

Mocht u uitgeprinte versies van het stuk willen ontvangen, dan hoor ik dat graag en zal ik ze aan u toesturen.

----- Original Message -----
From: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
To: "At Ipenburg" <theoikos@yahoo.com>
Sent: Tuesday, December 09, 2008 3:36 PM
Subject: Re: Strafbaarheid anti-Islam uitspraken van Geert Wilders

> Geachte heer Ipenburg,
>
> Fijn, ik hoop dat er dan alsnog van de kant van uw partij overgegaan kan
> worden tot overlegging van mijn analyse!
>
> Mag ik, zodra u daarover nader nieuws heeft, van u vernemen ? Zodat ik dan
> in staat ben exemplaren van dit geschift nader aan u aan tge leveren.
>
> Succes met betrekking tot de zitting van morgen !
>
> met vriendelijke groeten,
>
> N. Steijnen
>
> ----- Original Message -----
> From: "At Ipenburg" <theoikos@yahoo.com>
> To: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
> Sent: Tuesday, December 09, 2008 1:39 PM
> Subject: Re: Strafbaarheid anti-Islam uitspraken van Geert Wilders
>

> Geachte Mr Steijnen,
>
> Helaas is het niet mogelijk om op deze korte termijn overleg te plegen met
> alle medeondertekenaars. Prof. Van Boven was in Geneve en is doorgereisd
> naar Neurenberg, waar hij uitgenodigd is aanweizg te zijn op 10 december
bij
> de viering van 60 jaar Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.
>
> We willen echter op de hoorzitting een duidelijk voorbehoud maken dat we
nog
> schriftelijk willen reageren op de ons toegezonden stukken. Dat lijkt
> redelijk gezien de korte voorbereidingstijd, die ons gegund is. Dan kan uw
> publicatie aan de orde komen, zoals we ook bij onze aangifte hebben
verwezen
> naar het artikel van Prof. Rick Lawson in het NJRM Bulletin. Hier heeft de
> Advocaat-Generaal uitgebreid op gereageerd.
>
> Met vriendelijke groeten,
>
> At Ipenburg
> Maastricht.
>
>
>
>

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "At Ipenburg" <theoikos@yahoo.com>
Verzonden: dinsdag 9 december 2008 15:36
Onderwerp: Re: Strafbaarheid anti-Islam uitspraken van Geert

Geachte heer Ipenburg,

Fijn, ik hoop dat er dan alsnog van de kant van uw partij overgegaan kan worden tot overlegging van mijn analyse!

Mag ik, zodra u daarover nader nieuws heeft, van u vernemen ? Zodat ik dan in staat ben exemplaren van dit geschift nader aan u aan tge leveren.

Succes met betrekking tot de zitting van morgen !

met vriendelijke groeten,

N. Steijnen

----- Original Message -----
From: "At Ipenburg" <theoikos@yahoo.com>
To: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Sent: Tuesday, December 09, 2008 1:39 PM
Subject: Re: Strafbaarheid anti-Islam uitspraken van Geert Wilders

Geachte Mr Steijnen,

Helaas is het niet mogelijk om op deze korte termijn overleg te plegen met alle medeondertekenaars. Prof. Van Boven was in Geneve en is doorgereisd naar Neurenberg, waar hij uitgenodigd is aanweizg te zijn op 10 december bij de viering van 60 jaar Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.

We willen echter op de hoorzitting een duidelijk voorbehoud maken dat we nog schriftelijk willen reageren op de ons toegezonden stukken. Dat lijkt redelijk gezien de korte voorbereidingstijd, die ons gegund is. Dan kan uw publicatie aan de orde komen, zoals we ook bij onze aangifte hebben verwezen naar het artikel van Prof. Rick Lawson in het NJRM Bulletin. Hier heeft de Advocaat-Generaal uitgebreid op gereageerd.

Met vriendelijke groeten,

At Ipenburg
Maastricht.

Sagittarius

Van: "mohamed rabbae" <mrabbae@hotmail.com>
Aan: "Rene Danen" <renex@dds.nl>; <farslan@wanadoo.nl>; <els@nautaenlucas.com>; <reneboer@hotmail.com>; <mirkovanpampus@gmail.com>; "frank van schaik" <frank@frankvanschaik.nl>; <g.vandermeer@spongadvocaten.com>; <fischer@balienet.nl>; <sagitar@hetnet.nl>; <m.cornelissen@art1nhn.nl>; <niels@meldpunt.nl>; <g.spong@spongadvocaten.com>; <mpestman@bfkw.nl>; "Haroon Raza" <raza@haroonraza.nl>; <e.kose@koselaw.nl>; <timo_e@yahoo.com>; <mroede@kpnplanet.nl>; <theoikos@yahoo.com>; <i.vandermeer@spongadvocaten.com>; <info@smnnet.nl>; <th.vanboven@ir.unimaas.nl>; <info@art1.nl>
Verzonden: dinsdag 9 december 2008 14:01
Onderwerp: RE: 96 strafbare uitspraken van de PVV

Beste Allen!

In verband met de film van Ehsan Jami zal een aantal (algemene en islamitische) organisaties een persconferentie houden in de "Oemma" moskee aan de Postjesweg 197 om 19.15 uur. Jullie natuurlijk van harte welkom.

vriendelijke groet!

Mohamed Rabbae

http://www.eenlandeensamenleving.nl

> From: renex@dds.nl
> To: farslan@wanadoo.nl; els@nautaenlucas.com; reneboer@hotmail.com; mirkovanpampus@gmail.com; frank@frankvanschaik.nl; g.vandermeer@spongadvocaten.com; fischer@balienet.nl; sagitar@hetnet.nl; m.cornelissen@art1nhn.nl; mrabbae@hotmail.com;

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "At Ipenburg" <theoikos@yahoo.com>
Verzonden: dinsdag 9 december 2008 11:45
Onderwerp: Re: Strafbaarheid anti-Islam uitspraken van Geert

Geachte heer Ipenburg,

Ik hoop dat u snel in staat bent om met uw collega's te beslissen over het overleggen van mijn analyse als bijdrage aan de opinievorming van het hof. Al was het maar onder het bescheiden motto: baat het niet, het schaadt in elk geval hier ook niet ! Dit onder de aantekening dat het stuk verder reikt en ik de betekenis daarvan daarmee te kort doe.

Zodra ik van u hoor dat van uw kant de bereidheid bestaat om dit stuk als productie in het geding te brengen, verneem ik dat graag. Ik sta dan klaar om morgen, woensdag, naar A'dam te komen om in de advocatenkamer ex. hiervan te overhandige op een nader af te spreken tijd.

met vriendelijke groeten,

Nico Steijnen

----- Original Message -----
From: "At Ipenburg" <theoikos@yahoo.com>
To: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Cc: <renex@dds.nl>
Sent: Monday, December 08, 2008 11:48 PM
Subject: Strafbaarheid anti-Islam uitspraken van Geert Wilders

Geachte Mr Steijnen,
Hartelijk dank voor het toezenden van uw studie naar de achtergrond van de uitspraken van de Hoofdofficier van Justitie en de Advocaat-Generaal inzake het afwijzen van onze klacht wegens het niet-vervolgen
van Geert Wilders wegens discriminatie.
Ik heb uw studie even doorgebladerd. Deze ziet er zeer grondig uit. Ik moet echter met de medeondertekenaars overleggen voor ik het als stuk kan inbrengen in de hoorzitting..
Ik deel uw mening over een sluipend verleggen van grenzen waar het discriminatie berteft met name voor Moslims. Het is een subtiel proces, waarbij het recht van vrijheid van meningsuiting opgerekt wordt tot het
recht to het beledigen van bevolkingsroepen en het insinueren dat Moslims crimineel en antisociaal zijn, zoals in door u terecht bekritiseerde cartoons.
Dat de Advocaat-Generaal de uitspraken van Wilders legitimeert omdat het een bijdrage aan het maatschappelijk debat zou leveren lijkt me een
zwaktebod. Er is bij Wilders sprake van nodeloos grievende uitspraken, die juist door de toon een debat zeer verstoren. Het argument dat kritiek op een religie niet beledigend zou zijn en niet discriminerend, omdat ene religie niet
beschermd is en kritiek op ene religie geen betekenis heeft voor de

volgelingen
van die religie. Welke werkgever wil
bijvoorbeeld iemand aannemen waarvan sommigen zoals Wilders beweren dat hij of
zij als Moslim de plicht heeft alle niet-moslims te doden (Wilders: "af te slachten")?
We moeten ver teruggaan in de geschiedenis om parallellen te vinden voor dit soort beschuldigingen
van een collectieve schuldigheid.
Het OM gaat verder maar zeer beperkt in op het door ons ingebrachte punt dat Nederland verplichtingen heeft onder internationale verdragen, met name Art 4 van het door Nederland geratificeerde Internationaal Verdrag inzake
de Uitbanning van alle Vormen van Rassendiscriminatie van 1965 en Art. 20 lid 2
van het door Nederland eveneens geratificeerde Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten
en Politieke Rechten van 1966,
geratificeerd in 1978 (verbod op het propageren van op godsdienst gebaseerde haatgevoelens, die aanzetten tot discriminatie of vijandigheid).
We zijn ook niet tevreden dat het OM alleen de door ons
expliciet genoemde uitspraken van Wilders behandeld. Wij verwezen in onze aangifte naar de
website van de Partij voor de Vrijheid (http://tinyurl.com/26dfdu), waar vele
discriminerende en tot discriminatie oproepende uitspraken vele malen herhaald
worden en ook op Wilders' weblog
van 18-8-2007 (http://tinyurl.com/2de297). We stelden dat
het om een patroon van uitspraken gaat, wat zou pleiten voor het plaatsen van
alle uitspraken in een context.

Met vriendelijke groeten,

At Ipenburg
Maastricht